

ጌታን በመዝሙር ማመስገን መልካም ነው

ፍጥረት ሁሉ እንደየባሕርዩ እግዚአብሔርን የሚያመሰግን መሆኑን ቅዱሳት መጻሕፍት ያስረዳሉ (መዝ 148)። ሰው እግዚአብሔርን ለማመስገን ያለው የተፈጥሮ ዝንባሌ ለዚህ ጉልህ ማስረጃ ነው። ፀሐይ ጨረቃ ከዋክብት በሚሰጡት ብርሃን፣ አዝርዕት አትክልት ዕዕዋት በሚያበረክቱት ፍሬ፣ እንስሳት አራዊት አዕዋፋት በሚያሰሙት ድምፅ እግዚአብሔር ይመሰገናል። አዳምና ሔዋን ልጆቻቸውም ለፈጣሪያቸው የሚያቀርቡትን ምስጋና በመዝሙር ይገልጹታል።

የዳዊት መዝሙር፣ በብሉይ ኪዳን ውስጥ ካሉት መጻሕፍት መካከል በምእመናን ዘንድና በየአብያተ ክርስቲያኑ ተዘውትሮ የሚነበብ፣ የሚዘመርና የሚጸለይ መጽሐፍ ነው። ይህም ያለምክንያት አይደለም። በመጀመሪያ፣ እያንዳንዱ ምእመን በሥጋዊ ኑሮውና በመንፈሳዊ ሕይወቱ ከራሱ፣ ከሌላው ሰውና ከፈጣሪው ጋር ስላለው ግንኙነት በአእምሮው የሚያስበው፣ በመንፈሱ የሚሰማውና በአካሉ የሚደርስበት ክፉውም ሆነ ደጉ እንደየሁኔታው በመዝሙራቱ ውስጥ ጎልቶ የተጻፈ መሆኑን ይመለከታል። ዳግመኛ፣ ለእግዚአብሔር ሊያቀርበው የሚፈልገው ምስጋና፣ ልመና ወይም የንስሐ ጸሎት በመዝሙራቱ ውስጥ እንደየአግባቡ አንድ በአንድ የተዘጋጀለት ሆኖ ያገኘዋል። በመጨረሻ፣ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ስለ ደረሰበት መከራ፣ ስለ ሞቱና ስለ ትንሣኤው ራሱ ይጠቅሳቸው የነበሩትና በመዝሙራቱ ውስጥ ያሉት ሌሎቹ የትንቢት ቃላት ተሟልተው በትክክል የተፈጸሙ መሆናቸውን ይገነዘባል። በዚህ ሁሉ እጅግ ስለሚረከና ስለሚጽናና፣ ደስም ስለሚለው መጽሐፉን ከመውደድና ከማዘውተር ይደርሳል።

አዎን፣ ምስጢሩ እየተገለጠና ትንቢቱ እየተፈጸመ፣ ዘላለማዊ መልእክቱም ከትውልድ ወደ ትውልድ እየተላለፈ ከዚህ ዘመን የደረሰው ይህ የመዝሙር መጽሐፍ፣ በእርግጥ ሊወደድና ሊዘወተር ይገባዋል።

የዳዊት መዝሙራት

መግቢያ

ይህ የምስጋናና የጸሎት መጽሐፍ በምዕራፍ ተለይተው በአምስት ክፍሎች የተመደቡ 150 መዝሙራት ይገኙበታል። በውስጡ ያንዳንድ ገጣሚዎች ድርሰት ታክሎበታል ቢባልም፣ አብዛኛው ዝግጅት፣ ስሙን ለመጽሐፍ መጠሪያ የሰጠው የአንድ ገናና ባለቅኔና መዘምር ሥራ መሆኑ ተረጋግጧል። ይህ ሰው፣ ከክርስቶስ ልደት በፊት አንድ ሺህ ዓመት ግድም የኖረውና ከአረኝነት እስከ ንጉሥነት ባላለፈው ረዥም ዘመኑ ውስጥ ብዙ ተለዋዋጭ ሁኔታዎች ደርሰውበት የነበረው ነቢዩ ዳዊት ነው። እርሱም በፈጣሪው ላይ ባለው ጽኑ እምነትና ፍቅር ብቻ ሁሉንም አሸንፎ፣ በእግዚአብሔር ለሚተማመኑ ሰዎች እነሆ ታላቅ ምሳሌ ለመሆን በቅቷል። ከአምላኩም ዘንድ የዘላለምን ቃል ኪዳን ለመቀበል ታድሏል።

አንደኛ መጽሐፍ

ከመዝሙር 1-41

መዝሙር 1

¹ የክፉ ሰዎችን ምክር የማይከተል፣ በኃጢአተኞች የበደለ ሥራ የማይካፈል፣ በእግዚአብሔር ሥራ ከሚቀልጹ ፈዘኞችም ጋር የማይወልድ ሰው ምንኛ የተባረከ ነው! ² እንዲህ ያለው ሰው የእግዚአብሔርን ፈቃድ በመፈጸም ይደሰታል። የእግዚአብሔርን ቃል እንዴት አድርጎ ሊከተል እንደሚችል ሁልጊዜ በማሰላሰል ቀኑንም ሌሊቱንም ያሳልፋል።

³ የዚህ ሰው ሕይወት በፈሳሽ ውሃ ዳር እንደ ተተከለችና ጣፋጭ ፍሬዋን ያለማቋረጥ በወራቷ እንደምትሰጥ፣ ቅጠሏም እንደ ማይረገፍ ዛፍ ይለመልማል። የሚያደርገውም ሁሉ ይባረክላታል።

⁴ የክፉዎች ሁኔታ ግን እንዲህ አይደለም፤ ከዚህ ፈጽሞ የተለየ ነው። እነርሱ ነፋስ ጠርጎ እንደሚወስደው ገለባ ናቸው። ⁵ በመጨረሻው የፍርድ ቀንም አይደሉም። ኃጢአተኞች በዚያን ጊዜ በጸድቃን መካከል ሊቆሙ አይችሉም።

⁶ እግዚአብሔር የጸድቃንን አሳብና እኗ ድር አንድ በአንድ ያውቃል፤ የክፉዎች አሳብና አደኗር ግን ጨርሶ ይጠፋል።

መዝሙር 2

¹ ስለ ምን አሕዛብ በእግዚአብሔር ላይ ያምጻሉ? ሕዝቡስ ስለ ምን ከእነርሱ ጋር

በከንቱ ይደልታሉ? ² እነሆ የዓለም መንግሥታት መሪዎች በአንድ ዓላማ በጎብረት ተነሡ፤ ከባለሥልጣናቸውም ጋር ተሰብስበው በእግዚአብሔርና በመሲሐ ላይ ሤራ አደረጉ። ³ «በሉ እንግዲህ፣ እኛን ያሰሩበትን ሰንሰለታቸውን እንበጣጥስ፤ የአገዛዝ ቀን በራቸውንም ከላያችን አሸቀንጥረን እንግል።» ሲሉ ተሰማሙ።

⁴ ዙፋኑ በሰማይ የሆነው አምላክ ግን በሤራቸው ከንቱን ያፈገባቸዋል፤ በማይረባ ዕቅዳቸውም ይዘብትባቸዋል። ⁵ በዚያን ጊዜ በቀጣው ይገሥግጥዋል፤ በመጻፍም ያሸብራቸዋል።

⁶ «እኔ የቀባሁትን ንጉሥ በተቀደሰችው ተራራዬ በጽዮን ላይ አነገሥሁት» ይላቸዋል።

⁷ ንጉሡም እንዲህ ይላል፡- «እነሆ የእግዚአብሔርን አዋጅ ገልጬ እናገራለሁ። እርሱ እግዚአብሔር እንዲህ አለኝ፡- 'አንተ ልጄ ነህ፤ እኔም ዛሬ ወለድሁሁ።' ⁸ ለምንኝ፤ በምድር ላይ የሚኖሩትን አሕዛብ ሁሉ የአንተ ዜጎች እንዲሆኑ እሰጥለሁ፤ መላዋ ዓለም የአንተ ይዘታ ትሆናለች። ⁹ አንተም እንደ ብረት በጠነከረ በትረ መንግሥት ታስተዳድራቸዋለህ፤ እንደ ሸክላ ዕቃም ታደቃቸዋለህ።»

¹⁰ ስለዚህ እናንተ የዓለም መንግሥታት መሪዎች፣ ይህን ማስጠንቀቂያ በማስተዋል አመዛኙት። ¹¹ እግዚአብሔርን በፍርሃት አገልግሎት፤ በመንቀጥቀጥም ¹² በእግራ ሥር ወድቃችሁ ስገዱለት፤ አለበለዚያ ቍጣው ፈጥኖ ይገለጣል፤ እናንተም ሳታሰቡት

በድንገት ትሞታላችሁ።

እግዚአብሔርን መጠጊያቸው የሚያደርጉ ሁሉ ግን የተባረኩ ናቸው!

መዝሙር 3

1 እግዚአብሔር ሆይ ፣ ጠላቶቼ ምንኛ እንደ በዙ ተመልከት። እኔን ለመጉዳት በከፋት የተነሡብኝ ባለጋራዎቼ እጅግ ብዙዎች ናቸው።² «አምላኩ አያድነውም» እያሉ ብዙዎች ስለ እኔ ይናገራሉ።³ እንተ ግን አቤቱ ፣ ጠላቶቼ እንዳያጠቁኝ ተከላከለህ የምታድነኝ ጋዥ ነህ ፣ ራሴን ከደፋሁበት ቀና የምታደርግልኝ መከበሪያዬ አንተ ነህ።

4 ከመጨነቄ የተነሣ ድምጸን ከፍ አድርጌ ወደ እግዚአብሔር ጸለይሁ ፣ እርሱም በተቀደሰ ተራራው ሆኖ ሰማኝ።⁵ ከዚህ በኋላ ተኛሁ ፣ የሰላምም እንቅልፍ ወሰደኝ። እግዚአብሔር ሌሊቴን ሙሉ ጠብቆኛልና ጠዋት በደገና ነቅቼ ከመኝታዬ ተነሣሁ።⁶ በመመገብ ተነሥተውብኝ የከበቡኝ ጠላቶቼ በብዙ ሺ የሚቁጠሩ ቢሆኑም ከእንግዲህ አልፈራም።

7 አሁንም ፣ «አቤቱ ፈጣሪዬ ሆይ ፣ ተነሥ ፣ አድነኝ» እያሉኩ ወደ አንተ እርሙሃለሁ። አንተ ከዚህ በፊት የተነሡብኝን ጠላቶቼን ሁሉ ቅስጥቸውን ሰብረህ አዋርደህልኛል ፣ ከፋዎችንም ጉልበታቸውን አቅልጠህ አድክመህልኛል።

8 የደሃንነት ረድኤት የሚገኘው ከእግዚአብሔር ብቻ ነው ፣ በረከትህ ምን ጊዜም ከሕዝብህ አይለይ።

መዝሙር 4

1 የምታጸድቀኝ አምላክ ሆይ ፣ በምጠራህ ጊዜ ሁሉ መልሰልኝ። ካለሁበት መከራና ጭንቀት እድይ የምልበትን ዕረፍት ሰጠኝ። ጸሎቴን ሰምተህ ምሕረትህን አድርግልኝ።

2 እናንተ የሰው ልጆች ፣ እግዚአብሔር እንዲህ ይላችኋል ፣ «እስከ መቼ ራሳችሁን እያታለላችሁ የሐሰት አምልኮ ስትከተሉ ትኖራላችሁ? ይህንንም በማድረግ ክብሬን ወደ ውርደት ስትለውጡ የምትኖሩትስ እስከ መቼ ነው?»

3 ጌታ ጸድቃንን ለራሱ የመረጣቸው መሆኑን እውቁ። እኔም ወደ እርሱ ስጮህ ይሰማኛል።

4 እናንተም የቀጣ ስሜት ባደረሳችሁ ጊዜ ኃጢአትን እንዳትፈጽሙ ተጠንቀቁ ፣ በመኝታችሁ ላይ ሳላችሁ ጸጥ ብላችሁ

ልቦናችሁን መርምሩ።

5 በእግዚአብሔር ተማምናችሁ እርሱን የሚያስደስተውን መሥዋዕት አቅርቡለት።

6 «መልካም የሆነውን ነገር ማን ሊያሳየን ይችላል?» ብለው ብዙዎች ይጠይቃሉ። ስለዚህ ጌታ ሆይ ፣ የፊትህን ብርሃን በእኛ ላይ ግለጸው።⁷ የሰንደውና የወይኑ ፣ የዘይቱም ምርት በዝቶ በሚገባላቸው ጊዜ ሰዎች ከሚሰማቸው ደስታ ይልቅ በልቦናዬ ውስጥ ያሳደርከው ሐሜት እጅግ ይበልጣል።⁸ አቤቱ ፣ የሰላም የሰትና ባለው ሕይወት ውስጥ ስለምታኖረኝ ፣ በምተኛበት ጊዜ በሰላም አንቀላፋለሁ።

መዝሙር 5

1 እግዚአብሔር ሆይ ፣ ጸሎቴን ሰማ ፣ መቃታቴንም ተመልከት።² እንድትረዳኝ የምጮኸውና የምጸልየው ፈጣሪዬና ንጉሤ ወደ ሆንከው ወደ አንተ ብቻ ነውና አድምጠኝ።³ በዚህ ጸሎቴ ዘወትር ጧት ጧት ፍላጎቴን ዘርዝራ አቀርብልሃለሁ ፣ መልስህንም በተስፋ እጠባብቃለሁ ፣ አንተም የልመናዬን ድምፅ ትሰማለህ።

4 አቤቱ ፣ የመጠን ነገር ደስ የሚልህ አምላክ አለመሆንህን አውቃለሁ ፣ ክፉ የሆነው ሁሉ ወደ አንተ ከቶ አይቀርብም።⁵ በአንተ ፊት እብሪት ያደረበት ኃጢአተኛ ሊቆም አይችልም። ጌታ ሆይ ፣ ከፋ አድራጊዎችን ሁሉ ትጠላለህ ፣ ሐሰት የሚናገሩትን ታስወግዳቸዋለህ ፣ የሰውን ደም ለማፍ ሰሰ የሚጣደፉትንና በአታላይነት የሚኖሩትን ትጸየፋቸዋለህ።

7 እኔ ግን ታላቅ በሆነው መሐሪነትህ ተማምኜ ወደ ቤትህ እገባለሁ ፣ እክብርት በተሞላበት ፍርሃትም ወደ መቅደስህ እሰግዳለሁ።⁸ ስለዚህ ጌታ ሆይ ፣ ጠላቶቼ ፣ «አሸነፍነው» እንዳይሉ በጽድቅህ ምራኝ። መንገዴንም በፊትህ ቀና አድርግልኝ።

9 የጠላቶቼ ልቦና ሰውን በሚያጠፋ አሳብ የተሞላ ነው ፣ ከአፋቸው የምትወጣው አንዲቷ ቃል እንኳ አትታመንም። ጉርሮአቸው እንደ ተከፈተ መቃብር ነው። ምላሳቸው ከሸፍጥ በቀር እውነትን ከቶ አይናገርም።¹⁰ ስለዚህ እግዚአብሔር ሆይ ፣ በዚህ ጥፋታቸው ወንጀለኞች መሆናቸው እንዲታወቅ አድርግ። ለሌላው ያዘጋጁት የተንኩል ወጥመድ የራሳቸው መጥፊያ ይሁን። በአንተ ላይ ዐምፀውብሃልና ስለ ሠሩት ኃጢአት ከፊትህ አርቃቸው።

11 አንተን መጠጊያ የሚያደርጉ ሁሉ

ግን ደስ ይበላቸው። የሐሣብ መዝሙር ምን ጊዜም ይዘምሩልህ፤ አንተም ከሌላ ሆነህ ትጠብቃቸዋለህ። በዚህ ጊዜ ስምህን የሚ ወዱ ሁሉ በአንተ በማመናቸው ታላቅ ደስታ ይሰማቸዋል።¹² ጌታ ሆይ፤ ጸድቃንን እንዲህ ትባርካቸዋለህ፤ ሞገስህም ጋሻ መከታ ሆኖ እንዲጠብቃቸው ታደርጋለህ።

መዝሙር 6

¹ እግዚአብሔር ሆይ፤ በቀጣህ አትገሥ ፀኝ፤ በመግባትህም አትቅጣኝ።² እነሆ ደክሜ አለሁና እዘንልኝ፤ በሽታዬ እስከ አጥንቴ ደርሶ ሰውነቴ ታውኳልና ጌታ ሆይ፤ እባክህ ፈውሰኝ።³ «እንዲህ የምሠቃየው እስከ መቼ ነው? ወደ ፊትስ ምን ሊደርስብኝ ይሆን?» በሚል ፍርሃት ነፍሴ እጅግ ተጨ ንቃላትና፤ አምላኬ ሆይ፤ ማረኝ።

⁴ እንግዲህ ፈጣሪዬ ሆይ፤ ቀጣህን መል ሰህ ከዚህ ሥቃይ አውጣኝ፤ ምን ጊዜም በማይለወጠው ፍቅርህ አድነኝ።⁵ አለዚያ መሞቴ ነው። የሞተ ሰው ደግሞ አያስታው ስህም። ለመሆኑ በመቃብር ሆኖ የሚያመሰ ግንህ አለ? ⁶ አቤቱ፤ በሕመሜ ምክንያት ያለማድረግ በማቃሰቴ ኃይሌ አለቀ፤ ሌሊቱን ሙሉ ስለማለቅስ መኝታዬ በእንባዬ ረገጥ፤ ትራሴም ርሶ ያድራል።⁷ ለጠላቶቼ ሁሉ መዘባባቻ በመሆኔ መራራ ገዘን ተሰማኝ፤ ግዴኖቼም በዚሁ ጠንቅ እየተዳከሙ ሄዱ፤ ማየትም ተሣናቸው።

⁸ እናንተ ክፉ አድራጊዎች ሁሉ፤ ከእኔ ራቁ። እነሆ ፈጣሪዬ ልቅሶዬን ሰምቷልና፤ ⁹ «ማረኝ» ብዬ የለመገኘትንም ጌታዬ አዳ ምጠልል፤ አምላኬ ጸሎቴን ተቀብሎልኛል።¹⁰ ስለዚህ ጠላቶቼ ሁሉ በጎፍረት ይሸማ ቀቁ፤ ከምሽሽ ይበሉ፤ ያልታሰበ ውርደት አግኝቷቸው ወደ ጓላቸው ይመለሱ።

መዝሙር 7

¹ እግዚአብሔር አምላኬ ሆይ፤ በአንተ ተማምኛለሁና ከሚያሳድዱኝ ሁሉ አድ ነኝ።² ነጣቂ አንበሳ ሊበላው ያሰበውን እን ሰሳ አድፍጦ ይዞ እንደሚገነጣጠው ሁሉ፤ እኔንም እንዲሁ ሊያደርጉኝ ነውና፤ ከእጃቸ ውም ሊያስጠሉኝ የሚችል ማንም ስለሌለ አቤቱ፤ አንተ ድረስልኝ።

³ እግዚአብሔር አምላኬ ሆይ፤ በእጄ የፈ ጸምኩት ወንጀል ሲኖርብኝ፤ በርግጥ ይህን የመሰለ በደል ሠርቼ ከተገኘሁ፤⁴ ከእኔ ጋር ሰላማዊ በሆነ ሰው ላይ ክፉ አድርጌ፤ ወይም ባለጋራዬን ያለምክንያት ጎድቼው

እንደ ሆንሁ፤⁵ ጠላቴ ያሳደኝ፤ ደርሶም ይያ ዘኝ፤ ከክብረ አዋርዶ፤ ሕይወቴንም አጎሳ ቀሎ በትቢያ ላይ ይርገጠኝ።

⁶ እግዚአብሔር ሆይ፤ አሁንም በቀጣህ ተነሥ፤ የጠላቶቼን የጭካኔ ኃይል መክት ልኝ፤ አቤቱ፤ ንቃ፤ ትክክለኛ ዳኝነትህንም ስጥ።⁷ ሕዝቦች ለጉባኤ በዙሪያህ ይሰብ ሰቡ፤ አንተም እጅግ ከፍ ባለው መንበርህ ላይ ተቀምጠህ ፍረድ።⁸ ጌታ እግዚአብ ሔር ሆይ፤ ለሕዝብ ሁሉ የምትፈርድና ከሁሉ በላይ የሆንክ አንተ ነህና፤ አሁንም ለእኔ እንደ ጽድቄና እንደ ቅንነቴ ፍረድ ልኝ።⁹ ጸድቅ አምላክ ሆይ፤ የሰውን እእም ሮና ልቦና መረምረህ ስለምታውቅ የክፉዎ ችን የጭካኔ ሥራ «በቃ» ብለህ አቁም፤ የጸ ድቃንን ሕይወት ግን የተደላደለ አድርግ።

¹⁰ አዎን፤ ከሁሉ በላይ የሆነው እግዚአብ ሔር ጋሻዬ ነው፤ እርሱ ቅን ልቦና ያላቸ ውን ያድናል።¹¹ እግዚአብሔር በየዕለቱ ቀጣውን የማይገልጽ ኃያልና ታጋሽ አም ላክ፤ በእውነት የሚፈርድ ጸድቅ ዳኝም ነው።¹² ማንም ሰው ከክፉ ሥራው ካልተ መለሰ በስተቀር እርሱ ጌታ ሰይፉን ይስ ላል፤ ቀስቱን አጉብጦ አውታሩን ይወጥ ራል፤¹³ የሚንበለበሉ ፍላጻዎቹን ያሰና ዳል፤ ለሞት የሚያደርሱ መሣሪያዎቹን ለቅ ጣት ያዘጋጃል።

¹⁴ ክፉ ሰው ተንኩልን በልቡ ይጠነስ ሳል፤ ጊዜው ሲያመቸውም፤ የጥፋት ዕቅዱ ንና የሐሰት ወጥመዱን ይፋ ያወጣዋል።¹⁵ ዳሩ ግን፤ እንዲህ ያለው ሰው ለሌላው በቄረረው ጎድጓድ ራሱ ይገባበታል፤¹⁶ ሌላውን ለመጎዳት በተበተበው ደባ ራሱ ይያዝበታል፤ ሌላውን ሊያጠቃበት ባዘጋጀው ኃይል ራሱ ይጠፋበታል።

¹⁷ ስለዚህ በእውነት ለሚፈርደው ጸድቅ አምላክ ምስጋና አቀርብለታለሁ። ከሁሉ በላይ ስለ ሆነው የእግዚአብሔር ስም የው ዳሴ መዝሙር አሰግጧሁ።

መዝሙር 8

¹ እግዚአብሔር አምላካችን ሆይ፤ ስምህ በመላው ዓለም ምንኛ የገነነ ነው! ለክብር ህ የሚገባው ምስጋና ከሰማያት በላይ አልፎ እንዲገሰራፋ አደረገህ።² ጥላቻንና ቂምን በማጥፋት ጠላቶችህን ድል ታደርግ ዘንድ፤ ልጆችና የሚጠቡ ሕፃናት ከአንደበ ታቸው ለአንተ የሚገባውን ንጹሕ ምስጋና እንዲያሰሙ ወሰንክ።

³ የእጅህ ፍጥረት የሆኑትን ሰማያትን፤

በየመደብዛቸው ቦታ ጸንተው የሚገኙትን ንም ጨረቃንና ከዋክብትን በምሽት ቀና ብዬ በምመለከትበት ጊዜ፤ በአንክድ እንዲህ እላለሁ።⁴ «ኧረ ለመሆኑ ለሰው ይህን ያህል የምታሰብለትና የምትጠነቀቅለት ከቶ እርሱ ምንድነው? ⁵ ከመላእክት ጥቂት አሳነሰ ከው፤ ጻፍ ግን የክብርና የምስጋና ዘውድ አቀዳጀኸው፤ ⁶ በእጆቻህ ሥራዎች ላይ ገዢ አድርገህ ሾምከው። ከፈጠርከው ፍጥ ረት አንድም ሳይቀር ከእግሩ በታች አድርገህ አስገዛህለት። ⁷ ግዛቱም የቤት እንስሶችንና የቀንድ ከብቶችን፤ የምድር አራዊትንና ⁸ የሰማይ አዕዋፍን፤ የባሕር ዓሣዎችንና በውሃ ውስጥ የሚንቀሳቀሱትን ሕያዋን ፍጥ ረቶች ሁሉ የሚያጠቃልል ነው።»

⁹ እግዚአብሔር አምላካችን ሆይ፤ ስምህ በመላው ዓለም ምንኛ የገነነ ነው!

መዝሙር 9

¹ እግዚአብሔር ሆይ፤ በፍጹም ልቦናዬ አመሰግንሃለሁ፤ ያደረግሃቸውንም ተአምራት ሁሉ እናገራለሁ።² በአንተ ደስ ይለኛል፤ ሐሜትም አደርጋለሁ። ልዑል አምላክ ሆይ፤ ለስምህ የምስጋና መዝሙር አቀርባለሁ።

³ ጠላቶቼ ወደ ጓላቸው ይመለሳሉ፤ በፊትህም ተሰነካክለው ይጠፋሉ።⁴ በጽድቅ ለመፍረድ እነሆ በዙፋንህ ላይ ተቀምጠህ መብቱን አስከበርህልኝ፤ የምጋደልለት ዓላማዬንም ደግፈህ አጸናህልኝ።⁵ አሕዛብን ገሠ ፅካቸው፤ ክፉዎችን አጠፋሁ፤ ሰማቸውም ለዘላለም ተረሰቡ እንዲቀር አደረግሁ።⁶ በጠላቶቼ ላይ ታላቅ የጦርነት እልቂት ተከታትሎ ደረሰባቸው። ከተሞቻቸውን ከመሠረቶቻቸው ገለባብጠህ ደመሰስክ፤ መታሰቢያቸው እንኳ ደብዛው ጠፋ።

⁷ እግዚአብሔር ግን ለዘላለም ነግሦ የሚኖር አምላክ ነው። ፍርዱን ለመስጠት ዙፋኑን ዘርግቷል።⁸ ዓለምን በጽድቅ ይጻፃፋል። አሕዛብንም በትክክለኛ አስተዳደር ይገዛቸዋል።⁹ እግዚአብሔር ለተጠቁ አምባቸው፤ የችግር ጊዜንም የሚያሳልፉበት መጠጊያቸው ነው።¹⁰ ጌታ ሆይ፤ ስምህን የሚያውቁ በአንተ ይተማመናሉ፤ አንተም የሚፈልጉህን ሁሉ በመከራቸው ጊዜ አትለያቸውም።

¹¹ እንግዲህ ዙፋኑን በጽዮን ላይ ለዘረጋው ፈጣሪ የምስጋና መዝሙር አቅርቡ፤ ያደረገውን ሁሉ በአሕዛብ መካከል በይፋ ተናገሩ።¹² እርሱ የሰውን ደም የሚበቀልና ሁሉን የሚያስታውስ አምላክ ነው፤ በችግር

የሚሠቃዩትንም ጨኸት ችል አይልም።¹³ አሁንም እግዚአብሔር ሆይ፤ ጠላቶቼ የቱን ያህል በጭካኔ እንደሚያሳድዱኝ አይተህ ምሕረትህን አድርግልኝ፤ እነሆ ከሞት አፋፍ ደርሻለሁና ከወደቅሁበት አንሣኝ።¹⁴ እኔም ምስጋናዬን በእየሩሳሌም በርኝ ላይ ቆሚ በገሃድ አቀርብልሃለሁ፤ በዚያም ስለ ማዳንህ ሐሜት አደርጋለሁ።

¹⁵ አሕዛብ ግን በቁፈሩት ጉድጓድ ራሳቸው ገቡበት፤ ሰውረው በዘረጉት ወጥመድ እግሮቻቸው ተተብትበው ተያዙ።¹⁶ እግዚአብሔር ክፉዎችን በራሳቸው ሥራ እንዲጠመዱ ያደርጋል። ትክክለኛ ዳኝነቱም የታወቀ ነው።¹⁷ ክፉዎች ወደ ሲእል ይወርዳሉ፤ እግዚአብሔርን የሚዘነጉ አሕዛብም ፍጻሜአቸው የከፋ ነው።¹⁸ ችግረኞች ሁል ጊዜ እንደ ተረሰቡ፤ በመከራ የሚሠቃዩም ተስፋ እንደ ቁረጡ አይቀሩም።

¹⁹ ስለዚህ እግዚአብሔር ሆይ፤ ደካማ ፍጡር የሆነው ሰው «አሸነፍኩ» ብሎ እንዳይታይ ተነሥ፤ አሕዛብም በዙፋንህ ፊት ቀርበው ፍርድህን ይቀበሉ።²⁰ አቤቱ፣ አሕዛብን በሚያስፈራ ቅጣትህ አስደንግጣቸው፤ አቅመ ቢስ ሰዎች መሆናቸውንም እንዲያውቁት አድርግ።

መዝሙር 10

¹ እግዚአብሔር ሆይ፤ በችግር ጊዜ ስለምን ትርቃለህ? ስለ ምን ስትሰውራለህ?

² ግፊኛ ሰው ከእብራቱ የተነሣ ደካማችን ለማጥቃት ከመጣጣርና የተንኩል ዕቅዶችን ከማውጣት ለየርፍም፤ እነርሱም በወጥመዱ ውስጥ ይወድቁለታል።

³ ግፊኛ ሰው በልቡ የሚያሰበውን ክፉምኞት «መልካም ነው» እያለ ይመካበታል። የገንዘብ ፍቅር ያደረገባቸውን ሰዎች ሥራ በማሞገስ እግዚአብሔር የሚጸየፈውን ድርጊት ያበረታታል።⁴ በትዕቢቱ ምክንያት እግዚአብሔርን ከቶ አይፈልገውም፤ እንዲያውም የእግዚአብሔር መኖር ለእርሱ እንደማይጠቅመው ስለሚገምት፤ በእግዚአብሔር ማመን በልቡ ውስጥ ቦታ እንዳይኖረው ለማድረግ ይሞክራል።

⁵ እንዲህ ያለው ሰው ትምክሕት ያደረሰትና ከእግዚአብሔር ሕግ የራቀ ቢሆንም፤ ሥራው ለጊዜው ፍሬያማ ይሆንለታል፤ የሚቃወሙትንም በንቀት ያፈዘባቸዋል።⁶ በልቡም፤ «ከዚህ ኑሮዬ ሊያናውጠኝ የሚችል አንዳችም ኃይል ከቶ የለም፤ ምንም ዓይነት ችግር ሳያገኘኝ ለመቼውም ደስ ብሎኝ

እናራለሁ» ብሎ ይተማመናል። ⁷ከአንደ ቤቱ የሚወጣው ንግግር ሁሉ በእርግጥን፤ በውሸትና በዛቻ የተሞላ ነው፤ የሚናገራቸው ቃላት ችግርንና ጭንቀትን የሚያስተጋቡ ናቸው።

⁸በየከተማው ሰዋራ ስፍራዎች እያደባና የሚፈልጋቸውን ሰዎች በምስጢር እየተከታተለ ንጹሐንን ይገድላል። ⁹ችፍግ ባለ ቀጥቋጦ ውስጥ እንደ ተሸሽጎ ነጣቂ አን በሳ፣ በእመቺ ስፍራ አድፍጦ መከላከያ የሌላቸውን በሰውር ባዘጋጀው ወጥመድ ይይዛቸዋል። ¹⁰እነርሱም ከሚደርስባቸው መንገዳት የተነሣ አቅም ያንግቸውና ከጉል ቤቱ በታች ይወድቃሉ። ¹¹በልቡም እንዲህ ይላል፤ «እግዚአብሔር የምፈጽመውን ግፍ ጨርሶ አያይም፤ ፊቱን እንደ ሸፈነ ሰው አይመለከትም።»

¹²እግዚአብሔር ሆይ ፣ እንግዲህስ ተነሥ፤ እቤቱ ፣ ረዳት የሌላቸውን ሳትረሳ እጅህን ዘርግተህ እንዲህ ካለው ግፈኛ አድናቸው። ¹³ለመሆኑ ግፈኛ ሰው በእግዚአብሔር ላይ ስለ ምን የንቀት ቃል ይናገራል? «በከፋ ሥራዬ አይፈርድብኝም» ብሎስ እንደ ምን ያሰባል?

¹⁴አሁንም አምላክ ሆይ፣ በግፈኞች ምክንያት የሚደርሰውን መከራና ኀዘን ተመልክተህ ፍርድህን በሥልጣንህ ስጥ፤ እነሆ የሚሠቃዩ ሁሉ ራሳቸውን ለአንተ አደራ ሰጥተዋል። አሳዳጊ ለሌላቸው የሙት ልጆችም ረዳታቸው አንተ ነህ። ¹⁵ስለዚህ የግፈኛውንና የክፋውን ሰው ከንድ ስበር፣ የክፋት ሥራ ደብዛው እንዲጠፋ ለግፈኛው የሚገባውን የቅጣት ዋጋ ክፈል።

¹⁶እግዚአብሔር ዘላለም የሚኖር ንጉሥ ስለ ሆነ በእርሱ የግያምኑ ሕዝቦች ሁሉ ከግዛቱ ፈጽመው ይጠፋሉ።

¹⁷እግዚአብሔር ሆይ፣ በመከራ የተቀጠቀጡ ሕዝቦች ምኞት ምን እንደ ሆነ ታውቃለህ፤ ተስፋ በመቀረጥ ፈንታ ይበረታቱ ዘንድ ጨኸታቸውን አዳምጠህ ፍላጎታቸውን ትፈጽምላቸዋለህ። ¹⁸አሳዳጊ የሌላቸውንና የተጨቂትንም ሁሉ ከሚያጠቃቸው ተከላከለህ ታድናቸዋለህ፤ ሚኞና ፈራሽ የሆነ ግፈኛ ሰው ዳግመኛ ተነሥቶ በጭካኔው እንዳያሸብራቸው ታደርጋለህ።

መዝሙር 11

¹በሚያድነኝ በእግዚአብሔር ተማምኜ ሳለሁ እንዴት፣ «ወደ መሸሸጊያህ ተራራ እንደ ወፍ በረሀ ሸሽ!» ትሉኛላችሁ?

²ክፋዎች፣ ልቦ ቅኖችን አድፍጠው ለመውጋት ቀስቶቻቸውን ወጥረዋል፤ ፍላጻቻቸውንም ሊያስፈነጥሩ ደግነዋል። ³ታዲያ ሕግና ሥርዓት እንዲህ ሲጠፋ ሲያይ ጸድቅ ከቶ ምን ሊያደርግ ይችላል?

⁴ዙፋኑ በሰማይ የሆነው እግዚአብሔር ግን በመቅደሱ ሆኖ የሰውን ልጆች ድርጊት አንድ በአንድ ይመለከታል፤ ግደኖቹ እያንዳንዱን ሰው በጥልቅ ይመረምራሉ። ⁵እግዚአብሔር ጸድቁን ሳይቀር ይፈትናል። ክፋዎችንና የግፍ ሥራ የሚወዱትን ግን ፈጽሞ ይጠላል። ⁶በክፋዎች ላይ የከሰል ፍምና የድኝ ረመጥ ያዘንብባቸዋል፤ ፍጻሜአቸውም ወላፊት በሚለበልብ አየር ውስጥ መሠቃየት ይሆናል።

⁷እግዚአብሔር ጸድቅ አምላክ ስለ ሆነ ትከክለኛ ዳኝነት ይወዳል። ልቦ ቅኖችም ፊቱን ያዩታል።

መዝሙር 12

¹እግዚአብሔር ሆይ፣ በአንተ የሚያምኑ ደጋግ ሰዎችን ግግኘት አልተቻለምና እርድረሰልን! እምነት የሚጣልባቸው ሁሉ እነሆ ከሰዎች መካከል ጠፍተዋል። ²እያንዳንዱ ሰው ለሌላው ከመዋሸትና በከንቱ ውዳሴ በተሸፈነ አነጋገር ሌላውን ከመደለል በስተቀር ፣ እውነትን የሚናገር ከቶ የለም።

³እግዚአብሔር ሸንጋዮችንና፣ ⁴«በንግግራችን እናሸንፋለን፤ በአንደበታችንም የፈለግነውን እንናገርበታለን፤ ስለዚህ ማን አለብን?» የሚሉትን ትጠረቶች ሁሉ ያጠፋል። ⁵ደግሞም፣ «በደካሞች ላይ ከተጫነው የጭቂና ቀንበርና ችግረኞች ከሚያሰሙት የጣር ጨኸት የተነሣ አሁን እነሣ ለሁ፣ እነርሱንም ከሚያጠቋቸውና ከሚያሠቃዩዎቻቸው እጅ አድናቸዋለሁ።» ይላል እግዚአብሔር። ⁶የእግዚአብሔር ቃል እንከን እንደማይገኝበት፣ ሰባት ጊዜ በእሳት እንደነጠረ ብር ንጹሕና የታመነ ነው።

⁷እቤቱ ፈጣሪያችን፣ እንዲህ የሚያደርግ ትውልድ በሚነሣበት ጊዜ ዘወትር ከላላ ሆነን ጠብቀን። ⁸በዚያ ዘመን የነውር ሥራ በሰዎች ዘንድ የሚያሰከብርና ክፋዎች እንደ ልባቸው የሚዘባኑበት ይሆናልና።

መዝሙር 13

¹ፈጣሪዬ ሆይ፣ የምትረሳኝ እስከ መቼ ነው? ለዘላለም ነውን? ፊትህን እስከ መቼ ትሰውርብኛለህ? ²በየቀኑ በልቤ ሳዝን የም

ውለውና በአሳቤም ብዙ ነገሮችን ሳወጣ ሳወርድ የምናረው እስከ መቼ ነው? ጠላቱ በእኔ ላይ የሚበረታው እስከ መቼ ነው?

³እግዚአብሔር አምላኬ ሆይ፤ እንግዲህ ወደ እኔ ተመልከት፤ መልሰልኝም፤ ዓይኖቼ በሞት እንዳይከደኑ ብርሃኑን እያዩ እንዲኖሩ አድርግ። ⁴አለዚያ ጠላቴ፤ «ይኸዋ! አሸነፍኩት» ሊል፤ የሚጠሉኝም በእኔ መውደቅ ደስ ሊለቸው ነው።

⁵እኔ ግን ምን ጊዜም በማይለወጠው ፍቅርህ እተማመናለሁ፤ ልቤም በማዳንህ ደስ ይለዋል። ⁶እግዚአብሔር የቸርነት ሥራውን ስለሚያበዛልኝ የምስጋና መዝሙር አቀርብለታለሁ።

መዝሙር 14

¹ምኝ በልቡ፤ «እግዚአብሔር የለም» ብሎ ያስባል። እንዲህ ያሉ ሰዎች ሁሉ፤ በአስተሳሰባቸው የተሳሳቱና በተግባራቸው የረከሱ ናቸው። ከመካከላቸውም በጎ ነገርን የሚሠራ አንድ እንኳ የለም።

²እግዚአብሔር ግን ፈጣሪውን የሚፈልግ አስተዋይና አዋቂ ሰው ይገኝ እንደ ሆነ በማለት ከሰማይ የሰው ልጆች ወደሚኖሩ ባት ወደ ምድር ተመለከተ። ³ሁሉም እርሱን ማምለካቸውን ትተው፤ በአስተሳሰባቸውም አንድ ሳይቀሩ ረከሰው አገኛቸው። ከመካከላቸውም በጎ ነገርን የሚሠራ የለም፤ አንድ እንኳ የለም።

⁴ሰዎች እንጀራን እንደሚበሉ ሁሉ፤ ወገኖቹን የሚዘርፉና እግዚአብሔርን በአምልኮ የማይጠሩት ክፉ አድራጊዎች እስከዚህ ዕውቀት የሌላቸውና ፈጽመው የማያስተውሉ ናቸውን? ⁵እነሆ እግዚአብሔር በጻድቃን ማኅበር መካከል መገኘቱ ሲገለጽ፤ ክፉ አድራጊዎች በታላቅ ፍርሃትና ድንጋጤ ይዋጣሉ። ⁶የችግረኞች ዕቅድ እንዳይቃና ክፉዎች የሚያቀርቡትን ተቃውሞ እግዚአብሔር ለችግረኞች መከታ ሆኖ ይከላከላል።

⁷የእስራኤልን ሕዝብ የሚያድን ቤዛ ከጽዮን ይወጣል። እግዚአብሔር ለሕዝቡ ነጻነቱንና መብቱን መልሶ ሲያገኙና ጽፈው፤ በዚያን ጊዜ የያዕቆብ ልጆች የሆኑት የእስራኤል ሕዝብ እጅግ ደስ ይላቸዋል፤ ሐሜትም ያደርጋሉ።

መዝሙር 15

¹እግዚአብሔር ሆይ፤ በመቅደስህ ማን ይኖራል? በተቀደሰውስ ከረብታህ ላይ ማን ሊገኝ ይችላል?

²ነውር በሌለበት ሕይወት የሚኖር፤ የጽድቅን ሥራ የሚፈጽም፤ ከልቡ እውነተኛ የሆነውን ቃል የሚናገር፤ ³በምላሱ ሰብቅ የማይገኝበት፤ ሌላውን ሰው ለመጉዳት ክፉ ነገር የማይሠራ፤ በሐሚት የሰውን ስም የማያጠፋ፤ ⁴ነውረኛውን የሚጸየፍ፤ እግዚአብሔርን የሚፈሩትን ግን የሚያከብር፤ ጉዳት የሚያመጣበት እንኳ ቢሆን ቃል ኪዳንን የሚጠብቅ፤ ⁵ገንዘቡን ያለወለድ የሚያበድርና በንጹሐ ላይ ለመፍረድ ጉቦ የማይቀበል ነዋ! እነዚህን ነገሮች የሚያደርግ ሰው ፈጽሞ አይኖወጥም።

መዝሙር 16

¹እግዚአብሔር ሆይ፤ በእንተ ተማምኛለሁና ጠብቀኝ።

²እግዚአብሔርን፤ «እንተ ፈጣሪዬ ነህ፤ ካንተ በቀር ለእኔ የሚሻለኝ ሌላ ምንም መልካም ነገር የለኝም» አልሁት። ³ደስታዬን ሁሉ በምድር ላይ ተከብረው ከሚኖሩትና የእርሱ ከሆኑት ቅዱሳን አገኛለሁ። ⁴ሌሎችን አማልክት የሚያመልኩ ግን ገዝ ናቸው እየባዛ ይሄዳል፤ እኔም የአማልክቱን ስም በአንደበቴ አልጠራም፤ የደም መሥዋዕታቸውን አላቀርብም።

⁵ጌታ ሆይ፤ ለእኔ የሚገባኝን ድርሻዬንና ፋንታዬን ወስነህ ሰጥተኸኛል፤ ዕጣዬንም የጻፍ እድርገህልኛል። ⁶የይዞታዬ ድንበር ለም የሆነውን ቦታ ከልሎ የሚያቅፍ ሆኖልኛል። የወረሰኩት ርስት በእርግጥ የሚያስደሰት ነው።

⁷መከሪዬ የሆነውን አምላክ አመሰግንዋለሁ። እርሱ ሌሊት በመኝታዬ እንኳ ሳይቀር ጥበብንና መመሪያን ይሰጠኛል። ⁸ፈጣሪዬን ምን ጊዜም በፊቱ እንዳለ አድርጌ አየዋለሁ። እርሱ በቀኝ ሆኖ ስለሚደግፈኝ አልኖወጥም።

⁹ስለዚህ ጌታ ሆይ፤ በልቤ እጅግ ደስ ይለኛል፤ በአንደበቴ እልል እላለሁ። ሰውነቴም የተጠበቀ ሆኖ ያርፋል። ¹⁰ነፍሴን በሲኦል አትተዋትምና፤ ቅዱስህ በመቃብር መበስበስን እንዲያይ አታደርግምና።

¹¹የሕይወትን መንገድ እንዳውቅ አደረግኸኝ፤ ያንተም መገኘት በሚሰጠው ደስታ ትሞላኛለህ፤ በቀኝህም በመሆን ዘላለማዊ ደስታ አገኛለሁ።

መዝሙር 17

¹እግዚአብሔር ሆይ፤ እውነተኛ ልመናዬን ሰማ፤ ጨኸቱንም አድምጥ። የማቀርብ

ላህ ጸሎት ከአንጀት እንጂ ከአንገት በላይ ስላልሆነ ጆርህን ወደ እኔ አዘንብል።² ትክክለኛ የሆነውን ነገር የምታውቅ አንተ ነህና፤ ከክስና ወቀሳ ነጻ አድርገኝ።³ አቤቱ፣ በላይ ውስጥ ያለውን አሳብ እየበረበርክ ፈተሽክ፤ በሌሊትም መረመርከኝ፤ ፈተንክኝም፤ ዳሩ ግን ምንም ክፉ ነገር አላገኘህብኝም፤ በአንደበቴ ተናግራ እንዳልበድል ቁርጫ ነበርና።⁴ ትእዛዛትህን በመከተል ከዐመፀኞች ሰዎች ክፉ ድርጊት ራሴን ለማግለል ችያለሁ።⁵ ያለማወላወል በተከተልኩት መንገድህ ላይ እግርኛ መንሸራተት ስላልደረሰባቸው እርምጃዬ የጸና ሆኖልኛል።

⁶ አሁንም ፈጣሪዬ ሆይ፣ «አለሁልህ» ብለህ እንደምትመልሰልኝ ስለማምን ጥሪዬን ወደ አንተ አቀርባለሁ፤ ስለዚህ ጆርህን ወደ እኔ አዘንብለህ ጸሎቴን ሰማ።⁷ በአንተ የተማመኑትን ሁሉ በቀኝ ክንድህ ተከላክለህ የምታድን አምላክ ነህና፤ የታላቁ ፍቅርህን ድንቅ ሥራ በእኔ ላይ አሳይ።⁸ እንደ ዓይንህ ብሌን ጠብቀኝ፤ በክንፎችህ ጥላ ሥርሽሽኝ።⁹ ሊጣሉኝ ከመጡብኝ ጨካኞችና ከከበቡኝ ደመኞቼ እጅ አስጥለኝ።

¹⁰ ርገራጌ የሌላቸው ጠላቶቼ ልባቸውን ፈጽመው አደንድነዋል፤ በአንደበታቸው የእብሪት ነገርን ይናገራሉ።¹¹ ካለሁ በት ስፍራ ደርሰው፣ አዋርደው ሊጥሉኝ፣ እነሆ ከበውኝ በነቁ ዓይኖቻቸው እየተመለከቱኝ ናቸው።¹² ሊበላ የሚፈልገውን እንሲሳ እንደሚያድን የተራብ አንበሳ፣ ስለባውን ሲያንቅ እንደሚያደባ ደቦል አንበሳም ሊይ ዙኝ አስፍሰልዋል።

¹³ ስለዚህ እግዚአብሔር ሆይ፣ ተነሥ! በሰይፍህ ኃይል ጠላቶቼን ተቋቁመህ አዋርደህ ጣላቸው፤ ከክፉ እጃቸውም አስጥለኝ።

¹⁴ እነዚህን ከመሰሉ የሕይወት ድርሻቸውን ከምድራዊ ኑሮአቸው ለማግኘት ከሚሯሯሯ ሯሯ የዚህ ዓለም ሰዎች በክንድህ አድነኝ። አንተ ግን ለእነርሱ ስለምታስብላቸው ሲርባቸው ታጠግባቸዋለህ፤ ልጆቻቸው የተትረፈረፈ በረከት ያገኛሉ፤ ለልጅ ልጆቻቸውም የሚተላለፍ ሀብት ያከማቻሉ።

¹⁵ እኔም፣ ጌታ ሆይ፣ ዛሬ በጽድቅ ሕይወት ውስጥ ሆኜ ፊትህን በመንፈስ እመለከታለሁ፤ ጳላም በምናቃበት ጊዜ የጌትነትህን ክብር ፊት ለፊት በማየት እረካለሁ።

መዝሙር 18

¹ ብርታቴ የሆንህ እግዚአብሔር ሆይ፣ ከላይ እወድሃለሁ።

² አዎን፣ እግዚአብሔር ዓለቴ፣ ምሽጊና አዳኝ ነው። ፈጣሪዬ በመከራዬ ጊዜ የምጠጋበት ዓለቴ ነው። አምላኬ ጋሻዬ፣ የምድን በት መከላከያዬና አምባዬ ነው።³ በጫነቀኝ ጊዜ ወደ እግዚአብሔር ተጣራሁ፤ እርሱም፣ ምስጋና ይድረሰውና፣ ከጠላቶቼ አዳነኝ።

⁴ ለሞት በሚያደርስ የመከራ ገመድ ተተብትቤ፣ የጥፋት ማዕበል አጥለቅልቆኝ ነበር።⁵ በፈትል ተገንዞ ወደ መቃብር እንደሚወርድ ሬሳ ሆኜ የሞት ወጥመድ በያቅጣጫው ተዘርግቶብኝ ነበር።

⁶ እንዲህ ባለ መከራና ጣር ላይ ሳለሁ፣ እንዲረዳኝ እግዚአብሔርን ጠራሁት፤ «ድረሰልኝ» ብዬ ወደ ፈጣሪዬ ጮሁኩ። እርሱም በመቅደሱ ሆኖ ድምጹን ሰማ፤ ጨሽቴም ወደ ጆሮው ደረሰ።

⁷ በዚህ ጊዜ ምድር ተንቀጠቀጠች፣ ተናወጠችም። የተራሮች መሠረቶች ተናጉ። እግዚአብሔር ተቋጥቷልና፤ እንዲህ ያለ መታወክ ደረሰባቸው።⁸ የቀጣው ጨስ ከአፍንጫው ቡልቅ እያለ ወደ ላይ ተትጉለጉለ። ከዚያም የሰደድ ቃጠሎ የመሰለ እሳት ከአፋ ወጣ። ከእርሱም የጋለ ፍም ተቀጣጥሎ ነደደ።⁹ ጌታም ከሰማየ ሰማያት ተነሥቶ ወደ ታች ወረደ፤ ከእግሩም በታች ጨለማ የመሰለ ደመና ነበረ።¹⁰ ኪሩቤል የተባሉ መላእክት በተሸከሙት ዙፋኑ ላይ ተቀምጦ በነፋስ ክንፎች እየበረረ ደረሰ።¹¹ ጨለማ አካባቢውን እንዲሸፍነው ሰላደረገ ከባድ ዝናብ የቋጠረ ደመና የመሰለ አጎበር ዙርያውን ጋርዶታል።¹² በፊቴ ካለው ታላቅ ብርሃን የተነሣ፣ ደመናዎች መብረቅና ነጉድጓድ የተመላበት የበረዶ ዝናብ እያወረዱ ቀደሙት።

¹³ ከሁሉ በላይ የሆነው እግዚአብሔር እንዲህ አድርጎ የሚያስተጋባ የነጉድጓድ ድምፁን ከሰማየ ሰማያት አሰማ።¹⁴ በሚያስፈራ የመብረቅ ብልጭታ እንደ ፍላጻ እየነደፈ ጠላቶቼን ሁሉ በታተናቸው፤ ድል አድርጎ አሳደዳቸው።

¹⁵ እግዚአብሔር ሆይ፣ ከአፍንጫህ በወጣው የታመቀ ትንፋሽ በፈነዳው ተግጣፅህ እነሆ በባሕር የተሸፈኑት ሸለቆዎች ታዩ፤ የምድር መሠረቶች ተገለጡ።

¹⁶ ፈጣሪዬ በላይ በሰማይ ሆኖ እታች በምድር ላለሁት ለእኔ ደረሰልኝ። እጄን ይዞ ከጥልቅ ባሕር ውስጥ ንትቶ አወጣኝ።¹⁷ ኃይለኛ ከሆነው ጠላቴና እጅግ ከበረቱብኝ ባለጋራዎቼ እጅ አተረፈኝ።¹⁸ ቀን

ጥሎኝ በመከራ መድከሚን አይተው ጠላቶቼ ደርሰውብኝ ነበር፤ እግዚአብሔር ግን ደገፈኝ።¹⁹ በጭንቀት ከቁየሁበት ጠባብ ዋሻ አውጥቶ ሰፊ ወደ ሆነው መልካም ስፍራ አደረሰኝ። በእኔ ደስ ተሰኝቷልና አዳኝኝ።²⁰ እግዚአብሔር እንደ እውነተኛነቱ፣ እጄም ከከፋ ሥራ ንጹሕ እንደ መሆኑ መጠን ዋጋዬን ከፈለኝ።²¹ የእግዚአብሔርን መንገድ ተከትያለሁና፤ የማመልከውን ፈጣሪዬን በመተው ከፋ ነገር አልፈጸም ከኑም።²² ሕጎቼን ሁሉ በፊቱ እንዳሉ አድርጌ ዘወትር አስታውሳቸዋለሁ፤ ትእዛዛቱን ከመፈጸም ቸል ያልኩበት ጊዜ የለም።²³ በደል የሌለብኝ ከኃጢአት የራቅሁ ሆኜ በእርሱ ዘንድ ለመገኘት የተቻለኝን አድርጌ አለሁ።²⁴ ስለዚህ እግዚአብሔር እንደ እውነተኛነቱ፣ በእርሱም ፊት እጄ ከከፋ ሥራ ንጹሕ እንደ መሆኑ መጠን ዋጋዬን ከፈለኝ።

²⁵ ጌታ ሆይ፣ ለታማኙ ሰው ታማኝነትህን ታሳየዋለህ፤ ለየዋሁም የዋህነትህን ታሳየዋለህ፤ ለንጹሐም የአንተን ንጽሕና ታሳየዋለህ፤ ለአታላዩ ግን አንተን ሊያታልል እንደማይችል ታሳየዋለህ።²⁷ ትሑቱን ታድናለህ፤ ራሳቸውን የሚያኮራሩትን ግን ታዋርዳለህ።²⁸ የሸፈነኝን ጨለማ አስወግደህ በብርሃን እንድናር የምታደርገኝ ፈጣሪዬ አንተ ነህና አቤቱ፣ ይህን ብርሃን የሚሰጠኝ መብራቱ እንዳይጠፋ ጠብቅልኝ።²⁹ ለወረራ የሚመጡብኝን ጦሪዎች ልቋቋማቸውና በፊቱ የሚደነቀረውን ግንብ ዘልዬ ላልፍ የምችለው በአንተ በፈጣሪዬ እርዳታ ነው።

³⁰ እዩት፣ የፈጣሪ መንገዱ ፍጹም ነው፤ ቃሉም እንከን የማይገኝበት ነው። በእርሱ የሚተማመኑትን ሁሉ ጋሻ ሆኖ ያድናቸዋል።³¹ ለመሆኑ ከእግዚአብሔር በቀር ሌላ አምላክ ማነው? ከእርሱ ከፈጣሪያችን በቀር ጽኑ አምባ ማን አለ? ³² ኃይልን የሚያስታጥቀኝ፣ መንገዴንም ፍጹም የሚያደርግልኝ እግዚአብሔር ነው። ³³ ገደሉን አልፎ ከተራራው አናት ላይ በቀላሉ እንድደርስ እግርቼን እንደ ዋልያ እግርች እንዲቀለጥፋ ያደርጋቸዋል።³⁴ እጆቼን በጦርነት ስልት ያሰለጥናቸዋል፤ ለክንዶቼም የነሐትን ቀስት የሚያጉብጥ ጉልበት ይሰጣቸዋል።

³⁵ ጌታ ሆይ፣ እንዲህ አድርገህ የድል ጋሻ አስጨበጥከኝ፤ ቀኝ እጅህ አጽንታ ጠባቂ ቀኝኝ፤ ታላቅነትን ልታጉናጽፈኝና ከወርደቱ ልታነሣኝ ጉንበስ አልክ።³⁶ ሌላው ቀርቶ ስራመድ ወለም እንዳይለኝ የምንገባ

ትን ቀጭን መንገድ አስተካከለህ አሰፋህልኝ።³⁷ ስለዚህ ጠላቶቼን አሳድጄ ደረሰኩ ባቸው፤ በሞላ ማለቃቸውን ሳላረጋግጥ ወደ ጓላዩ አልተመለስኩም።³⁸ እንደ ገና እንደ ማይነሡ አድርጌ አደቀቅኋቸው፤ ከጫማዬ በታች እንደ ትቢያ ረገጥኋቸው።³⁹ አንተ ለጦርነት የሚያስፈልገኝን ኃይል አስታጠቅኸኝ፤ ባለጋራዎቼ ከእግራ ሥር እንዲወድቁ፣⁴⁰ ሊዋጉኝ የሞከሩትም ጠላቶቼ ገና ሲያዩኝ ፈታቸውን አከረው እንዲሸኹ አደረግኝቸው፤ እኔም ተቃዋሚዎቼን ሁሉ አጠፋኋቸው።⁴¹ ጠላቶቼ እርዳታ እንዲደርስላቸው ጨኸው ነበር፤ ዳሩ ግን አንድም ሊያድናቸው የቻለ አልነበረም። እግዚአብሔርም አልመለሰላቸውም።⁴² ነፋስ ጠርጎ እንደሚወስደው ትቢያ አደቀቅኋቸው፤ በጉዳና ተረገጠ እንደሚሰካ ጭቃም አደረግኋቸው።

⁴³ ጌታ ሆይ፣ ከሕዝብ ፀመፅ አዳገኸኝ፤ በአሕዛብም ላይ መሪ አደረግኸኝ፤ የማላውቀው ሕዝብ ተገዛልኝ።⁴⁴ እነዚህ ሁሉ ስለእኔ ገና በዝና ሲሰጡ ታዘዙልኝ፤ ባዕዳን ዜጎች በፊቱ እየተሸቁጠቁጡና ለጥ እያሉ እጅ ነሡኝ።⁴⁵ ሁሉም የፍርሃት መንፈስ አድርገቸው ከየምሽጋቸው በመንቀጥቀጥ እየወጡ መጡ።

⁴⁶ እግዚአብሔር ለዘላለም ሕያው ሆኖ ይኖራል! የማይኖወጠው አምባዬ ለሆነው ለእርሱ ክብር ምስጋና ይድረሰው! የእኔ መድኃኒን እግዚአብሔር ከሁሉ በላይ ከፍ ከፍ ይበልጥ! ⁴⁷ በከፋት የተነሡብኝን የተበቀለልኝና አሕዛብን ድል አድርጎ ያስገዛልኝ እርሱ እውነተኛ አምላክ ነው።⁴⁸ ጠላቶቼም ከሚያደርሱብኝ ጥፋት አዳኝኝ። ከተቃዋሚዎቼ በላይ ከፍ ያለ መፈራትንና ክብርን ሰጠኝ፤ በኃይላቸው ከሚመኩ ሰዎች እጅ ከመውደቅም አተረፈኝ።

⁴⁹ ስለዚህ እግዚአብሔር ሆይ፣ በአሕዛብ መካከል አመሰግንሃለሁ፤ ለስምህ የምስጋና መዝሙር አቀርብልሃለሁ።

⁵⁰ እርሱ እግዚአብሔር ቀብቶ ላነገሠው ለዳዊትና ለዘሩ ታላላቅ ድሎችን ሲያገጥናጽ ፍና የማይለወጥ ፍቅሩን ለዘላለም ሲገልጽ ይኖራል።

መዝሙር 19

¹ ሰማያት የእግዚአብሔርን ገናና ክብር በይፋ ይናገራሉ፤ ጠፈርም የእጆቼን ጥበብ በአዋጅ ያስረዳል።² ሁሉም ያለማቋረጥ ይህን የመልእክት ቃል ከቀን ወደ ቀን ያስተላልፋሉ፤ ዕውቀትንም ከሌሊት ወደ

ሌሊት ይገልጣሉ።³ ይህንንም የሚያደርጉት በመናገር አይደለም፤ ቋንቋ የላቸው ምና፤ ድምፅ እንኳ አያሰሙም።⁴ ግን የሚያስተላልፉት መልእክትና የሚገልጡት ዕውቀት በምድር ላይ ከዳር እስከ ዳር፤ በመላው ዓለም በአራቱ ማዕዘን ተዳርሶ ይገኛል።

እግዚአብሔር ፀሐይን ፈጥሮ በሰማይ መሃል አናረ።⁵ ከእልፍኙ ብቅ ብሎ ለሚጠባበቁት ሠርገኞች እንደሚታይ ሙሽራና እሽቅድድሙን ለማሸነፍ በጋላ ስሜት እንደሚገሠግሥ ግንባር ቀደም ሯጭ።⁶ ፀሐይም ጧት ጧት ከምሥራቅ አድማስ ደምቆ ይወጣል፤ መውጫ መግቢያ ጉዳናውንም ተከትሎ ይገኛል፤ ከሙቀቱ ተሸሽን የሚያመልጥ አንድም ፍጡር ሳይኖር በመጨረሻ ከምዕራብ አድማስ ደርሶ ይጠልቃል።

⁷ የእግዚአብሔር ሕግ ፍጹም ስለ ሆነ ይህን እንዲያስተውል ሰውን አነቃቅቶ ሕይወት ይሰጠዋል። የእግዚአብሔር ድንጋጌዎች የታመኑ ስለ ሆኑ አላዋቂውን ብልህ ያደርጉታል።⁸ የእግዚአብሔር ሥርዓቶች ቀናዎች ስለ ሆኑ የሰውን ልቦና ደስ ያሰኛሉ። የእግዚአብሔር ትእዛዞች ብርሃን ስለ ሆኑ የሰው ዓይኖች ሁሉን አጥርተው እንዲያዩ ያደርጋሉ።⁹ እግዚአብሔርን መፍራት ለዘላለም ጸንቶ የሚኖር ንጹሕ ምግባር ነው። የእግዚአብሔር መመሪያዎች ሁለንተናቸው ጽድቅ ስለ ሆኑ አለኝታነታቸው የተረጋገጠ ነው።¹⁰ እነዚህ ሁሉ እጅግ ከነጠረ ብዙ የወርቅ ከምችት ይልቅ የተወደዱና የከበሩ ናቸው። ከግር እንጀራ ላይ ከሚንጠባጠብ ወለላም ይበልጥ የሚጣፍጡ ናቸው።¹¹ አገልጋይህ በእነርሱ ማስጠንቀቂያነት ራሱን ይጠብቃል፤ የሚፈጽማቸውም በመሆኑ የሚያገኘው ዋጋ ታላቅ ነው።

¹² ግን በልቦናው ውስጥ ያለው አሳብና የሚፈጽመው ሥራ ኃጢአት መሆኑን ለይቶ ለማወቅ የሚችል ማነው? ስለዚህ ይህን ከመሰለው የተሰወረ ስሕተት አንጻኝ።¹³ ፈቅጂ የምሠራው ኃጢአት እንዳይኖርብኝና ለኃጢአቱ እንዳልገዛ እኔን አገልጋይህን ጠብቀኝ። በዚያን ጊዜ ከበደል ነጻ እሆናለሁ፤ ሕግህን በመተላለፍ ታላቅ ኃጢአት ከመሥራትም እድናለሁ።

¹⁴ እግዚአብሔር ሆይ፤ ለእኔ ዓለቴና ቤዛዩ ሆነህ የምታድነኝ አንተ ነህና፤ በልቦናዬ የማሰላሰለው አሳብና በአንደበቴም የምናገረው ቃል በፈትህ የሚያስደስት ይሁንልኝ።

መዝሙር 20

¹ መከራ በገጠመህ ጊዜ እግዚአብሔር ጸሎትህን ሰምቶ ይመልስልህ። ስሙን የምትጠራው የያዕቆብ አምላክ ይጠብቅህ።² በጽዮን ከሚገኘው መቅደሱ እርዳታውን ይላክልህ፤ ድጋፉንም ይለግስህ።³ መሥዋዕትህን ሁሉ ያስብልህ፤ የሚቃጠለውን ቀርባንህን ይቀበልልህ።⁴ ልብህ ሊያገኘው የተመኘውን ይስጥህ፤ ዕቅዶችህንም ሁሉ ፍሬያማ ያድርገልህ።⁵ ድል አድርገህ በምትመለስበት ጊዜ እኛ ደግሞ ተሰልፈንና «ሆ!» እያልን፤ በፈጣሪያችን በእግዚአብሔር ስም ሰንደቅ ዓላማችንን ከፍ አድርገን እንይዛለን። እግዚአብሔር ልመናህን ሁሉ ይፈጽምልህ።

⁶ እነሆ እግዚአብሔር ቀብቶ የሾመውን እንደሚያድነው አውቃለሁ። አዎን፤ የማዳን ኃይል ያለውን ቀኝ እጁን ከተቀደሰ መኖሪያው ከሰማይ በመላክ ለጸሎቱ መልስ ይሰጠዋል።⁷ በዘመናዊ ሠረገላዎችና መሣሪያዎች በደረጃ ጦር ኃይሎቻቸው የሚመኩ ሕዝቦች አሉ፤ እኛ ግን የምንተማመነው በአምላካችን በእግዚአብሔር ስም ነው።⁸ እነርሱ ወድቀው ሲጠፉ፤ እኛ ግን ከወደቅንበት ተነሥተን ጸንተን እንኖራለን።

⁹ እግዚአብሔር ሆይ፤ የሕዝብህ መሪ አድርገህ የሾምከውን ንጉሥ ድል አቀዳጀው። እኛም በጸሎት በምንጠራህ ጊዜ ስማን።

መዝሙር 21

¹ እግዚአብሔር ሆይ፤ ቀብተህ የሾምከው ንጉሥ በኃይልህ ደስ ይለዋል። በየጊዜው በምታቀዳጀው ድል የሚሰማው ሐሜት ምንኛ ታላቅ ነው!² እነሆ፤ የልቡን ፍላጎት ፈጽመህለታል፤ በአንደበቴ የጠየቀህን አሳስቀህ።

³ በተትረፈረፈ በረከትህ ተቀበልኸው፤ ከንጹሕ ወርቅ የተሠራ ዘውድ በራሱ ላይ ጫንክለት።⁴ መልካም ኑሮን ለመነህ፤ እንተም ረዥም ዕድሜና የዘላለም ሕይወት ሰጠኸው።⁵ ከእለት ባገኛቸው ድሎች ስሙ የገነነ ሆነ፤ ከብርና ግርማ ሞገስ አጎናጸፍከው።⁶ በእርግጥም ዘላለማዊ በረከትህን ለገስከው፤ የአንተ መገኘት በሚሰጠው ፍሥሐ ደስ አሰኘኸው።⁷ ይህ ንጉሥ በእግዚአብሔር ስለ ተማመነና ከሁሉ በላይ የሆነው የፈጣሪው የማይለወጥ ፍቅር ስለማይለየው ምን ጊዜም አይታወክም።

⁸ ጌታ ሆይ ፣ እጅህን በጠላቶችህ ሁሉ ላይ ትዘረጋለህ ፤ በቀኝ እጅህም ትይዛቸዋለህ። ⁹ በምትገለጽበት ጊዜ እንደ ጋሳ ምድጃ ታደርጋቸዋለህ። እግዚአብሔር ጠላቶቹን በቀጣው ኃይል ይጨርሳቸዋል፤ እሳቱም ትበላቸዋለች። ¹⁰ የልጅ ልጆቻቸውን ሳይቀር ከምድር ገጽ ፣ ትውልዳቸውንም ከሰው ዘር ለይተህ ታጠፋለህ። ¹¹ እነርሱ ግን በአንተ ላይ ሢራ ለመፈጸም ቢደልቱና ፣ የተንኩልን ፊቅድ ለመዘርጋት ቢያውጡት ፣ ምንም ሊሳካላቸው አይችሉም። ¹² ገና የቀሰትህን አውታር ስህስትን ጠጥርባቸው ፈታቸውን አዙረው ይሸሻሉ።

¹³ እግዚአብሔር ሆይ ፣ በኃይልህ ከፍ ከፍ በል ፤ እኛም ለኃይልህን ትህ የምስጋና መዝሙር እናቀርብላለን።

መዝሙር 22

¹ አምላኬ! አምላኬ! ስለ ምን ተወኸኝ? እኔን ለማዳን ለምን ትዘገያለህ? ከማሰማህ ለሥቃይ ድምፅ ይህን ያህል ለምን ትርቃለህ? ² አቤቱ ፈጣሪዬ ሆይ ፣ በቀን ወደ አንተ እጮሃለሁ፤ ነገር ግን አትመልስልኝም። በሌሊት እንኳ ዝም አልልም።

³ አንተ ግን ቅዱስ ነህ፤ በእስራኤል የምስጋና ዙፋን ላይም ተቀምጠሃል፤ ሕዝቡም የምስጋና መዝሙራቸውን የሚያቀርቡት ለአንተ ነው። ⁴ አባቶቻችን በአንተ ተማሙት፤ አዎን፤ በአንተ ተማመኑ፤ አንተም ከመከራ አወጣሃቸው፤ ⁵ ወደ አንተ በመጮሃቸው ሊድኑ ቻሉ። በአንተ ተማምነዋልና አላፈሩም።

⁶ እኔ ግን ሰዎች የሚያላግጡብኝ፤ በሕዝቡም ዘንድ የተናቅሁና እንደ ሰው ልቁጠር የማይገባኝ ትል ነኝ። ⁷ የሚያዩኝ ሁሉ ያፈዙብኛል፤ ራሳቸውንም እየነቀነቁ እንዲህ የሚል የሰድብ ቃላት ያወርዱብኛል። ⁸ «እግዚአብሔር አተማመናለሁ፤ ይላል፤ ታዲያ ለምን አሁን አያድነውም? በእርሱ ደስ የተሰኘ ከሆነ፤ እስከ ከዚህ መከራ ያውጣው!»

⁹ አቤቱ፤ ከማኅፀን ያወጣኸኝ አንተ ነህ፤ ገና የእናቴን ጡት ስጠባ ሳለሁ እንኳ በአንተ እንድተማመን አደረግኸኝ። ¹⁰ ከተወለድኩባት ቅጽበት አንሥቶ እምነቴ በአንተ ላይ ነው፤ በእናቴ ማኅፀን ውስጥ ከነበርኩበት ጊዜ ጀምሮ አምላኬ አንተው ነህ። ¹¹ ስለዚህ ፈጣሪዬ ሆይ ፣ መከራ ሊደርሰብኝ ስለተቃረበና የሚረዳኝም ማንም ስለሌለ፤ አቤቱ፤ ከእኔ አትራቅ።

¹² እነሆ ብዙ ጠላቶች እንደሚዋጋ የበሬ መንጋ ከበቡኝ፤ እንደ ኃይለኞቹ የባላን ሰንጋዎችም በዙሪያዬ መጡብኝ። ¹³ ነጣቂ አንበሳ የሚበላውን እንስሳ ለመሰበር እንደሚያገኘሁ ሁሉ ፣ እነርሱም አፋቸውን በእኔ ላይ ከፈቱብኝ። ¹⁴ እኔም በድንጋጤ እንደ ውሃ ፈሰሰሁ፤ አጥንቶቹ ከመገጣጠሚያቸው የተለያዩ መሰለኝ፤ ልቤም በደረቲ ውስጥ እንደ ሰም ቀለጠ። ¹⁵ ኃይሌ እንደ ገል ደረቀ፤ ምሳሌም ከላንቃዬ ጋር ተጣበቀ፤ ወደ መቃብር እንደ ወረደ ሬሳ ሆንሁ። ¹⁶ አቤቱ ፣ ጠላቶቹ እንደ ተናካሽ ውሾች ከበቡኝ፤ ክፉዎች ሰዎች በአንድነት ሆነው በዙሪያዬ መጡብኝ፤ እጆቼንና እግሮቼን ቸነከሩኝ። ¹⁷ አጥንቶቹ ሁሉ አንድ በአንድ ይቁጠራሉ፤ የሚያዩኝ ሰዎች ሁሉ፤ «እስይ!» እያሉ እያተኩሩ ተመለከቱኝ። ¹⁸ ልብሰጅን ተከፋፈሉ። በመደረቢያዬ ላይ ግን ፅጣ ተጣጣሉ።

¹⁹ አቤቱ ፣ አንተ ግን ከእኔ አትራቅ፤ ኃይሌ ሆይ፤ እኔን ለመርዳት ፍጠን። ²⁰ በሰይፍ ስለት ሊያጠፋኝ ከተዘጋጁት እጅ፤ ከተናካሽ ውሾችም ጥርስ የተወደደች ሕይወቴን አትርፍ። ²¹ ከተራቡ አንበሳች አስጥለኝ፤ ከተዋጊ የጎሽ መንጋም አድነኝ።

²² እኔም ስምህን በወንድሞቼ መካከል በይፋ እገልጻለሁ፤ በጉባኤ ላይ ተነሥቼ የምስጋና መዝሙር አቀርብላለሁ። ²³ እናንተ እግዚአብሔርን የምትፈሩ ሁሉ ፣ ፈጣሪያችሁን በመዝሙር አመስግኑት፤ እናንተ የያዕቆብ ልጆች የሆናችሁ የእስራኤል ሕዝብ ፣ ሁላችሁ አክብሩት፤ ²⁴ እርሱ የችግረኛውን ሥቃይ አልናቀም፤ አልተጸየፈምም። ችግረኛው «ድረስልኝ» ብሎ ያቀረበለትን የልመና ጩኸት ሰማ እንጂ ፊቱን ከእርሱ አልሸሸገም።

²⁵ ጌታ ሆይ ፣ በታላቁ ጉባኤ ላይ የሚገለጸው ክብራ የሚመጣው ከአንተ ዘንድ ነው፤ እኔም በሚፈሩህ ፊት ቆሜ ስለሌቴን እፈጽማለሁ። ²⁶ ድኾች በልተው ይጠጣሉ፤ እግዚአብሔርን የሚሹ ሁሉ እርሱን በመዝሙር ያመሰግኑታል፤ ልቦናቸውም በዘላለም ሕይወት ተሞልቶ ደስ ይላቸዋል። ²⁷ በምድር ላይ ከዳርቻዋ እስከ ዳርቻዋ የሚኖሩ የዓለም ሕዝቦች ሁሉ በየወገናቸው ያለፈውን በማስታወስ ወደ እግዚአብሔር አምልኮ ይመለሳሉ፤ በፈቱም ወድቀው ይሰግዳሉ። ²⁸ መንግሥት የእርሱ ናትና፤ ሕዝቦችንም በበላይነት የሚያስተዳድር እርሱ ነውና።

²⁹ በተድላ በደስታ ከሚኖሩት የምድር ባለጸጎች ጀምሮ ራሳቸውን በሕይወት ለማቋቋም እስከሞይቸው ድረስ ሁሉም ያመልኩታል፤ ፈራሽ በሰባሽ የሆነው ተንቀሳቃሽ ፍጥረት በሙሉ በፊቱ ይንበረከካል።
³⁰ መጨው ትውልድ ለእግዚአብሔር የሚሆን አገልግሎት ይፈጽማል፤ ወደ ፊት የሚነሡት ትውልዶች የእግዚአብሔርን ነገር ይሰማሉ።
³¹ እነርሱም እግዚአብሔር ጸድቅ አምላክ ስለ መሆኑና ስላደረጋቸው ድንቅ ነገሮች ገና ላልተወለደው ሕዝብ በይፋ ይተርካሉ።

መዝሙር 23

¹ እግዚአብሔር እረኛዬ ነው፤ ስለዚህ የሚያስፈልገኝ ሁሉ አለኝ።
² በለመለመ መስክ ያሰማራኛል፤ ጸጥ ብሎ በሚፈስ ወንዝ ዳር ይመራኛል።
³ የተገባቂዎች ነፍሴንም ያድሳል። ስለ ስሙም ሲል ትክክለኛውን መንገድ ያሳየኛል።

⁴ ጨለማ በወረሰው አስፈሪ ሸለቆ ውስጥ እንኳ ባልፍ፣ አንተ ከእኔ ጋር ስለ ሆንክ አደጋ ይደርስብኛል ብዬ አልፈራም። በትርህ ስለሚመራኝ፣ ምርኩዝም ስለሚደግፈኝ እየተጽናኘሁ እንዳለሁ።

⁵ ጠላቶቼ በይፋ እያዩ ማእድን ታዘጋጅልኛለሁ፤ በደስታ እንደ ተቀበልኩኝም ለማሳየት ዘይትን በራሴ ላይ ታፈስልኛለሁ፤ የምጠጣውንም ነገር ጽዋዩ ሞላፋ እስከሚፈስ ትሰጠኛለሁ።
⁶ ምሕረትህና ቸርነትህ በሕይወቴ ዘመን ሁሉ ይከተሉኛል። እኔም በእግዚአብሔር ቤት ለዘላለም እኖራለሁ።

መዝሙር 24

¹ ምድርና በእርስዋ ያለው ማንኛውም ነገር፣ መላዋ ዓለምና በውስጥ የሚኖሩት ሁሉ የእግዚአብሔር ናቸው።
² እርሱ የምድር መሠረቷ በውቅያኖሶች ውሃ ውስጥ ጠልቆ እንዲጸና አደረገ።

³ ወደ እግዚአብሔር ኩረብታ ማን ይወጣል? በተቀደሰ ስፍራውስ ማን ይቆማል?
⁴ ከዚህ ለመድረስ የሚቻለው፣ እጆቹን ከብደል ሥራ የሚያጠራ፣ ልቡን ከከፋ አሳብ የሚያነጸ፣ ነፍሱን ጣዖትን ከማምለክ የሚያርቅና በሐሰት የማይምል ሰው ነው።
⁵ እንዲህ ያለው ሰው ከእግዚአብሔር በርከትን ይቀበላል፤ መድኃኑ በሆነው ፈጣሪ ከክስና ወቀሳ ነጻ ይሆናል።
⁶ እግዚአብሔርን የሚሹ፣ የያዕቆብን ፈጣሪ ፊት ለማየት የሚፈልጉ ደጋግ ሰዎች የሚገኙበት ትውልድ

እንዲህ ያለው ነው።
⁷ የክብር ንጉሥ እንዲገባ እናንተ የቅጽር በሮች ተከፈቱ፤ እናንተም ከጥንት ጀምሮ የነበራችሁ የግቢ መዝጊያዎች ወለል በሉ።
⁸ ለመሆኑ ይህ የክብር ንጉሥ ማነው? እርሱም ብርቱውና ኃያሉ፣ በጦርነትም ላይ አሸናፊ የሆነው እግዚአብሔር ነው።
⁹ የክብር ንጉሥ እንዲገባ እናንተ የቅጽር በሮች ተከፈቱ፤ እናንተም ከጥንት ጀምሮ የነበራችሁ የግቢ መዝጊያዎች ወለል በሉ።
¹⁰ ለመሆኑ ይህ የክብር ንጉሥ ማነው? እርሱም ሁሉን ቻይ የሆነው አምላክ ራሱ እግዚአብሔር ነው።

መዝሙር 25

¹ እግዚአብሔር ሆይ፣ በነፍሴ እየቃተ ትኩ ወደ አንተ እጸልያለሁ።
² ፈጣሪዬ ሆይ፣ በአንተ ተማምኛለሁና በምንም ነገር አልፈር፤ ጠላቶቼም «አሸነፍኑ» አይበሉ።
³ ተስፋው በአንተ የሆነ ሰው ሁሉ ከቶ አያፍርም። ይሉኝታ የሌላቸው ከዳተኞች ግን እነርሱ በገፍረት ላይ ይወድቃሉ።

⁴ ጌታ ሆይ፣ እንድንዝበት የምትፈልገውን ጉዳዩህን አሳየኝ፤ መንገድህን እንዴት እንደምከተል አስተምረኝ።
⁵ እውነትህን እንዳውቅ እያስተማርክ ምራኝ። አንተ ፈጣሪዬና መድኃኔ ስለ ሆንክ፣ ቀኑን ሙሉ ተስፋ የማደርገው አንተ ነው።
⁶ እግዚአብሔር ሆይ፣ ከጥንት ጀምሮ ለሰው ልጅ ስታደርግ የኖርከውን ታላቁን ምሕረትህንና የፍቅርህን ሥራ አስታውስ።
⁷ በወጣትነቴ ዘመን ሕግህን በመተላለፍ የሠራሁትን ኃጢአቱን አታስብብኝ። እግዚአብሔር ሆይ፣ አንተ ደግ ርኅሩኅ አምላክ ነህና፣ እንደ ፍቅርህ መጠን አስበኝ።

⁸ እግዚአብሔር በባሕርዬ ርኅሩኅና ቅን ስለ ሆነ፣ ኃጢአተኞች ይድኑ ዘንድ መንገዱን እንዲያውቁ ያስተምራቸዋል።
⁹ ትሑታንን ቀና በሆነው ጉዳዩ ይመራቸዋል፤ መንገዱንም ያስተምራቸዋል።
¹⁰ ለቃል ኪዳኑ ታማኞች ሆነው ለሚገኙት፣ የእግዚአብሔር መንገዶች ሁሉ ፍቅርንና መተማመንን የሚያገኙና ጽፋ ናቸው።
¹¹ ጌታ ሆይ፣ ኃጢአቱ ከባድ ቢሆንም፣ ስለ ስምህ ብለህ ይቅር በለኝ።

¹² እንግዲህ እግዚአብሔርን የሚፈራረሰው ማነው? ለእርሱ የተመረጠሉትን መንገድ እንዲከተል እግዚአብሔር ዕውቀቱን ይሰጠዋል፤
¹³ ዕድሜውን በተድላ ደስታ ያሳልፋል፤ የልጅ ልጆቹና ዘሮቹ ምድርን

ይወርሳሉ።¹⁴ እግዚአብሔር የሚያምናቸው እርሱን የሚፈሩትን ነው። የቃል ኪዳንንም ምስጢር እንዲያውቁት ይገልጽላቸዋል።¹⁵ እግሮቹን ከተያዙበት ወጥመድ የሚያላቅ ቃቸው እርሱ ብቻ ስለ ሆነ ዓይኖቹ ምን ጊዜም የሚመለከቱት ወደ እግዚአብሔር ነው።

¹⁶ እቤቱ፣ ብቸኛና በችግር የምሥቃይ ነኝና ፈትህን ወደ እኔ መልሰህ ቸርነትህን አድርገልኝ።¹⁷ በልቤ ውስጥ ያለው ጭን ቀት እየባሰ ስለ ሄደ እባክህ ከዚህ ጉስቁል ናዩ አውጣኝ።¹⁸ ሥቃዬንና መከራዬን ተመልክተህ ኃጢአቴን ሁሉ አስወግድልኝ።¹⁹ የጠላቶቼ ቍጥር ምን ያህል እንደ ጨመረና በእኔ ላይ ያላቸው ጥላቻ የተን ያህል ከባድ እንደ ሆነ ተመልክት።²⁰ ሕይወቴን ጠብቀህ ከሞት አትርፈኝ፤ መጠጊያ እንድትሆነኝ በአንተ ተማምኛለሁና አልፈር።²¹ ተስፋዬን የጣልኩት በአንተ ላይ ስለ ሆነ እምነቴና ቅንነቴ እንዲጠብቁኝ አድርግ።

²² እግዚአብሔር ሆይ ፣ የእስራኤልን ሕዝብ ከደረሰበት መከራ ሁሉ ቤዛ ሆነህ አድነው።

መዝሙር 26

¹ እግዚአብሔር ሆይ ፣ ሕይወቴን በንጽሕና የምመራና፣ በአንተም ላይ ያለኝ እምነት የማያወላውል በመሆኑ ከክስና ውቀሳ ነጻ አድርገኝ።² እቤቱ፣ ልቦናዬንና ሕሊናዬን እየመረመርክ ጨርሰህ ፈትነኝ።³ ፍቅርህ ምን ጊዜም በፊቴ ነው፣ በኑሮዬም እነሆ እውነትህን ያለማቋረጥ እከተላለሁ።⁴ በሽንገላ ከሚኖሩ ሰዎች ጋር አልዋልኩም፤ ከግብዞች ጋር አባሪ ተባባሪ አልሆንኩም።⁵ ከፉ አድራጊዎች የሚያደርጉትን ጉባኤ ተጸዩፍሁ፤ ከግፈኞቼም ጋር አብራ መቀመጥን እምቢ አልሁ።⁶ ጌታ ሆይ፣ እጆቼን ከበደል አንጽቼ ወደ ሕመሚያህ ቀረብሁ።⁷ ለአንተ የሚገባውን የምስጋና መዝሙር ከፍ ባለ ድምፅ አሰማሁ፤ ድንቅ ሥራዎችህን በይፋ ተናገርሁ።⁸ ፈጣሪዬ ሆይ፣ የአንተ መኖሪያ ፣ የክብርና የምስጋናህ መገኛ የሆኑትን ቤትህን እወዳለሁ።

⁹ እቤቴ፣ ኃጢአተኞችን በሞት በምትቀጣበት ጊዜ ነፍሴን ከእነርሱ ጋር አትውሰዳት፤ ሕይወቴን የሰውን ደም ከሚያፈሱ ጋር አታጥፋ።¹⁰ የእነዚህ ሰዎች እጅ የክፋት ዕቅዳቸውን ለመፈጸም የተዘጋጀ፣ ቀኝ እጃቸውም በጉቦ የተመላ ነው።¹¹ እኔ ግን

ሕይወቴን በንጽሕና የምመራ ስለ ሆንሁ ይቅር ብለህና ቤዛ ሆነህ አድነኝ።¹² እግሮቼ በተደላደለ ስፍራ ጸንተው ስለ ቆሙ በታላቁ ጉባኤ መካከል ተገኝቼ ለእግዚአብሔር ምስጋና አቀርብሏታለሁ።

መዝሙር 27

¹ እግዚአብሔር ብርሃኔና መድኅኔ ስለ ሆነ የሚያስፈራኝ ማነው? እግዚአብሔር የሕይወቴ መተማመኛ ምሽን ስለ ሆነ የሚያስደነግጠኝስ ማነው? ² ከፉዎች ሰዎች እኔን በመቃወም ሥጋዬን ሊጫጭቁ፣ ጠላቶቼና ባለጋራዎቼም ሊያጠቁኝ አሰፍሰፈው በሚነሡበት ጊዜ ሁሉም እየተሰነካከሉ ይወድቃሉ።³ አንድ ራሱን የቻለ ጦር ቢከበኝ እንኳ በልቤ ፍርሃት አይሰማኝም፤ ጦርነት ቢነሣብኝም፣ በልብ ሙሉነት ጸንቼ እቆማለሁ።

⁴ እግዚአብሔርን አንዲት ነገር ለመን ሁት፣ ይህኛም የለመንኩት አንዲት ነገር ዕድሜዬን ሙሉ በእግዚአብሔር ቤት እየተገኘሁ፣ የእግዚአብሔርን ግርማ ሞገስ እንዳደንቅና በመቅደሱም ውስጥ እርሱን በመሻት እንድኖር ነው።⁵ እርሱ በመከራ ጊዜ ምንም እንዳይደርስብኝ በመኖሪያው ውስጥ ሰውሮ ይጠብቀኛል፤ በመጠለያው ድንኳን ውስጥ ይሸሽገኛል፤ በዓለትም ላይ ከፍ አድርጎ ያስቀምጠኛል።⁶ እኔም በዚያን ጊዜ በዙርያዬ ካሉ ጠላቶቼ ይልቅ ገናና ሆኜ እታያለሁ። ፈጣሪዬ ይህን ስለደረገልኝ በእልልታ ድምፅ በድንኳኑ መሥዋዕት አቀርብሏታለሁ፤ በዜማ መሣሪያዎች እየታጀብሁ ለጌታ፣ ለፈጣሪዬ እዘምርለታለሁ።

⁷ እግዚአብሔር ሆይ ፣ በምጠራህ ጊዜ ድምጄን ሰማ፣ ምሕረት አድርገልኝና ለጸሎቴ መልስ ሰጠኝ።⁸ ልቤ አንተን እያሰበ፣ «የእርሱን ፊት ፈልግ» ስለሚለኝ፣ እቤቱ፣ ፈትህን እሻለሁና፣⁹ ፈትህን ከእኔ አትሸሽገኝ። ረዳቴ ነህና እኔን ባሪያህን «ወግድ» ብለህ በቀጣ አትመልስኝ። አምላኬና መድኅኔ ሆይ፣ ፊት ነሥተህ አትጣለኝ፤ ጨርሰህም አትተወኝ።¹⁰ አባቴና እናቴ ቢተወኝ እንኳ፣ አንተ ፈጣሪዬ፣ «አደዞህ» ብለህ በማጽናናት ትቀበለኛለህ።¹¹ ስለዚህ ጌታ ሆይ፣ መንገድህን እንዴት እንደምከተል አስተምረኝ። የሚያጠቁኝ ባለጋራዎቼ ያፍሩ ዘንድ አካሄዴን የቀና አድርገህ ምራኝ።¹² ጠላቶቼ በእኔ ላይ እንዲደርስ ለሚመኙት ውድቀት አትዳርገኝ። እነሆ ሐሰተኞች ምስክሮች የጭካኔ ሥራቸውን ሊፈጽሙብኝ

እየዛቱ በእኔ ላይ ተነሥተውብኛልና።
 13 «እግዚአብሔር በሕያዋን ምድር የሚ
 ያደርግልኝን የቸርነት ሥራ አያለሁ» በሚ
 ለው እምነቴ የጸናሁ ነኝ።¹⁴ እግዚአብሔር
 የሚያደርገውን በተስፋ ተጠባባቅ፤ በርታ!
 ልብህ በትዕግሥት ይጸና፤ እግዚአብሔር
 የሚያደርገውን በተስፋ ተጠባባቅ።

መዝሙር 28

¹ እግዚአብሔር ዓለቴ ሆይ፣ ወደ አንተ
 እየተጣራሁ ነኝና እንዳልሰማ ሆነህ ቸል
 አትበለኝ። ዝም እንዳልሽኝ ብትቀር ግን
 ወደ መቃብር እንደሚወርዱት ሙታን እሆ
 ናለሁ።² አሁንም፣ «ድረስልኝ፣ ማረኝ» እያ
 ልኩ በሰማይ ወዳለው ቅዱስ መኖሪያህ እጆ
 ጅን ዘርግኼ እየጠራሁህ ነኝና ጩኸቴን
 ሰማ።

³ አቤቴ፣ ከፋ ሥራ ከሚሠሩ ከግፈኞች
 ጋር ደምረህ ወደ ቅጣት አትውሰደኝ፤ እነ
 ርሱ የተንኩል ዓላማቸውን በሕሊናቸው
 ውስጥ ሰውረው የሚኖሩ ናቸው፤ በሰዎች
 ዘንድ ግን በአንደበታቸው ሰላማውያን መስ
 ለው ይታያሉ።⁴ ለዚህ ድርጊታቸውና
 ለክፉ ሥራቸው ፍጻሜቸውን ከፈላቸው፣ በእጃ
 ቸው ባደረሱት ጥፋት መጠን የሚገባቸውን
 የቅጣት ዋጋ እንዲያገኙ አድርግ።⁵ ለእግዚ
 አብሔር ሥራዎችና በእጆቼ ለፈጸማቸው
 ድርጊቶች ምንም ደንታ የላቸውምና። እር
 ሱም ምን ጊዜም አንሰራርተው እንደ ገና
 ሊቋቋሙ እንደማይችሉ አድርጎ ያፈራርሳ
 ቸዋል።

⁶ ምሕረት እንዲያደርግልኝ ወደ እርሱ
 ያቀረብሁትን ጩኸቴን ሰምቷልና እግዚአ
 ብሔር የተመሰገን ይሁን።⁷ እግዚአብሔር
 ጋይሌና ጋሻዬ ነው፤ በእርሱ ክልቤ ስለምተ
 ማይን እርዳታው አልተለየኝም። ስለዚህ
 ልቤ በደስታ ይፈነድቃል፤ ምስጋናዬንም
 በመዝሙር አቀርብለታለሁ።

⁸ እግዚአብሔር ለሚታመኑበት ሕዝቡ
 ኃይላቸው ነው፤ እርሱ ለቀባው የሕዝብ
 መሪም የመዳኛው ምሽግ ነው።

⁹ አቤቴ፣ ርስትህ የሆኑ ሕዝብህን አድን፤
 ባርካቸውም፤ እረኛ ሆነህ እስከ ዘላለምም
 አቅፈህ ደግፈህ ጠብቃቸው።

መዝሙር 29

¹ እናንተ ኃያላን፣ ለእግዚአብሔር የምስ
 ጋና መዝሙር አሰሙ፤ ክብርንና ምስጋናን፣
 ኃይልንም ለእግዚአብሔር ሰጡ፤² ለሰሙ
 የሚገባውን ክብርና ምስጋና ለእግዚአብ

ሔር አቅርቡ። የቅድስናው ግርማ ሞገስ
 ደምቆ በሚታይበት ስፍራ ለእግዚአብሔር
 ስገዱ።

³ የእግዚአብሔር ቃል በውሆች ላይ
 ነው፤ የክብርና የምስጋና አምላክ ነጉድን
 ዱን በደመና ውስጥ ያስተጋባል። እግዚአብ
 ሔር ነጉድንዱን በውቅያኖሶች ማዕበል ያሰ
 ማል።⁴ የእግዚአብሔር ቃል ኃያል ነው፤
 የእግዚአብሔር ቃል ግርማው ገናና ነው።

⁵ የእግዚአብሔር ቃል ዝግባን ይሰብራል፤
 እግዚአብሔር የሊባኖስን ዝግባ እንክትክት
 አድርጎ ይሰባብረዋል።⁶ ሊባኖስን እንደ
 እምቦላ እንዲቦርቅ፣ ስርዮንን እንደ ጎሽ
 ኩርማ እንዲዘል ያደርጋል።⁷ የእግዚአብ
 ሔር ቃል በመብረቅ ብልጭታ ይመታል።

⁸ የእግዚአብሔር ቃል በረሃውን ያኖውጠ
 ዋል፤ የቃዴስን ምድረ በዳ ሳይቀር እግዚአ
 ብሔር ያኖውጣል።⁹ የእግዚአብሔር ቃል
 ወርካውን እንደ ፈትል ይገምደዋል፤ የደንን
 ቍጥቋጥ ገፎ ሌጣ ያደርገዋል። በዚህ ጊዜ
 ሁሉም፣ «ምስጋናና ክብር ለእግዚአብሔር
 ይሁን» እያሉ ከፍ ባለ ድምፅ በመቅደሱ
 ይዘምራሉ።

¹⁰ እግዚአብሔር በሥልጣኑ የጥፋት
 ውሃን መቅሠፍት ያመጣ መሆኑን አሳይ
 ቷል፤ እግዚአብሔር በዙፋኑ ላይ ተቀምጦ
 ፍጥረቱን የሚያስተዳድር የዘላለም ንጉሥ
 ነው።¹¹ እግዚአብሔር ለሚታመኑበት
 ሕዝቡ ኃይልን ይሰጣል። እግዚአብሔር ሰላ
 ምን በመስጠት ሕዝቡን ይባርካቸዋል።

መዝሙር 30

¹ እግዚአብሔር ሆይ፣ ከወደቅሁበት
 ጥልቅ ጉድጓድ እጄን ይዘህ ስላወጣኸኝና
 ጠላቶቼም፣ «እንኳን እንዲህ ሆነ» እያሉ
 እንዳይላለቁብኝ ስላደረግህ፣ ስምህን እያገን
 ንኩ አመሰግንሃለሁ።² ፈጣሪዬ እግዚአብ
 ሔር ሆይ፣ «እርዳኝ» ብዬ ጠራሁሁ፤ አን
 ተም ፈወስከኝ።³ ጌታ ሆይ፣ ከመሞት አት
 ርፈህ፣ ወደ መቃብርም ከመውረድ አድነህ
 ከሲኦል አወጣኸኝ።

⁴ አሁንም ቅዱሳን ለእግዚአብሔር
 ዘምሩ፤ ለሰሙ የምስጋና መዝሙር አቅርቡ።
⁵ ቍጣው ለአንድ አፍታ ነው፤ ቸርነቴ ግን
 ዕድሜ ልክ አብርን ይኖራል፤ ሲለቀስ ቢታደ
 ርም፣ በማለዳ ደስታ ይሆናል።

⁶ በደላኝ ጊዜ፣ «እንግዲህ ለዘላለም አል
 ናውጥም» አልሁ።⁷ ጌታ ሆይ፣ በፊትህ ሞገ
 ስን ባገኘሁ ጊዜ የሕይወቴን አቅጥም እንደ
 ማይንቃነት ተራራ የጸና አደረግኸው። ገጽ

ሆን በሸሸግህብኝ ጊዜ ግን ተስፋ የሚያስቁርጥ ጎዘን ላይ ወደቅሁ።

⁸ በዚያን ጊዜ፣ እግዚአብሔር ሆይ፣ ወደ አንተ ተጣራሁ። ምሕረትህንም እንድታወር ድልኝ እንዲህ እያልኩ ወደ አንተ ወደ ጌታ ጮሁኩ። ⁹ «እኔ ብጠፋ፣ ጥቼም ወደ መቃብር ብወርድ ከቶ ምን ጥቅም አለው? አፈር ያመሰግንሃልን? የሚተማመኑ ብህ አምላክ መሆንህን በማረጋገጥ ስለ አንተ በይፋ ይናገራልን? ¹⁰ ፈጣሪዬ ሆይ፣ ሰማኝ፣ ይቅርታህንም አድርግልኝ። አቤቱ፣ አጋገርና ረዳቱ ሁን።»

¹¹ እነሆ ይህን ጸሎቱን ተቀብለህ የልቅሶዬን ጩኸት ወደ እልልታ መዝሙር ለወጥህልኝ፣ የጎዘን ልብሴን አውልቀህ የደስታ ሸማ አጎናጸፍኸኝ። ¹² እግዚአብሔር ሆይ፣ ይህን ስላደረግህልኝ ልቤ ይዘምርላሃል፣ ዝም አይልም። አምን፣ ለዘላለሙ ሳመሰግንህ እናራለሁ።

መዝሙር 31

¹ እግዚአብሔር ሆይ፣ አንተን መጠጊያዬ ስላደረግሁ ምን ጊዜም አልፈር፣ በጽድቅ ሆም ከመከራ አውጣኝ። ² ጆርህን ወደ እኔ አዘንብል፣ ታተርፈኝም ዘንድ ፈጥነህ ድረስ ልኝ፣ እኔን ለማዳን መጠጊያ አምባዩና ጠንካራ ምሽጌ ሁን። ³ አምባዩና ምሽጌ አንተ ስለ ሆንህ፣ ስለ ስምህም ስትል እየመራኸኝ ቀናውን መንገድ አላየኝ። ⁴ መጠጊያዬ አንተ ነህና በሰውር ከተዘጋጀብኝ ወጥመድ ጠብቀኝ። ⁵ የእውነት አምላክ እግዚአብሔር ሆይ፣ እነሆ ነፍሴን አደራ ብዬ በእጅህ ስለ ሰጠሁ ቤዛ ሆነህ አድነኝ።

⁶ ከንቱ የሆኑትን ጣዖቶች በማምለክ የጸኑትን ጠላሁ፣ እኔ ግን በእግዚአብሔር ታመንሁ። ⁷ ጌታ ሆይ፣ በመከራ መሠቃዩትን ስላየህና የነፍሴን ጭንቀት ስላወቅህ በፍቅርህ ደስ ይለኛል፣ ሐሤትም አደርጋለሁ። ⁸ ለጠላት አላልፈህ አልሰጠኸኝም፣ እንዲያውም በሰፊ መስክ ላይ እንደ ልቤ እንድመላለስ አስቻልኸኝ።

⁹ አሁንም እግዚአብሔር ሆይ፣ በጽኑ መከራ ላይ ነኝና ምሕረትህን አድርግልኝ። ዓይኖቼ ከልቅሶ፣ ነፍሴና ሥጋዬም ከመሪር ጎዘን የተነሣ ደከሙ። ¹⁰ ሕይወቴ በጭንቀት፣ ዕድሜዬም በዋይታ አለቀ፣ በሥቃይ ምክንያት ጉልበቴ እየከዳኝ፣ አጥንቶቼም እየደቀቁ ሄዱ። ¹¹ ለጠላቶቼ ሁሉ መዘባበቻ በመሆኔ፣ በጎረቤቶቼ ዘንድ ፈጽሜ ተናቅሁ። የሚያውቁኝ ሰዎች በመንገድ ላይ ገና

በሩቅ ሲያዩኝ ስለሚሸኹኝ ለወዳጆቼ እንኳ ማስፈራሪያ ሆንሁ። ¹² በእነርሱ ዘንድ እንደ ሞተ ሰው ተረሳሁ፣ እንደ ተሰበረ የሸከላ ዕቃም ተጣልኩ። ¹³ ብዙዎች የሚሰነዝሩብኝን ስድብ ሰማሁ፣ የሚያጋጥመኝ የሚያሸብር ነገር ብቻ ነው፣ ሰዎች በእኔ ላይ ይደልቱብኛል፣ ሕይወቴንም ለማጥፋት ያሠራሉ።

¹⁴ እኔ ግን እግዚአብሔር ሆይ፣ የምተማመነው አንተን ብቻ ስለ ሆነ፣ «አንተ አምላኬ ነህ» እላለሁ። ¹⁵ ዕድሜዬን ወስነህ ኑሮዬን የምትመራ አንተ ነህና ከጠላቶቼና ከሚያሳድዱኝ እጅ አድነኝ። ¹⁶ የፈትህ ሞገስ በአገልጋይህ ላይ ይብራ፣ በማይለወጠውም ፍቅርህ አድነኝ። ¹⁷ ጌታ ሆይ፣ ጩኸቴን ወደ አንተ ስላሰማሁ አልፈር፣ ከጠላቶች ግን ይፈሩ፣ በሲኦልም ዝም ይበሉ። ¹⁸ እነርሱ በጸድቁ ላይ የትዕቢትና የንቀት ቃል በእብሪት ስለሚናገሩ የሚዋሹበት አንደበታ ቸው ይዘጋ።

¹⁹ አቤቱ፣ ለሚፈሩህና በአንተ ለሚተማመኑ ብህ ሰዎች በሕዝብ ፊት በግልጽ ልታደርግላቸው ያሰብኩዎቼ ጥርነትህ ምን ያህል ታላቅ ነው! ²⁰ በሰዎች ተንኩል እንዳይጠመዱ መጠለያ ሆነህ ትሸሽጋቸዋለህ፣ የአንደበት ንትርክ እንኳ እንዳይደርስላቸው በማደሪያህ ውስጥ ተከባክበህ ትጠብቃቸዋለህ።

²¹ እነሆ፣ በወራሪዎች በተከበበች ከተማ ውስጥ ሳለሁ፣ ለእኔ ያለውን እጹብ ድንቅ የሆነ ፍቅርን በግልጽ አሳይቷልና እግዚአብሔር የተመሰገነ ይሁን? ²² በዚያ ድንጋጤዬ ጊዜ ተቻኩዬ፣ «ለካ እግዚአብሔር እንዳያየኝ ከፈቱ የተወገድሁ ሆኛለሁና!» ብዬ ነበር። አንተ ግን እንድትምረኝ የጮሁ ኩትን ጩኸቴን፣ እንድትደርስልኝ የተጣራ ሁትንም ጥሪዬን ሰማሁ።

²³ እንግዲህ ቅዱሳኑ ሁሉ እግዚአብሔርን ውደዱት፣ እግዚአብሔር እውነተኛችን ይጠብቃል፣ ለትዕቢተኞች ግን ፍጻቸውን ይከፍላቸዋል። ²⁴ እግዚአብሔርን ተስፋ የምታደርጉ ሁሉ በርቱ፣ ለላባችሁም በትዕግሥት ይጽና።

መዝሙር 32

¹ እግዚአብሔር ጥፋቱን ይቅር የሚለውና ኃጢአቱን የሚተውለት፣ ² በደሉን የማይቋጥርበትና በልቡ ሽንገላ የሌለበት ሰው ምንኛ የተባረከ ነው!

³ እኔ ግን ዝም ብዬ ቀኑን ሙሉ በትካዜ እየተወዛወዝኩ ስለምውል ጎዘኔ እስከ አጥንቱ ደርሶ ሰውነቴ አለቀ። ⁴ በቀንና

በጥላቻ አፋጩብኝ።

¹⁷ እግዚአብሔር ሆይ፣ ይህን ድርጊታቸውን ዝም ብለህ የምትመለከተው እስከ መቼ ነው? እንደ ተራቡ አንበሳች ሊገነጣጠሩኝ ይህኛን እንዲት ሕይወቴን ሊያጠፏት ከተዘጋጁት ከእነዚህ ጨካኞች ነፍሴን አትርፋት። ¹⁸ እኔም በአማኞችህ ታላቅ ጉባኤ መካከል አመሰግንሃለሁ፤ ብዙ ሕዝብ በሚሰበሰብበትም በዓል ላይ የምስጋና መዝሙር አቀርብላለሁ።

¹⁹ ምንም ሳልበድላቸው የተነሡብኝ ጠላቶቼ፣ «እንኳን እንዲህ ሆነ» ብለው ደስ እንዲላቸው፣ ያለምክንያት የሚጠሉኝም እንዲጠቃቀሱብኝ አታድርግ። ²⁰ በሰላም የሚኖሩትን ሰዎች በሐሰት ለመክሰስ ተንኩል ከመሸረብ በስተቀር ከአንደበታቸው መልካም ነገር አይሰማም። ²¹ አፋቸውን በእኔ ላይ ከፍተው፣ «እስይ፣ እስይ፣ ይኸው በገዛ ዓይኖችን የደረሰበትን አየን!» ይላሉ።

²² እግዚአብሔር ሆይ፣ የደረሰብኝን ጥቃት ሁሉ ተመልክተኸዋልና እንግዲህ ዝም አትበል፤ አቤቱ፣ ከእኔ አትራቅ። ²³ ንቃ! ስለ እኔ ለመከላከል ተነሥ፤ ፈጣሪዬ እግዚአብሔር ሆይ፣ ለእኔ ተዋጋልኝ። ²⁴ ጻድቅ አምላክ ነህና፣ ጌታዬ እግዚአብሔር ሆይ፣ ከክስና ወቀሳ ነጻ አድርገኝ፤ ጠላቶቼ፣ «እንኳን እንዲህ ሆነ!» እያሉ ደስ አይበላቸው። ²⁵ «እስይ! በእርሱ ላይ የፈለግነው ደረሰ» ወይም «እጃችን ውስጥ ወደቀ» ብለው እንዲፈክሩብኝ አታድርግ። ²⁶ አቤቱ፣ መከራ በሚደርስብኝ ጊዜ፣ «እንኳን እንዲህ ሆነ!» እያሉ የሚደሰቱ ሁሉ ይፈሩ፤ ይታወኩ። በእኔ ላይ ራሳቸውን በትዕቢት ከፍ ከፍ የሚያደርጉ ሁሉ ጎፍረትንና ውርደትን ይልበሱ። ²⁷ ከክስና ወቀሳ ነጻ መሆኔን የሚወዱ ግን በደስታና በሐሜት እልል ይበሉ፤ ዘወትር፣ «በአገልጋዩ ደኅንነት ደስ የሚለው እግዚአብሔር ገናና ይሁን!» ይበሉ። ²⁸ አንደበቱ ጽድቅህንና ታላቅነትህን ይናገራል።

መዝሙር 36

¹ ስለ ኃጢአተኞች ሰዎች፣ መንፈስ በልቤ ውስጥ እንዲህ ሲል ተናገረኝ፡- «በእነርሱ ዘንድ እግዚአብሔርን መፍራት የለም። ² በልባቸው ራሳቸውን ከመጠን በላይ በከንቱ ውዳሴ እየካቡ ስለሚያመጹ ድቁ ኃጢአታቸውን ለይተው ለማወቅና ለመጻዩ ገብ አይቻላቸውም። ³ ከአንደበታ

ቸው የሚወጣው ቃል ሁሉ ክፋትንና ሐሰትን የተመላ ነው። ከብልህነት አስተሳሰብና ከመልካም አድራጎት ጨርሰው የተለዩ ናቸው። ⁴ ተኝተው ሳለ እንኳ የሚያውጠን ጥንት ክፉ ሥራን ብቻ ነው። ራሳቸውን የሚያዘጋጁት ለኃጢአት ድርጊት እንጂ ጥፋትን ተቃውመው ለመመለስ አይደሉም።»

⁵ አንተ ግን እግዚአብሔር ሆይ፣ ፍቅርህ እስከ ሰማዩ ሰማያት፣ ታማኝነትህም የሰማይን ደመና የሚያልፍ ነው። ⁶ ጽድቅህ እንደ ታላላቆቹ ተራራዎች እጅግ ነልቶ ይታያል፤ ፍርድህ እንደ ውቅያኖስ የጠለቀ ነው። ጌታ ሆይ፣ አንተ የሰውን ልጆችና እንስሳትን ጠብቀህ ታኖራለህ። ⁷ የማያለጠው ፍቅርህ በዋጋ ሊተመን የማይቻል ነው። ታላላቆችም ሆኑ ታናናሾች ሰዎች፣ ሁሉም በክንፍችህ ጥላ ሥር መጠረያን ያገኛሉ። ⁸ በቤትህ ውስጥ ጥልቶ ከተተረፈፈው ምግብ በልተው ይጠግባሉ። ከተድላህ ወንዝ መጠጥ ሰጥተህ ታረካቸዋለህ። ⁹ የሕይወት ምንጭ የሚገኘው ካንተ ዘንድ ነው፤ ብርሃንም ለማየት የምንችለው በአንተ ብርሃን ነው።

¹⁰ አሁንም ለሚያውቁህ ፍቅርህን፣ ቅንልቦና ላላቸውም ጽድቅህን አታንድልባቸው። ¹¹ ትዕቢተኞች ሊቃውሙኝ ወደ እኔ ለመምጣት እግርቻቸውን አያንሡ፤ ክፉዎች እኔን ለማሳደድ እጆቻቸውን አይሰንዝሩ። ¹² ክፉ አድራጊዎች እንዴት ያለ አወጻጸቅ እንደ ደረሰባቸውና እንዳያንሠራሩ ሆነው እንደ ተጣሉ ተመልከቱ!

መዝሙር 37

¹ ክፉዎች በሚያደርሱት የበደል ድርጊት አትበሳጭ፤ ግፈኞችም በሚፈጽሙት የጥፋት ሥራ አትቅና። ² ሁሉም ፈጥነው እንደ ግር ይደርቃሉ፤ እንደ ቅጠልም ጠውልገው ይረግፋሉ።

³ አንተ ግን በእግዚአብሔር ተማምነህ መልካም ነገር አድርግ፤ እርሱ በለመለመ መስክ አሰማርቶ ደስ ብሎህ በሰላም እንድትኖር ያደርግሃል። ⁴ በእግዚአብሔር ደስ ይበልህ፤ እርሱ ልቦናህ የተመኘውን ይሰጥሃል።

⁵ ዕቅድህን ለእግዚአብሔር አደራ ስጥ፤ በእርሱም ተማመን፤ እርሱም ዕቅድህን በሥራ ላይ እንድታውል ይረዳሃል። ⁶ ጽድቅህ እንደ ጠዋት ራራ እንዲያበራ፣ የዓላማ ህም ትክክለኛነት እንደ ቀትር ፀሐይ እንዲ

ያንጸባርቅ ያደርግልሃል።

⁷ በእግዚአብሔር ፊት ጸጥ በል፤ እርሱ የሚያደርገውን በትዕግሥት ተጠባበቅ። የሰዎች ኑሮ ሲቃና፣ የክፋት ዕቅዶቻቸውንም በሥራ ላይ ሲያውሉ ስታይ አትበሳጭ።

⁸ ከመቄጣት ታገሥ፤ ከመናደድም ተጠበቅ፤ አትበሳጭ፤ ምክንያቱም እነዚህ ሁሉ የሚያደርሱት ወደ ክፋት ነው። ⁹ ክፉዎች ሰዎች ካሉበት፣ ይወገዳሉ፤ እግዚአብሔርን ተስፋ የሚያደርጉ ግን ምድርን ይወርሳሉ።

¹⁰ ከፋዎች ለጥቂት ጊዜ ብቻ፣ «አለን! አለን!» ይላሉ፤ ወዲያው ግን ይጠፋሉ፤ በጊደሉ ገን እንኳ አይገኙም። ¹¹ ገሮች ግን ምድርን ይወርሳሉ፤ በፍጹም ሰላም ደስ ብሏቸው ይኖራሉ።

¹² ከፋዎች በጸድቃን ላይ ያሜራሉ፤ እነርሱን ሲያዩዋቸው በዛቻ ጥርሳቸውን ይነክሱባቸዋል። ¹³ እግዚአብሔር ግን የክፉዎች ፍጻሜ የደረሰ መሆኑን አስቀድሞ ስለሚያውቅ ይስቅባቸዋል።

¹⁴ ግፊኞች፣ ድኾችንና ችግረኞችን የባሰ ለመጣል፣ በቅንነት መንገድ የሚሄዱትንም ጨርሰው ለማጥፋት ሰይፋቸውን ይመዛሉ፤ ቀስታቸውንም ይደግፍሉ። ¹⁵ ዳሩ ምን ያደርጋል! ሰይፋቸው ተመልሶ የራሳቸውን ልብ የሚወጋ፣ ቀስታቸውም ተሰባብሮ የሚወድቅ ይሆናል።

¹⁶ ከፋዎች ከሰበሰቡት የደለበ ሀብት ይልቅ፣ የጸድቃን እነስተኛ የዕለት ጉርስ ይሻላል። ¹⁷ የከፋዎች ኃይል ተንኮታኩቱ ይወድቃል፤ እግዚአብሔር ግን ጸድቃንን ደግሮ ያጸናቸዋል።

¹⁸ ንጹሐን በየዕለቱ ኑሮአቸው የሚፈጽሙት ምግባር በእግዚአብሔር ዘንድ የታወቀ ስለ ሆነ የዘላለም ሕይወት ይወርሳሉ። ¹⁹ መቅሠፍት በሚመጣበት ጊዜ አይደናገጡም፤ በረሃብም ዘመን ምግብ ይኖራቸዋል።

²⁰ ከፋዎች ግን ይጠፋሉ፤ የእግዚአብሔር ጠላቶች፣ በክረምት ለምልሞና አብቦ፣ በበጋ እንደሚደርቀው የሚጻ ሣር ናቸው፤ ፍጻሜያቸውም እንደ ጨስ በኖ መጥፋት ይሆናል።

²¹ ኃጥአን ይበደራሉ፤ መልሰው አይከፍሉም፤ ጸድቃን ግን ሊጋሶች ናቸው። ²² እግዚአብሔር የሚባርካቸው ሁሉ ምድርን ይወርሳሉ፤ እርሱ የሚረግግቸው ግን ይጠፋሉ።

²³ እግዚአብሔር የጸድቅን እርምጃ ይቁጣጠራል፤ በአኗኗሩም ደስ ይለዋል፤ ²⁴ ይህ

ሰው ቢደናቀፍ እንኳ ጌታ በእጆቹ ስለሚደግፈው ከቶ አይወድቅም።

²⁵ ከልጅነት ይኸው እስከ እርጅና ደርሻለሁ፤ ዳሩ ግን በዚህ ረገጥም ዕድሜዬ ጸድቅ አጥቶ ተቸግሮ፣ ልጆቼም ተርበው ምግብ ሲለምኑ አይቺ አላውቅም። ²⁶ እንዲያውም እጁ ሰፊ ሆኖ ሲቸርና ያለወለድ ሲያበድር፣ ልጆቼም በበረከት የተሞሉ ሆነው አይቻሉ።

²⁷ ስለዚህ ክፋትን ተው፤ መልካሙንም ነገር አድርግ፤ እንዲህ ካደረግህ ምን ጊዜም ያለሥጋት ተረጋግጥህ ትኖራለህ። ²⁸ እግዚአብሔር እውነተኛችን ይወዳልና፤ በእርሱ የሚተማመኑትን አይተዋቸውም፤ ለዘላለም ይጠብቃቸዋል። የከፋዎች ዘሮች ተወግደው ሲጠፉ፣ ²⁹ ጸድቃን ምድርን ወርሰው ለዘላለም ይኖሩባታል።

³⁰ ጸድቅ ሰው ከእንደበቱ ጥበብን ያፈልቃል፤ በልሳኑም እውነትን ይናገራል፤ ³¹ የፈጣሪው ሕግ በልቡ ውስጥ ስለ ተቀረጸ እግሮቹ አይሰናከሉም።

³² ከፋዎች በጸድቃን ላይ ያደባሉ፤ ሕይወታቸውን ሳይቀር ለማጥፋት ይከታተሏቸዋል። ³³ እግዚአብሔር ግን ጸድቃንን ለከፋዎች አላልፎ አይሰጣቸውም፤ ተከሰው አደባባይ ቢያቀርቡዋቸውም እንኳ እንዲፈረድባቸው አያደርግም።

³⁴ እግዚአብሔርን ደጅ ጥኑ፤ መንገዱንም ተከተሉ። እርሱ ምድርን ትወርሱ ዘንድ ከሁሉ ይልቅ ከፍ ከፍ ያደርጋችኋል፤ ከፋዎችም ተወግደው ሲጠፉ ለማየት ትበቃላችሁ።

³⁵ ጭካኔን የተሞላ ክፋ ሰው በምቹ መራት ላይ እንደ ተተከለ ዛፍ ለምልሞና ተንሰራፍቶ አየሁት። ³⁶ ከጥቂት ጊዜ በኋላ ብመለከተው ግን በቦታው ጨርሶ የለም፤ ብፈልገው እንኳ ከቶ ሊገኝ አልቻለም።

³⁷ ዳሩ ግን የንጹሐን ሰው ሁኔታ ሲያስተውሉት፣ የልበ ቅኑንም ኑሮ ሲያመዛዝኑት፣ ሰላም ወዳድ ሰው ብሩህ ተስፋ እንጻለው ይታያል። ³⁸ እነሆ ኃጢአተኞች ሁሉ ፈጽመው ያልቃሉ፤ ከፋዎችንም ወደ ፊት የሚጠብቃቸው ዕጣ መወገድና ማለቅ ብቻ ነው።

³⁹ ጸድቃን የደገንንትን ቤዛ የሚያገኙት ከእግዚአብሔር ነው፤ በመከራቸውም ጊዜ ምሽጋቸው እርሱ ነው። ⁴⁰ እርሱን መጠጊያ ሰላደረጉት እግዚአብሔር ይረዳቸዋል፤ ያድናቸዋል፤ ከከፋዎችም እጅ ያወጣቸዋል።

መዝሙር 38

¹ እግዚአብሔር ሆይ፣ በቀጣህ አትገሥ። ፀኝ፣ በመግባትም አትቅጣኝ። ² እነሆ ፍላጻዎችህ ወግተውኛል፤ የእጅህም በትር አርፎብኛል። ³ ከቀጣህ የተነሣ በሰውነቴ ውስጥ ጤንነት አይሰማኝም። በኃጢአቴ ምክንያት አጥንቶቼ ሳይቀሩ ታውከዋል። ⁴ በደለኛነቴ ከአቅሜ በላይ ሆኖብኛል፤ እንደ ከባድ ሸክም ተጭኖኝ አስጨንቆኛል። ⁵ በሞኝነት በፈጸምኩት ኃጢአት ምክንያት የደረሰብኝ ቍሰል እያመረቀዘ የማይሸር ሆነ። ⁶ ጎብቄልሁ፤ ተዋረድሁ፤ ቀኑን ሙሉ በትካዜ እውላለሁ። ⁷ በአከርካሪዬ ውስጥ ትኩሳትና ውጋት ያሠቃየኛል። ሙላ ሰውነቴ ጤና የለውም። ⁸ አቅሜ ደከመ፤ ፈጽሜ ውድቅድቅ አልሁ። በልቤ ውስጥ መራራ ሥቃይ ስለሚሰማኝ በጎዘን እቃትታለሁ።

⁹ ጌታ ሆይ፣ ፍላጻነቴ በአንተ ፊት ግልጽ ስለ ሆነ፣ ሁሉንም ታውቀዋለህ፤ የጭንቀት ስሜቴ ካንተ የተሰወረ አይደለም። ¹⁰ ልቤ ይሸበራል፤ ጉልበቴ ከዳኝ፤ ዓይኔ እንኳ ማየት ተሳነው። ¹¹ በቍሰሌ ምክንያት ወዳጆቼና ባልንጀሮቼ ሸሹኝ፤ ጎረቤቶቼም ራቁኝ። ¹² ሕይወቴን ለማጥፋት የሚፈልጉ ጠላቶቼ ወጥመዳቸውን ዘረጉብኝ፤ ጉዳት ላይ ሊጥሉኝ የሚያስቡ ባለጋራዎቼ ስለ እኔ ውድቀት ይማከራሉ፤ ቀኑን ሙሉ የሐሰት ነገር ለመፈጸም ያሜራሉ።

¹³ እኔም ምንም እንደማይሰማ ደንቁርና አፋን ሊከፍት እንደማይችል ድዳ ሆንሁ። ¹⁴ መሰማት እንደ ተሳነውና አንዳችም መልስ መስጠት እንዳቃተው ሰው እስከ መሆን ደረስሁ።

¹⁵ ስለዚህ አቤቱ፣ ፈጣሪዬ እግዚአብሔር ሆይ፣ አንተን በትዕግሥት እጠብቃለሁ። አንተም ልመናዬን ትሰማኛለህ። ¹⁶ እኔም፣ «እግራ በሚሰነካከልበት ጊዜ ጠላቶቼ፣ 'እንኳን እንዲህ ሆነ!' በማለት በእኔ ላይ እንዲታቡሩና ደስ እንዲላቸው አታድርግ» አልሁ።

¹⁷ እነሆ ልወድቅ ነው፤ ሥቃዬም አልተወኝም። ¹⁸ ኃጢአቴን በማስታወስ ስለተጨነቅሁ በደሌን እናዘዛለሁ። ¹⁹ የበረቱብኝ ጠላቶቼ ብዙዎች ናቸው፤ ያለምክንያት የሚጠሉኝም ቍጥራቸው የበረከተ ነው። ²⁰ በጎ የሆነውን ነገር በመሻቴና በመልካም አድራጎቴ ፋንታ ክፋውን የሚመልሱልኝ

ሰዎች ስሜን በሐሰት ያጠፋሉ። ²¹ ፈጣሪዬ ሆይ፣ አትተወኝ፤ አቤቱ፣ ከእኔ አትራቅ። ²² መድኅኔ እግዚአብሔር ሆይ፣ እኔን ለመርዳት ፈጥነህ ድረስ።

መዝሙር 39

¹ «ኑሮዬን በጥንቃቄ እመራለሁ፤ አንደበቴን ክፉ ከመናገር እጠብቃለሁ፤ ክፉዎች በእካባቢዬ እስካሉ ድረስ ዝም እላለሁ» አልሁ። ² ዳሩ ግን አፌን ዘግቼ ጸጥ በማለቴና መልካም ስለ ሆነው ነገር እንኳ ባለመናገራ እነሆ ሥቃዬ በረታብኝ። ³ ልቤ እየጋለብኝ ሄደ፤ መከራዬን ባሰላሰልኩ ቍጥር ሰውነቴ እንደ እሳት የሚነድብኝ ሆነ። ቢጨንቀኝ በአንደበቴ እንዲህ እያልኩ መናገር ጀመርኩ፤ ⁴ «እግዚአብሔር ሆይ፣ የሕይወቴ ፍጹሜ መቼ እንደ ሆነና የዕድሜዬ ልክ ስንት እንደ ሆነ ግለጽልኝ፤ በዚህ ዓለም የምኖረው ዘመን ፈጥኖ የሚያልፍ መሆኑን ለማወቅ አስችላኝ። ⁵ አቤቱ፣ የዕድሜዬን መጠን ከጋት የማትበልጥ አደረግሃት፤ በአንተ ዘንድ የዘመኔ ርዝመት ሊምንት ናት። የያንዳንዱም ሰው ሕይወት እፍ እንደሚሉት ትንፋሽ ነው። ⁶ ሰው ወዲያ ወዲህ የሚንቀሳቀሰው እንዲያው እንደ ጥላ ነው፤ እየተራወጠ በከንቱ ይባክናል፤ ለማን እንደሚሆን ሳያውቅ ሀብት ያከማቻል።

⁷ «እኔ ግን፣ ጌታ ሆይ፣ ከአንተ በቀር ሌላ ማንን ደጅ እጠናለሁ? ተሰፋዬ አንተ ብቻ ነህ። ⁸ በኃጢአቴ ምክንያት ከሚደርስብኝ ቅጣት አድነኝ፤ የማይረቡ ሰዎች መሳላቂያ አታድርገኝ። ⁹ እኔ ዝም አልኩ፤ አንደበቴን ከመናገር ገታሁ። ምክንያቴም ይህን ሁሉ ያደረግህ አንተ ነህ። ¹⁰ በእጅህ ካወረድክ ብኝ ከባድ በትር የተነሣ በጣም ደክሜአለሁና አቤቱ፣ 'በቃህ' ብለህ ቅጣትህን አንሣልኝ። ¹¹ ሰዎችን ስለ ኃጢአታቸው ትገሥግቸዋለህ፤ ትቀጣቸዋለህ፤ የሰበሰቡትንም ሀብት፣ ብል እንደ በላው ልብስ አመድ ታደርግባቸዋለህ። የእያንዳንዱ ሰው ሕይወት እፍ እንደሚሉት ትንፋሽ ነው።

¹² «አሁንም እግዚአብሔር ሆይ፣ ጸሎቴን ስማ! 'ድረስልኝ' እያልኩ የማሰማውን ጨኸቴን አድምጥ፤ ጀርህን ወደ ልቅሶዬ አዘንብል፤ እንደ ቀደመት አባቶቼ እኔም እንግዳና በምድር ላይ አላፈ መንገደኛ ስለሆኑኩ ¹³ ከዚህ ዓለም በሞት ተለይቼ ከመሰናበቴ በፊት ለመጨረሻ ጊዜ ደስታን አይዘንድ እባክህ ፋታ ስጠኝ።»

ሁለተኛ መጽሐፍ

ከመዝሙር 42-72

መዝሙር 42

¹ እግዚአብሔር ሆይ፣ ዋልያ ከምንጭ ውሃ ለመጠጣት እንደሚገኝ፣ ነፍሴ እንተን ትናፍቃለች። ² «ወደ ፈጣሪዬ ሄጄ ሕያው አምላኬን የማገኘው መቼ ይሆን?» እያለች ነፍሴ እግዚአብሔርን ለማየት ተጠማች። ³ ደግሞም ሰዎች፣ «አምላክህ ታዲያ ወዴት አለ?» እያሉ ሁልጊዜ ስለሚጠይቁኝ ከገዘን የተነሣ ቀንና ሌሊት የሚፈስ ሰው እንባዬ ምግቤ ሆነ። ⁴ ሕዝቡ በታላቅ ጉባኤ ተሰብስቦ ለፈጣሪው ምስጋናን እያቀረቡ ደስታውን በሆታና በእልልታ የሚገልጽበት በዓል ነበረው። እኔም እፊት እፊት ሆኜ እየመራሁ ወደ እግዚአብሔር ቤተ መቅደስ እንጓዝ ነበር። አሁን ያንን ሁሉ ሳስታውስ ልቤ በጽኑ ገዘን ይታወክ ብኛል።

⁵ በዚህ ጊዜ፣ «ነፍሴ ሆይ፣ ለምን ትተክ ገራለሽ? ለምንስ ይህን ያህል ትታወኪብኛለሽ? እግዚአብሔርን ተስፋ አድርጌ። ፈጣሪዬን መድኅኔን ገና አመሰግንዋለሁ።» እያሉ እጽናናለሁ።

⁶ ጌታ ሆይ፣ ነፍሴ በትካዜ ተጉሳቀላለች፤ እኔም ቀድሞ በዮርዳኖስ ምድርና በእርምንኤም ኩረብታዎች፣ በሚዛር ተራራም ያደረግኸውን ችርነትህን አስታውሳለሁ። ⁷ አንዱ የወንዝ ጥልቀት በሚያስገመግመው የፈፏቱዎችህ ድምፅ የሌለውን ወንዝ ጥልቀት ይጣራል። ማዕበልህና ሞገድህ እያጥለቀለቀኝ በላዩ አለፈ።

⁸ እግዚአብሔር ፍቅሩን በቀን ይልካል፤ እኔም ዝማሬውን በሌሊት አስማዋለሁ፤ ይህ፣ ለሕይወቴ ፈጣሪ የማቀርበው ጸሎት ነውና።

⁹ መጠጊያዬን እግዚአብሔር፣ «ስለ ምን ረሳሽኝ? በጠላቱ እየተጨቁንኩስ ለምን በገዘን ሳለቅስ እኖራለሁ?» አልሁት። ¹⁰ የሚጠራኝ ሁሉ፣ «ታዲያ አምላክህ የት አለ?» እያሉ ቀኑን ሙሉ ስለሚያሸጧቸውኝ፣ እነሆ እስከ አጥንቶቼ በሚደርስ ጭንቀት እሠቃያለሁ።

¹¹ በዚህ ጊዜ፣ «ነፍሴ ሆይ፣ ለምን ትተክ ገራለሽ? ለምንስ ይህን ያህል ትታወኪብኛለሽ? እግዚአብሔርን ተስፋ አድርጌ፤ ፈጣሪዬን መድኅኔን ገና አመሰግንዋለሁና» እያሉ እጽናናለሁ።

መዝሙር 43

¹ ፈጣሪዬ ሆይ፣ ከከስና ወቀሳ ነጻ አድርገኝ፤ ስለ ቆምኩለት ዓላማዬም ከጽድቅ የራቀውን ሕዝብ በመቃወም ተከራክርልኝ፤ ከሽንጋዮችና ከከፋ ሰዎች እድነኝ።

² «አምላኬና ጽኑ ምሽጊ ነህ» ብዬ ሳምን ብሁ፣ ስለ ምን «ወግዶ» ብለህ ተውሽኝ? በጠላቶቼ እየተጨቁንኩስ ለምን በገዘን ሳለቅስ እኖራለሁ? ³ ማደሪያህ ወደ ሆነው ቅዱስ ተራራህ መርተው ይወስዱኝ ዘንድ፣ ብርሃንህንና እውነትህን ላክልኝ። ⁴ ከዚያም ተድላ ደስታዬ ወደ ሆነው ፈጣሪዬ፣ የእርሱም መገበር ወደሚገኝበት መቅደስ እደርሳለሁ። ፈጣሪዬ እግዚአብሔር ሆይ፣ በበገና በሚታጀብ መዝሙር አመሰግንሃለሁ።

⁵ አሁንም ነፍሴ ሆይ፣ ለምን ትተክ ገራለሽ? ለምንስ ይህን ያህል ትታወኪብኛለሽ? እግዚአብሔርን ተስፋ አድርጌ። ፈጣሪዬን መድኅኔን ገና አመሰግንዋለሁ።

መዝሙር 44

¹ እግዚአብሔር ሆይ፣ አባቶቻችን በዕድሜያቸው፣ ከእነርሱም በፊት በነበረው ዘመን ያደረገኸውን ሁሉ ነገሩን፣ እኛም በጆርአቸን ሰማን። ² አሕዛብን በክንድህ ኃይል አስወጥተህ ለአባቶቻችን ይህኛን አገር አወረሰካቸው፣ የተቃወሙዎቻቸውን የአሕዛብ ወገኖች ድል ነሥተህ በተድላ ደስታ እንዲኖሩ አደረግሃቸው። ³ ስለ ወደድካቸው በቀኝ እጅህና በክንድህ፣ በፊትህም ብርሃን ይህን ሁሉ አደረግህላቸው እንጂ፣ አባቶቻችን ይህኛን አገር ከእጃቸው ለማጣት የቻሉት በጦር መሣሪያቸው ብዛት አልነበረም፤ ለድል አድራጊነት ያበቃቸውም የክንዳቸው ኃይል አልነበረም።

⁴ ለያዕቆብ ልጆች ድልን እንዲጎናጸፉ የበየንክላቸው አንተ፣ ነጉሢና አምላኬ ነህ። ⁵ በአንተ ኃይል ጠላቶቻችንን ወደ ጌላቸው እንዲያፈገፍጉ እናደርጋቸዋለን፤ የሚያጠቁንን ደግሞ በስም ከእግራችን በታች ረግጠን እናዋርዳቸዋለን። ⁶ እኔ በቀስቱ አልተማመንም፤ ሰይፈ ድልን ሊያስገኛልኝ አይቻለውም። ⁷ በጠላቶቻችን ላይ ድልን እንድንጎናጸፍ፣ ተቃዋሚዎቻችንም በገፍረት እንዲሸማቁ ያደረግህ አንተ ነህ። ⁸ በዘመናችን ሁሉ የምንመካው በአንተ በፈጣሪያችን ነው፤ ስምህንም ለዘላለም በመዝሙር ስናመሰግን እንኖራለን።

⁹ አሁን ግን አቤቱ፣ «ወግዶ» ብለህ

ተውኸን ፤ አዋረድኸንም ። ከሠራዊታችንም ጋር ወደ ጦር ሜዳ አትወጣም ።¹⁰ ከጠላቶቻችን ፊት እንድንሸሹ እደረግኸን፤ ተጸራሪዎቻችን ዘረፋቸውን ፈጸሙብን ።¹¹ ተኩላ እንደሚናጠቀው የበግ መንጋ ለጠላቶቻችን አሳልፈህ ሰጠኸን፤ በአሕዛብም መካከል በታተንኸን ።¹² ሕዝብህን ከምንም ለማይቁጠር እነሱተኛ ዋጋ ለወጥካቸው ።

¹³ በጎረቤት አገሮች በሚኖሩ ሕዝቦች ዘንድ መሰደቢያ፣ በአካባቢያችን ላሉት መሣቂያና መሣላቂያ ፣¹⁴ በአሕዛብም መካከል መተረቻ አደረግኸን ። የሚያዩን ሰዎች ሁሉ በመዘበት ራሳቸውን ይነቀንቁብናል ።

¹⁵ ዕድሜዬን ሙሉ እንደ ተዋረድሁና ፊቴን በገፍረት እንደ ሸፈንሁ እኖራለሁ ።¹⁶ ይኸውም ቂም በቀሉን ሊወጣብኝ ከቈረጠው ጠላቴና ከሚያሸጧጥጡኝ ሰዎች ስድብና ዘለፋ የተነሣ ነው ።

¹⁷ አቤቱ፣ ይህ ሁሉ በእኛ ላይ ቢደርስብንም አንተን ማስታወቅንና ለቃል ኪዳንህ ታማኞች መሆናችንን አልተውንም ።

¹⁸ ለሰናኞች አንተን ከማምለክ በቀር ወደ ሌላ አላዘነበለም ፤ እግሮቻችን መንገድህን ስተው ወደ ሌላ አቅጣጫ አልሄዱም ።

¹⁹ አንተ ግን እነሆ በመከራ አደቀቅኸን ፤ ለተኩላዎች ንጥቂያ ጻረግኸን ፤ በድቅድቅ ጨለማም ሸፈንኸን ።

²⁰ የፈጣሪያችንን የእግዚአብሔርን ስም ረሰተን ቢሆን ኖሮ ፣ እጆቻችንንም ወደ ባዕድ አማልክት አንሥተን ሰገደን ቢሆን ኖሮ ፣²¹ በልብ ውስጥ የተሰወረውን መርምረህ የምታውቅ አንተ ይህን ሁሉ ገላልጠህ ታወጣው አልነበረምን? ²² ዳሩ ግን ሁልጊዜ ስለ አንተ የሞት ጽዋ እንቀበላለን ፤ ሊታረዱ እንደ ተዘጋጁ በጎች ተቁጥረናል ።

²³ እግዚአብሔር ሆይ ፣ እንግዲህስ ንቃ! ስለ ምን እንደ ተኛ ሰው ዝም ትላለህ? ተነሥ! ለዘላለም «ወግዱ» ብለህ የተውኸን ሆነን አንቅር ፤²⁴ ፊትህን ከኢኛ ለምን ትሰውራለህ? መሠቃየታችንንና መጨቋናችንን ስለምን ትረሳለህ? ²⁵ እነሆ ትቢያ እስከ መሆንና ሰውነታችን ከመሬቱ ጋር እስከ መጣበቅ ድርሷል ።²⁶ ስለዚህ ተነሥ! እርዳን ፤ ከማይለወጠው ፍቅርህ የተነሣ ቤዛ ሆነህ አድነን ።

መዝሙር 45

¹ ለቤ መልካም ነገር ያፈልቃል፤ እንደበቴም እንደ ብላህ ደራሲ ብዕር ቃሌን ይገልጣል ። ለንጉሡ ከብር ያዘጋጀሁትን ቅኔ

እንዲህ እያልኩ አበረከታለሁ ።

² ጭንቆ ሆይ ፣ እግዚአብሔር የዘላለም በረከትን የሰጠህ ስለ ሆነክ ፣ አንተ ከሰዎች ሁሉ ይልቅ እጅግ የተዋብክ ነህ፤ ከንፈሮችህ እንደ ማር ወለላ ሞገስን ያፈሳሉ ።³ ኃያል ሆይ ፣ ሰይፍህን በወገብህ ታጠቅ፤ በግርማ የተንቁጠቁጠ ልብሰ መንግሥትህንም ልብሰ ።⁴ እውነትን ፣ የሞህነትንና ጽድቅን ለመጠበቅ በግርማ ሠረገላህ ተቀምጠህ በድል አድራጊ ነት ወደ ፊት ተንዝ ። ቀኝ እጅህ የሚፈጽመው የሚያስፈራው ደንቅ ሥራህ ገሃድ ይውጣ ።⁵ የተሳሉ ፍላጻዎችህ የንጉሡን ጠላቶች እየነደፉ ልባቸውን ጠልቀው ይውጋቸው ። አሕዛብ ከእግርህ ሥር ይውደቁ ።⁶ አምላክ ሆይ ፣ ዙፋንህ ለዘላለም ይኖራል ፤ በትረ መንግሥትህም ለትክክለኛ ፍርድ የቆመ ይሆናል ።⁷ አንተ ጽድቅን ትወድዳለህ ፤ ከፋትንም ትጠላለህ ፤ ስለዚህ ፈጣሪህ እግዚአብሔር የደስታ ዘይትን ቀብቶ ከጎደኞችህ በላይ ከፍ አደረገህ ።⁸ የከብር ልብሶችህ መግዛ የከርቤና የሰንደል ፣ የዝባድም ሽቱ ነው ። በዝሆን ጥርስ ባጌጠው ቤተ መንግሥትህ አጻፈሾች ውስጥ በዜማ መሣሪያዎች ድምፅ ደስ ትሰኛለህ ።⁹ ስለ ከብርህ በፊትህ ከሚቀርቡት ደናግል መካከል የነገሥታት ሴቶች ልጆች ይገኛሉ ፤ ንግሥቲቱም በአፈር ወርቅ የተንቁጠቁጠ ልብሷን ተጉናጽፋ በቀኝህ ትቆማለች ።

¹⁰ «ልጄ ንግሥት ሆይ ፣ ጆሮሽን ወደ እኔ አዘንብለሽ ስሚኝ ፤ የምነግርሽንም አስተውይ ። ወገኖችሽንና የወላጆችሽን ቤት እርሼ! ¹¹ እነሆ ንጉሡ ውበትሽን በታላቅ አድናቆት ወደልሻል ፤ እርሱም ጌታሽ ነውና አክብረው ።¹² የጢሮስ ሴቶች ልጆች ገጸ በረከታቸውን ፤ ይዘው ወደ አንቺ ይመጣሉ ፤ ባለጸጎችም ከአንቺ ዘንድ ሞገስን ለማግኘት ደጅ ይጠናሉ ።»

¹³ ንግሥቲቱ በሙሉ ከብሯ አሸብርቃ በእልፍኛ ውስጥ ትጠባበቃለች ። ቀሚሷ ወርቀ ዘቦ ነው ፤¹⁴ በዋልፍ ሥራ ያጌጠ መጉናጸፊያ ደርባለች ። ደናግል ደንገጥሮቿ እጅበዋትና የእልፍኛ አስከልካዮች እያጋፈሩላት ወደ አንተ ወደ ንጉሡ ለመቅረብ ትመጣለች ።¹⁵ ሁሉም ደስታንና ሐሜትን ተሞልተው ወደ ንጉሡ ቤተ መንግሥት ይገባሉ ።

¹⁶ ንጉሡም ለንግሥቲቱ እንዲህ ይላታል ። «በመላው ዓለም ላይ የሕዝብ መሪዎች ሆነው የሚሾሙ ልጆች ለአንቺ በአባቶችሽ ፋንታ ይተኩልሻል ።»¹⁷ እኔም መታ

ሰቢያሽ ሕያው ሆኖ ከትውልድ ወደ ትውልድ እንዲተላለፍ፣ የዓለም ሕዝቦችም ዘላለም ሲያመሰግኑት እንዲኖሩ አደርጋለሁ።»

መዝሙር 46

¹ እግዚአብሔር መጠጊያችንና ኃይላችን፣ በመከራም ጊዜ ዘወትር የማይለየን ረዳታችን ነው። ² ስለዚህ መራት ብትንቀጠቀጥና ተራሮች ተነቅለው በውቅያኖስ ውስጥ ቢሰጥሙ አንፈራም። ³ እንደ ነጉድጓድ የሚጮህና አረፋው የሚኮረፈረፍ ታላቅ ማዕበል ቢነሣ፣ ጋራዎች ብቅ ጥልቅ እያሉ ቢናወጡ እንሸበርም።

⁴ የላዑል እግዚአብሔር ማደሪያ የሆነው መቅደስ የሚገኝባት የእግዚአብሔር ከተማ አለች፤ እርሷንም እንደ መስኖ በደስታ የሚያረካት ወንዝ አለ። ⁵ እግዚአብሔር በዚች ከተማ ስለሚኖር ፈጥኖ ደረዳታል፤ ምን ጊዜም አትፈርስም። ⁶ አሕዛብ እያመጡ ሽብርና ሁከትን ያነሣሉ። እግዚአብሔር ቃሉን ሲያሰማ መንግሥታት ይወድቃሉ፤ ምድርም በድንጋጤ ትቀልጣለች።

⁷ ኃያሉ እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ነው። የያዕቆብ አምላክ ምሽጋችን ነው።

⁸ ኦ፣ የእግዚአብሔርን ሥራ እዩ! እርሱ በምድር ላይ ታላቅ ጥፋት እንዳመጣ ተመልከቱ። ⁹ እነሆ እግዚአብሔር ከዓለም ዳርቻ እስከ ዳርቻዋ ጦርነት ፈጽሞ የሚወገድበትን ዘመን ያመጣል። በዚያን ጊዜ ቀስትን፣ ጦርንና ጋሻን ይሰባብራል፤ ያደቃችዋል፤ በእሳትም ያቀልጣችዋል። ¹⁰ እንዲህም ይላል፡- «የሰው ልጆች ሁሉ፣ እንግዲህ እረፉ! እኔ እግዚአብሔር በዚች ዓለም በሚኖሩ ሕዝቦችና በምድር ላይ ባለው ፍጥረት ዘንድ ገናና ሆኜ የምመለከ የሁሉ ፈጣሪ መሆኔን እወቁ!»

¹¹ ኃያሉ እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ነው፤ የያዕቆብ አምላክ ምሽጋችን ነው።

መዝሙር 47

¹ ሕዝቦች ሁሉ ድምፃችሁን ከፍ አድርጋችሁ በደስታና በጭብጨባ ለእግዚአብሔር አልል በሉ! ² በመላው ምድር ላይ ታላቁ ንጉሥ የሆነው ልዑል እግዚአብሔር፣ ግርማው ምንኛ የሚያስፈራ ነው! ³ እነሆ እርሱ አሕዛብንና ልዩ ልዩ ወገኖችን ድል ነሥቶ እኛ እንድንገዛቸው አደረገን። ⁴ እርሱ ለወደደውና የያዕቆብ ኮራት ለሆነው ሕዝቡ የሚበጀውን ርስት መረጠለት።

⁵ እግዚአብሔር አምላክ በመለከትና በአልልታ ድምፅ ፀረገ። ⁶ የምስጋና መዝሙር ለእግዚአብሔር ዘምሩ፤ ለእርሱ ለንጉሣችን የምስጋና ዝምራ አስሙ። አዎን፣ ዘምሩ! አሁንም ዘምሩ!

⁷ እግዚአብሔር የመላው ዓለም ንጉሥ ስለሆነ የምስጋና መዝሙር ዘምሩለት። ⁸ እግዚአብሔር በቅዱስ ዙፋኑ ላይ ተቀምጦ በአሕዛብ ላይ ነግሥአል። ⁹ የአብርሃምን አምላክ እግዚአብሔርን ለማምለክ የአሕዛብ ገርዎች ተሰብስበዋል፤ የዓለም ነገሥታት ሁሉ የእርሱ ናቸውና። እግዚአብሔር እጅግ የገነነ አምላክ ነው።

መዝሙር 48

¹ እግዚአብሔር ታላቅ ነው፤ በታላቅን ቴም መጠን ቅዱስ ተራራው በሚገኝባት በአምላካችን ከተማ ውስጥ ከፍ ያለ ምስጋና ሊቀርብለት ይገባል። ² ይህች ተራራ ውበትና ግርማ ካለው ከፍታዋ ለመላው ዓለም የደስታ ምንጭ ናት፤ በከተማዋ በስተሰሜን በኩል መልካም አቀማመጥ ባለው ስፍራ ላይ የምትገኘው የጽዮን ተራራ፣ ራሷ የታላቁ ንጉሥ ከተማ ናት። ³ እግዚአብሔር በከተማዋ ምሽግ ላይ ሆኖ የሚከላከልላት እርሱ ራሱ መሆኑን አሳይቷል።

⁴ የመንግሥታት መሪዎች በጎብረት ሲያጠቋት የመጡበት ጊዜ ነበር። ⁵ ዳሩ ግን ቀርበው ሲመለከቷት እጅግ ተገርመውና ተደናግጠው ተመልሰው ሸሹ። ⁶ ከድንጋጤ አቸው የተነሣ ብርክ ያዛቸው፤ በምጥ ላይ እንዳሰችም ሴት ተጨነቁ። ⁷ የተርሴስ መርከቦች የምሥራቅ ነፋስ ባነሣው ማዕበል ተሰባብረው እንደሚሰጥሙ፣ እነርሱንም እግዚአብሔር አጠፋቸው።

⁸ እኛም በዚች በአምላካችን መዲና፣ በኃያሉ እግዚአብሔር ከተማ «ተደረገ» ሲባል የሰማነውን ሁሉ እነሆ በዓይኖችን አይተን አረጋገጥን። ፈጣሪዎችን ይህችን ከተማውን ለዘላለም አጽንቶ ይጠብቃታል።

⁹ አሁንም አቤቱ፣ ለእኛ ባለህ ጽኑ ፍቅር ያደረግህልንን ቸርነት በመቅደስህ ተገኝተን በተመስጦ እናስታውሳለን። ¹⁰ እግዚአብሔር ሆይ፣ ቀኝ እጅህ በጽድቅ ሥራ የተሞላ ስለሆነ እንደ ስምህ ሁሉ ምስጋናህ በዓለም ላይ ከዳር እስከ ዳር ይደርሳል። ¹¹ በምትሰጠው ትክክለኛ ፍርድ የጽዮን ተራራና የይሁዳ ከተሞች ነዋሪዎች እጅግ ደስ ይላችዋል፤ ሕሜትም ያደርጋሉ።

¹² እናንተ ወገኖች፣ በጽዮን አካባቢ

ወዲያ ወዲህ በሉ፤ በዙርያዎም ተመላለሱ፤ በግምቦችዎ ላይ የታነጹትን ምሽጎቻችን ቀጠሩ፤¹³ የዲቦቻችን ዓይነት አስተውሉ፤ የዘብ ማማዎቻችን ልብ አድርጋችሁ ተመልከቱ። ይህ ሁሉ ምን ይመስል እንደ ነበር ለሚቀጥለው ትውልድ ታሪኩን የምታስተላልፉ እናንተ ናችሁና።¹⁴ እንዲህ የሚያደርገው ፈጣሪ ለእኛ ለዘላለም አምላካችን፤ እስከ መጨረሻውም መሪያችን ሆኖ ይኖራል።

መዝሙር 49

¹ በዚህ ዓለም የምትኖሩ ሕዝቦች ሁሉ፤ ይህን ስሙ! ² ዝቅተኞች፣ ከፍተኞች፣ ሀብታሞችና ድኾች በአንድነት አድምጡ። ³ አንደበቱ ጥበብ የተሞላ ቃላትን ይናገራል፤ ዘለባናዬ የሚፈልቀው አላብ ማስተዋልን ይለግሳል። ⁴ ወደ አበው ምሳሌ ጀርዩን አዘነብላለሁ፤ በገና እየደረደርኩ በዜማ ምስጢራን እፈታለሁ።

⁵ ጨካኞች ሸንጋዮች ዙርያዬን የሚከቡበት ክፉ ቀን ሲመጣ ስለ ምን እፈራለሁ? ⁶ እነርሱ በብልጽግናቸው የሚተማመኑና፤ በብዙ ሀብታቸው የሚታበዩ ናቸው። ⁷ ሌላ ሰው ሕይወት ቢዛ መሆን ወይም ለነፍስ የሚገባውን ዋጋ ለእግዚአብሔር መክፈል የሚችል ሰው ከቶ የለም። ⁸ ለሕይወት ለውጥ የሚሆነው ዋጋ እጅግ ከፍተኛ ስለ ሆነ ለዚህ የሚበቃውን ቢዛ መክፈል ምን ጊዜም አይቻልም፤ ⁹ አዎን፣ ሰው ሳይሆን በመቃብር ሳይበሰብስ ለዘላለም ሕይወት ሆኖ እንዲኖር ማድረግ ለሰው አይቻለውም።

¹⁰ ማንም እንደሚያውቀው፤ ጥበበኞች ይሞታሉ፤ ሰነፎችና ልቦናዎችም አብረው ይጠፋሉ፤ እያንዳንዳቸውም ሀብታቸውን ለሌላ ጥለው ያልፋሉ። ¹¹ ከእነርሱ በኋላ መቃብሪያ እንዲሆናቸው እንዳንድ ቦታዎችን በስማቸው ቢሰይሙም፤ የዘላለም ቤታቸውና ከትውልድ ወደ ትውልድ ሲተላለፍ የሚኖረው መኖሪያቸው መቃብራቸው ብቻ ሆኖ ይቀራል።

¹² ሰው ግን ምንም ያህል ሀብት ቢያከማች፤ ከተወሰነለት ዕድሜ ስለማያልፍ እነሆ ሕይወቱ በሞት ጠፍተው የሚቀሩትን እንስሶች ይመስላል። ¹³ በገዛ ጥበባቸው የሚተማመኑ ሰዎችና የተከታዮቻቸው ፍጹሚ ይኸው ነው። ¹⁴ ዕድላቸው እንደሚታረዱ በጎች የሞት መኖርና የመቃብር ዳረጎት እየሆኑ መቅረት ይሆናል። ሥጋቸው የመሳፍ

ንት መኖሪያ ከመሰለው ቤታቸው ይርቅና መቃብር ውስጥ ወድቆ ይፈራርሳል። ንጋት በሆነ ጊዜ ቅን ሰዎች ተነሥተው ይገዟቸዋል።

¹⁵ እግዚአብሔር ግን ቤዛዩ ሆኖ ነፍሴን ከሲኦል ያድናታል፤ በርግጥም ወደ እርሱ ይወስዳታል።

¹⁶ አንድ ሰው በሀብቱ እያደገ፣ በቤቱም ተድላ ደስታው እየጨመረ ሲሄድ ስታዩ አትገረሙ፤ ¹⁷ ያ ሰው በሚሞትበት ጊዜ ከሀብቱ ቅንጣት ነገር እንኳ አይወስድምና፤ ተድላ ደስታውም አይከተለውም። ¹⁸ እርሱ ግን በሕይወት ሳለ ይህን ዘንግቶ፣ ራሱን በማመደድ፣ ሰዎች በባለጠግነቱ በሚያቀርቡለት ከንቱ ውዳሴ እየተደለለ ይቈያል። ¹⁹ በመጨረሻም የሕይወትን ብርሃን ለዘላለም የማያዩት እርሱን የመሰሉት አባቶቹ ተጠቃለው ወደ ሄዱበት ዓለም ይወርዳል።

²⁰ ሀብቱ የበላለት፣ ማስተዋል ግን የሌለው ሰው ሕይወቱ ሞቶ የሚቀረውን እንሰላ ይመስላል።

መዝሙር 50

¹ የጋያላን አምላክ እግዚአብሔር ቃሉን አሰማ፤ ምድርን ከምሥራቅ እስከ ምዕራብ ጠራት። ² ፍጹም ውበትን ከተቀዳጀችው ከጽዮን እግዚአብሔር የክብርን ብርሃን ያሳያል። ³ ፈጣሪያችን ይመጣል፤ ዝም አይልም፤ በፊቱ የሚያቃጥል እሳት ይነጻል፤ በዙርያው የሚያናውጥ ዓውሎ ነፋስ ይነጉዳል። ⁴ የእርሱ የሆነውን ሕዝብ ለመጻኘት ከላይ ሰማያትን፣ ከታችም ምድርን ለእማኝ ነት ይጠራል። ⁵ ደግሞም፣ «ከእኔ ጋር ያደረጉትን ቃል ኪዳን፣ መሥዋዕት በማቅረብ እንዲጠብቁ፣ ለእኔ አገልግሎት የተመረጡትን ቅዱሳን ሰብስቡልኝ» ይላል። ⁶ ሰማያት የእግዚአብሔርን ፍጹም ጸድቅነት በይፋ ይገልጻሉ። እግዚአብሔር ራሱ እውነተኛ ዳኛ ስለ ሆነ እንዲህ ይላል፡-

⁷ «ሕዝቤ እስራኤል ሆይ፤ በእናንተ ላይ በግልጽ የምናገረው አለኝና ስሙኝ። ስለ ፈጻሚችሁት በደል እመስክርባችኋለሁ። አዎን፤ አምላካችሁ ማ እኔ እግዚአብሔር ነኝ። ⁸ አሁን የምወቅሳችሁ ለምን ቀርባን አላቀረባችሁልኝም? ለምን መሥዋዕት አልሠዋችሁልኝም? ብዬ አይደለም። እነዚህ ሁሉ ዘወትር ሲፈጸሙ እመስክታለሁ። ⁹ ከበረታችሁ ጉትታችሁ የምታርዱልኝ ፍሪዳ ወይም የምትሠወዱኝ ሙከት ለእኔ አያስፈልገኝም። ¹⁰ ምክንያቱም በየዱሩ

የሚኖሩት እንሰላትና በሺህ በሚቋጠሩት ኩረብታዎች ላይ የተሰማሩት የከብት መንጋዎች ሁሉ የእኔ ናቸው።¹¹ በየተራራው የሚሰፍሩትን አዕዋፍ እያንዳንዳቸውን አውቃቸዋለሁ። በምድር ላይ በየመስኩ የሚርመሰሙት ተንቀሳቃሽ ፍጡሮች የእኔ ናቸው።¹² አልራብም እንጂ ብራብ እንኳ፤ 'አብሉኝ አጠጡኝ' ብዬ አልነግራችሁም፤ ዓለምና በውስጥዋ ያለው ሁሉ የእኔ ነው።¹³ ለመሆኑ ለመሥዋዕት የሚታረደውን የፍሪዳ ሥጋ እበላለሁን? የሙክቱንስ ደም እጠጣለሁን?¹⁴ ለእኔ ለፈጣሪያችሁ የምስጋና መሥዋዕት አቅርቡልኝ፤ ከሁሉ በላይ ለምሆን ለእኔ ለአምላካችሁ የተላላችሁትን ስእለት ፈጽሙ።¹⁵ በዚህ ጊዜ፣ መከራ ደርሶባችሁ ስትጠሩኝ ወዲያው ደርሼ አድናችኋለሁ። እናንተም ታከብሩኛላችሁ።

¹⁶ ከፋዎችን ግን እግዚአብሔር እንዲህ ይላቸዋል፡- «ሕጌን በቃላችሁ ለማሰማት፣ ስለ ኪዳኔስ ለማስረዳት ምን መብት አላችሁ? ¹⁷ ምክራን ጠላችሁ፣ ቃሌንም አቃላችሁ። ¹⁸ ስርቆት ሰፈጽም ከምታዩት ሌባጋር በወንጀሉ ተባበራችሁ፤ ዕድል ፈንታችሁ ከአመንዝሮች ጋር እንዲሆን መረጣችሁ። ¹⁹ አንደበታችሁን ለክፋት፣ ከንፈራችሁንም ለማታለያ መሣሪያ አደረጋችሁ። ²⁰ በወንድሞቻችሁ ላይ ዘወትር ነገር ትሠራላችሁ፤ የታችሁን ልጅ እንኳ ታማላችሁ። ²¹ ይህን ሁሉ አድራጎታችሁን እያየው ዝም አልኳችሁ፤ እኔም ፈጽሜ እንደ እናንተ የሆንኩ መሰላችሁ። አሁን ግን እዘልፋችኋለሁ፤ በፊት ለፊታችሁም እከላቸኋለሁ።

²² «እናንት እግዚአብሔርን የምትረሱ ሁሉ፣ ይህን ወቀሳዬን ለመዛዝናችሁ ተመሰሱ። አለዚያ ከእኔ እጅ ሊያስጥላችሁ የሚችል ማንም ስለሌለ ጨርሼ አጠፋችኋለሁ። ²³ ለእኔ የምስጋና መሥዋዕት የሚያቀርብልኝ፣ ያከብረኛል፤ ግዳጄንም አሳየው ዘንድ መንገድ ያዘጋጅልኛል።»

መዝሙር 51

¹ እግዚአብሔር ሆይ፣ ስለ ጽኑ ፍቅርህ ስትል ምሕረት አድርግልኝ፤ ስለ ታላቁ ርኅራኄህም ስትል መተላለፌን ደምስሰልኝ።² ከበደሌ ሁሉ እጠበኝ፤ ከኃጢአቴም አንጻኝ።

³ እኔ ራሴ ጥፋቴን አውቀዋለሁ፤ ኃጢአተኛነቴንም ሁልጊዜ እንደዘባለሁ።⁴ አንተን ብቻ በደልኩ፤ በአንተ ዘንድ ከፋ የሆነውን ሥራ አደረግሁ፤ የምታሰማው የወቀሳ ቃል

እውነት ነው፤ የምትበይነውም ፍርድ ትክክል ነው።⁵ ከተወለድኩበት ጊዜ ጀምሮ ኃጢአትን ሠራሁ፤ በእናቴ ማገፀን ከመፀነሴ ጀምሮ ኃጢአተኛ ነኝ።⁶ በእርግጥ፣ አንተ የምትፈልገው ከሕሊና የሚመነጨውን እውነተኛነት ነው፤ በውስጥ ሕዋሳቴም ጥበብን እንዳውቅ አስተማርከኝ።

⁷ አቤቱ፣ በሰርየት ደም በተነከረ ሂሳብ እርጫኝ፤ እኔም እንጸለሁ። እጠበኝ፤ እኔም ከበረዶ ይበልጥ ነጭ እሆናለሁ።⁸ ደስታንና ሐላትን አሰማኝ፤ አንተ ያደቀቅሃቸው አጥንቶቼ ሳይቀሩ ደስ ይበላቸው።⁹ አቤቱ፣ አይተህ እንጸላየ ሆነህ ኃጢአቴን ተውልኝ፤ በደሌን ሁሉ ፋቅልኝ።

¹⁰ ፈጣሪዬ ሆይ፣ ልቤን ንጹሕ አድርግልኝ፤ ውስጤን በማይናወጠው መንፈስ አድስልኝ።¹¹ «ከፊቴ ወግድ!» ብለህ አትተወኝ፤ ቅዱስ መንፈስህን ከእኔ አትውሰድብኝ።¹² ለእኔ መድኅኔ በመሆንህ ይሰማኝ የነበረውን ደስታ መልሰህ አሳድርብኝ። ይህን በመሰለው ሕይወት ጸንቼ እኛር ዘንድ ለአንተ የሚታዘዝ መንፈስ ስጠኝ።

¹³ እኔም ሕግህን ለሚተላለፉት መንገድ ህን አስተምራችዋለሁ፤ ኃጢአተኞችም በንስሐ ወደ አንተ ይመለሳሉ።¹⁴ አምላኬ ሆይ፣ ከክፉ የምታድነኝ ፈጣሪዬ አንተ ነህና፣ የሰውን ደም በማፍሰስ ከሚመጣ ፍዳ አውጣኝ። ልሳኔ ለጽድቅ የምስጋና መዝሙር ያሰማል።¹⁵ አቤቱ፣ ከንፈሮቼን ክፈት፤ አንደበቴም ምስጋናህን በይፋ ይናገራል።¹⁶ በመሥዋዕት ደስ አይልህም፤ የሚቃጠል ቍርባን አያስደስትህም። የሚያስደስትህ ቢሆን ኖሮ እኔም ባቀረብኩልህ ነበር።¹⁷ ነገር ግን አንተ የምትወደው መሥዋዕትና የምትቀበለው ቍርባን የተሰበረ ልቦና ነው። አዎን፣ አምላክ ሆይ፣ አንተ መንፈሱን በንስሐ የሰበረውንና ልቡናውን በትሕትና ያዋረደውን ሰው አትንቅም።

¹⁸ አቤቱ፣ አንተን ደስ በሚልህ መንገድ ጽዮንን አበልጽጋት፤ የኢየሩሳሌምንም ግን በች እንደ ገና አድሰህ አቁማቸው።¹⁹ እንዲህ ሲሆን የሚቀርብልህ መሥዋዕት ሁሉ የጽድቅ ይሆናል፤ የሚቃጠለውም ቍርባን ያስደስትሃል፤ ያን ጊዜ ሰዎች ፍሪዳውን ለመሥዋዕት በመሠዊያህ ላይ ያቀርቡላሃል።

መዝሙር 52

¹ አንተ ኃያል ሰው፣ ስለ ምን በክፋት ሥራህ ትመጸደቃለህ? ለምንስ ዕድሜህን

ሙሉ ስትመካ ትኖራለህ? በእግዚአብሔር ፊት የተዋረደህና የተናቅህ መሆንህን አታውቅምን? ²አንተ ሽንገላን የምታዘወትር ሰው፣ እነሆ አንደበትህ እንደ ተላለ ምላጭ ሌላውን ሰው ለማጥፋት የሚረዳል። ³ከደግ ነት ይልቅ ከፋትን፣ እውነትን ከመናገር ይልቅ ሐሰትን ትወዳለህ። ⁴አንተ አንደበተ ሽንገይ! በሰው ላይ ጉዳትን ሊያመጡ የሚችሉ ቃላት በአንተ ዘንድ የተወደዱ ናቸው።

⁵ስለዚህ እግዚአብሔር ለዘላለም ፈርሶህ ከምትቀርቡት ፍጻሜ ያደርስሃል፤ ድንገት ሳታስበው ከዚህ ዓለም ነጥቆና ገንጥሎ ያስቀርሃል፤ ፍጡራን በሕይወት ከሚኖሩባት ምድር ከነሥርህ ይነቃቅልሃል።

⁶ጸድቃን የዚህ ሰው ፍጻሜ እንዲህ መሆኑን ሲመለከቱ እግዚአብሔርን ይፈራሉ። እንዲህ እያሉም ይስቁበታል፡ ⁷«አይ ጉድ! ያ ሰው እግዚአብሔርን መተማመኛው ስላላደረገ፣ በሀብቱ ብዛት ስለተመካና ሌሎችን በመጉዳት በሚያገኘው ጥቅም ላይ ኑሮውን ስለመሠረተ መጨረሻው እንዲህ ሆነ!»

⁸እኔስ በእግዚአብሔር ቤት ውስጥ እንደ ለመለመ የወይራ ዛፍ ነኝ፤ ለዘላለምም በፈጣሪዬ ጽኑ ፍቅር ተማምኜ እኖራለሁ። ⁹አቤቱ፣ ስላደረግሁልኝ ሁሉ ዘላለም አመሰግንሃለሁ፤ ስምህ መልካም ነውና በስምህ ተስፋ አደርጋለሁ። በቅዱሳንህ ፊት አመሰግንሃለሁ።

መዝሙር 53

¹ሞኝ በልቡ፣ «እግዚአብሔር የለም» ብሎ ያስባል። እንዲህ ያሉ ሰዎች በአስተሳሰባቸው የተሳሳቱና በአኗኗራቸው የረከሱ ናቸው። ከመካከላቸው በጎ ነገርን የሚሠራ አንድ እንኳ የለም።

²እግዚአብሔር ግን ፈጣሪውን የሚፈልግ አስተዋይና አዋቂ ሰው ይገኝ እንደ ሆነ በማለት ከሰማይ የሰው ልጆች ወደሚኖሩ ባት ምድር ተመለከተ። ³ሁሉም እርሱን ማምለካቸውን ትተው፣ በአስተሳሰባቸውም አንድ ሳይቀሩ ረከሰው አገኛቸው። ከመካከላቸው በጎ ነገር የሚሠራ የለም፤ አንድ እንኳ የለም።

⁴ሰዎች እንጀራን እንደሚበሉ ሁሉ ወገኖቹን የሚዘርፉና እግዚአብሔርን በአምልኮ የማይጠሩ ከፋ አድራጊዎች እስከዚህ ዕውቀት የሌላቸውና ፈጽመው የማያስተውሉ ናቸውን? ⁵የሚያስፈራና የሚያስደን

ግጥ ነገር ሳይኖር በፍርሃትና ድንጋጤ ይዋጣሉ። አንተን ሊያጠቁህ የሚነሡብህን ሁሉ አምላክህ አጥንታቸውን ይበታትናል። ፈጣሪህ ንጃቸዋልና በውርደት ላይ ትጥላቸዋለህ።

⁶እነሆ የእስራኤልን ሕዝብ የሚያድን ቤዛ ከጽዮን ይወጣል። እግዚአብሔር የሕዝቡን ሕይወት መልሶ ሲያደላድለው በዚያን ጊዜ የያዕቆብ ልጆች የሆኑት የእስራኤል ሕዝብ እጅግ ደስ ይላቸዋል፤ ሐሜትም ያደርጋሉ።

መዝሙር 54

¹ፈጣሪዬ ሆይ፣ ስለ ስምህ አድነኝ፤ በጋያ ልነትህም ከከሰና ወቀላ ነጻ አድርገኝ።

²አምላኬ ሆይ፣ ጸሎቴን ተቀበል፤ የማሰማህን ቃል አድምጥ።

³እነሆ የማላውቃቸው ጠላቶች ተነሥተው እያጠቁኝ ናቸው፤ ስለ እግዚአብሔር ደንታ የሌላቸው ጨካኞች ሕይወቴን ሊያጠፉ ይፈልጋሉ።

⁴እግዚአብሔር የምተማመንበት ረዳቱ ነው፤ በሕይወት እንድኖር የሚደግፈኝ እርሱ ፈጣሪዬ ነው።

⁵ሰሜን በሐሰት በሚያጠፉ ሰዎች ላይ ከፋታቸው በራሳቸው ይድረስባቸው፤ አንተም ፈጣሪዬ በእውነተኛ ፍርድህ አጥፋቸው።

⁶እግዚአብሔር ሆይ፣ በፍጹም ልቤ የቀርባን መሥዋዕት አቀርብልሃለሁ። ስምህ መልካም ነውና ስለ ስምህ እየዘመርኩ አመሰግንሃለሁ። ⁷ምክንያቱም ከደረሰብኝ መከራ ሁሉ አውጥተህ አድነኸኛል፤ በጠላቶቼ ላይ ድል ማድረጌን በዓይኔ አይቻለሁ።

መዝሙር 55

¹ፈጣሪዬ ሆይ፣ ጸሎቴን አድምጥ፤ ልመናዬን ቸል አትበል፤ ²ሰማኝ፣ መልስልኝም። እነሆ መንፈሴ በጭንቀት ታውኳል፤ ግራ ገብቶኝ እቅበዘዘላለሁ። ³የጠላቶቼ የማሰፈራሪያ ጨሽትና የክፉ ሰዎች ግልምጫ አይሉብኛል። በቀጣ በሚነሡብኝ ጊዜ ሥቃይ ያጸኑብኛል፤ በጥላቻ ይዘልፉኛል።

⁴ልቤ በውስጤ ተጨነቀ፤ «ልሞት ነው» እያልኩ መንፈሴ ተሸበረ። ⁵ፍርሃትና መንቀጥቀጥ ሰውነቴን ወረረኝ፤ የሚያስበረግግ ስሜት ሁለንተናዬን አለበሰኝ። ⁶እንዲህም አልሁ፡- «ከዚህ በርሬ ዕረፍት አገኝ ዘንድ ምነው እንደ ርግብ ክንፍ በኖረኝ? ⁷ርቄ ለመሸሽና በምድረ በዳ ውስጥ

'እርይ!' ብዬ ለመቄየት በቻልሁ ነበር፤
8 ከዓውሎ ነፋስና ከውሽንፍር ወደ ራቀው
የመጠለያ ስፍራዬ ፈጥኜ በደረሰሁ ነበር።»

9 እግዚአብሔር ሆይ፤ በከተማይቱ ውስጥ
የግፍ ሥራና ሁከት በዝቶ አያለሁና ክፉዎችን
አመሰቃቅላቸው፤ እርስ በርሳቸውም እንዳይግባቡ
አድርጋቸው። 10 ቀንና ሌሊት በግንቦቿ ላይ
እየተገጠሙት ያደባሉ፤ በውስጥ በቀልና
ወንጀል ሰፍኗል። 11 የጥፋት ኃይሎች
በከተማዋ ውስጥ የክፋት ሥራቸውን
እያካሄዱ ናቸው፤ ማስፈራራትና ማታለል
ከጉዳናዎቿ ተለይተው አያውቁም።

12 ጠላቱ ቢዘልፈኝ፤ በታገሥኩት ነበር፤
ባለጋራዬ ሊያጠቃኝ ቢነሣብኝ፤ ተሸሽኒ
ባመለጥኩት ነበር። 13 ነገር ግን ይህን ያደረገኝ
እኩያዬና ባልንጀራዬ፤ የቅርብ ኃይኛዬም
የሆነ ሰው። 14 በእግዚአብሔር ቤት
ከሚያመልኩት ሕዝብ ጋር ሁለታችንም
አብረን በመገኘት ደስ የሚያሰኝ ሕብረት
እናደርግ ነበር።

15 የክፋት ማደሪያ በእነርሱ መካከል ስለ
ሆነ፤ በጠላቶቼ ላይ በድንገት ሞት ይድረስባቸው፤
ወደ ሲኦል ከነሕይወታቸው ይውረዱ፤

16 እኔ ግን ወደ ፈጣሪዬ ወደ እግዚአብሔር
ተጣራሁ፤ እርሱም አዳኝ። 17 በማታና በጠዋት
በቀትርም ጭንቀቴን ለእርሱ አቀረብሁ፤
እርሱም ድምጹን ሰማ። 18 የሚቃወሙኝ
ብዙዎች ቢሆኑና ጠላቶቼ ጦርነትን ቢያውጁብኝ፤
አንዳችም ጉዳት እንዳያገኘኝ እርሱ ጠብቆና
ቢህ ሆኖ አዳኝ። 19 በዘላለ ማወው ዙፋን ላይ
የተቀመጠው አምላክ ጭንቀት የደረሰባቸውን ሰዎች
ጨኸት ይሰማል፤ ከክፋት መንገዳቸው ፈጽመው
የማይመለሱትንና እግዚአብሔርን የማይፈሩትን
ሰዎች ግን በጽኑ መከራ ያሠቃያቸዋል።

20 ላካስ ኃይኛዬ በባልንጀሮቼ ላይ የሚያምዕና
ቃል ኪዳኑን የማይጠብቅ ከዳተኛ ኖሯል፤
21 ንግግሩ እንደ ቅቤ የለሰለሰ፤ በልቡ ግን
ጠበኛ ኖሯል፤ ከአንደበቱ የሚወጡት ቃላት
ሰውነትን ከቅባት ይልቅ የሚያለዝቡ ሲመስሉ፤
ላካስ እንደ ሰይፍ የተሳሉ ኖረዋል፤

22 ጸድቁን ምን ጊዜም ቢሆን እንዲወድቅ
አይተውምና፤ አሳብሆን በእግዚአብሔር ላይ
ጣል፤ እርሱም አጽንቶ ይጠብቅሃል።
23 አምላክ ሆይ፤ ክፉዎችን ፈርሰው በስብሰው
ወደሚቀሩበት የመቃብር አዘቅት ትጥላቸዋለሁ።
የሰውን ደም በማፍ ሰስና በሽንገላ የሚኖሩ ሁሉ የዕድሜያቸውን

ውን እኩሌታ እንኳ ሳይቁዩ ይቀሠፋሉ።
እኔ ግን በአንተ እተማመናለሁ።

መዝሙር 56

1 እግዚአብሔር ሆይ፤ ሰዎች ሊያጠፉኝ
እያሳደዱኝ ናቸውና አቤቱ፤ በምሕረትህ አድነኝ።
ፋታ ሳይሰጡኝ ማጥቃታቸውን አጽንተውብኛል።
2 ስሜን በሐሰት የሚያጠፉ ጠላቶቼ ቀኑን
ሙሉ ያሳድዱኛል፤ በትዕቢት ተወጥረው
የሚያጠቁኝ ብዙዎች ናቸው።

3 በምፈራበት ጊዜ በአንተ እተማመናለሁ።
4 አሁንም ቃሉን በማወድሰለት አምላክና
ፈጣሪ እተማመናለሁ፤ አልፈራም። ደካማና
ሚች የሆነው ሰው ከቶ ምን ሊያደርገኝ
ይችላል?

5 ጠላቶቼ ምን ጊዜም ንግግራን የሚተረጎሙት
በማጣመም ነው፤ ዘወትር የሚያሳዩ ሩት
እኔን ለመጉዳት ነው። 6 አዎን፤ ይደልቱብኛል፤
ሕይወቴንም ለማጥፋት እያደቡና እግራን
እየጠበቁ ይከታተሉኛል።

7 ፈጣሪዬ ሆይ፤ አሕዛብን አዋርደህ ጣላቸው
እንጂ ከቀጣህ በምንም ሁኔታ አያምልጡ።
8 ልቅሶዬን መዝግብልኝ፤ የእንባዬን መጠን
በመጽሐፍህ አስፍርልኝ። በእርግጥ በመዝገብህ
ተጽፈው የለምን?

9 «ድረስልኝ» ብዬ ወደ አንተ በምጮህ በት
ጊዜ ጠላቶቼ ወደ ጎሳቸው ይመለሳሉ፤ በዚህም
እግዚአብሔር ከጉኔ የቆመ መሆኑን አውቃለሁ።
10 አሁንም ቃሉን በማወድሰለት ፈጣሪ፤
አዎን፤ ቃሉን በማወድሰለት 11 በእግዚአብሔር
አምላክ እተማመናለሁ፤ አልፈራም። ከቶ ሰው
ምን ሊያደርገኝ ይችላል?

12 አቤቱ፤ ለአንተ የተሳልኩት ስእለት አለብኝ፤
ስእለቴም የምስጋና ቀርባን ስለሆነ እነሆ
አቀርብልሃለሁ። 13 ምክንያቱም በሕይወት
ብርሃን ውስጥ በእግዚአብሔር ፊት እመላለስ
ዘንድ ነፍሴን ከሞት እግርቼ ንም ከእንቅፋት
አድነሃል።

መዝሙር 57

1 እግዚአብሔር ሆይ፤ ማረኝ፤ የተማመን ኩት
በአንተ ብቻ ነውና ማረኝ። የመጣው መከራ
እስኪያልፍ ድረስ በከንፎችህ ጥላ ሥር እጠላለሁ።

2 በጭንቀቴ ጊዜ ከሁሉ በላይ ወደሆነው
እግዚአብሔር፤ ለእኔ ያሰበውን ችርነትን ወደሚፈጽምልኝ
አምላክ እጮሃለሁ። 3 ሊያጠፉኝ የሚያሳድዱኝን
በመገሰጠኝ በፍ

ቅሩና በእውነተኛነቱ እርዳታውን ከሰማያት ልኮ እግዚአብሔር ያድነኛል።

⁴እነሆ በአንበሳች እንደ ተከበበ፣ ከተራ ቡና ከሚገነጣጥሉ አራዊት መካከል እንደ ተዘረረ ሰው ሆኛለሁ። ጠላቶቼ ጥርሳቸው እንደ ጠርና እንደ ፍላጻ፣ ምላሳቸውም እንደ ተሳለ ሰይፍ ነው።

⁵እግዚአብሔር አምላክ ሆይ፣ ገናናነትህ ከሰማያት በላይ ከፍ ይበል። ከብርና ምስጋናህ በምድር ላይ ይሰፈን።

⁶አቤቱ፣ ከጽኑ መከራ የተነሣ ሰውነቱ ጉበጠ፣ ጠላቶቼ እግሮቼን ሊጠልፉ መረብ ዘረጉብኝ፤ በመንገዴ ላይ ጉድጓድ ቁፈሩ፣ ጻፋ ግን ለእኔ ባሰቡት እነርሱ ራሳቸው ወደቁበት።

⁷ጌታ ሆይ፣ እንተን በመተማመን ልቤ ጽኑ ነው፣ አዎን፣ ልቤ ጽኑ ነው፣ በዚህ መሣሪያ ለአንተ እዘምራለሁ። ⁸አሁንም ነፍሴ ሆይ፣ ንቁ! በገናና መሰንቆ አዘጋጃ! እኔም ጉሕ ሲቀር ማልጄ እነሣለሁ።

⁹እግዚአብሔር ሆይ፣ በአሕዛብ መካከል በዝምራ አመሰግንላለሁ፤ በሕዝቦች መካከል እዘምርልሃለሁ። ¹⁰ፍቅርህ እስከ ሰማያት የሚደርስ ታላቅ ነው፤ ታማኝነትህም እስከ ጠፈር የመጠቀ ነው።

¹¹እግዚአብሔር አምላክ ሆይ፣ ገናናነትህ ከሰማያት በላይ ከፍ ይበል። ከብርና ምስጋናህ በምድር ሁሉ ላይ ይሰፈን።

መዝሙር 58

¹እናንት የመንግሥት ባለሥልጣናት፣ በእርግጥ እውነትን ትናገራላችሁን? ሕዝቡ ንስ በቅንነት ታስተዳድራላችሁን? ²መች እንዲህ ሆነና። እናንተስ በልባችሁ ፍርድ ለማጣመም ታውጠነጥናላችሁ፤ እጆቻችሁም በምድር ላይ የግፍ ሥራ ይፈጽማሉ። ³ክፉዎች ገና በእናታቸው ማህፀን ላሉ ቀናውን መንገድ ለመሳትና ሐሰትን ለመናገር የተመደቡ ናቸው፤ እንደ ተወለዱም ወደ ስሕተት አቅጣጫ ያመራሉ። ⁴ቁማቸው እንደ እባብና ጆርዋን እንደምትደፍን እፋኝት መርዝ ነው፤ ⁵ይህኛ እፋኝት፣ አሰማተኛ በምንም ዓይነት ብልሃት ቢያቀነቅንላት ለመሰማት ፈቃደኛ አይደለችም።

⁶እግዚአብሔር አምላክ ሆይ፣ ነጣቂነታቸው እንደ አንበሳ ስለ ሆነ፣ ጥርሳቸውን ሰባብረህ እውልቅ፣ ከራንቻቸውንም ነቅለህ ጣል። ⁷ከመሬት ፈሰሰ እንደሚሠርግ ውሃ ደብዛቸው ይጥፋ፣ ቀስታቸውን በሚሰቡበት ጊዜ ፍላጻው ይደልዱም። ⁸በጉዞው ቀልጠ

እንደሚያልቅ ቀንዳውጣና የፀሐይን ብርሃን ሳይይ እንደሚቀር ጭንጋፍ ይሁኑ።

⁹እሾሁ እንደማይታይ የአሜክላ ዘንግ ክፋታቸውንና ተንኮላቸውን ሸሽገው በሕይወት እንኖራለን ይላሉ፤ ጻፋ ግን የእግዚአብሔር መቅሠፍት ሳያሰቡት ድንገት መጥቶ ያጠፋቸዋል። ¹⁰ጸድቃን የመበቀያ ፍርድ ስለ ተፈጸመ ደስ ይላቸዋል፤ በክፉዎች የደም ጉርፍ እግሮቻቸውን ያርሳሉ።

¹¹ሰውም ሁሉ፣ «ለካ ጸድቃን ምንም ቢሆን ዋጋቸውን አያጡም፤ ለካ በምድር ላይ የሚፈርድ አምላክ በእርግጥ አለ!» ይላል።

መዝሙር 59

¹ፈጣሪዬ ሆይ፣ ከጠላቶቼ እጅ አውጣኝ፤ በእኔ ላይ ከተነሡብኝ ተቃዋሚዎቼ ጠብቀኝ። ²ከክፉ አድራጊዎች ሰውረኝ፤ ከነፍሴ ገዳዮች አድነኝ።

³እግዚአብሔር ሆይ፣ አድብተው እንደሚጠባቁኝ ተመልከት፤ በእነርሱ ላይ የፈጸምኩት በደል ሳይኖር ጨካኝች ሰዎች ይደልቱብኛል። ⁴ምንም ዓይነት ጥፋት አላደረግሁም፤ እነርሱ ግን ሊያጠቁኝ ተዘጋጅተዋል። ስለዚህ ያለሁበትን ሁኔታ ተመልከተህ እኔን ለመርዳት ተነሥ! ⁵የአስራኤል አምላክ ኃያሉ ፈጣሪ እግዚአብሔር ሆይ፣ አሕዛብን ሁሉ ለመቅጣት ተነሥ! ለክፉዎችና ለከዳተኞች ምሕረት አታደርግላቸው።

⁶ማታ ማታ ተመልሰው እየመጡ በከተማዋ ውስጥ ሲያደቡና እንደ ተራቡ ውሾች ሲያገራመርሙ ያድራሉ። ⁷ከአፋቸው ምን እንደሚተፋ እይ፤ ከከንፈርቻቸው የሚወጣው ቃል እንደ ሰይፍ ይቁራርጣል። እነርሱም፣ «ይህን ንግግራችንን ማን ሊሰማን ይችላል?» ይላሉ። ⁸እግዚአብሔር ሆይ፣ አንተ ግን በዚህ አድራጊታቸው ትስቅባቸዋለህ፤ እነርሱን በመሰሉ አሕዛብ ሁሉ ትዘብትባቸዋለህ።

⁹አለኝታይ ሆይ፣ አንተ የምታደርግልኝን ሁሉ እጠባብቃለሁ፤ አቤቱ፣ አንተ ምሽጊ ነህ። ¹⁰አዎን፣ አንተ የምትወደኝ ፈጣሪዬ ነህ።

እግዚአብሔር በፊቱ እየሄደ ይመራኛል፤ ስሜን በሐሰት በሚያጠፋትም ላይ እንድላለቅባቸው ያደርገኛል። ¹¹ጋሻችን እግዚአብሔር ሆይ፣ ሕዝቤ አንተን እንዳይረሱ ጠላቶቻችን የሆኑትን አሕዛብ ጨርሰህ አታጥፋቸው፤ ነገር ግን በኃያልነትህ እንዲንከራተቱና እንዲዋረዱ አድርግ። ¹²ከእንደበ

ታቸው በተነገረው የሐሰት ቃል ኃጢአት ተሠርቷል፤ ከከንፈራቸውም በወጣው ተንኮል በደል ደርሷል፤ ስለዚህ ትዕቢታቸው ወጥመድ ሆኖ እንዲይዛቸው አድርገው ስለሚያሰሙት የእርግጥንና የሸፍጥ ንግግር¹³ በቀጣሪው አንድደህ አጥፋቸው፤ እንዳልነበሩ እስኪሆኑ አቃጥለህ አውድማቸው። ይህን ስታደርግ አንተ እግዚአብሔር የያዕቆብ ልጆች በሆኑት በእስራኤል ላይ ገዢ መሆንህ በዓለም ላይ ከዳር እስከ ዳር የታወቀ ይሆናል።

¹⁴ ማታ ማታ ተመልሰው እየመጡ በከተማዋ ውስጥ ሲያደቡና እንደ ተራቡ ውሾች ሲያጉረመርሙ ያድራሉ።¹⁵ ምግባቸውን ለማግኘት የትም ይዞራሉ፤ ካልጠገቡም ይራሃሉ።

¹⁶ እኔ ግን ስለ ኃይልህ እዘምራለሁ፤ ሲነጋም ስለ ፍቅርህ አዜማለሁ፤ አንተ ምሽጌ ነህ፤ በመከራዬም ጊዜ መጠጊያዬ ነህ።¹⁷ አለኝታዬ ሆይ፤ ለአንተ የምሰጋና መዝሙር አቀርባለሁ። አቤቱ፣ የምትወደኝ ፈጣሪዬ ሆይ፤ አንተ ምሽጌ ነህ።

መዝሙር 60

¹ እግዚአብሔር ሆይ፤ እነሆ በእኛ ላይ ከመቁጣትህ የተነሣ፤ «ወግዱ!» ብለህ ተውከን፤ አቋማችንን ሁሉ አፈራረስህ። አሁን ግን አቤቱ፣ መልሰህ አቋቁመን።² አገሪቱን አናወጥካት፤ ኬላምቿን ሁሉ ሰባብረህ ከፍት አደረግካት፤ እየራደች ነውና ሰብራቶቿን ጠግን።³ ለሐዘብህ የመከራ ዘመንን አሳየኛቸው፤ ጠጥቶ እንደ ሰከረ ሰውም አንገዳገድካቸው።

⁴ ለሚፈሩህ ግን ልዩ ሰንደቅ ዓላማ አቆምክላቸው፤ እነርሱም የጠላታቸውን ጦር በመቃወም ይዘው ያውለበልቡታል።

⁵ አንተ የምትወዳቸውን እንደምታድናቸው ይታወቅ ዘንድ አቤቱ፣ እኛን አድነን፤ በቀኝ እጅህም ከልለን።⁶ እግዚአብሔር በመቅደሱ ሆኖ እንዲህ ሲል ተናግሯል፡- «ሴኬምን በድል አድራጊነት ከፍቶ እይዛለሁ፤ የሱኮትን ሸለቆ ለከቼ እወስዳለሁ።⁷ ገለጻድ የእኔ ነው፤ ምናሴም የእኔው ነው። ኤፍሬም ለእኔ የራስ ቀር ነው፤ ይሁዳም በትረ መንግሥቱ ነው።⁸ ሞዓብ መታጠቢያ ገንዳዬ ነው። በኤዶም ያሰ ላይ ጫማዬን እጥላለሁ፤ በፍልሰጥኤምም ላይ የድል አድራጊነት ድምጺን ከፍ አድርጌ አሰማለሁ።»

⁹ አቤቱ፣ ወደ ተመሸገችው ከተማ ማን ያደርሰኛል? ወደ ኤዶም ያሰ ማን መርቶ

ይወስደኛል? ¹⁰ አምላካችን ሆይ፤ «ወግዱ!» ብለህ የተውከንና ለጦርነት ከሠራዊታችን ጋር ከመውጣት የቀረኸው አንተው አይደለህምን? ¹¹ የሰው እርዳታ ከንቱ ነውና ጠላቶቻችንን ለመቋቋም የምንችል በት አቅም ስጠን።¹² በእግዚአብሔር ኃይል ድል እናደርጋለን፤ ጠላቶቻችንን ከእግራችን በታች አዋርደን እንረግጣቸዋለን።

መዝሙር 61

¹ እግዚአብሔር ሆይ፤ ጩኸቴን ሰማ፤ ጸሎቴንም አድምጥ።² እነሆ ከምድር ዳርቻ እጠራሃለሁ፤ ልቤ እየደከመ ቢሄድም መጣራቴን አላቋርጥም። ከእኔ ከፍ ወዳለው ዓለት እደርስ ዘንድ ምራኝ።³ አንተ መጠጊያዬ፤ ከጠላቴ መከላከያ ጽኑ ምሽጌም ነህ።⁴ በማደሪያህ ለዘላለም እኖር ዘንድ፤ በከንፎችህም ሥር መጠለያ አገኝ ዘንድ እኖራለሁ።

⁵ ፈጣሪዬ ሆይ፤ ስእለቴን ሰማህ፤ ስምህን ለሚፈሩ የምታወርሳቸውን ርስት ለእኔም ለገሰኸኝ።

⁶ አቤቱ፤ ለንጉሥ ረጅም ዕድሜን ሰጠው፤ ዘመኑንም ከትውልድ ወደ ትውልድ እያሸጋገርክ አብዛላት።⁷ ዙፋኑ በፊትህ ለዘላለም ጸንቶ ይኑር፤ በፍቅርህና በእውነትህ ጠብቀው።⁸ ያኔ ለስምህ የሚገባውን የምሰጋና መዝሙር ዘወትር አቀርብላለሁ፤ ስእለቴንም በየዕለቱ እፈጽማለሁ።

መዝሙር 62

¹ ነፍሴ እርይ ብላ ዕረፍትን የምታገኘው በእግዚአብሔር ብቻ ነው፤ በቤዛነቱ የማገኘው፤ ደኅንነቱም የሚመጣልኝ ከእርሱ ነው።² መጠጊያዬና ቤዛ መድኃኒቴ እርሱ ብቻ ነው፤ ምሽጌ እርሱ ስለ ሆነ ምን ጊዜም አልናወጥም።

³ ከፋዎች ግን፤ ጊዜ የጣለውን ሰው እስከ መቼ ሲያጠቁት ይኖራሉ? እንደ ዘመመግድግዳና እንደሚወዛወዝ አጥር ሊወድቅ የደረሰ መሆኑን ሲያዩ ገፍተው ለመጣል ሁሉም ይረባረቡበታል።⁴ ከከፍተኛ ደረጃው ጥለው ለማዋረድ አሳባቸውን ይቁርጣሉ። ሐሰትን በመናገር ደስ ይላቸዋል፤ በአንደበታቸው ይመርቃሉ፤ በልባቸው ግን ይራገማሉ።

⁵ አሁንም ነፍሴ ሆይ፤ እርይ ብለሽ ዕረፍትን የምታገኘው በእግዚአብሔር ብቻ ነው። ተስፋ የማደርገውን ማናቸውንም ነገር የማገኘው ከእርሱ ነው።⁶ መጠጊያዬና ቤዛ መድኃኒቴ እርሱ ብቻ ነው፤ ምሽጌ

እርሱ ስለ ሆነ አልናወጥም።⁷ በቤዛነቱ የማገኘው ደገንነቱና ክብሩ በእግዚአብሔር እጅ ነው፤ እርሱ ብርቱ ምሽጊና መጠጊያዬ ነው።⁸ ሕዝቦች ሆይ፣ በማናቸውም ጊዜ በእርሱ ተማሙ። እግዚአብሔር መጠጊያችን ስለ ሆነ በየልቦናችሁ ውስጥ ያለውን ፍላጎታችሁን እንድም ሳታስቀሩ ለእርሱ አስታውቁት።

⁹ ዝቅተኞች ሰዎች እንደ ትንፋሽ ናቸው፤ ታላላቆቹም የሐሰት ምስሎችን ይመስላሉ። ለየብቻ ቢመዘኑ እምንት፣ በአንድነት ቢመዘኑም ክብደታቸው የትንፋሽ ያህል ነው።¹⁰ ሰውን አስጨንቃችሁ በምታገኙት ገንዘብ አትተማሙ፤ በስርቆት በተገኘ ሀብትም ትዕቢት አይደርባችሁ፤ ብልጽግናችሁ እያደገ በሚሄድበት ጊዜ ልባችሁ አይመካ።

¹¹ እግዚአብሔር አንድ ጊዜ ተናገረ፤ እኔ ደግሞ ሁለት ነገሮችን ሰማሁ። እነርሱም፡ «ኃይል የእግዚአብሔር ነው፤ ምሕረትም ከእግዚአብሔር ነው» የሚሉ ናቸው።¹² አቤቱ፣ አንተ ለእያንዳንዱ ሰው እንደየሥራው ዋጋውን በእርግጥ ትከፍለዋለህ።

መዝሙር 63

¹ እግዚአብሔር ሆይ፣ አንተ አምላኬ ስለ ሆንክ ከልቤ እሻሃለሁ፤ ውሃ በሌለበት በደረቅና በተራቄተ አገር ነፍሴ አንተን ተጠማች፤ ሥጋዬም ናፈቀህ።² በመቅደስህ ውስጥ አይቼህ፤ ኃይልህንና ገናኖነትህን ተመልክቻለሁ።³ ፍቅርህ ከሕይወት ይልቅ የተወደደ ስለ ሆነ በከንፈሮቼ ምስጋናን እያቀረብኩ እከብርሃለሁ።⁴ በሕይወት እስካለሁ ድረስ በዝማሬ አመሰግንሃለሁ፤ እጆቼን እንሥቼ ስምህን እየጠራሁ እጸልያለሁ።⁵ ከንፈሮቼ ዝማሬ፣ አንደበቴ ምስጋናን ያቀርቡልሃል፤ ነፍሴ እጅግ ምርጥ የሆነ ምግብ ተመግባ የጠገበች ያህል ትረካለች።

⁶ አቤቱ፣ በአልጋዬ ላይ ተኝቼ ሳለሁ አስታውስሃለሁ፤ ሌሊቱን ሙሉ ነቅቼ ሳሰብህ አድራለሁ።⁷ ረዳቴ ስለ ሆንክ ከከንፎችህ ጥላ ሥር ሆኜ እዘምራለሁ።⁸ ምን ጊዜም ከአንተ ስለማልርቅ ቀኝ እጅህ ደግፎ ይይዘኛል።

⁹ ሊገድሉኝ የሚፈልጉ ሁሉ ራሳቸው ይጠፋሉ፤ በነፍሳቸውም ጥልቅ ወደ ሆነው ሲለል ይወርዳሉ።¹⁰ አሟሟታቸው በሰይፍ፣ ሥጋቸውም የአራዊት እራት ይሆናል።

¹¹ ንጉሥ ግን በእግዚአብሔር ደስ ይል

ዋል፤ የእግዚአብሔርን ስም የሚጠሩ ሁሉ ያመሰግኑታል። የሐሰተኞች እንደበት ግን ይዘጋል።

መዝሙር 64

¹ እግዚአብሔር ሆይ፣ ብሎቴን እያቀረብኩት ስሜን ነውና ስማኝ። ሊገድሉኝ ከሚያስፈራኝ ጠላቶቼ ዛቻ ሕይወቴን ጠብቅ፤² ከክፉዎች ሜራና የርግማን ጩኸት ከበዛበት የዐመፀኞች ሰልፍ ስውረኝ።³ እነርሱ ምላሳቸው እንደ ተላለ ሰይፍ፣ የሚሰነዝሩዎቻቸውም ቃላት እንደ መርዛም ፍላጻዎች ናቸው።⁴ ንጹሐን ሰው ሳያስበው ያለፍር ሃት ሽምቀው ይነድፉታል።

⁵ በክፉ ዕቅዳቸው እርስ በርሳቸው ይበረታታሉ፤ ወጥመዳቸውንም በድብቅ ስለሚያዘጋጁበት ዘይ ይነጋገራሉ። «ይህንንስ ግንም ሊያይብን አይችልም» ብለው ያስባሉ።⁶ የሚያውጠነጥኑት የበደል ሥራ ስለ ሆነ፣ «እነሆ ፍጹም የሆነ ዕቅድ አዘጋጀን!» ይላሉ። የሰው አእምሮውና ልቦናው በእርግጥ መሠሪ ነው።

⁷ እግዚአብሔር ግን በፍላጻዎቹ ይነድፋቸዋል፤ እነርሱም በድንገት እየተመቱ ይወድቃሉ።⁸ እግዚአብሔር የደባ ሥራቸው በራሳቸው ላይ ተመልሶ እንዲያጠፋቸው ያደርጋል። ፍጹሟቸውን የሚመለከቱ ሁሉ ራሳቸውን በንቀት ይነቀንቃሉ።⁹ በዚህ ጊዜ መላው የሰው ዘር ፍርሃት ያድርበታል፤ የእግዚአብሔርን ሥራ በይፋ ይናገራል፤ አድራጎቱንም በተመስጦ ይመለከታል።

¹⁰ ጸድቃን በእግዚአብሔር ደስ ይበላቸው፤ እርሱን መጠጊያቸው ያድርጉ። ልባቸው ቅን የሆነ ሁሉ ያመሰግኑት።

መዝሙር 65

¹ እግዚአብሔር ሆይ፣ በጽዮን የምስጋና መዝሙር ሊቀርብላህ ይገባል። እኛ ስእለታችንን የምንፈጽመው ለአንተ ነው።² አቤቱ፣ ጸሎትን ወደምትሰማው ወደ አንተ፣ ሰዎች ሁሉ ይቀርባሉ።³ በኃጢአት ተጥለቅልቀን በነበርንበት ጊዜ፣ ስለ በደላችን ቤዛ ሆነህ አዳኝክን።⁴ አንተ የምትመርጠውና በአደባባይህ እንዲኖር የምታቀርበው ሰው ምንኛ የተባረከ ነው! እኛም ማደሪያህ በሆነው በመቅደስህ በሚገኘው መልካም ነገር ሁሉ ረከተናል።

⁵ መድኃኖችን እግዚአብሔር ሆይ፣ ዕውቀትን በሆኑት የጽድቅ ሥራዎችህ ለጸሎታችን መልስ ትሰጠናለህ፤ በምድር ላይ በዳር

አገሮችና በሩቅ ደሴቶች ለሚኖሩት ወገኖች ተስፋቸው አንተ ነህ።⁶ ብርቱ ጥንካሬን ታጥቀህ ተራራዎችን በኃይልህ ሠራሃቸው።⁷ አንተ የውቅያኖሶችን ማስገምገምና የማዕበላቸውን ጨኸት፤ የአሕዛብንም ሁከት ጸጥ ታደርጋለህ።⁸ በሩቅ የሚኖሩ ሁሉ ተአምራትህን እየሰሙ ይፈራሉ። ጐሕ በሚቀድሱት ምሥራቅና ጀምር በምትጠልቅበት ምዕራብ የደሰታ መዝሙር እንዲሰማ ታደርጋለህ።

⁹ የብሱን ውሃ እያጠጣህ ትከባከበሃለህ፤ በተትረፈረፈ በረከትህም ታበለጽገሃለህ። ወንዞችህ ምን ጊዜም ውሃን የተሞሉ በመሆናቸው የእህል ምርት ለሕዝቡ ይሰበሰባል፤ ይህም ሊሆን የቻለው አንተ እንዲህ እንዲሆን ስላዘዘክ ነው።¹⁰ የእርሻን ፈር በውሃ ታረሰርሳለህ፤ ተረተሩን ሁሉ ታስተካክላለህ፤ በካፊያ ታለሰልሳለህ፤ አዝመራውን ትባርካለህ።¹¹ በሰፊው ችርነትህ ዓመቱ የጥጋብ ዘመን ተብሎ ዝና ያገኛል። በዐውድማች፣ ምርት ይትረፈረፋል።¹² የበረሃው ሣር ከመጠን በላይ ያድጋል፤ ተራሮች ልምላሜ ተገናጽፈው ለሚያያቸው ያስደስታሉ።¹³ መስኮች በከብት መንጋ ይሸፈናሉ፤ ሸለቆዎች መከርን ለብሰው ይታያሉ፤ ሁሉም እልል እያሉ ይዘምራሉ።

መዝሙር 66

¹ በምድር ያላችሁ ሁሉ፤ ለእግዚአብሔር እልል በሉ! ² ስለ ስሙ ገናናነት ዘምሩ፤ ለእርሱ የሚገባውን ክብርና ምስጋና በዝማሬ አቅርቡለት። ³ እንዲህ በሉት፡- «ሥራህ ምንኛ ግሩም ነው! ጠላቶችህን በፈትህ የሚያሸማቅቃቸው ኃይልህ የተን ያህል ታላቅ ነው! ⁴ በምድር የሚኖሩ ሁሉ ለአንተ ይሰማዳሉ፤ እየዘመሩና ስምህን እያወደሱ የምስጋና ዝማሬ ያቀርቡልሃል።»

⁵ ኑ፤ እግዚአብሔር ምን እንዳደረገ እየ! ለሰው ሲል የፈጸማቸው ሥራዎቹ ምንኛ ዕፁብ ድንቅ እንደ ሆኑ ተመልከቱ! ⁶ እርሱ ባሕሩን ወደ የብስነት ለወጠው፤ ሕዝቡም በወንዙ መካከል በእግራቸው አቋርጠው ተሻገሩ። ስለዚህ ኑ፤ በእርሱ እጅግ ደስ ይበለን። ⁷ እርሱ በኃይሉ ለዘላለም ይገዛል፤ ዓይኖቹ የአሕዛብን ሁኔታ በቅርብ ስለሚከታተሉ ዐመፀኞች እርሱን በመቃወም እንዳይነሡ ይጠንቀቁ።

⁸ ሕዝቦች ሆይ ፤ ፈጣሪዎችንን አመስግኑት፤ በመዝሙር የምታቀርቡለት የምስጋና ድምፃችሁ ይሰማ! ⁹ ሕይወታችንን ከጥፋት

ሰውር ፤ እግሮቻችንን ከመንሸራተት ጠብቆ አቋይቶናልና። ¹⁰ አምላካችን ሆይ ፤ አንጥረኛ ብሩን በእሳት እያቀለጠ እንደሚያነጥረው ፤ አንተም እኛን በመከራ ፈተንኸን።¹¹ ከወህኒ ቤት አስገባኸን፤ በጀርባችን ሸክምን ጫንሁብን።¹² ሰዎች በጫንቃችን ላይ እንዲጋልቡ አደረግህ፤ በእሳትና በውሃ መካከል አሳሰናኸን፤ በመጨረሻ ግን ሁሉ ነገር ወደ ተትረፈረፈበት አገር አመጣኸን።

¹³ ስለዚህ እኔ የሚቃጠለውን መሥዋዕት ይገሮ ወደ መቅደስህ እገባለሁ፤ ለአንተ የተሳልኩትን ስለእቱንም እፈጽማለሁ። ¹⁴ ይህ ስለእቱ በመከራ ውስጥ ሳለሁ ቃል የገባሁትና እፈጽመዋለሁ ብዬ በአንደበቱ የተናገርኩት ነው። ¹⁵ የሰባውን ፍሪዳ፤ የበግና የፍየል ሙከት አቅርቤ እሠዋልሃለሁ።

¹⁶ እናንተ እግዚአብሔርን የምትፈሩ ሁሉ፤ ኑ ስሙኝ! ለእኔ ያደረገልኝን ልንገራችሁ። ¹⁷ ወደ እርሱ ጮሁኩ፤ የሚገባውን ምስጋና አብሬ አቀረብኩለት። ¹⁸ ኃጢአቱን ላልናዘዝ በልቤ አቋይቼው ብሆን ኖሮ እግዚአብሔር ጸሎቴን ባልሰማም ነበር። ¹⁹ ነገር ግን እርሱ በእውነት ሰማኝ፤ ጸሎቴንም አዳመጠ። ²⁰ አሁንም ጸሎቴን «አልቀበልም» ያላለና ፍቅሩን ከእኔ ያላረቀ አምላክ የተመሰገነ ይሁን።

መዝሙር 67

¹ እግዚአብሔር ምሕረቱን ያድርግልን፤ ይባርከን፤ ፈቱን በላያችን ያብራ። ² አቤቱ፤ መንገድህ በምድር ላይ ፤ በቤዛነትህ የሚገኘው ማዳንም በአሕዛብ መካከል የታወቀ ይሁን።

³ እግዚአብሔር አምላክ ሆይ ፤ ሕዝቦችህ ያመስግኑህ። አቤቱ፤ አሕዛብ ሁሉ ያመስግኑህ። ⁴ አሕዛብ ደስ ይበላቸው፤ እልል እያሉም ይዘምሩልህ፤ ምክንያቱም ሕዝቦችህን በትክክል ታስተዳድራለህ፤ አሕዛብንም በምድር ላይ ትመራለህ። ⁵ እግዚአብሔር አምላክ ሆይ ፤ ሕዝቦችህ ያመስግኑህ። አቤቱ፤ አሕዛብ ሁሉ ያመስግኑህ።

⁶ በዚህ ጊዜ ምድሪቱ መከራን ትሰጣለች፤ እግዚአብሔር አምላካችንም ይባርክናል። ⁷ ፈጣሪዎችን ይባርክናል፤ በዓለም ዳርቻዎች የሚኖሩ ወገኖች ላይቀሩ በእርሱ አምነው ያመልኩታል።

መዝሙር 68

¹ እግዚአብሔር ይነሣ፤ ጠላቶቼም ይበተኑ፤ የሚጠሉት ከፊቱ ይሸኹ። ² በነፋስ

ተወሰዱ በኛ እንደሚጠፋ ጢስ አድርጋ ቸው። ሰም በእሳት ፊት እንደሚቀልጥ፣ ክፋዎች ከእግዚአብሔር ፊት እንዲሁ ይጥፋ።

³ ጻድቃን ግን በእግዚአብሔር ፊት ደስ ይበላቸው፤ ሐሜትም ያድርጉ፤ እምን፣ በደ ስታ ስሜት ይሞሉ፤ እልል ይበሉ። ⁴ ለአምላካችን ከምና፣ ለሰሙ የምስጋና መዝሙር አቅርቡለት። ደመናትን ሠረገላዎቹ ያደረገውን፣ ስሙ እግዚአብሔር የሆነውን እርሱን ላቅ ባለ ምስጋና አወድሱት፤ በፊቱም የደ ስታ በዓል አድርጉ። ⁵ በተቀደሰ መኖሪያው ያለው አምላክ፣ አሳዳጊ ለሌላቸው ልጆች አባት፣ ባል ለሌላቸው ሴቶች አጋር ነው። ⁶ እግዚአብሔር ለብቸኞች፣ ቤተሰብ እንዲኖሩ ራቸው፣ እስረኞች እየዘመሩ ነጻ እንዲወጡ፣ ዐመፀኞች ግን በፀሐይ ሐሩር በተቃጠለ በረሃ ውስጥ እንዲኖሩ ያደርጋል።

⁷ እግዚአብሔር አምላክ ሆይ፣ ሕዝብህን ለመምራት በወጣህ ጊዜ፣ በምድረ በዳ መካከል በተጓዝክ ጊዜ፣ ⁸ በሲና ተራራ በተገለገዘውና የእስራኤል አምላክ በሆንከው በእንተ በፈጣሪ ፊት ምድር ተንቀጠቀጠች፤ ሰማይም የዝናብ ዶፍ አወረደ። ⁹ አቤቱ፣ ለሕዝብህ ልታወርሳቸው ላዘጋጀሃትና በችግር ለተጠቃቸው ምድር የምትለመልምበትን በርካታ የዝናብ በረከት ሰጠሃት። ¹⁰ ሕዝብህም ገብተው ርስት አድርገው ኖሩ ባት። አቤቱ፣ በሰፊው ልግስናህ፣ የድኻውን ችግር አስወግደህ ኑሮውን አሟላህለት።

¹¹ እግዚአብሔር ቃሉን በይፋ አስታወቀ፣ የምሥራቹንም ያሠራጨው ሠራዊት ብዙ ነው። ¹² «ነገሥታትና ሠራዊቶቻቸው ፈጥነው ይሸሻሉ፤ ከቤት የማትወጣዋ ሴት እንኳ ከምርኮው ትካፈላለች። ¹³ እግዚአብሔር ለርሱቱ በመረጠው ሕዝብ መካከል የሚኖር ሰው፣ ከብር እንደ ተሠሩ እንደ ርግብ ከንድችና በሚያንጸባርቅ ወርቅ እንደ ተለበጡ ላባዎችዋ ያጌጠጥ ይሆናል።» ¹⁴ ኃያሉ እግዚአብሔር በዚያች ምድር የነበሩትን ነገሥታት፣ በሰልሞን ተራራ ላይ ተቋልሎ እንደሚቀልጠው የበረዶ ክምር በታተናቸው።

¹⁵ ሥርጉጥጉጥ የበዛባቸው የባላን ተራሮች ግርማ ሞገስ የተቀዳጁ ናቸው። ¹⁶ እናንተ ታላላቅ ተራራዎች! እግዚአብሔር አምላክ ሊነግሥባትና ለራሱ የዘላለም መኖሪያው ሊያደርጋት ወደ መረጣት ተራራ በቅንዓት ዓይን አትኩራችሁ ለምን ትመለከታላችሁ? ¹⁷ የእግዚአብሔር ሠረገላዎች

እልፍ አእላፍ ናቸው፤ እነሆ እግዚአብሔር ከሲና ተነሥቶ መቅደሱ ወደ ሆንቸው ወደ ጽዮን ተራራ ደርሷል። ¹⁸ እግዚአብሔር አምላክ ሆይ፣ ወደምታድርባት ወደዚያች ተራራ ባረጣህ ጊዜ፣ ምርኮኞችን ከኋላህ አስከተህ፤ ከዐመፀኞች ሳይቀር እጅ መንሻ ተቀበላህ።

¹⁹ ሸክማችንን ሁሉ ዘወትር ለሚሸከም ልን፣ መድኅናችን ለሆነው ለእርሱ ለአምላካችን ምስጋና ይድረሰው። ²⁰ ፈጣሪዎችን የሚያድን አምላክ ነው፤ ከሞት የማምለጥ ኃይል የሚገኘው የሁሉ ገዢ ከሆነው ከእግዚአብሔር ነው።

²¹ እግዚአብሔር የጠላቶቹን ራስ ራሳቸውን፣ ከኃጢአታቸው የማይመለሱትንም ጎፈሬያማ ጭንቅላታቸውን ፈረካክሶ ይጥላል። ²² ለሕዝቡም እንዲህ ይላል፡- «ከባሳን ተራራ አውርጄ፣ ከባሕሩም ጥልቀት አውጥቼ አመጣችኋለሁ፤ ²³ እግርቻችሁን በጠላቶቻችሁ የደም ጉርፍ ውስጥ ትንክራላችሁ፤ ውሾቻችሁም የሚልሱትን ድርሻቸውን ያገኛሉ።»

²⁴ ፈጣሪዬ ሆይ፣ ለአንተ ክብር የወጣው አጀብ እነሆ በገሃድ ታየ፤ ይህም አጀብ የታየው አምላኪና ንጉሤ ወደ መቅደሱ በገባበት ቀን ነው። ²⁵ መዘምራት ፊት ፊት እያሸበሸቡ ይመራሉ፤ ቀጥለውም በዚግ መሣሪያዎች የሚጫወቱት ይንዛሉ፤ ከእነርሱም ጋር ከበሮ የሚመቱት ቈንጃጅት ይገኛሉ። ²⁶ በታላቁ ጉባኤ እግዚአብሔርን አመስግኑት፤ በእስራኤልም ጉባኤ መካከል አወድሱት። ²⁷ እነሰተኛው የብንደም ነገድ ሕዝቡን ይመራቸዋል፤ በብዛት የተሰበሰቡት የይሁዳ መሳፍንት፣ የዛብሎንና የንፍታሌም አለቆች በታላቁ አጀብ መካከል ነበሩ።

²⁸ እግዚአብሔር ሆይ፣ ኃይልህን ግለጥ። አቤቱ፣ ከዚህ ቀደም እንዳደረግኸው ብርቱ ከንድህን አሳይ። ²⁹ በአየሩሳሌም ወደሚገኘው መቅደስህ፣ ነገሥታት ገጸ በረከት ያመጡልሃል። ³⁰ በየሸምበቆው መካከል ተሸሽን የተኛውን የእባብ ዝርያና በአሕዛብ ጥጆች መካከል እንደ ልቡ የሚፈነጨውን የወይፈን መንጋ ሁሉ ገሥፅ። እያንዳንዳቸው ከነበሩበት ተዋርደው የብር ጥሪታቸውን እያመጡ እንዲገብሩልህ አድርግ፤ በጦርነት እልቂት የሚደሰቱትን ለሕዛብ በታትናቸው። ³¹ የመንግሥት ልኡካን ከግብጽ ይመጣሉ፤ ኢትዮጵያም ፈጥና እጆቿን ወደ እግዚአብሔር ትዘረጋላች።

³² የዓለም መንግሥታት ሆይ፣ እግዚአብ

ሔርን አመሰግኑት፤ ለጌታ የምስጋና መዝሙርን አቅርቡለት።³³ በምሥራቅ በኩል ወደ ሰማይ ሰማያት ለወጣና ኃያል ቃሉን እንደ ነጉድጓድ ለሚያሰማ ለእግዚአብሔር ዘምሩ።³⁴ የግርማው ገናናነት በእስራኤል ላይ ሳይሉም በሰማያት የሰፈነውን የእግዚአብሔርን ክብር አውጁ።³⁵ አቤቱ፣ ግርማህ በመቅደስህ የሚያሰፈራ ነው። የእስራኤል አምላክ ኃይልንና ብረታትን ለሕዝቡ ይሰጣል።

እግዚአብሔር ይመስገን።

መዝሙር 69

¹ እግዚአብሔር ሆይ ፣ የውሃ ሙላት ሊውጠኝ እስከ አንገቴ ደርሶብኛልና አድነኝ።² ጥልቀቱ የእግር ማቆሚያ በሌለው ማጥ ውስጥ ሰጥሜለሁ። ጥልቅ ባሕር ውስጥ ገብቻለሁ። ጉርፋ አጥለቅልቆኛል።³ «ድረስልኝ» እያልኩ ወደ ፈጣሪዬ በመጮህ ደከምሁ። ጉርጮም ደረቀ። የአምላኬን እርዳታ በመጠባበቅ ዓይኖቼ ፈዘዘ።⁴ ያለምክንያት የሚጠሉኝ ከራስ ጸጉራ ይበልጥ በዝተዋል፤ እንዲያውም ከመሬት ተነሥተው የሚቃወሙኝና ሊያጠፉኝ የሚልልጉ ጠላቶቼ እጅግ ብዙ ናቸው። የሰው ሀብት እንደ ሰረቀ ተቈጥራል። ያልወሰድኩትን እንድከፍል ተገደድሁ።

⁵ እግዚአብሔር ሆይ፣ በሰንፍና የፈጸምኩትን ሥራ ሁሉ አንተ ታውቃለህ፤ የሠራሁት በደል ካንተ የተሰወረ አይደለም።⁶ አቤቱ ሳይሆን የእግዚአብሔር ሆይ ፣ አንተን ተስፋ የሚያደርጉ በእኔ ምክንያት አይዋረዱ። የእስራኤል አምላክ ሆይ፣ አንተን የሚሹህ በእኔ ምክንያት አይፈሩ።⁷ በአንተ በማመኔ ፣ ሰዎች የሚያደርሱብኝን ንቀትና ጎፍረት በትዕግሥት ተቀበልኩ።⁸ በዘመዶቼ ዘንድ እንደ ባዕድ፣ በእናቴ ልጆች ዘንድ እንደ ባይ ተዋር ተቈጠርሁ።⁹ ስለ ቤትህ ያደረብኝ ቅንዓት እንደ እሳት አቃጠለኝ፤ የሚጠሉህ፣ በአንተ ላይ የሚሰነዝሩት ስድብ በእኔ ላይ ዐረፈ።¹⁰ ሳለቅስና ስጾም ያላገጡብኛል፤ እኔ ግን ሁሉንም ታግቼ አሳልፈዋለሁ።¹¹ ራሴን በማጉሳቂል ማቅ ለብሼና በትካዜ ተቀምጧ ሲያዩኝ ፣ የእኔን ነገር እያነሡና እየጣሉ መሳቂያ መሳላቂያ ያደርጉኛል።¹² በየአደባባዩ ተቀምጠው የሚውሉ ሁሉ ያፈዙብኛል። በየመጠጡ ቤት የሚያደሙኹትም በእኔ ላይ እየገጠሙ ይዘፍኑብኛል።

¹³ እግዚአብሔር አምላክ ሆይ ፣ እኔ ግን ሞገስህን እንደማገኝ በማመን ወደ አንተ

እጸልያለሁ። በታላቁ ፍቅርህና በሚያስተማምነው ቤዛነትህ መልሰልኝ።¹⁴ በረግረግ ከመዋጥ አትርፈኝ፤ እንዳልሰማጥ ጠብቀኝ፤ በሚጠሉኝ እጅ ከመውደቅ ፣ ወደ ጥልቁ ባሕርም ከመውረድ አድነኝ።¹⁵ አቤቱ ፣ የውሃው ሙላት እንዳያጥለቀልቀኝና የረግረጉ ጥልቀት እንዳይውጠኝ፣ እዘቅቱም ተደርምሶ እንዳይቀብረኝ እርዳኝ።¹⁶ ጌታ ሆይ ፣ በንጹሕ ፍቅርህ ለጸሎቴ መልስ ሰጠኝ፤ በታላቁ ምሕረትህ አስበኝ።¹⁷ ከእኔ ከአገልጋይህ ፈትህን አትሰውር፤ በመከራ ላይ ነኝና ፈጥነህ መልሰልኝ።¹⁸ ወደ እኔ ቀርቦህ አስጥለኝ፤ ለጠላቶቼ መዘባባቻ እንዳልሆነ፣ አቤቱ፣ ቤዛ ሆነህ አድነኝ።

¹⁹ የጠላቶቼን አድራጎት ሁሉ በግልጽ ስለምትመለከት ፣ እንዴት አድርገው እንደሚንቁኝ፣ እንደሚያዋርዱኝና እንደሚያሳፍሩኝ ታውቃለሁ።²⁰ በእኔ ላይ ያላቸውን ቀት ልቤን ተስፋ አስቈርጦታል፤ አቅመቤሱ አድርጎኛል። «የሚያስተዛዝነኝ ሰው ይኖር ይሆን?» ብዬ ጠበቅሁ፤ ነገር ግን አንድም የለም። የሚያጽናኑኝን ሰዎች ፈለግሁ ፣ ነገር ግን ማንንም አላገኘሁም።²¹ በመብሌ ውስጥ ሐምት ጨመሩበት፤ ለጥማቴም ሆምጣጤን ሰጡኝ።

²² በፈታቸው የተዘረጋው ገበታ ፍዳቸውን የሚቀበሉበትና በጥፋታቸው የሚያዙበት ወጥመድ ይሁንባቸው።²³ ዓይኖቻቸው ሊያዩ እንዳይችሉ ይጨልሙ። ጀርባቸውም ለዘላለም የጉበጠ ይሁን።²⁴ መዓትህን በላያቸው አፍሰስ፤ ጽኑ ቍጣህ ድንገት ይድረስባቸው።²⁵ አገራቸው ምድረ በዳ ይሁን፤ ቤታቸው ሰው ዝር የሚደለበት ወና ሆኖ ይቅር።²⁶ አንተ ያቈሰልከውን እነርሱ አሳደዋልና፤ ከአንተ በመጣ ቅጣት ተጉድቶ የሚሠቃየውን አምተውታልና።²⁷ በፈጸሙት ወንጀልና በደል ከሰሳቸው፣ በአንተ ቤዛነት ከሚገኘው ደግንነት ድርሻ አይኑራቸው።²⁸ ሰማቸው በጸድቃን ስም ዝርዝር ውስጥ እንዳይገኝ ከሕይወት መጽሐፍ ደም ሰሳቸው።

²⁹ እነሆ እኔ በሥቃይና በጽኑ መከራ ላይ እገኛለሁና አቤቱ፣ ቤዛነትህ ይጠብቀኝ።

³⁰ የፈጣሪዬን ስም በዝማሬ አወድሳለሁ፤ «ክብርና ምስጋና ለአንተ ይሁን» እያልኩ ከፍ ከፍ አደርገዋለሁ።³¹ ይህም ለመሥዋዕት ከሚቀርብለት በሬ ፣ ቀንዱና ሰኮናው ገና ካዘጸና ወይፈን ይልቅ ያስደስተዋል።³² እግዚአብሔርን የሚሹ ችግረኞች የጌታን የቸርነት ሥራ ሲያዩ ደስ ይላቸዋል።

አዎን ፣ እናንተ እግዚአብሔርን የምትሹ ሁሉ ፣ ለባችሁ ይጽናና።³³ እግዚአብሔር የችግረኞችን ጩኸት ይሰማል፤ በምርኮ ያሉ ትን ሕዝቡንም ቸል አይልም።

³⁴ ሰማይና ምድር ፣ ውቅያኖሶችና በውስጣቸው የሚንቀሳቀሰው ፍጥረት ሁሉ እርሱን ያመሰግኑ።³⁵ እግዚአብሔር ጽዮንን ያድናታልና፤ የይሁዳን ከተሞች እንደ ገና ይሠራቸዋል። ሕዝቡ ወደነዚህ ከተሞች ገብተው ይሰፍራሉ፤ ርሰት አድርገውም ይይዙዋቸዋል።³⁶ የአገልጋዮቹ ልጆች ጽዮንን ይወርሳሉ፤ ስሙን የሚወዱ ሁሉ በእርሷ ውስጥ ይኖራሉ።

መዝሙር 70

¹ እግዚአብሔር አምላክ ሆይ፣ እኔን ለማዳን ፍጠን፤ እኔን ለመርዳት በቶሎ ድረስ ልኝ።² ሕይወቴን ለማጥፋት የሚሹ ይፈሩ፤ ይታወኩ፤ የእኔን ውድቀት የሚመኙ ለደርደራ ይመለሱ።³ «እስይ! እንኳን እንዲህ ሆነ!» የሚሉኝ አፍሪታ ውስጥ ይቀረጡ።⁴ አንተን የሚሹህ ሁሉ ግን ደስ ይበላቸው፤ ሐሜትም ያድርጉ። ቤዛነትህን የሚወዱ ዘወትር «እግዚአብሔር ገናና ይሁን!» ይበሉ።

⁵ እኔ ድኻና ችግረኛ ነኝና አቤቱ ፣ ፈጥነህ ድረስልኝ። የምትረዳኝና የምታድነኝ አንተ ነህና፣ ጌታ ሆይ፣ አትዘግይብኝ።

መዝሙር 71

¹ እግዚአብሔር ሆይ፣ አንተን ተማጽኛለሁና ምን ጊዜም በጎፍረት ላይ እንዳልወድቅ እርዳኝ።² በጽድቅህ አሰጥላለኝ፤ ከመከራ አውጣኝ፤ ጀርህን ወደ እኔ አዘንብል፤ አድነኝም።³ ችግር በገጠመኝ ጊዜ ሁሉ ተጠግኼ የምድንበት ተገን ሁኔታ፤ መጠጊያዬና ምሽጌ አንተ ነህና በትእዛዝህ አድነኝ።⁴ ፈጣሪዬ ሆይ ፣ በከፋዎች እጅ እንዳልወድቅ ፣ ግፈኞችና ጨካኞችም እንዳይዙኝ ጠብቀኝ።

⁵ የሁሉ ገዢ እግዚአብሔር ሆይ፣ ከልጅነቴ ጀምረህ ተስፋዬና መተማመኛዬ እንተው ነበርክ።⁶ ከተወለድኩበት ጊዜ አንሥቶ እምነቴን በአንተ ላይ ጣልኩ፤ ከእናቴ ማገፀን በደገና ያወጣኸኝ አንተ ነህ። ስለዚህ ዘወትር ላወድስህ እኖራለሁ።

⁷ እነሆ በብዙዎች ዘንድ እንደ ጉድ የምታይ ከመሆን ደርሻለሁ፤ አንተ ግን ጽኑ መጠጊያዬ ነህ።⁸ ፅፁብ ድንቅ ስለሆነው ከብርሀን ቀኑን ሙሉ በይፋ እናገራለሁ፤ እን

ደበቴም በውዳሴህ ተሞልቶ ይውላል።

⁹ አቤቱ ፣ በእርጅናዬ ዘመን ጨርሰህ አትጣለኝ፤ ጉልበቴ ሲደክምብኝ አትተወኝ።¹⁰ ጠላቶቼ ነገር ይሠሩብኛል፤ ሊገድሉኝ የሚከታተሉኝ በአንድነት ይደልብኛል።¹¹ እንዲህም ይላሉ፦ «እግዚአብሔር ትቶታል፤ የሚያሰጥለው ማንም የለምና፤ አላዳችሁ ያዙት።»¹² አቤቱ ፣ ፈጣሪዬ ሆይ፣ ከእኔ አትራቅ፤ እኔን ለመርዳት ፈጥነህ ድረስ ልኝ።¹³ ከሰሞኔ በጎፍረት ተጉላቀለው ይጥፉ፤ ሊጉዱኝ የሚፈልጉ ተንቀው ውርደትን እንደ ሸማ ይልበሱ።

¹⁴ እኔ ግን ምን ጊዜም ባለ ተስፋ ስለሆንኩ ምስጋናዬን እጥፍ ድርብ አድርጌ አቀርብላለሁ።¹⁵ ይህን ያህላል ብዬ ልገምተው የማልችለውን የጽድቅህን ሥራና የቤዛነትህን ነገር አንደበቴ ቀኑን ሙሉ ሲናገር ይውላል።¹⁶ የሁሉ ገዢ እግዚአብሔር ሆይ ፣ እነሆ ኃይል ስለተሞላ ሥራዎችህ በይፋ እናገራለሁ፤ የአንተ ብቻ ስለሆነው ጽድቅህ አዋጅ አሰማለሁ።¹⁷ አቤቱ ፣ ከልጅነቴ ጀምረህ አሰተማርከኝ፤ እኔም እስከዚች ቀን ድረስ ስለአንተ ድንቅ ሥራዎች በግልጽ እናገራለሁ።¹⁸ አምላክ ሆይ ፣ ኃይልህን ለሚቀጥለው ትውልድ ፣ ኃይልነትህን ወደፊት ለሚመጡት ሁሉ ገልጬ እስካስታውቅ ድረስ ፣ ባረጅና ባፈጅም ቸል ብለህ አትተወኝ።

¹⁹ ጌታ ሆይ ፣ ጽድቅህ እስከ ሰማየ ሰማያት ይደርሳል፤ ታላላቅ ነገሮችን ያደረግህ አንተ ነህ። አቤቱ ፣ አንተን የሚመስልህ ማነው?²⁰ ቅጥሩ የበዛና መራራ የሆነ መከራ እንዲደርስብኝ ብታደርግም ፣ ከአዘቅት እንደ ገና አውጥተህ ኑሮዬን መልሰህ ታደላድልልኛለህ፤²¹ በክብር ላይ ክብርን ትጨምርልኛለህ፤ መልሰህም ታጽናናኛለህ።

²² እግዚአብሔር ሆይ ፣ ስለ ታማኝነትህ በገናዬን እየደረደርኩ በዚህ አመሰግንሃለሁ። የእስራኤል ቅዱስ አምላክ ሆይ ፣ በመሰንቆ ቃና እየታጀብሁ በዝግግር አመሰግንሃለሁ።²³ ቤዛ ሆነህ ላዳንሽኝ ለአንተ ምስጋናዬን በመዝሙር በማቀርብበት ጊዜ ከንፈሮቼ የእልልታ ድምፅ ያሰማሉ።²⁴ ጉዳት ሊያደርሱብኝ የፈለጉ ሁሉ ፣ በጎፍረትና በሁከት ውስጥ ስለወደቁ ልሳኔ ያለማዳረግ ስለጽድቅ ሥራዎችህ ይኖገራል።

መዝሙር 72

¹ እግዚአብሔር ሆይ ፣ ትክክለኛ ዳኝነትህን ለንጉሥ ፣ ጽድቅህን ለንጉሥ ልጅ

ሰጠው። ²እርሱ ሕዝብህን በጽድቅ ያስተዳድራል። ለተበደሉትም በትክክል ይፈርዳል። ³ተራሮች ብልጽግናን፣ ከራሲቶችም የጽድቅ ፍሬን ለሕዝቡ ያበረክታሉ። ⁴እርሱ ለተጠቁ ወገኖች ይከላከላል፤ የችግሮችን ልጆች ያድናል፤ ጨቋኙን ግን አንኮታኩቶ ይጥላል።

⁵ዘመኑን መንግሥቱ እንደ ፀሐይና እንደ ጨረቃ ዕድሜ ከትውልድ ወደ ትውልድ እየተላለፈ ጸንቶ ይኖራል። ⁶በታጨደ መስክ ላይ እንደ ዘንቦ ዝናብ፣ ምድርን ለማራሰ እንደ ወረደ ጤዛ ይሆናል። ⁷በዘመኑ ጸድቃን ለምልመው ይበዛሉ፤ ጨረቃ እያበራች እስካለች ድረስ በምድር ላይ ብልጽግና ይሰፍናል።

⁸ግዛቱ ከባሕር እስከ ባሕር፣ ከኤፍራጥስ ወንዝ እስከ ምድር ዳርቻዎች ይዘረጋል። ⁹ኢትዮጵያውያን በፊቱ ይሰግዳሉታል፤ ጠላቶቹ አፈር በመጋጥ ይንቀጠቀጡሉታል። ¹⁰የተርሴስና በሜዲትራኒያን ባሕር ጠረፎች የሚገኙት አገሮች ነገሥታት ገጸ በረከት ይዘውለት ይመጣሉ፤ የኢትዮጵያና የዓረብ ነገሥታት ስጦታ ያበረክቱሉታል። ¹¹የባለም ነገሥታት ሁሉ ይሰግዳሉታል፤ ሕዝቦች ሁሉ ያገለግሉታል።

¹²ተጨንቀው የሚጮኹትን ችግሮች ችና ረጸጉ የሌላቸውን ተጠቂዎች ከመከራ ያወጣቸዋል። ¹³ለደዳካቶችና ለችግሮች ይራራላቸዋል፤ ያጡ የነጡትን ከምት ያድናቸዋል። ¹⁴በእርሱ ዘንድ ሕይወታቸው የከበረ ስለሆነ ከጭቁናና ከግፍ ቀንበር ነጻ ያወጣቸዋል።

¹⁵ይህ ንጉሥ ለዘላለም ይኖራል። የወርቅ ስጦታው ከላባ ይመጣሉታል፤ ሕዝቡ ዘወትር ስለ እርሱ ይጸልያሉ፤ ቀኑን ሙሉ ይባርኩታል። ¹⁶የእህሉ ምርት ለመላዋ ምድር ይተርፋል፤ የመከፋ ዛጎ በተራራዎች ጫፍ ሲወዛወዝ ይታያል። የፍሬው ዛፍ እንደ ሊባናስ ይንሰራፋል፤ እንደ ሚዳ ሣር ለምልዋ ያድጋል። ¹⁷ስሙ ለዘላለም ሲጠራ ይኖራል፤ ፀሐይ እያበራች እስካለች ድረስ ዝናው ከመግነን አያቋርጥም።

አሕዛብ ሁሉ በእርሱ ምክንያት የተባረኩ ይሆናሉ፤ እርሱንም ብሩክ ብለው ያመሰግኑታል።

¹⁸እግዚአብሔር አምላክ የተመሰገነ ይሁን፤ ድንቅ ተአምራትን ብቻውን የሚያደርገው የእስራኤል አምላክ ይመሰገን። ¹⁹ዘላለም ለገናና ስሙ ምስጋና ይድረሰው፤

ክብርና ምስጋናው ይሆኑን ባለም ከዳር እስከ ዳር ይሙላ።

አሚን፣ አሚን።

²⁰የእሴይ ልጅ የዳዊት መዝሙሮች እዚህ ላይ ተፈጸሙ።

ሦስተኛ መጽሐፍ
ከመዝሙር 73-89

መዝሙር 73

¹ልባቸው ቅን ለሆነ እስራኤላውያን እግዚአብሔር በእውነት ቸር ነው።

²እኔ ግን እግሬን ሊያዳልጠኝ፣ የቆምኩ በትም ስፍራ ሊከዳኝ ምንም አልቀረውም።

³የክፋዎችን መበልጸግ በማየት በእብራተኛው ቀንቼ ነበርና።

⁴እነርሱ የፈለጉትን ለማግኘት እምብዛም ውጣ ውረድ የለባቸውም። ሰውነታቸው ጤናማና የተደላደለ ነው። ⁵ሰውን ከሚያንገላቱት የተለመዱ ችግሮች ነጻ ናቸው፤ በሰው ልጅ መከራም አይሠቃዩም።

⁶ስለዚህ ኩራትን እንደ ድሪ አጥልቀዋል፤ የግፍ ሥራንም ተጎናጽፈዋል። ⁷ከደነደነ ልባቸው የሚመነጨው የጭካኔ አሳብ ነው፤ ክፉ በመሥራታቸው በሕሊናቸው የሚሰማቸው ኩራት ወሰን የለውም። ⁸በእግዚአብሔር ሥራ ያፈዛሉ፤ የሚናገሩት ሁሉ የጥላቻ ስሜት የተመላበት ነው። በእብራታቸው ሰውን ከመጨቁን ወደ ኋላ አይሉም። ⁹በሰማይ ባለው ነገር ሳይቀር «ባለመብቶቹ እኛ ነን» እያሉ አፋቸውን ሞልተው ይናገራሉ። እንደ እነርሱ አሳብ መላዋ ምድር ንብረታቸው ናት።

¹⁰በዚህ ምክንያት ሰዎች ጆሯቸውን ወደ እነርሱ ያዘነብላሉ፤ የሚናገሩትንም «አሚን» ብለው ይቀበላሉ። ¹¹እንዲሁም ይላሉ፡- «እግዚአብሔር የሚሠሩትን ሊያውቅ ይችላል? ከሁሉ በላይ የሆነው አምላክ የማውቅ ኃይል አለውን?» ¹²ክፋዎች እንዲህ ያሉ ናቸው፤ በኑሯቸው ግድየሎች ቢሆኑም ሀብታቸው እየጨመረ ይሄዳል።

¹³እኔም፣ «ልዎዩን በንጽሕና የጠበቅ ሁት፣ እጂ ከበደል እንዲነጻ የጣርኩት ለካ በከንቱ ኖሯል!» ብዬ አሰብኩ። ¹⁴ይህንን በማሰብ ቀኑን ሙሉ ተሠቃየሁ፤ ሌሊቱ በነጋ ቍጥር ይህን በመሰለው ሥቃይ ተቀጣሁ።

¹⁵ዳሩ ግን ይህን አሳቤን በይፋ ተናግራው ብሆን ኖሮ፣ ሕዝብህን እንደ ካድኩ በተቋጠርሁ ነበር። ¹⁶ይህ ሁሉ የሚሆንበት

ትን ምክንያት ለመረዳት በምሞክርበት ጊዜ የሕሊና ጭንቀት ተሰማኝ።¹⁷ ወደ እግዚአብሔር መቅደስ ገብቼ ወደ ፊት የሚደርስባቸው ነገር እስኪገለጽልኝ ድረስ ከተሰማኝ ጭንቀት መገላገል አልቻልኩም። በመጨረሻ ግን ፍጹሙላቸው ምን እንደሚሆን ተረዳሁ።

¹⁸ እዎን፣ አንተ በሚያዳልጥ ስፍራ ላይ አቆምካቸው ፤ ለውድቀትም ዳረግሃቸው።
¹⁹ በታላቅ ድንጋጤ ተውጠው በድንገት መጥፋታቸው የሚያስገርም ነው።²⁰ ጌታ ሆይ፣ ከእንቅልፍ ለሚነቃ ሰው፣ በሕልሙ ያየው ነገር ሁሉ ቅዠት ሆኖ እንደሚቀር፣ አንተም ለመፍረድ በምትነሣበት ጊዜ እንደ ከንቱ ነገር ትንቃቸዋለህ።

²¹ ልቤ በጎዘን ተሞልቶ መንፈሴ በተመረረ ጊዜ፣²² ስሜት እንደሌለውና ምንም እንደማያውቅ ሰው ሆንኩ፣ በፊትህ እንደ ዱር እንሰሳ ሆኜ ታየሁ።²³ ይሁን እንጂ፣ እኔ ምን ጊዜም ከአንተ አልተለየሁም፤ አንተም አልተወከኝም።²⁴ በምክርህ ትመራኛለህ፣ የኋላ ኋላም ወደ ገናናው ክብርህ ታሰገባኛለህ።²⁵ በሰማይ ከአንተ በቀር ግን አለኝታ አለኝ? ከአንተ ጋር ከሆንኩ በምድር ላይ የምመኘው ሌላ ነገር ከቶ የለም።²⁶ በሥጋዬና በልቦናዬ እደክም ይሆናል፤ እግዚአብሔር ግን ለልቤ ኃይልን ይሰጣል፤ እርሱ የዘላለም ፈንታዬ ነው።

²⁷ እነሆ፣ ከአንተ የሚርቁ ይጠፋሉ፣ አንተን የሚከዱትን ሁሉ እንዳልነበሩ ታደርጋቸዋለህ።²⁸ ለእኔ ግን ወደ እግዚአብሔር መቅረብ ይሻለኛል። የሁሉ ገዢ የሆነውን እግዚአብሔርን መጠጊያዬ አድርጌዋለሁ። ስለ ሥራዎቼ ሁሉ እመሰክራለሁ።

መዝሙር 74

¹ እግዚአብሔር ሆይ፣ ለምን «ወግዱ» ብለህ ለዘላለም ተውኸን? በግጦሽህ በምታሰማራቸው በጎችህ ላይ ቊጣሽ ለምን እየጋለ ይሄዳል? ² በቀደመው ዘመን የዋጀኸውን ሕዝብ አስብ፤ ለራሱም መርጠህና ቢዛ ሆነህ ያዳንኸውን ነገድ፣ መናሪያህ የሆነችውንም የጽዮንን ተራራ አስታውስ።

³ እነሆ በመቅረህ ላይ ጠላት ታላቅ ጥፋት አደረሰ። የጥፋቱ ቋሚ ምስክር በሆነው ፍርስራሽ መካከል እርምጃህን እየመረጥክ እስኪገብኸው።⁴ ከእኛ ጋር ፈት ለፈት በተገናኘህበት ስፍራ ጠላቶችህ ደነፉ በት፣ ዓርማቸው የሆነውን ምልክታቸውንም አቆሙበት።⁵ አድራጎታቸው ጥቅጥቅ ያለ

ውን ደን ለመመንጠር መጥረቢያቸውን እንዳዘጋጁ ዛፍ ቁራጮች ነው።⁶ ከእንጨት ተፈልፍሎ የተሠራውን ጌጣ ጌጥ ሁሉ በምሳራቸውና በመደሻቸው ሰባብረው ጣሉት።⁷ ቤተ መቅደሱን አመድ እስኪሆን አጋዩት፣ ቅዱስ ስምህ የሚጠራበትን መናሪያ ስፍራ አረከሱት።⁸ በልባቸውም ፣ «እስከ መጨረሻው አንኮታኩተን እናጠፋቸዋለን» ብለው በመነሣት፣ በአገሪቱ ውስጥ የእግዚአብሔር አምልኮ የሚፈጸምባቸውን ስፍራዎች ሁሉ አቃጠሉ።

⁹ ይህ ሁሉ ሲሆን ከአንተ ምንም ዓይነት የተአምራት ምልክት አልተሰጠንም፤ ከነቢያትም አንድም የቀረ አልተገኘም፤ ይህ ሁኔታ እስከ መቼ እንደሚቋይ የሚያውቅ ከመካከላችን አንድም የለም።¹⁰ እግዚአብሔር ሆይ፣ ጠላት በአንተ ላይ እንዲህ እያፈዘ የሚናገረው እስከ መቼ ነው? ተቃዋሚህ ስምህን ለዘላለም እያዋረደ ሊኖር ነውን? ¹¹ እጅህን፣ ያውም ኃይለኛ የሆነውን ቀኝ እጅህን አጣምረህ የምትመለከተው ስለ ምን ድነው? አሁንም ከለበስኩ መገናኛልያህ ውስጥ ብቅ አድርገውና ሰንዝረህ አጥፋቸው።

¹² እግዚአብሔር አምላክ ሆይ፣ አንተ ግን ከጥንት ጀምሮ ንጉሤ ነህ፤ ቢዛነትህን በምድር ላይ አወረድህ።¹³ በኃይልህ ባሕሩን ከሁለት የከፈልክ አንተ ነህ፤ በውሃው ውስጥ ያለውን የዓሣ ነባሪውን ራስ ሰበርህ።¹⁴ ሌዋታን የተባለውን ታላቅ የባሕር ውስጥ አውሬ ራሶች ቀጠቀጥህ፤ ለኢትዮጵያ ሰዎችም ምግባቸውን ሰጠሃቸው።¹⁵ ምንጮችን የምታፈልቅ፣ ወንዞችን የምታፈሰና ጅረቶችን የምታደርቅ አንተ ነህ።¹⁶ ቀኑም ሌሊቱም ያንተ ነው፤ ፀሐይንና ጨረቃን አንተ ፈጠርካቸው።¹⁷ የምድርን ድንበሮች ሁሉ ከልህ የወሰንክ፣ ክረምትና ቢጋን የሠራህ አንተ ነህ።

¹⁸ ጌታ ሆይ፣ ጠላት በአንተ እንዴት አድርጎ እንዳፈዘ አስብ፤ አላዋቂዎች ስምህን እንዴት እንዳዋረዱ አስታውስ።¹⁹ የርግብህን ሕይወት ለአራዊት አሳልፈህ አትስጥ፤ በመከራ የሚሠቃየውን የሕዝብህን ሕይወት ለምን ጊዜውም አትርሳ? ²⁰ ጨለማ በሰፈነ ባት በዚች አገር የግፍ ሥራ ስለ በዛ ቃል ኪዳንህን አስታውስ።²¹ የተጨቁኑ፣ አፍረውና ተዋርደው እንዲያፈገፍጉ አታድርግ። ድኾችና ችግሮች ስምህን ያመሰግኑ።

²² አሁንም እግዚአብሔር አምላክ ሆይ፣ ተነሥ! ዓላማህ እንዳይደፈር ተከላክል።

ሞኞች ቀኑን ሙሉ በአንተ ላይ ያፈዙትን አትርሳ።²³ የተቃዋሚዎችህን ድንፋታና እየበረታ የሚሄደውን የጠላቶችህን ሁካታ ቸል አትበል።

መዝሙር 75

¹ እግዚአብሔር አምላክ ሆይ ፣ ለአንተ ምስጋናችንን እናቀርባለን ፣ ስምህ ቅርብ ነውና እናመሰግንሃለን ፣ ሰዎች ፣ ድንቅ ስለ ሆኑ ሥራዎችህ ይናገራሉ።

² አንተም እንዲህ አለህ፡- «አመቺውን ጊዜ መርጨ በቅንነት የምፈርድ እኔ ነኝ።³ ምድር ከነሕዝቦቿ በምትናወጥበት ጊዜ ምሰሶዎቿን አጽንኼ የምይዝም እኔ ነኝ።⁴ እብራተኛውን ፣ 'እንግዲህ አትደንፋ' ግፈኛውንም ፣ 'ያለኔ ሥልጣን ያለው የለም' አትበል ፣⁵ እግዚአብሔርን በመቃወም ሰሰ ማያት ላይ የሥልጣን ዛቻህን አታሳይ፤ አንገትህን መዘህ በድፍረት አትናገር' እለዋለሁ።»

⁶ ሥልጣን ከምሥራቅ ሆነ ከምዕራብ ወይም እንዲሁ ዝም ብሎ ከምድረ በዳ አይገኝም።⁷ ነገር ግን ሁሉን የሚያስተዳድር እግዚአብሔር ነው፤ እንዲሁ ያዋርዳል፤ ሌላውን ከፍ ያደርጋል።⁸ ፈልቶ በወጣለት በቀጣው ወይን የተሞላ ጽዋ እግዚአብሔር በእጁ ይዟል ፣ በምድር ላይ ለሚኖሩ ግፈኞች ሁሉ ከጽዋው እየቀዳ ይሰጣቸዋል፤ እነርሱም አምቡላውን ሳይቀር ጨልጠው ይጠጡታል።

⁹ እኔ ግን ይህንን ለዘላለም አስታውቃለሁ ፣ ለያዕቆብ አምላክ የምስጋና መዝሙር አሰማለሁ።¹⁰ የግፈኞችን ኃይል አዋርዳለሁ ፣ የጸድቃን ሥልጣን ግን ከፍ ከፍ ይላል።

መዝሙር 76

¹ እግዚአብሔር በይሁዳ ነገድ ዘንድ የታወቀ ነው፤ ስሙም በእስራኤል ሕዝብ ዘንድ በታላቅነት ይጠራል።² ቤተ መቅደሱ በእያሩሳሌም ከተማ ፣ ማደሪያ ስፍራው በጽዮን ተራራ ነው።³ በዚያም ተወርዋሪ ፍላጻዎችን ፣ ጋሻዎችንና ሰይፍችን ፣ ሌላውንም የጦር መሣሪያ ሁሉ ይሰባብራል።

⁴ ጌታ ሆይ፣ አንተ በሚያንጸባርቅ ብርሃን አሸብርቀሃል፤ ግርግህ የዱር አራዊት ከሞሉ ባቸው ተራራዎች ይልቅ የሚያስፈራ ነው።⁵ በፊትህ ጀግናት ኃይላቸውን ተገፈው ወደቁ፤ የሞት ጽዋቸውንም ተቀበሉ፤ ከጠረኞች አንዳቸው እንኳ እጃቸውን ማንሳት

አልቻሉም።⁶ የያዕቆብ አምላክ ሆይ፣ በተግሣዕህ ፈረሱ ከነሠረገላው ተንኮታኩቶ ወደቀ።⁷ መፈራት ያለብህ አንተ ብቻ ነህ። በተቈጣህ ጊዜ በፊትህ ከቶ ማን ሊቆም ይችላል? ስሰማያት ሆነህ ፍርድህን አሰማህ፤ ዓለምም በፍርሃት ተውጦ ዝም አለ።⁹ አቤቱ ፣ በምድር ላይ በመከራ የሚሠቃዩትን ሁሉ ታድን ዘንድ ልትፈርድ በተነሣህ ጊዜ ፣¹⁰ ሰሰዎች ላይ የምታወርደው መዓትና ቀጣህ የሚያስመሰግንህ መሆኑ እርግጥ ነው፤ ከመቅሠፍትህ የሚተርፉት ራሳቸውን ተቈጣጥረው በሥርዓት ይኖራሉ።

¹¹ ለአምላካችሁ ለእግዚአብሔር ስእለትን ተላሉ፤ የንንም ፈጽሞ፣ የጎረቤት አገሮች ሁሉ መፈራት ለሚገባው ለእርሱ፣ ገጸበረከት ያቅርቡለት።¹² እርሱ የገዢዎችን መንፈስ ይሰባብራል፤ በምድር ነገሥታትም ዘንድ የተፈራ ይሆናል።

መዝሙር 77

¹ «ድረስልኝ» ብዬ ወደ እግዚአብሔር ጮህኩ ፣ እንዲሰማኝ ወደ እግዚአብሔር ጨኸቼን አሰማሁ።² መከራ ስለ ደረሰብኝ እግዚአብሔርን ፈለግሁት፤ ያለመታከት እጆቼን በሌሊት ወደ እርሱ ዘረጋሁ ፣ ነፍሴ መጽናናት አልቻለችም።

³ እግዚአብሔር አምላክ ሆይ ፣ አንተን እያሰብኩ በትካኔ እወዛወዛለሁ። በተመስጦ ብዙ ነገሮችን አሰላስላለሁ፤ መንፈሴ እያደር እየደከመ ሄደ።⁴ ሌሊቱን ሙሉ ዓይኖቼን አፍጥጫ እንዳድኑ ይረረግኸኝ ፣ መጸለይ እንኳ ፈጽሞ አቃተኝ።⁵ የቀድሞው ዘመን በአሳቤ ትዝ አለኝ።⁶ በሌሊት የማሰማውን ዝማራ አስታወስኩ፤ በዚህ ጊዜ ልቤ ተመሰጠ ፣ መንፈሴም እንዲህ እያለ ይጠይቅ ጀመር፡-⁷ «ለመሆኑ እግዚአብሔር እኛን 'ወግዱልኝ' ብሎ ለዘላለም መተዉ ነውን? ሞገሱን ዳግመኛ ፈጽሞ ላያሳየን ነውን? ስያ ምን ጊዜም የማይለወጠው ፍቅርሱ ተለይቶን ሊቀር ነውን? የተስፋውንስ ቃል ለመቼውም መሻሩ ነውን? ስውኑ እግዚአብሔር መሐሪ አምላክ መሆኑን ረሳውን? ርኅራኄውንስ በቀጣው አገደውን?»⁸ ዳግ መኛም በአሳቤ ፣ «ከሁሉ በላይ የሆነው አምላክ በብርቱ ከንዱ ኃይሉን ወደ ገለጠባቸው ዘመናት መለስ አላለሁ» አልኩ።⁹ አዎን ፣ ሥራህን አስታውሳለሁ፤ ጌታ ሆይ፣ ከብዙ ዓመታት በፊት የፈጸምካቸውን ተአምራትህን አስባቸዋለሁ ፣¹² ሥራዎችህን ሁሉ በተመስጦ አሰላስላቸዋለሁ ፣ ታላላቅ

የኃይል ድርጊቶችህን አጤናቸዋለሁ።

13 እግዚአብሔር አምላክ ሆይ፣ መንገዶችህ የተቀደሱ ናቸው። እንደ ፈጣሪዎችን እንደ አንተ ያለ እጅግ ገናና አምላክ ከቶ ማነው? 14 አንተ ተአምራት የምታደርግ አምላክ ነህ፤ በሕዝቦች መካከል ኃይልህን ታሳያለህ። 15 የያዕቆብና የዮሴፍ ተወላጆች የሆኑትን ሕዝብህን በኃይሉ ክንድህ ቤዛ ሆነህ አዳንካቸው።

16 እግዚአብሔር አምላክ ሆይ፣ ባሕር ገና በሩቅ ሲያይህ ፈርቶ ተሸማቀቀ፤ እስከ መጨረሻ ጥልቀቱ ድረስ ተናወጠ። 17 ደመናዎች ዶፍ አዘነቡ፤ ሰማዩም የነጉድጓድን ድምፅ አስተጋባ፤ ፍላጻዎችህ እንደ ብልጭታ በየአቅጣጫው ተወረወሩ። 18 ነጉድጓድህ ከዓውሎ ነፋስ ጋር ተቀላቅሎ ተሰማ፤ መብረቅህ በዓለም ላይ በግ ብሎ አበራ፤ ምድርም ተንቀጠቀጠች፤ ተናወጠችም። 19 ዱካህ የማይታይ ቢሆንም መንገድህ በባሕር ውስጥ፣ ጉዳናህም በውቅያኖሶቹ መካከል ያስኬዳል።

20 ሕዝብህን በሙሴና በአሮን እጅ እንደ አረኛ መራሃቸው።

መዝሙር 78

1 ሕዝቤ ሆይ፣ የማስተምራችሁን ስሙኝ፤ ከአንደበቱ የሚወጡትን ቃላት አዳምጡ። 2 ንግግራን በምሳሌ እጀምራለሁ፤ ከጥንት ጀምሮ የተሰወሩትን ነገሮች ገልጬ አወጣለሁ። 3 እነርሱም አባቶቻችን የነገሩን ተሸም የሰማናቸውና የምናውቃቸው ነገሮች ናቸው። 4 እነዚህን ነገሮች ከልጆቻቸው እንደብቅም። እግዚአብሔር ሊመሰገን ባቸው የሚገባውን ሥራዎቹን፣ ኃይሉንና ድንቅ ተአምራቶቹን ለሚቀጥለው ትውልድ እንነግራለን። 5 የያዕቆብ ልጆች የሚተዳደሩበትን ሥርዓት ደነገገ፤ የእስራኤል ሕዝብ የሚመራበትን ሕግ አወጣ፤ ይህንንም ሕግ አባቶቻችን ለልጆቻቸው እንዲያስተምሯቸው አዘዋቸው። 6 የሚቀጥለው ትውልድና ገና ያልተወለዱት ልጆች ላይቀሩ እንዲያውቁትና እነርሱ ደግሞ በተራቸው ለልጆቻቸው እንዲነግሯቸው ወሰነ። 7 በዚህ ጊዜ እያንዳንዱ ትውልድ እምነቱን በእግዚአብሔር ላይ ይጥላል፤ የፈጸመውንም ሥራ አይረሳም፤ ትእዛዛቱን ይጠብቃል እንጂ። 8 እንደ ቀደሙት አባቶቻቸው ልባቸው በእግዚአብሔር ዘንድ ያልታመኑና መንፈሳቸው ለእርሱ ታማኝነት የሌለው እምቢተኛና ዐመፀኛ ትውልድ አይሆኑም።

9 የኤፍሬም ነገድ፣ በቀስት መሣሪያ ደርጅተው ሳሉ ለውጊያ በተሰለፉበት ቀን ሳይዋጉ ሸሹ። 10 ይህም ሊሆን የቻለው፣ የእግዚአብሔርን ቃል ኪዳን ስላልጠበቁና በሕጉ ጸንተው መኖርን እምቢ ስላሉ ነበር። 11 እርሱ የሠራውንና ያሳያቸውን አስደናቂ ሥራዎቹን ረሰ። 12 አባቶቻቸው በግብጽ ምድርና በጣኔምስ በረሃ ላሉ ዓይናቸው እያየ ተአምራትን አደረገ። 13 ባሕርን ከሁለት ከፍሎ በመካከሉ አሳለፋቸው፤ ወሃውን ገድቦ እንደ ግድግዳ አቆመላቸው። 14 ቀን ቀን በደመና፣ ሌሊትም በእሳት ብርሃን እየመራ መንገዱን አሳያቸው። 15 የምድረ በዳውን ዓለት ሰንጥቆ፤ እንደ ጅረት የሚፈስ ውሃ ሰጣቸው። 16 ከቋጥኝ ምንጮችን እያፈለቀ ውሃው እንደ ጅረት እንዲወርድ አደረገ።

17 እነርሱ ግን ይህን ባደረገላቸውና ከሁሉ በላይ በሆነው አምላክ ላይ የሚፈጽሙትን በደልና ዐመፅ በዚያው በምድረ በዳ እያሉ ቀጠሉ። 18 የተመኙትን የምግብ ዓይነት እንዲሰጣቸው በመጠየቅ እግዚአብሔርን ተፈታተኑት። 19 እንዲሁም እያሉ ያሳጡት ጀመር፡- «ለመሆኑ እግዚአብሔር በዚህ በረሃ ገበታን ዘርግቶ ምግብን ሊያቀርብ ይችላል? 20 እርግጥ ዓለቱን በመታወጊዜ ውሃው ዠረር ብሎ ፈሰሶ ነበር፤ ምን ጨም እንደ ሻረት ወርዶ ነበር። ይሁን እንጂ መብል ሊሰጠን ይችላል? ለሕዝቡ የሚያስፈልገውን ሥጋ ሊያቀርብ ከቶ ይቻለዋል?»

21 እግዚአብሔር ይህን ሐሚታቸውን ሲሰማ እጅግ ተቈጣ፤ የመጥፋቱ እሳት በያዕቆብ ልጆች በእስራኤል ሕዝብ ላይ ነደደባቸው። 22 ይህም የሆነው የሚያስፈልጋቸውን በሚሰጣቸው በእግዚአብሔር ስላላመኑና በእርሱም የማዳን ኃይል ስላልተማመኑ ነበር። 23 እርሱ ግን ለደመና ትእዛዙን ሰጥቶ የሰማያት በሮች እንዲከፈቱ አደረገ። 24 ሕዝቡ ይበሉ ዘንድ መና አዘነበላቸው፤ የሰማይ ምግብ ሰጣቸው። 25 ሰዎችም የመላእክትን እንጀራ በሉ። ለመብላት የሚችሉትን የምግብ ዓይነት ሁሉ አቀረቡላቸው። 26 የምሥራቅን ነፋስ ከፍቶ ስለ ለቀቀውና የደቡቡን ነፋስ በኃይሉ እየመራ ስላመጣው፣ 27 እነሆ ሥጋን እንደ አፈር፣ የሚበርሩ ወፎችን እንደ ባሕር አሸዋ አብዝቶ በላያቸው አዘነበ። 28 በሰፈራቸው መካከልና በድንኳኖቻቸው ዙርያ እንዲፈሰስ አደረገው። 29 የጎመጁትን ምግብ ስለ ሰጣቸው

ከመጠን በላይ እስኪጠግቡ በሉ።³⁰ ዳሩ ግን ምግቡን ገና ከፈታቸው ሳያነሡት፤ እንዲያውም የጎረቤትን በእፋቸው እንደ ያዙ።³¹ የእግዚአብሔር ቀጣ ወረደባቸው። ከመካከላቸው እጅግ ጎበዞች የሆኑትን በሞት ቀጣቸው፤ የእስራኤል ወጣቶች ተቀሡ።

³² እነርሱ ግን፤ ይህ ሁሉ የቅጣት መቅሠፍት እየወረደባቸው እግዚአብሔርን መበደላቸውን አላቋረጡም፤ ይህን ሁሉ ድንቅ ተአምራቱን እያሳያቸው አላመኑበትም።

³³ ስለዚህ ዕድሜያቸው በከንቱ፤ ዘመናቸውም በሽብር እንዲያልቅ አደረገ።³⁴ እግዚአብሔር በቀጣቸው ጊዜ፤ በጭንቀት እንደ ገና ወደ እርሱ መለስ ብለው ፈለጉት።

³⁵ እግዚአብሔር መጠጊያቸው፤ ከሁሉ በላይ የሆነው አምላክ ቢዛቸው መሆኑንም አስታወሱ።³⁶ በአንደበታቸው አቋላመጡት፤ ሐሰት በተመላ ጎግግር ሸነገሉት።³⁷ ልባቸው ግን የሸፈተና ለቃል ኪዳኑም ያልታመነ ነበር።³⁸ እግዚአብሔር ግን መሐሪ ነውና ኃጢአታቸውን ሁሉ ይቅር አላቸው እንጂ በበደላቸው ምክንያት አላጠፋቸውም።

ቀጣውን በየጊዜው እየገታ መለሰው፤ የመዓቱም መቅሠፍት በሙሉ እንዲወርድ አላደረገም።³⁹ ሥጋ ለባሾችና እንደ ካለፈ እንደማይመለስ የነፋስ ሽውታ መሆናቸውን አሰበ።

⁴⁰ በምድረ በዳ ሳሉ ስንት ጊዜ በእርሱ ላይ ዐመፁ! ስንት ጊዜስ አሳዘኑት!⁴¹ ደግመው ደጋግመው እግዚአብሔርን ተፈታተኑት፤ የእስራኤልን ቅዱስ አምላክ አበሳጩት።⁴² ተጨቀኑው ከነበሩበት ሲያወጣቸው ያሳዩውን ኃይሉን አላስታወሱም።⁴³ የተአምራት ምልክቶቹን በግብጽ ምድር፤ ድንቅ ሥራዎቹን በጣኔዎስ በረሃ በጎሃድ ያሳዩበት ወቅት ትዝ አላላቸውም።⁴⁴ በዚያን ጊዜ የግብጻውያንን ወንዞች ወደ ደም ለወጠ፤ ስለዚህ ግብጻውያን ከፈሳሽ ወሆቻቸው ሊጠጡ ከቶ አልቻሉም።

⁴⁵ እየነደፉ የሚርጩቸውን የዝንብ መንጋዎችን ታላቅ ጥፋት የሚያደርሱባቸውን እንቅሬታቶች ላከባቸው።⁴⁶ ለመከር የደረሰውን እዝመራቸውን ለኩብጥግ፤ ለፍሬ የደረሰ ሰብላቸውን ለአንበጣ ሰጠባቸው።⁴⁷ የወይን አትክልታቸውን በበረዶ፤ የፍሬ ዛፎቻቸውን በውርጭ አጠፋባቸው።⁴⁸ የጋማና የቀንድ ከብቶቻቸውን ለበረዶ ውሽንፍርና ለመብረቅ ዳረጋቸው።⁴⁹ ጽኑ ቀጣውንና መዓቱን፤ ንዴቱንና ቅጣቱን እንዲያወርዱባቸው የመቅሠፍት መላእክቱን ላከባ

ቸው።⁵⁰ ለቀጣው መንገድ ስለ ከፈተ፤ በመቅሠፍት እንዲያልቁ አደረጋቸው እንጂ ከሞት አላተረፋቸውም።⁵¹ በካም ቤተሰብ ውስጥ የመጀመሪያ ፍሬ የሆኑትን የግብጻውያንን በኩር ልጆች ሁሉ ገደለ።

⁵² ሕዝቡን ግን እንደ መንጋ አወጣቸው፤ በምድረ በዳ መካከል እንደ በግመራቸው።⁵³ መንገዱን እያሳዩ በጉዞላቸው ላይ ስለ ጠበቃቸው ምንም አልፈሩም፤ ጠላቶቻቸውን ግን በባሕር አስጥሞ አስቀረቸው።⁵⁴ እንዲህ አድርጎ በቀኝ እጁ ወደ ያዛትና ተራራማ ወደ ሆነችው ወደ ተቀደሰችው ምድሩ ድንበር አደረሳቸው።⁵⁵ ምድሪቱን ይዘው የነበሩትን አሕዛብ አስወጥቶ አባረረላቸው፤ አገራቸውንም አከፋፍሎና ርስት አድርጎ ሰጣቸው።

የእስራኤልን ነገዶች እነሆ ባለ ቦታ ሆነውና የየራሳቸውን ቤት ሠርተው የሚኖሩ ሕዝብ ለመሆን አበቃቸው።

⁵⁶ እነርሱ ግን አሁንም እግዚአብሔርን ተፈታተኑት፤ ከሁሉ በላይ በሆነው አምላክ ላይ ዐመፁ። ሕጉንና ሥርዓቱን አፈረሱ።⁵⁷ አባቶቻቸውን በመምሰል የማይታመኑና እምነት ቢሰኙ ሆኑ፤ እንደማያስተማምን ስንኩል ቀስት የእግዚአብሔርን ዓላማ ሳቱ።⁵⁸ በየኩረብታው ላይ በሚፈጽሙት የባዕድ አምልኮ አስቋጡት፤ በሚሰግዱላቸው ጣዖቶቻቸው አስቀኑት።

⁵⁹ እግዚአብሔር ይህን አድራጎታቸውን ሲያይ እጅግ ተቋጣ፤ የእስራኤልን ሕዝብ «ወግዱ» ብሎ ከፈቱ አገለላቸው።⁶⁰ በእኛ በሕዝቦቹ መካከል በሴሎ የተከላትን የማይረያውን ድንኳን ተዋት።⁶¹ የከብሩና የኃይሉ መገለጫ የሆነችውን የቃል ኪዳን ታቦት በጠላት እጅ እንድትማረክ አደረጋት።⁶² የራሱ በሆኑት ሕዝብ ላይ እጅግ በመቋጣቱ ለሰይፍ አሳልፎ ሰጣቸው።⁶³ ጎልጣሎቻቸው በመርነት እሳት እየተማገዱ ስላለቁ፤ የሴቶች ልጆቻቸው የሠርግ ዘፈን ሁሉ ቀረ።⁶⁴ ካህናቶቻቸው ተሰዩ፤ ሚስቶቻቸው ሊያለቅሱላቸው እንኳ አልቻሉም።

⁶⁵ በዚህ ጊዜ እግዚአብሔር ከእንቅልፋ እንደሚነቃ ሰው ተነሣ፤ የመጠጥ ኃይል እንደ ለቀቀውም ጎበዝ ብድግ አለ።⁶⁶ ጠላቶቹን ወግቶ መለሳቸው፤ በዘላለም ውርደት ላይ ጣላቸው።⁶⁷ በዚያን ጊዜ የዮሴፍን ተወላጆች አልፈለገም፤ የኤፍሬምንም ነገድ አልመረጠም፤⁶⁸ እርሱ ከነገድ የመረጠው ይሁዳን፤ ከተራራ የወደደው ጽዮንን ነበር።

69 በዚያም ቤተ መቅደሱን እንደ ሰማይ አጽንቶ ሠራት፤ በምድር ላይ ለዘላለም መሠረታት።⁷⁰ ዳዊትን ለእርሱ አገልጋይነት መረጠው፤ ከበጎች ጉረኛ አውጥቶ ወሰደው፤⁷¹ ከበጎች ጠባቂነት አንሥቶ ለያዕቆብ ልጆችና የራሱ ለሆኑት የእስራኤል ሕዝብ እረኛ ይሆን ዘንድ ሾመው።⁷² ዳዊትም ሕዝቡን በቅን ልቦና ጠበቃቸው፤ በብልህ አስተዳደር መራቸው።

መዝሙር 79

¹ እግዚአብሔር ሆይ፤ አሕዛብ፤ ርስትህ የሆነችውን አገር ወረራ፤ ቤተ መቅደስህን አረከሱ፤ አየሩሳሌምን የፍርስራሽ ክምር አደረጉት።² የአገልጋዮችህን ልሳ ለሰማይ አዕዋፍ፤ የቅዱሳንህን አስከሬን ለምድር አራዊት ምግብ አድርገው ሰጡ።³ በአየሩሳሌምና በአካባቢዋ ሁሉ የሰውን ደም እንደ ጎርፍ አፈሰሱ፤ ሙታንን የሚቀብር ጠፋ።⁴ እኛም በጎረቤቶቻችንና በዙሪያችን ባሉ አገሮች ዘንድ ለነቀፊታ፤ ለንቀትና ለሣቅ ለሥላቅ ተጋለጥን።

⁵ ጌታ ሆይ፤ ይህ የሚሆነው እስከ መቼ ነው? ቍጣህ ለዘላለም ነውን? ቅንፃትህ እንደ እሳት እስከ መቼ ሲነድብን ይኖራል? ⁶ አቤቱ፤ የአንተን አምላክነት በማያምኑ አሕዛብና ስምህን በማይጠሩ መንግሥታት ላይ ቍጣህን አውርድባቸው።⁷ የያዕቆብ ዘር የሆነውን ሕዝብህን በቂካኔ ጨርሰውታል፤ አገሩንም አውድመውታልና።

⁸ ስለ አባቶቻችን በደል እኛን ተጠያቂዎችና ፍዳ ከፋዮች አታድርገን። ተስፋ በሚያስቁርጥ መከራ ላይ እንገኛለንና ምሕረትህ ፈጥኖ ይድረስልን፤ ያድነንም።⁹ መድኅናችን እግዚአብሔር ሆይ፤ ስለ ገናናው ስምህ ክብር ስትል እርዳን፤ ስለ ስምህ ስትል ኃጢአታችንን ይቅር ብለህ ከዚህ መከራ አውጣን።¹⁰ አሕዛብ፤ «አምላካቸው ወዴት ነው?» ስለ ምን ይበሉ? እንደ ጎርፍ የፈሰሰውን የአገልጋዮችህን ደም የምትበቀል አምላክ መሆንህን በአሕዛብ መካከል በገሃድ አሳውቅ።¹¹ የእስረኛች የሥቃይ ጩኸት ከፈትህ ይድረስ፤ ይመት በቃ የተፈረደባቸውን በከንድህ ኃይል ሕይወታቸውን አትርፍ።¹² ጌታ ሆይ፤ በእግተ ላይ የተዘባበቱትን መዘባበት ሰባት እጥፍ አድርገህ ክፈላቸው።

¹³ እኛ በለመላመ መስክህ ላይ እንደምታሰማራቸው በጎችህ የምትጠብቀን ሕዝ

ብህ፤ ለዘላለም እናመሰግንሃለን። ከትውልድ ወደ ትውልድ ምስጋናህን ስንናገር እንኖራለን።

መዝሙር 80

¹ የኖሴፍን ወገኖች እንደ መንጋ የምትመራ የእስራኤል እረኛ ሆይ፤ ስማን። ኪሩቤል በሚሸከሙት ዙፋንህ ላይ የምትቀመጠው አምላክ፤ ብርሃንህ ይገለጥ።² በኤፍሬም፤ በብንያምና በምናሴ ወገኖች ፊት በኃይልህ ተነሥ፤ መጥተህ አድነን።

³ አምላክ ሆይ፤ ሕይወታችንን አድስ፤ መዳን እንችል ዘንድ ፊትህን በላያችን አብራ።

⁴ ኃያሉ አምላክ እግዚአብሔር ሆይ፤ በሕዝብህ ጸሎት ላይ ቍጣህ የሚቋየው እስከ መቼ ነው? ⁵ የልቅሶ እንጀራ መገብሃቸው፤ እንባቸውንም በጽዋ አጠጣሃቸው።⁶ ለጎረቤቶቻችን ነገር መቋቋሻ አደረግኸን፤ ጠላቶቻችን ያፈዙብናል።

⁷ ኃያሉ አምላክ ሆይ፤ ሕይወታችንን አድስ፤ መዳን እንችል ዘንድ ፊትህን በላያችን አብራ።

⁸ እኛ እኮ ከግብጽ አምጥተህ፤ አሕዛብን ከዚች ምድር አስወጥተህ፤ የተከልካት የወይን ተክልህ ነን።⁹ ለእርሷ መሬቱን መንጥረህ አለሰለሰክላት፤ ለምርምር ሰደደች፤ ቅጠሷም አገሩን ሞላው።¹⁰ ተራሮች በጥላዋ፤ ግዙፎች ዝግባዎች፤ በቅርንጫፎቿ ተሸፈኑ።¹¹ ሐረንን እስከ ታላቁ ባሕር፤ ጫፎቿን እስከ ኤፍራጥስ ወንዝ ድረስ ዘረጋች።

¹² አላፊ ለግጻሚው ፍሬዋን እየለቀመ እንዲበላ ስለ ምን ቅጥሩዋን አፈራረስክ?¹³ ከርከር ከዱር እየወጣ ረጋግጦ አበላሻት፤ የሚጻ እንሰሶችም ተሰማሩባት።

¹⁴ ኃያሉ እግዚአብሔር ሆይ፤ ወደ እኛ ተመለስ፤ በሰማይ ሆነህ ወደ ታች ተመልከት፤ የወይን ተክልህን ተከባክባት።¹⁵ ሥሯን ቀኝ እጅህ ተክለው፤ ከእርሷም ወንድ ልጅን ለራስህ አስነግህ።

¹⁶ እነሆ የወይን ተክልህ ተቋርጣለች፤ በእሳትም ተቃጥላለች፤ በተግግጫህ ሕዝብህ ይጠፋሉ።¹⁷ እጅህ በቀኝህ ባለው ሰው ላይ ይረፍ፤ እርሱ፤ ለራስህ ያስነግኸው የሰው ልጅ ነው።¹⁸ ከዚያ በኋላ አንተን ትተን ወደ ሌላ አምልኮ አንሄድም። አቤቱ፤ ሕያዋን አድርገን፤ እኛም ስምህን እንጠራለን።

¹⁹ ኃያሉ አምላክ እግዚአብሔር ሆይ፤ ሕይወታችንን አድስ፤ ለመዳን እንችል ዘንድ ፊትህን በላያችን አብራ።

መዝሙር 81

¹ ኃይላችን ለሆነው እግዚአብሔር በደ ስታ ዘምኖ ፡ ለያዕቆብ አምላክ እልል በሉ ።
² በዚህ መሣሪያዎች አቀንቅት ፡ ከበርውን ምቱ ፤ ቃናው የሚመስጠውን በገናና መሰንቆ ተጫወቱ ።
³ ጩራቃ በምትወለድበትና በዓላችንን በምናከብርበት በአዲሱ ወር መግቢያ ቀንደ መለከቱን ንፉ ።
⁴ ይህ ሥርዓት የእስራኤል ሕዝብ ይጠብቁት ዘንድ የያዕቆብ አምላክ በአዋጅ የሰጣቸው ትእዛዝ ነው ።
⁵ ይህንንም ሥርዓት ፡ የማናውቀውን ቋንቋ በሰማንበት በግብጽ አገር ላይ መቆሠ ፍቱን ባወረደበት ጊዜ ለዮሴፍ ወገኖች ሕግ አድርጎ አቆመላቸው ።

⁶ እርሱም እንዲህ አለ ፡ « ሸክማችሁን ከትከሻችሁ ላይ አውርጂ ጣልኩ ፤ እጆቻችሁ የባዕድ ቅርጫት ከማንጠልጠል ነጻ ሆኑ ።
⁷ በመከራ ስትሠቃዩ ወደ እኔ ጮሃችሁ ፤ እኔም አዳንኳችሁ ፤ በነጉድንድ ድምፅ ከደመና ውስጥ መልስ ሰጠኋችሁ ፤ መረባ ከሚባለው የውሃ ምንጭ ስትደርሱም ፈተን ኳችሁ ።

⁸ «ሕዝቤ እስራኤል ሆይ ፡ ስሙኝ ፡ እነሆ ማሰጠንቀቂያዬን አዳምጡ ።
⁹ ባዕዳን አማልክት በመካከላችሁ አይኑሩ ፤ ለሌላ አምላክ አትሰጉዱ ።
¹⁰ ከግብጽ ያወጣኋችሁ እግዚአብሔር አምላካችሁ እኔ ነኝ ፤ አፋችሁን ሞልታችሁ የምትጠይቁኝን ሁሉ እኔ እፈጽመዋለሁ ።

¹¹ «ሕዝቤ እስራኤል ግን አላዳመጡኝም ፤ አልታዘዙኝም ።
¹² ስለዚህ ፡ የራሳቸውን ምኞት ተከትለው ይሄዱ ዘንድ በእምቢተኛ ነታቸው እንዲቀጥሉ ተውኳቸው ።

¹³ «ሕዝቤ እስራኤል ስምተውኝና መንገዴን ተከትለው ቢሆን ኖሮ ፤
¹⁴ ፈጥኚ በጠላቶቻቸው ላይ እጇን ባነሣሁላቸውና ድል ባደረግሁላቸው ነበር ፤
¹⁵ እግዚአብሔርን የሚጠሉ ፤ የኋላ ኋላ በፊቱ እየተሸቁጠቁጡ ይወድቃሉ ፤ ቅጣታቸውም ለዘላለም ሲፈጸም ባቸው ይኖራል ።
¹⁶ እናንተ ግን ምርጥ የሰንደ ምርት እየተመገባችሁ ትጠግባላችሁ ፤ የጣዝማ ማርም እየበላችሁ ትረካላችሁ ።»

መዝሙር 82

¹ እግዚአብሔር በታላቁ ጉባኤ ላይ ይቀመጣል ፤ እንደ አማልክት በሚከበሩ ባለሥልጣናት መካከል የፍርድ ቃሉን እንዲህ ሲል ይሰጣል ፡-
² «ሐሰተኞችን ስትደግፉ ፡ ለግፈኞችም ስታደሉ የምትኖሩት እስከ መቼ

ነው? ።
³ ከዚህ ይልቅ ለደካሞችና ለሙት ልጆች ተከራከሩላቸው ፤ የድኾችንና የጭቀኖችን መብት አስጠብቁላቸው ።
⁴ ደካሞቹንና ጥረኞቹን ከግፈኞች እጅ አስጥላችሁ አድኗቸው ።

⁵ «እነርሱ ምንም ነገር አያውቁም ፤ የሚያስተውሉት ምንም ነገር የለም ፤ እንዲያው በጨለማ ውስጥ በዳበሳ እንደሚሄድ ሰው ናቸው ። የዜች ዓለም ኅብረተ ሰብ ሥርዓት ሁሉ ተናግቷልና ።

⁶ «እኔ ግን ፡ 'እናንት አማልክት ናችሁ ፤ ሁላችሁም የልዑል እግዚአብሔር ልጆች ናችሁ' ብዬ ነበር ።
⁷ ላከሰ ፤ እንደ ማንኛውም ሰው ትሞታላችሁ ፤ ከባለሥልጣናችም እንደ አንዱ ትሻራላችሁና» አልሁ ።

⁸ አሁንም እግዚአብሔር ሆይ ፡ ተነሥ ፤ በምድር ላይ ፍርድህን ስጥ ፤ አሕዛብ ሁሉ የአንተ ርስት ናቸውና ።

መዝሙር 83

¹ አምላካችን እግዚአብሔር ሆይ ፡ ለጸሎታችን መልስ ሰጠን ፤ ፈጥነህ ድረስልን እንጂ ፈጽመህ ዝም አትበለን ።
² ጠላቶችህ ምን ያህል በእብረት ተነሣሥተው እንደሚራወጡ ፤ እንዴትስ አድርገው አንገታቸውን መዘው በድፍረት እንደሚደነፉ ተመልከት ።
³ በሕዝብህ ላይ በተንኮል ይዶልታሉ ፤ አንተ በምትሰላላቸው ላይ ያሣራሉ ።
⁴ «ኑ! እስራኤል የሚባል ስም ለዘላለም ተረሰቅ እንዲቀር ይህን ሕዝብ እናጥፋው!» ይላሉ ።

⁵ በዚህ ሤራ አንድ አሳብ ሆነው ተባበሩ ፤ በአንተም ላይ ተማምለው አደሙ ።
⁶ ኤደማውያን የሚኖሩባቸው ከተሞች ፤ እስማኤላውያን ፤ የሞዓብ ወገኖችና የአጋር ተወላጆች ፤
⁷ የጌባል ፤ የአሞንና የአማሌቅ ምድር ነዋሪዎች ፤ ፍልስጥኤማውያንና የጢርስ ሰዎች ፤
⁸ አሦራውያን እንኳ ሳይቀሩ ለሎጥ ልጆች ደጀን በመሆን ከጠላቶችህ ጋር አባራ ተባባሪ ሆኑ ።

⁹ አቤቱ ፡ የእነዚህ ፍጻሜ ፤ በምድያማውያን ላይ እንዳደረግኸው ፤ በቂሶንም ወንዝ እንደ ተገደሉት እንደ ሲሣራና እንደ ኢያቢስ ይሁን ።
¹⁰ በእንደር ጦርነት ላይ ፈጽመው እንዳለቁት ፤ ዓፅማቸው በምድር ላይ እንደ ጥራ ተጥሎ እንደ ቀሩት አድርጋቸው ።
¹¹ በመኳንንቶቻቸው ፤ የሐራሲና የዜብ ፤ በመሳፍንቶቻቸውም ፤ የዛብሄልና የሰልማና አልቂት ይድረሰባቸው ።
¹² እነርሱ ፡ «እግዚአብሔር ለሕዝቡ መሰማሪያ ያዘጋጀ

ውን አገር ወሰደን እንይላለን። ብለው ፎክ ረው ነበር።

¹³ ፈጣሪዬ ሆይ፣ በነፋስ ተጠርጎ እንደ ሚወሰድ ትቢያና ገለባ አድርጋቸው።
¹⁴ የሰደድ እሳት ደኑን ፈጽሞ እንደሚበላ ውና የምንጣሮ ነበልባል የተራራውን ቍጥ ቋጦ አቃጥሎ እንደሚጨርሰው።
¹⁵ አንተም እንዲሁ እነርሱን በቍጣህ ውሽንፍር አሳዳ ቸው። በመቅሠፍትህ ዶፍ አስደንግጣቸው።
¹⁶ እግዚአብሔር ሆይ፣ ሰዎች የአንተን ስም መጥራት ይፈልጉ ዘንድ፣ ጠላቶችህ ፈታቸውን በጎፍረት እስኪሸፍኑ ድረስ አዋርዳ ቸው።
¹⁷ ለዘላለም እንዳፈሩና እንዳዘኑ ኖረው፣ በመጨረሻ በውርደት ተጉሳቀላው ይጥፋ።
¹⁸ ስምህ እግዚአብሔር የሆነው ጌታ፣ ብቻህን በመላዋ ምድር ከሁሉ በላይ መሆንህን ይወቁ።

መዝሙር 84

¹ ኃይሉ እግዚአብሔር ሆይ፣ ማደሪያህ የሆነው ቤተ መቅደስህ ምንኛ ውብ ነው?
² በእግዚአብሔር አደባባዮች ለመገኘት ነፍሴ እጅግ ትናፍቃለች፤ ለቦናዬና ሥጋዬ ሕያው እግዚአብሔርን በመፈለግ ይጮሃሉ።

³ ንጉሤና አምላኬ ኃይሉ እግዚአብሔር ሆይ፣ በመሠዊያህ አቅራቢያ ድንቢጥ እንኳ የምትሰፍርበትን ቤት፣ ጨረባም ራሷን የም ታስጠጋበትንና ጫጨቶቿን የምትፈለፍልበትን ጐጆ ለመሥራት ቦታ አላት።
⁴ በቤተ መቅደስህ እያገለገሉ የሚኖሩ የተባረኩ ናቸው፣ ለዘላለምም ያመሰግኑሃል።
⁵ በአንተ ኃይል የሚተማመኑና ዘወትር ልቦናቸውን ወደ አንተ የሚያዘነብሉ የተባረኩ ናቸው።

⁶ በልቅሶ ሸለቆ መካከል በሚያልፉበት ጊዜ፣ በዚያ ምንጮች የበዙባትና ድጋፎች በበልግ ዝናብ የሞሉባት ስፍራ ያገኛሉ።
⁷ ከጽዮን አምላክ ፊት ደርሰው እስኪታዩ ድረስ፣ ኃይላቸው ከጊዜ ወጀ ጊዜ እየጨመረ ይሄዳል።

⁸ ኃይሉ አምላክ እግዚአብሔር ሆይ፣ ጸሎቴን ስማ፣ የያዕቆብ አምላክ ሆይ፣ ወደ እኔ አድምጥ።
⁹ አቤቴ፣ ቀብተህ ያንገሥዝ ውን መሪ በፍቅር ዓይን እየውጋሻችን ስለሆነ ተመልከተው፤ ጠብቀውም።

¹⁰ በሌላ ስፍራ ሺህ ቀኖች ከምኖር፣ በአደባባይህ አንዲት ቀን ብውል ይሻለኛል። በክፋዎች ቤተ መንግሥት ውስጥ ከምኖር፣ በአምላኬ ቤት የበሩ ጠባቂ መሆንን እመርጣለሁ።
¹¹ እግዚአብሔር አምላክ ብርሃኖች

ንና መከታችን ነው፣ እርሱ ሞገስንና ክብርን ይሰጠናል። ነውር የሌለበትን መንገድ ተከትለው ለሚኖሩትም፣ መልካም የሆነውን ነገር ሁሉ አይነፍጋቸውም።

¹² ኃይሉ እግዚአብሔር ሆይ፣ በአንተ የሚተማመን ሰው የተባረከ ነው።

መዝሙር 85

¹ እግዚአብሔር ሆይ፣ ርስትህ ለሆነችው አገር ሞገስህን አሳየህ፤ የያዕቆብ ልጆች ለሆኑት ሕዝብህ ብልጽግናቸውን መለህ።
² በደላቸውን ይቅር አልክ፤ ኃጢአታቸውን ሁሉ ሸፈንክላቸው።
³ መግትህን በሙሉ አራቅህላቸው፣ ከጽኑ ቍጣህ ተመለስክ።

⁴ መድኃኒታችን እግዚአብሔር ሆይ፣ ሕይወታችንን አድስ፤ በእኛ ላይ ያለህን ቅሬታ ተውልን።
⁵ በውኑ ለዘላለም እንደ ተቈጣኸን ልትቀር ነውን? ወይስ ቍጣህን ከትውልድ ወደ ትውልድ ልታራዝመው ነውን?
⁶ ሕዝብህ በአንተ ደስ ይለው ዘንድ ዳግመኛስ መንፈሳዊ መነቃቃትን አትሰጠን ምን?
⁷ እግዚአብሔር ሆይ፣ የማይለወጠውን ፍቅርህን አሳየን፤ ቤዛነትህንም አድለን።

⁸ እግዚአብሔር አምላክ የሚለውን አዳምጣለሁ። ሕዝቡ ወደ ቀደመው አላዋቂነታቸው ካልተመለሱ፣ በቅዱሳኑ ዘንድ ሰላምን ለማውረድ የተሰፉ ቃሉን ሰጥቷል።
⁹ ገናና ክብር በምድራችን ላይ ሰፍኖ ይኖር ዘንድ፣ በዛነቱ ለሚፈሩት ሁሉ በእርግጥ ቅርብ ነው።

¹⁰ ፍቅርና ታማኝነት ተገናኙ፣ ጽድቅና ሰላምም ተሰላሙ።
¹¹ ታማኝነት ከምድር ፈልቃ ወጣች፣ ጽድቅ ከሰማይ ወደ ታች ተመለከተች።
¹² እግዚአብሔር መልካም የሆነውን ነገር አለጥርጥር ይሰጣል፤ ምድራችንም አዝመራዋን ታበረክታለች።
¹³ ጽድቅ በፊቱ ቀድሞ ትሄዳለች፤ የሚጓዝበትንም መንገድ ታዘጋጃለች።

መዝሙር 86

¹ እግዚአብሔር ሆይ፣ ድኻና ችግረኛ ነኝና ስማኝ፤ መልስልኝም።
² ፍጹም ታማኝህ ነኝና ሕይወቴን ጠብቅ፤ አንተ ፈጣሪዬ ነህና በአንተ የተማመንኩትን እኔን አገልጋይህን አድነኝ።
³ አቤቴ፣ ያለማዳረግ ወደ አንተ እየተጣራሁ ነኝና ማረኝ።
⁴ ጌታ ሆይ፣ ነፍሴ ወደ አንተ አዘነብላለችና ለእኔ ለአገልጋይህ ደስታን ሰጠኝ።

⁵ እግዚአብሔር ሆይ፣ ለሚጠፋህ ሁሉ ፍቅርህ የበዛ፣ ቸርና ይቅር ባይ ነህ።

6 አቤቱ፣ ጸሎቱን ሰማ፤ «ማረኝ» ብዬ ወደ አንተ የማቀርበውን የልመና ጨኸት አድምጥ።
7 መከራ በሚደርስብኝ ጊዜ ወደ አንተ እጣራለሁ፤ አንተም ትመልሰልኛለህ።

8 እግዚአብሔር ሆይ፣ ከአማልክት መካከል አንተን የሚመስል ከቶ ማንም የለም፤ ከአንተ ሥራዎች ጋር ሊወዳደር የሚችል ሌላ ሥራ ጨርሶ የለም።
9 አቤቱ፣ አንተ የፈጠርካቸው አሕዛብ ሁሉ ከአንተ ዘንድ ይቀርባሉ፤ በፊትህ ይሰግዳሉ፤ ለሰምህም ክብርና ምስጋናን ያቀርባሉ።
10 አንተ ገናና ነህና፤ ድንቅ ተአምራትም ታደርጋለህና። አንተ ብቻህን እውነተኛው አምላክ ነህ።

11 እግዚአብሔር ሆይ፣ መንገድህን አስተምረኝ፤ እኔም እውነተኛ የሆነውን ቃልህን ተከትሎ እኖራለሁ። ሰምህን እፈራ ዘንድ በአንተ አምልኮ ብቻ የጸና ልቦና ሰጠኝ።
12 ፈጣሪዬ እግዚአብሔር ሆይ፣ በፍጹም ልቤ አመሰግንሃለሁ፤ ሰምህንም ለዘላለም ሳወድስ እኖራለሁ።
13 ለእኔ ያለህ ፍቅር ታላቅ ስለሆነ ነፍሴን ወደ ሲኦል ከመውረድ አዳንካት።

14 እግዚአብሔር ሆይ፣ እብሪተኞች እያጠቁኝ ናቸው፤ ስለ አንተ ደንታ የሌላቸው ጨካኞች ሕይወቴን ሊያጠፉ ይከታተሉኛል።
15 አንተ ግን ጌታ ሆይ፣ ርኅሩኅና ለጋስ፣ ለቀጣ የማትቸኩል፣ ፍቅርህና ታማኝነትህ እጅግ የበሃ አምላክ ነህ።
16 አሁንም ወደ እኔ መለስ በል፤ ማረኝም፤ በእኔ በአገልጋይህ ላይ ኃይልህን አሳድርብኝ፤ የሴት አገልጋይህን ልጅ እኔን አድንኝ።
17 እግዚአብሔር ሆይ፣ ለእኔ ያለህን ቸርነት ጠላቶቼ አይተው ያፍሩ ዘንድ ምልክት አሳየኝ፤ አንተ ረድተኸኛልና፤ ለጸናንተኸኛልም።

መዝሙር 87

1 እግዚአብሔር ቤተ መቅደሱን በተቀደሰችው ተራራ ላይ መሠረተ።
2 ከያዕቆብ ልጆች የመኖሪያ ሕንፃዎች ይበልጥ፣ እርሱ የጽዮንን ደጃፎች ወደደ።
3 አንቺ የእግዚአብሔር ከተማ ሆይ፣ ከብርና ገናናነት የተሞላ ባባቸው ቃላት ስለ አንቺ እንዲህ ተብለው ተነግረዋል፡-
4 «ረጋብንና ባቢሎንን፣ ከሚያውቁኝ ወገኖች መካከል እመዘግባቸዋለሁ፤ ፍልስጥኤምና ጢርስ፣ እንዲሁም የኢትዮጵያ ሕዝብ 'የጽዮን ተወላጆች ናችሁ' ይባላሉ።»

5 በእርግጥም ሰው በውስጧ ስለ ተወለደ፣ ሁሉም ጽዮንን «እናታችን» ብለው ይጠሯታል፤ እርሷንም ከሁሉ በላይ የሆነው

እግዚአብሔር ራሱ መሥርቶ ያቋቋማታል።
6 እግዚአብሔር የያንዳንዱን ሰው ስም በወገኖቹ መጽሐፍ ውስጥ በሚመዘገብበት ጊዜ፣ «ይህኛውም በጽዮን የተወለደ ነው» የሚለውን ቃል ይጽፍላታል።

7 በዚህ ጊዜ ሁሉም፣ «የደስታችን ምንጭ አንቺ ጽዮን ነኝ» እያሉ ይዘምራሉ።

መዝሙር 88

1 ቤዛዩና አምላኬ እግዚአብሔር ሆይ፣ ቀንና ሌሊት በፊትህ አለቅሳለሁ።
2 ጸሎቱ ከአንተ ዘንድ ይድረስ፤ ጀርህን ወደ ልመናዬ አዘንብል።

3 እነሆ ነፍሴ በመከራ ስለ ተጨነቀች ሕይወቴ የሲኦልን ሥቃይ ለመቀበል ተቃርባለች።
4 ወደ መቃብር ከወረዱት መካከል እንደ አንዱ ተቈጠርሁ፤ ጉልበቴ ተሟጦ እንዳለቀ ሰው ሆንሁ።
5 ሬሳቸው በመቃብር የተጋደመውንና ከከብካቤህ ተለይተው ለምን ጊዜውም የማታስባቸውን መታጋ መሰልሁ።

6 አምን፣ ድቅድቅ ጨለማ በሞጠውና ጥልቀቱ መጨረሻ በሌለው አዘቅት ውስጥ ጣልኸኝ።
7 የመፃትህ ክብደት ተጫኝን፤ የመቅሠፍትህ ማዕበል ሁለንተናዬን አጥለቀ ለቀው።
8 እጅግ ቅርቤ ከሆኑ ወዳጆቼ ለየኸኝ፤ እንዲጠየቁኝም አደረግሁ፤ መውጫ መግቢያም አሳጣኸኝ።
9 ዓይኖቼ ከመራራ ልቅሶ የተነሣ ፈዘዙ።

እግዚአብሔር ሆይ፣ በየቀኑ ወደ አንተ እጣራለሁ፤ እጆቼንም ወደ አንተ እዘረጋለሁ።
10 ድንቅ ሥራዎችህን ለመታጋ ታሳያለህን? የሞቱትሰ ተነሥተው ያመሰግኑሃልን?
11 ፍቅርህ በመቃብር ላሉት፣ ታማኝነትህ ስለዘላለም ጥፋት ውስጥ ለወደቁት ይነገራልን?
12 ተአምራትህ ስለ መጨማው ስፍራ ይታወቃልን? ወይስ የጽድቅ ድርጊቶችህ ሁሉም ነገር ተረሰቶ በሚቀርቡት ዓለም ይታወቃሉን?

13 እኔ ግን፣ ጌታ ሆይ፣ «ድረስልኝ» ብዬ ወደ አንተ እመሃለሁ፤ በማለጻ ጸሎቱን በፊትህ አቀርባለሁ።
14 አቤቱ፣ ስለ ምን «ወግድ» ብለህ ትተወኛለህ? ፈትህንስ ከእኔ ለምን ትሰውራለህ?
15 ከልጅነቴ ጀምሮ በመከራ ስለ ተሠቃየሁ እነሆ ልሞት ተቃርቤያለሁ። በሚያስደንግጠው ተጣህም ስለ ተሸበርኩ ተስፋ ከመቀረጥ ደርሻለሁ።
16 መፃትህ በላዩ አለፈ፤ አስፈሪ ግርግህ አንኮታኩቶ ጣለኝ።
17 እነዚህ መካከ

ራዎች ዕድሜዬን ሙሉ እንደ ውሃ ሙላት
 ዙርያዬን ከበቡኝ፤ አጥለቅልቀውም ዋጡኝ።
 18 ጎደኞቼንና የምወዳቸውን ሁሉ ከእኔ ነጥ
 ለሀ ወሰድከብኝ፤ የቅርብ ባልንጀራዬ ጨለማ
 ብቻ ሆነ።

መዝሙር 89

1 እግዚአብሔር ሆይ፤ ስለ ታላቁ ፍቅርህ
 ለዘላለም እዘምርልሃለሁ፤ ስለ እውነተኛ
 አምላክነትህም በአንደበቱ ከትውልድ ወደ
 ትውልድ እያሰረዳሁ ዝናህ እንዲታወቅ ሳይ
 ርግ እኖራለሁ። 2 ፍቅርህ ለዘላለም ጸንቶ
 የሚኖር፤ ታማኝነትህም እንደ ሰማያት የማ
 ይኖወጥ መሆኑን በይፋ እናነብለሁ።

3 እግዚአብሔር ራሱ እንዲህ ብሏልና፦
 «እኔ ከመረጥኩትና አገልጋዬ ከሆነው ከዳ
 ዊት ጋር ቃል ኪዳን አድርጌአለሁ፤ ለእር
 ሱም እንዲህ ስል ምዬለታለሁ፦ 4 የትው
 ልድ ሐረግህን ለዘላለም እመሠርታለሁ፤
 ዙፋንህም ለልጅ ልጅ እየተላላፈ ጸንቶ እን
 ዲኖር አደርጋለሁ።»

5 እግዚአብሔር ሆይ፤ የሰማይ ሠራዊት
 ተአምራትህንና ታማኝነትህን በቅዱሳን
 ጉባኤ መካከል ያወድሳሉ። 6 በላይ በሰማይ
 ከእግዚአብሔር ጋር ሊተካከል የሚችል
 ከቶ ማን አለ? ከሰማይ ሠራዊት መካከልስ
 እግዚአብሔርን የሚመስለው ማነው? 7 በቅ
 ዱሳን ሸንጎ እግዚአብሔር አምላክ በታላቅ
 ፍርሃት ይከበራል፤ የእርሱ ግርማ ሞገስ በዙ
 ርያው ካሉት ሁሉ ይበልጣል። 8 ኃያሉ
 አምላክ እግዚአብሔር ሆይ፤ አንተን የሚመ
 ስልህ ማነው? ጌታ ሆይ፤ አንተ ኃያል ነህ፤
 ታማኝነትህን በሚያረጋግጡ ሥራዎችህ
 ተከበሃል።

9 የውቅያኖሱን መናወጥ የምታዝ አንተ
 ነህ፤ ሞገዱ ሲነሣ ጸዋ ታደርገዋለህ። 10 ተሰ
 ይፈው ከወደቁት መካከል ረዓብን እንደ
 አንዱ አድርገህ አንኮታኮትከው፤ ጠላቶችህን
 በብርቱ ከንድህ በታተንካቸው። 11 ሰማያት
 የአንተ ፍቸው፤ ምድርም የአንተ ናት፤ ዓለም
 ንና በውስጥዋ ያሉትን ሁሉ አንተ ፈጠ
 ርህ። 12 ሰሜንና ደቡብን መሠረትህ፤ ታቦርና
 አርሞንዲም ስለ ስምህ ደስ ብሏቸው ይዘም
 ራሉ። 13 ከንድህ ኃያል ነው፤ እጅህ ብርቱ
 ነው፤ ቀኝ እጅህም በገናናነት የከበረ ነው።

14 ጽድቅና ፍትሕ የዙፋንህ መሠረቶች
 ናቸው፤ ፍቅርና እምነት በፊትህ ይሄዳሉ።
 15 እግዚአብሔር ሆይ፤ የአንተን ነገር በእል
 ልታ መቀበልን ያወቁ፤ በአንተም ብርሃን
 መሄድን የለመዱ የተባረኩ ናቸው። 16 ዕድ

ሚያቸውን ሙሉ በሰምህ እጅግ ደስ ይላቸ
 ዋል፤ በጽድቅህም ላቅ እያሉ ይሄዳሉ፤
 17 ከብራቸውና ኃይላቸው አንተ ነህ። በሞ
 ገሰህ ሥልጣናችንን ከፍ ከፍ ታደርጋለህ።
 18 በእርግጥ ጋሻችን የሆነው ንጉሣችን፤ ለእ
 ስራኤል ቅዱስ አምላክ ገንዘቡ ነው።

19 አንድ ጊዜ፤ ለታመኑ ነቢያትህ በራእይ
 እንዲህ ብለህ ተናገርከ፦ «ኃይሌን በአንድ
 መረኛ ላይ አሳደርሁ፤ ከሕዝቡ መካከል አን
 ዱን ጉልሚላ ከፍ ከፍ አደረግሁ። 20 አገል
 ጋዬን ዳዊትን አገኘሁ፤ እርሱንም ቅዱሱን
 ዘይት ቀባሁት። 21 እጄ እጽንቶ ይጠብቀ
 ዋል፤ ከንዴም ያጠነከረዋል። 22 በእርሱ ላይ
 ገዢ ሆኖ የሚያስገብረው ጠላት ከቶ አይነ
 ሣበትም፤ ግንም ግፈኛ ሰው እርሱን ሊጨ
 ቀኑው አይችልም። 23 ጠላቶቼን በፊቱ
 አጠፋለሁ፤ ተቃዎሚዎቼንም እጥልታ
 ለሁ። 24 እውነተኛው ፍቅሬ ከእርሱ ጋር
 ይሆናል፤ ስለ ስሜም ሥልጣኑ እየገነነ ይሄ
 ዳል። 25 እጁን በታላቁ ባሕር ላይ፤ ቀኝንም
 በኤፍራጥስ ወንዞች ላይ እንዲያኖር አደርገ
 ዋለሁ። 26 አንተ አባቱ፤ አምላኬና ጽኑ
 መድኅኔ ነህ፤ ይለቅል። 27 እኔ ደግሞ ፡
 ፤ በምድር ላይ ካሉት ነገሥታት ይልቅ
 እጅግ ገናና የምትሆን የበኩር ልጄ ነህ።
 ብዬ ከፍተኛውን ሹመት አሰጠዋለሁ።
 28 ለእርሱ ያለኝን ፍቅር ለዘላለም እጽንቼ
 እጠብቃለሁ፤ ከእርሱ ጋር ያደረግሁት ቃል
 ኪዳን ምን ጊዜም አይሻርም። 29 የትው
 ልድ ሐረጉን ለዘላለም እመሠርታለሁ፤ ዙፋ
 ኑም እንደ ሰማያት ጸንቶ ይኖራል።

30 «ልጆቼ ሕጌን ቢተዉ፤ ሥርዓቱንም
 ባይከተሉ፤ 31 ድንጋጌዎቼን ቢተላለፉና
 ትእዛዞቼን ቢጥሉ፤ 32 ስለ ኃጢአታቸው
 በበትር፤ ስለ በደላቸውም በአለንጋ እየገረ
 ፍኩ እቀጣቸዋለሁ። 33 ፍቅሬን ግን ከእ
 ርሱ አላቅቅም፤ ታማኝነቱንም አልነፍገ
 ወም፤ 34 ቃል ኪዳን አልሸርም፤ የተናገር
 ሁትን ቃሌን አላጥፍም። 35 አንድ ጊዜ በቅ
 ድሰናዬ ስለ ማልሁ፤ ለዳዊት አልዋሸውም።
 36 አምን፤ የትውልድ ሐረጉ ለዘላለም አይቋ
 ረጥም፤ ዙፋኑም በፊቱ እንደ ፀሐይ ጸንቶ
 ይኖራል፤ 37 በጠፈር ላይ ታማኝ ምስክር
 እንደ ሆነችው እንደ ጨረቃ ለዘላለም ጸንቶ
 ይኖራል።»

38 ነገር ግን የቀባሽውን «ወግድ» ብለህ
 ተውሽው፤ ናቅሽው፤ እጅግ አድርገህ ተቁጣ
 ሽው። 39 ከአገልጋይህ ጋር የገባሽውን ቃል
 ኪዳን ችል አልክ፤ ዘውዱን በትቢያ ላይ
 ጥለህ አረከሽሽው። 40 ቅጥሩን ሁሉ ነዳድ

ለህ ፡ ምሽጎቹንም አፈራርሰህ ጣልክ።
 41 አላፈ አግዳሚው ሁሉ ዘረፈው፣ በጎረቤቶቹም ዘንድ መዘባባቻ ሆነ። 42 የጠላቶቹን ቀኝ እጅ አበረታህ፣ የሚጠሉት ሁሉ በደ ስታ እንዲፈነድቁ አደረግሃቸው። 43 የሰይፍን ስለት አደነዝክ፣ በውጊያም ላይ አልደገፍከውም። 44 ያሸበረቀ ክብሩን ነግሽው፣ ዙፋኑን አሸቀንጥረህ ከትቢያ ጋር ደባለቅሽው። 45 የወጣትነት ዘመኑን አሳጠርክበት፣ የጎፍረትን ሽማ አከናኝብከው።

46 እግዚአብሔር ሆይ ፣ እንዲህ የሚሆነው እስከ መቼ ነው? ራስህን ለዘላለም ሰውረህ ልትቀር ነውን? መዓትህ እንደ እሳት የሚነደው እስከ መቼ ነው? 47 የእኔ ሕይወት አጭርና ፈጥና የምታልፍ መሆኔን አሰብ። በውኑ የሰውን ልጅ ሁሉ የፈጠርከው ለከንቱ ነውን? 48 ለመሆኑ ፣ ሞትን ሳያይ ሕያው ሆኖ መኖር ራሱንም ከመቃብር ኃይል ማዳን የሚችል ከቶ ማን አለ?

49 እግዚአብሔር ሆይ፣ በታማኝነትህ ለዳዊት ቃል ኪዳን እንድትገባለት ያነግሣህ ያ የቀድሞው ፍቅርህ የታለ? 50 ጌታ ሆይ፣ እኔ አገልጋይህ ማፈዣ እንደ ሆንኩና አሕዛብ የሚያወርዱብኝን ሽሙጥ በልቤ ታግሼ እንደ ተቀበልኩ አሰብ። 51 አቤቱ ፣ እንተ ቀብተህ ያነገሥከው ንጉሥ በሚሠራው ሥራ ላይ ጠላቶችህ የሚያወርዱትን ሽሙጥና ፈዝ አስታውስ።

52 እግዚአብሔር ለዘላለም የተመሰገን ይሁን።

አሜን! አሁንም አሜን!

አራተኛ መጽሐፍ

ከመዝሙር 90-106

መዝሙር 90

1 እግዚአብሔር ሆይ ፣ ትውልድ አልፎ ትውልድ በተተካባቸው ዘመናት ሁሉ አንተ መጠጊያ ሆንከን። 2 ተራሮች ገዝፈው ሳይታዩ ፣ ምድርንና መላውን ዓለም ሳትፈጥር የነበርህ፣ መጀመሪያና መጨረሻ የሌለህ አንተ ዘላለማዊ አምላክ ነህ።

3 «የሰው ልጆች ሆይ፣ ወደ አፈር ተመለሱ» እያልክ ሰዎችን ወደ መሬት ትመልሳቸዋለህ። 4 በአንተ ዘንድ ሺህ ዓመት ትናንት እንዳለፈች አንዲት ቀን፣ ወይም ነቅተው እንዳደሩባት አንዲት ሌሊት ነው። 5 ሰዎችን ሞት እንደ እንቅልፍ አሸልቦ እንዲወስዳቸው ታደርጋለህ። ሰዎች ሲባሉ ፈልቶ እንደሚያደርግህ ሳትገባላቸው። 6 ሳትገባላቸው

ሲነጋ ቱግ ብሎ በቅሎ ይታያል ፣ ሲመሽጠው ልጎና ደርቆ ይረግፋል።

7 አቤቱ፣ በቀጣህ ተቃጥለን፣ በመዓትህም ተደናግጠን አለቅን። 8 የፈጸምነውን በደል በፊትህ አኖርህ ፣ የተሰወረ ኃጢአታችንን በብርሃንህ እንዲታይ አደረግሽው። 9 በመቅሠፍትህ እየተሠቃየን መላ ዘመናችንን እና ሳልፈዋለን፣ ዕድሜያችንን በዋይታ እንጨርሰዋለን። 10 ዕድሜያችን ሰባ ዓመት ነው፣ በባዛም ከሰማንያ አይበልጥም ፣ እርሱም በመከራና በገዝን የተመላ ስለ ሆነ ፈጥኖ ያልፋል፣ እኛም እንዳልነበርን እንሆናለን።

11 የቀጣህን ኃይል ማን ያውቀዋል? መዓትህ እንደሚያስፈራው ግርግህ ታላቅ ነው። 12 አቤቱ ፣ ዕድሜያችን አጭር መሆኑን እንድንረዳ አድርገን ፣ ብልህ ልቦናም እንድናገኝ እርዳን።

13 እግዚአብሔር ሆይ፣ እዘንልን፣ የምትዘገየው እስከ መቼ ነው? አቤቱ፣ ለእኛ ለአገልጋዮችህ ራራልን። 14 በዘመናችን ሁሉ ደስ ብሎን በእልልታ ስንዘምርህ እንኖር ዘንድ ፣ በማይለወጠው ፍቅርህ ቸርነትህን በማለጻ አሳየን። 15 መከራን ባመጣህብን ዓመታት ፋንታ ፣ በተሠቃየንባቸው ዘመናት መጠን ደስ እንዲለን አድርግ። 16 ሥራዎችህ ለእኛ ለአገልጋዮችህ ፣ የሚያሸበርቀው ክብርህ ለልጆቻችን ይታዩ።

17 የፈጣሪያችን የእግዚአብሔር ሞገስ ይደርብን። አቤቱ፣ የእጆቻችንን ሥራ ባርክልን፣ እዎን፣ የእጆቻችንን ሥራ አጽናልን።

መዝሙር 91

1 ከሁሉ በላይ የሆነውንና ኃያሉን አምላክ መጠጊያው አድርጎ የሚኖር ሰው፣ የሕይወቱ ሞስትና የሚያስተማምን በመሆኑ ፣ 2 «እግዚአብሔር መጠጊያዬና ምሽጌ ፣ የምተማመንበት ፈጣሪዬም ነው» ብሎ ይመሰክራል።

3 አዎን ፣ አዳኝ ከሚዘረጋው ወጥመድና ሰውን ከሚጨርስ ቸንፈር እግዚአብሔር ያድንሃል። 4 በላባዎቹ ይሸፍንሃል፣ ከከንፎቹ በታች ከላላን ታገኛለህ ፣ የእርሱ ታማኝነት ጋሻና ምሽግ ሆኖ ይከላከልሃል። 5 ሌሊት የሚያስደነግጥ ነገር ፣ በቀን የሚወረወር ፍላጻ ፣ 6 በጨለማ እያደባ የሚጥል ቸንፈር ፣ በቀትር እየወጋ የሚያጠፋ መቅሠፍትና አደጋ ከቶ አያስፈራህም። 7 በአንድ ጉንህ አንድ ሺህ ፣ በቀኝህ በኩል ደግሞ እልፍ ተጻራሪዎችህ ይወድቃሉ ፣ አንተን ግን ምንም ነገር አይነካህም። 8 አንተ ግን በከፋ

ዎች ላይ የሚወርደውን ቅጣት በዓይንህ ታያለህ፤ በማስተዋልም ትመለከታለህ።

⁹ከሁሉ በላይ የሆነውንና ለእኔ መጠጊያ የሆነኝን አምላክ ከሌላህ ያደረግኸው እንደ ሆነ፤ ¹⁰ምንም ጉዳት አይነካህም፤ በቤተሰብህም ላይ አደጋ አይደርስም። ¹¹በምትሄድበት ሁሉ ይጠብቁህ ዘንድ መለክቱን ያዛቸዋል፤ ¹²እነርሱም አቅፈው ደግፈው በመያዝ እግርህ በድንጋይ እንዳይሰናከል ይጠብቁሃል። ¹³በተኩላውና በእፋኝቱ ላይ ትራሙዳለህ፤ ታላቁን አንበሳና ዘንዶ ትረግጠዋለህ።

¹⁴እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፡- «ይወደኛልና ከክፉ ነገር አድነዋለሁ፤ ስሜን የሚጠራውን እንደማድን አምኗልና እጠብቀዋለሁ። ¹⁵ይጠራኛል፤ እኔም እመልሰለታለሁ፤ በመከራው ጊዜ ከእርሱ ጋር እሆናለሁ፤ ከክፉ ነገር እጠብቀዋለሁ፤ እከብረዋለሁ። ¹⁶ረኝም ዕድሜ ሰጥቼ አስደስተዋለሁ፤ ቤዛ ነቴንም አሳየዋለሁ።»

መዝሙር 92

¹ለእግዚአብሔር ምስጋና ማቅረብ መልካም ነው። ከሁሉ በላይ የሆነክ አምላክ ሆይ፤ ለሰምህ በዜማ መሣሪያዎች መዘመር፤ ²ስለ ፍቅርህ በማለዳ፤ ስለ ታማኝነትህም በሌሊት መመስከር፤ ³አሥር አውታር ባለው በገናና ጣዕሙ በሚመስጥ መሰንቆ መዘመር ተገቢ ነው።

⁴ጌታ ሆይ፤ ባደረግኸው የቸርነት ሥራህ አስደስተኸኛልና እነሆ፤ በእጆቼህ ሥራ እልል እያልኩ እዘምራለሁ። ⁵አቤቱ፤ ሥራህ እንዴት ታላቅ ነው? አላብሀስ ምንኛ ጥልቅ ነው! ⁶አእምር የሌለው ሰው የማያስተውለው፤ አላዋቂዎችም የማይገነዘቡት አንድ ነገር አለ፡- ⁷ይኸውም፤ ግፊኞች ለጊዜው እንደ ሣር ቱግ ብለው በቤቅሉ፤ ከፋ አድራጊዎችም ለምልመው ቢታዩ፤ በመጨረሻ ለዘላለም መጥፋታቸውን ነው።

⁸እግዚአብሔር ሆይ፤ አንተ ግን ለዘላለም በገናናነትህ ጸንተህ ትኖራለህ። ⁹አምን፤ ጌታ ሆይ፤ ጠላቶቼህ በእርግጥ ይጠፋሉ፤ ከፋ አድራጊዎች ሁሉ ይበተናሉ። ¹⁰ሥልጣኔን እንደ ጎሽ ጉልበት አበረታህ፤ በረከትህንም እንደ ዘይት በላይ አረሰሰክ። ¹¹ዓይኖቼ የተቃዋሚዎቼን መሸነፍ እየ፤ ጀርዎቼም የጠላቶቼን ጭንቀት ሰሙ።

¹²ጸድቃን እንደ ዘንባባ ዛፍ ለምልመው ይንሰራፋሉ፤ እንደ ሊባናስ ዝግባም መልልብለው ያድጋሉ። ¹³በፈጣሪዎችን መቅደስ

ውስጥ ስለ ተተክሉ አደባባዩን ያለብሳሉ። ¹⁴ዕድሜያቸው ቢረዝም ፍሬ ከመስጠት አያቋርጡም፤ ለጋነታቸውና ልምላሚያቸው አይለወጥም። ¹⁵ይህም፤ እግዚአብሔር ቅን አምላክ፤ ለሚጠጉት ጽኑ መጠጊያ መሆኑንና በእርሱ ዘንድ ፈጽሞ ከፋት አለመኖሩን ያረጋግጣል።

መዝሙር 93

¹እግዚአብሔር መንገሡን ገለጠ፤ እነሆ፤ ግርማ ያለውን ልብሰ መንግሥቱን ተጉናጽፏል፤ ኃይሉንም ታጥቋል። ዓለምን በጽኑ እጁ ስለ መሠረታት ከቶ አትናወጥም።

²እግዚአብሔር ሆይ፤ ዙፋንህ ከጥንት ጀምሮ ጸንቶ የሚኖር ነው፤ አንተም መጀመሪያና መጨረሻ የሌለህ ዘላለማዊ አምላክ ነህ። ³አቤቱ፤ ወቅያኖሶች ተንቀሳቀሱ፤ ድምፃቸውንም ከፍ ከፍ አደረጉ፤ በማዕለላቸው ጨኸታቸውን አጉልተው አሰሙ። ⁴እንደ ነጉድጓድ ከሚጮህ ከታላቅ ፏፏቱና ከባሕር ሞገድ ይበልጥ ሰላማይ የሚኖረው እግዚአብሔር ኃያል ነው።

⁵አቤቱ፤ ሕጎችህ የጸኑ ናቸው፤ ፍጻሜ ለሌለው ዘመን ቅድስና የቤትህ ጌጥ ሆኖ ይኖራል።

መዝሙር 94

¹እግዚአብሔር ሆይ፤ አንተ የበቀል አምላክ ነህ። የምትበቀል አምላክ ስለ ሆንክ በብርሃንህ ተገለጥ። ²በምድር ላይ የምትፈርድ ዳኛ ሆይ፤ ተነሥ! ለትዕዛዞችህ የሚገባቸውን ቅጣት ሰጣቸው። ³አቤቱ፤ ግፊኞች በሥራቸው ሲኮራሩና ሲደነፉ የሚኖሩት ከቶ እስከ መቼ ነው?

⁴ከእንደበታቸው የእብሪት ቃል ይጉርፋል፤ ከፋ አድራጊዎች ሁሉ በትዕዛዞች ተወጥረዋል። ⁵አቤቱ፤ ሕዝብህን ሰጥ ለጥ አድርገው ዝቅት፤ የአንተ በሆኑትም ላይ የጭቂና ቀንበራቸውን ጫኑባቸው። ⁶መበለቶችን፤ የሙት ልጆችንና ባይተዋሩን ይገድላሉ። ⁷«እግዚአብሔር አያየንም፤ የያዕቆብ አምላክ ደንታ የለውም» ይላሉ።

⁸ከሕዝቡ መካከል ላናንት አእምር የሌላችሁ ልብ አድርጉ። እናንት አላዋቂዎች፤ ለመሆኑ መቼ ነው አስተዋዮች የምትሆኑት? ⁹በውኑ ጀርን የተከለ አይሰማምን? ዓይንን የፈጠረስ አያይምን? ¹⁰ለሕዛብን እየገሠፀ በሥርዓት የሚገዛቸው አይቀጣምን? የሰውን ልጅ የሚያስተምር እርሱ ዕውቀት የለውምን? ¹¹እግዚአብሔር የሰው

አሳብ ከንቱ መሆኑን ያውቃል።

¹²እግዚአብሔር ሆይ፣ እንተ እየቀጣህ በሥርዓት የምታኖረውና ሕግህን የምታስተምረው ሰው የተባረከ ነው። ¹³ግፈኞች የሚቀበሩበት ጉድጓድ እስኪቋቋር ድረስ በመከራ ዘመን ከክፉ ነገር ሰውረህ ታሳርፈዋለህ። ¹⁴እግዚአብሔር ሕዝቡን «ወግዳ» ብሎ አይተዋቸውም፤ የእርሱ የሆኑትን እንደ ጣላቸው አይቀርም። ¹⁵ፍርድ በጽድቅ መሠረት ላይ እንደ ገና የምትቆምበት ጊዜ ይመጣል፤ በልቦናቸው ቅን የሆኑ ሁሉ ይከተሏቸዋል።

¹⁶ግፈኞችን ለመቃወም የሚነሳልኝ ማነው? ክፉ አድራጊዎችን ለመከራከር የሚቆምልኝስ ማነው? ¹⁷እግዚአብሔር ባይረዳኝ ኖሮ በሞት ዝምታ ተውሎ በቀረሁ ነበር። ¹⁸እግዚአብሔር ሆይ፣ «እግራን አዳለሙኝ» ባለሁ ጊዜ ፍቅርህ ደገፈኝ። ¹⁹ከፍተኛ ሥጋት በተሰማኝ ጊዜ የአንተ ማጽናናት ለነፍሴ ደስታን አጎናጸፋት።

²⁰በአዋጅ በሚያወጣቸው ድንጋጌዎች በሕዝቡ ላይ ሥቃይ የሚያደርስ ግፈኛ መንግሥት ከአንተ ጋር ኅብረት ሊኖረው ይችላልን? ²¹ክፉዎች ወገን ለይተው በጸድቃን ላይ ይነሳሉ፤ ንጹሐን ይሙት ብለው ይፈርዱበታል። ²²እግዚአብሔር ግን ለእኔ ምሽጌ ሆኗልኝ፤ መጠጊያ አግኝቼ የምድን በት ምሽጌ አምላኬ ነው። ²³እርሱ ለግፈኞች ከኃጢአታቸው የተነሳ የሚገባቸውን ፍጻ ይከፍላቸዋል፤ ስለ ክፉታቸውም ያጠፋቸዋል። አዎን፣ ፈጣሪያችን እግዚአብሔር ያጠፋቸዋል።

መዝሙር 95

¹ኑ፣ ለእግዚአብሔር በደስታ እንዘምር፤ የደገንንታችን ዓለት ለሆነው አምላክ እልል እንበል። ²የምስጋና በረከት ይዘን ከፊቱ እንቅረብ፤ በዜማ መሣሪያዎች ታጅቦን በዝማሬ እናወድሰው። ³እግዚአብሔር ከአማልክት ሁሉ በላይ የሆነ ታላቅ አምላክና ገናን ጉሥ ነው። ⁴የምድር ጥልቅ መሠረቶች በእጁ ውስጥ ናቸው፤ የተራራ ጫፎችም የእርሱ ናቸው። ⁵ባሕርን እርሱ ፈጥሮታልና የእርሱ ነው፤ የብሱንም በእጆቹ ሠርቶታል። ⁶ኑ፣ ለእርሱ እየሰገድን እናምልከው፤ በፈጣሪያችን በእግዚአብሔር ፊት እንምበር ከክ። ⁷እርሱ አምላካችን ነው፤ እኛም በሌላ መለመ መስኩ ያሰማራን ሕዝቦቹ፣ በእርሱ እረኝነት የምንጠበቅ መንገቱ ነን።

እናንተም ዛሬ ድምፁን ስትሰሙ፣ ⁸አባቶቻችሁ በምድር በዳ በነበሩበት ጊዜ መረባበተባለው የክርክር ውሃ፣ ማሳህ በተባለውም የፈተና ስፍራ እንዳደረጉት ሁሉ ልባችሁን አታደንድኑ። ⁹እነርሱ አስቀድሜ ያደረግሁትን ሁሉ ያዩ ሆነው ሳሉ በዚያ በረሃ ፈተኑኝ፤ ተፈታተኑኝ። ¹⁰እኔም በዚያች ትውልድ ላይ ቀጣዩን ለአርባ ዓመታት አጸናሁ። «ይህ ሕዝብ ልኩ ወደ ስሕተት የሚያዘነብል ነው፤ የእኔንም መንገድ አላወቁም» አለሁ። ¹¹ስለዚህ በቀጣዩ ሳለሁ እንዲህ ብዩ ማለሁ፡- «ያዘጋጀሁላቸውን ዕረፍት ወደሚያገኙባት ምድር ፈጽሞ አይገቡም።»

መዝሙር 96

¹አዲስ ቅኔ እየተቀኛችሁ እግዚአብሔርን በዝማሬ አመስግኑት፤ በምድር ያላችሁ ሁሉ ለእግዚአብሔር ዘምሩ። ²እግዚአብሔር የምስጋና መዝሙር አቅርቡ፤ ስሙን በዝማሬ አወድሱ፤ በዛ ሆኖ የሚያድን ስለመሆኑ፣ ከዕለት ወደ ዕለት ሲታሰልሱ መስክሩ። ³ገናና ክብሩን ለአሕዛብ፣ ድንቅ ተአምራቱን ለሕዝቦች በገሃድ ተናገሩ። ⁴እግዚአብሔር ታላቅና ብቻውን ምስጋና ሊቀርብለት የሚገባው፣ ከአማልክት ሁሉ በላይ የመፈራት ግርማ ያለው አምላክ ነው። ⁵የአሕዛብ አማልክት ሁሉ ጣያታት ናቸው፤ እግዚአብሔር ግን ሰማያትን የፈጠረ አምላክ ነው። ⁶ክብርና ግርማ ሞገስ ከፊቱ ያንጸባርቃል፤ ኃይልና ገናናነት ከመቅደሱ ይፈልቃል።

⁷የአሕዛብ ወገኖች ሁሉ ለእግዚአብሔር የሚገባውን እድርጉ፣ ክብርና ምስጋና፣ ኃይልም የእግዚአብሔር ነው በሉ። ⁸እግዚአብሔር ስም የሚገባውን ክብርና ምስጋና ስጡ፤ ቀርባን ይዛችሁ ለአምልኮት ወደ አደባባዩ ግቡ። ⁹በቅድስናው ክብር ላሸበረቀው ለእግዚአብሔር ስንዳለት፤ መላዋ ምድርም በፊቱ ትንቀጥቀጥ።

¹⁰«እግዚአብሔር ንጉሥ ነው» እያላችሁ በአሕዛብ መካከል ለፍፋ፣ ዓለምን አጽንቶ መሥርቷታልና አትናወጥም። እርሱ ለሕዝቦች ትክክለኛ ፍርድ ይሰጣልና። ¹¹ሰማያት ደስ ይበላቸው፤ ምድርም ሐሜት ታድርግ፤ ውቅያኖሱ ይናወጥ፤ በውስጡ ያለው ሁሉ ድምፁን ያሰማ፤ ¹²ሚዳውና በላዩ ያለው ማናቸውም ፍጥረት በደስታ ይፈንድቅ። በዚያን ጊዜ በዱር የሚገኙት ዛፎች ሁሉ ደስ ብሏቸው ይዘምራሉ፤

13 እዎን፣ በእግዚአብሔር ፊት ይዘምራሉ። እርሱ ይመጣል፤ በምድር ላይ ፍርዱን ለመስጠት ይመጣል። በዓለም ላይ በጽድቅ፣ በሕዝቦችም ላይ በእውነት ይፈርዳል።

መዝሙር 97

1 እግዚአብሔር በመንገሡ በምድር ላይ ያሉ ሁሉ ሐሜትን ያድርጉ፤ ራቅ ብለው በሚገኙ ደሴቶች ላይ የሚኖሩ ሁሉ ደስ ይበላቸው።

2 ደመናና ጭጋግ ከበውታል፤ ጽድቅና ፍትሕ የዙፋኑ መሠረት ናቸው። 3 እሳት ከፊት ፊቱ ይሄዳል፤ በዙርያው ያሉትንም ጠላቶቹን አቃጥሎ ያጠፋል። 4 መብረቁ ለዓለም በአንድ ጊዜ ያበራል፤ ምድርም ይህን አይታ ትንቀጠቀጣለች። 5 የመላዋ ምድር ጌታ በሆነው በእግዚአብሔር ፊት ተራሮች እንደ ሰም ይቀልጣሉ። 6 ሰማያት ጽድቁን ያውጃሉ፤ ሕዝቦች ሁሉ የክብሩን ገናናነት ያያሉ።

7 ለተቀረጸ ምስል የሚሰግዱ፣ በጣዖት የሚመኩ ሁሉ ያፍራሉ። አግልክት ሁሉ ለእግዚአብሔር ስንዳለት።

8 እግዚአብሔር ሆይ፣ ጽዮን ፍርድህን ሰማች፤ እጅግም ደስ አላት፤ የይሁዳ ከተሞች ሐሜት አደረጉ። 9 ጌታ ሆይ፣ በመላዋ ምድር አንተ ልዑል ነህ፤ አንተ ከአግልክት በላይ ገናና ነህ።

10 እግዚአብሔርን የሚወዱ ሁሉ ክፋትን ይጥሉ፤ በእርሱ የሚተማሙትን ሕይወት እርሱ ይጠብቃልና፤ ከግፈኛም እጅ ያስጥላቸዋል። 11 በጽድቃን ላይ ብርሃን ይወርዳል፤ ልቦን ቅኝች በደስታ ይመላሉ። 12 ጽድቃን በእግዚአብሔር ደስ ይበላችሁ፤ ቅዱስ ስሙንም አወድሱ።

መዝሙር 98

1 ለእግዚአብሔር አዲስ ቅኔ እየተቀኛችሁ በዝግሬ አመሰግኑት። እርሱ ድንቅ ነገሮችን አድርጓልና፤ ቀኝ እጁ፣ የተቀደሰ ክንዱም የቢዛነት ሥራዎችን አከናውኗልና። 2 እግዚአብሔር ቢዛ ሆኖ የግዳነት ነገር እንዲታወቅ አደረገ፤ ጽድቁንም ለአሕዛብ ገለጠ። 3 ለእስራኤል ዘር ያለውን ፍቅርና ታማኝነት አስታወሰ፤ በምድር ላይ ከዳር እስከ ዳር የሚኖር ፍጥረት ሁሉ የእግዚአብሔር የአምላካችንን ቢዛነት አየ።

4 በምድር የምትኖሩ ሁሉ፣ ደስ ብሏችሁ ለእግዚአብሔር እልል በሉ፤ በዚህ መሣሪያዎች እየታጀባችሁ በከፍተኛ ድምፅ ዘምሩ፤

5 በገና እየደረደራችሁ ለእግዚአብሔር ዘምሩ፤ 6 በእንቢልታና በመለከት ድምፅ እየታጀባችሁ በንጉሡ በእግዚአብሔር ፊት በደስታ እልል በሉ።

7 ውቅያኖሱና በውስጡ ያለው ግናቸውም ነገር፣ ዓለምና በእርሱ የሚኖረው ፍጥረት ሁሉ የደስታ ድምፁን ያስተጋባ። 8 ወንዞች የጨብጭቡ፣ ተራሮችም በአንድነት ሆነው በደስታ ይዘምሩ፤ 9 እግዚአብሔር በምድር ላይ ሊፈርድ ይመጣል። እርሱ ዓለምን በጽድቅ ይዳኛታል፤ ለሕዝቡም ትክክለኛ ፍርድ ይሰጣል።

መዝሙር 99

1 እግዚአብሔር በመንገሡ አሕዛብ ይንቀጥቀጡ። ኪሩቤል በተሸከሙት ዙፋኑ ላይ ተቀምጧልና ምድር ትናወጥ። 2 እግዚአብሔር በጽዮን ታላቅ ነው፤ በአሕዛብም ሁሉ ላይ ገናና ነው። 3 «ቅዱስ ነው» እያሉ ታላቅና ግሩም ስምህን ሁሉም ያወድሱ።

4 እግዚአብሔር በንጉሥነቱ ኃያል ነው፤ እርሱ ትክክለኛ ዳኝነትን ይወዳል። አቤቱ፣ አንተ እውነተኛን ፍርድ መሠረትህ፤ ትክክልና ቅን ሆነውን ነገር ለያዕቆብ ዘር አደረግህ። 5 አምላካችን እግዚአብሔርን «ገናና ነህ» በሉት፤ ቅዱስ ነውና ከእግሩ መረገጫ ሥር እየወደቃችሁ ስንዳለት።

6 ሙሴና አሮን ካህናቱ ነበሩ፤ ሳሙኤል ስሙን ከጠሩት መካከል አንዱ ነበር። ሁሉም እግዚአብሔርን ጠሩት፤ እርሱም መለሰላቸው፤ 7 በደመና ዓምድ ተናገራቸው፤ እነርሱም የሰጣቸውን ሕግና ትእዛዝ ጠበቁ።

8 ፈጣሪያችን እግዚአብሔር ሆይ፣ እነርሱ ሲጠሩህ መለስክላቸው፤ በጥፋታቸው ብትቀጣቸውም አንተ ለእስራኤል ሕዝብ ይቅር ባይ አምላክ ነበርክ።

9 እግዚአብሔር አምላካችንን፣ «ገናና ነህ» በሉት፤ ፈጣሪያችን እግዚአብሔር ቅዱስ ነውና በተቀደሰ ተራራው ላይ አምልኩት።

መዝሙር 100

1 በምድር ያላችሁ ሁሉ፣ ለእግዚአብሔር በደስታ እልል በሉ። 2 እግዚአብሔርን በሙሉ ልብ አገልግሉት፤ የሚያስደስት ዜማ እያሰማችሁ እፈቱ ቅረቡ።

3 እግዚአብሔር እውነተኛ አምላክ መሆኑን ዕውቁ። የፈጠረን እርሱ ነው፤ እኛም

የእርሱ ነን። አዎን + እኛ ሕዝቦቹ + በለሙ ለሙ መስኩ የሚያሰማራን በጎቹ ነን።

⁴ የምስጋና በረከት ይዛችሁ። ዝምሬም እያሰማችሁ ወደ መቅደሱ አደባባዮች ግቡ። በዚያም ለእርሱ ምስጋና፣ ለሰሙም ዝምሬ አቅርቡ። ⁵ እግዚአብሔር ቸር ነው፤ ፍቅር ለዘላለም ጸንቶ ይኖራል፤ ታማኝነቱም ከትውልድ ወደ ትውልድ ይተላለፋል።

መዝሙር 101

¹ እግዚአብሔር ሆይ፣ ስለ ፍቅርህና ስለ ፍርድህ እዘምራለሁ፤ አዎን፣ በዚህ አወድሰህ ለሁ። ² ነውር የሌለበት ሕይወት ለመኖር እጥራለሁ። አቤቱ፣ ወደ እኔ የምትመጣው መቼ ነው? በቤቱ ውስጥ በንጹሕ ሕሊና እኖራለሁ። ³ ለክፉ ነገር አልበገርም።

እምነት የሌላቸውን ሰዎች አድራጎት እጸዩላለሁ፤ እነርሱም ወደ እኔ አይጠጉም። ⁴ ልቦ ጠማማ የሆኑ ከእኔ ይርቃሉ፤ ከክፉት ጋር አግባብ አይኖረኝም። ⁵ ባልንጀራውን ሲያማ የማገኘውን ዝም አሰኘዋለሁ፤ ሌላውን ሰው በንቀት የሚመለከተውንና ትዕቢተኛ ልቦና ያለውን ልታገሠው አልችልም።

⁶ በአገሪቱ ውስጥ እምነት ያላቸውን ሰዎች ግደኖቹ ይጠብቃሉ፤ እነርሱም ከእኔ ጋር ይኖራሉ። በኑሮው ነውር የሌለበት ሰው አገልጋዩ ይሆናል፤ ⁷ ሽንገላን የሚያዘወትር በቤቱ አይኖርም፤ ሐሰት የሚናገርም እኔ ባለሁበት አይቆምም። ⁸ በአገሪቱ ውስጥ ያሉትን ወንጀለኞች ሁሉ በየዕለቱ አጠፋችኋለሁ፤ ግንኛውንም ክፉ አድራጊ ከእግዚአብሔር ከተማ አስወጣዋለሁ።

መዝሙር 102

¹ እግዚአብሔር ሆይ፣ ጸሎቴን ሰማ፤ «ድረስልኝ» ብዬ የማሰማው ጩኸቴ በአንተ ዘንድ ተደማጭነትን ያግኝ። ² በመከራዬ ጊዜ ፈትህን፤ ከእኔ አትሰውር። ጀርህን ወደ እኔ አዘንብል፤ ስጠራህ ፈጥነህ መልስ ልኝ።

³ ዕድሜዬ እንደ ጢስ ተኖ አለቀ፤ አጥንቶቼ እንደ ፍም ነደዱ። ⁴ ልቤ እንደ ጠወሰን ሣር ሆነ፤ ምግብ መብላት እንኳ ተሳኝኝ። ⁵ ከሥቃዩ ጽናት የተነሣ ስለማቃሰት ሰውነቴ አልቆ ቆዳዬና አጥንቴ ብቻ ቀረ። ⁶ በምድረ በጻ እንደሚንከራተት አሞራና በፈራረሱ ቤቶች መካከል እንደሚኖር ጉጉት ሆንሁ። ⁷ ያለእንቅልፍ አድራሰሁ፤ ከጣራ ጫፍ ላይ እንደ ተቀመጠች ብቸኛ ወፍ ሆንሁ። ⁸ ጠላቶቼ ቀኑን ሙሉ ሲዘል

ፋኝ ይውላሉ፤ በእኔ የሚያማርሩ ሁሉ ስሜን መራገሚያ አደረጉት። ⁹ አመዱን እንደ እህል ቃምሁት፤ መጠጤን ከእንባዩ ጋር ደባልቄ ጠጣሁት። ¹⁰ ከታላቁ ቀጣህ የተነሣ ብድግ አድርገህ ጥለኸኛል። ¹¹ ዕድሜዬ እንደ ጥላ ያልፋል፤ እንደ ሣር ጠውልኔ እገራለሁ።

¹² እግዚአብሔር ሆይ፣ አንተ በዙፋንህ ላይ ለዘላለም ትቀመጣለህ፤ ዝናህም ከትውልድ ወደ ትውልድ ይተላለፋል። ¹³ ተነሥተህ ጽዮንን በርኅራኄ ግደን ትመለከታለህ፤ ለእርሷ ሞገስን የምታሳይበት ጊዜው አሁን ነው፤ የወሰንከው ዘመን ደርሷል። ¹⁴ ድንጋዮቿ በአገልጋዮችህ ዘንድ የተወደዱ ናቸው፤ ትቢያዋ እንኳ ያላሳቸዋል። ¹⁵ አሕዛብ፣ የእግዚአብሔር ስም ሲጠራ ይፈራሉ፤ አዎን፣ የምድር ነገሥታት ሁሉ ለገናና ነትህ አክብሮታቸውን ይሰጣሉ። ¹⁶ እግዚአብሔር ጽዮንን እንደ ገና ይሠራታል፤ ገናና ክብሩም ይገለጻል። ¹⁷ ለችግረኞች ጸሎት መልስ ይሰጣል፤ ለመኖሪያቸውን አይንቅም።

¹⁸ ገና ያልተፈጠረ ሕዝብ እግዚአብሔርን ያመሰግን ዘንድ፣- «ይህ ቃል ለሚመጣው ትውልድ ይጻፍ፡- ¹⁹ «እግዚአብሔር ከላይ ካለው መቅደሱ ወደ ታች ተመለከተ፤ በሰማያት ሆኖ ምድርን አየ፤ ²⁰ የእስረኞችን ጩኸት ይሰማ ዘንድ፣ ይሙት በቃ የተፈረደ ባቸውንም ነጻ ይለቅ ዘንድ።» ²¹ የእግዚአብሔር ስም በጽዮን፣ ምስጋናውም በኢየሩሳሌም ይታወቃል። ²² ሕዝቦችና መንግሥታት እግዚአብሔርን በጉባኤ ለማምለክ ይሰበሰባሉ።

²³ ገና ሳላረጅ ጉልበቴ እንዲደክም አደረገ፤ ዕድሜዬን አሳጠረ። ²⁴ በዚህ ጊዜ እንዲህ አልሁ፡- «ፈጣሪዬ ሆይ፣ በዕድሜዬ እኩሌታ አትውሰደኝ፤ አንተ ለዘላለም ነዋሪ ነህ። ²⁵ በመጀመሪያ የምድርን መሠረት አኖርህ፤ ሰማያትም የእጆችህ ሥራ ናቸው። ²⁶ እነርሱ ይጠፋሉ፤ አንተ ግን ጸንተህ ትኖራለህ። ሁሉም እንደ ሽማ ያረጃሉ፤ አርጌው ለብሰ ተጥሎ አዲስ እንደሚቀየር፣ ወዲያ ትጥላቸዋለህ። ²⁷ አንተ ግን መኛም መች አትለወጥም፤ ግመታትህ ፍጻሜ የላቸውም። ²⁸ ያገልጋዮችህ ልጆች አንተ ባለሀብት ይኖራሉ፤ ዘርቻቸው ከፈትህ አይለዩም።

መዝሙር 103

¹ ነፍሴ ሆይ፣ እግዚአብሔርን አመሰግኜ፤ የውስጥ ሕዋሳቶቼ ሁሉ ቅዱስ ስሙን አወድሱ። ² ነፍሴ ሆይ፣ እግዚአብሔርን አመሰስ

ግኚ፤ ያደረገልሽን ቸርነት ሁሉ አትርቢ።
 3 እርሱ ኃጢአቱን ሁሉ ይቅር ይለኛል፤
 ከሕመሜም ሁሉ ይፈውሰኛል፤
 4 ሕይወቴን ከጥፋት ያድናል፤
 ፍቅርና ርኅራኄን እንደ ዘውድ ያቀዳጀኛል።
 5 ፍላጎቴን ሁሉ በመልካም ነገር ያሟሳልኛል፤
 ጎልማስነቴን እንደ ንስር ያድሰልኛል።
 6 እግዚአብሔር ተጨቀነው ለሚኖሩ ሁሉ የጽድቅ ሥራውን ያሳያቸዋል፤
 ትክክለኛ ዳኝነትን ይሰጣቸዋል።
 7 መንገዱንና ፈቃዱን ለሙሴ፣ ሥራውንም ለአስራኤል ሕዝብ አሳወቀ።
 8 እግዚአብሔር ርኅራኄና ለጋስ፣ ለቀጣጣ የዘገየና ፍቅሩ የበዛ ነው።
 9 እግዚአብሔር ዘወትር አይወቅስም፤
 ቁም በቀልም አይዘም፤
 10 እንደ ኃጢአታችን ብዛት አይቀጣንም፤
 እንደ በደላችንም ፍዳን አይከፍለንም።
 11 ሰማያት ከምድር እጅግ ከፍ ብለው እንደሚታዩ፣
 እግዚአብሔር ለሚፈሩት ያለው ፍቅር የዚያን ያህል ታላቅ ነው።
 12 ምሥራቅ ከምዕራብ እንደሚርቅ፣
 ኃጢአታችንን እንዲሁ ከእኛ አራቀልን።
 13 አባት ለልጆቹ እንደሚራራ፣
 እግዚአብሔር ለሚፈሩት እንዲሁ ይራራላቸዋል።
 14 እርሱ ተፈጥሮአችንን ያውቃል፤
 ትቢያ መሆናችንን ያሰባል።
 15 ሰው ግን ዕድሜው እንደ ሣር ነው፤
 ወብቱም እንደ ዱር አበባ ነው።
 16 ነፋስ በነፈሰበት ጊዜ አበባው ይረገፋል፤
 የነበረበት ስፍራ እንኳ አይታወስም።
 17 የእግዚአብሔር ፍቅር ግን እርሱን ከሚፈሩት ጋር፣
 ጽድቁም ከልጅ ልጆቻቸው ጋር ለዘላለም ሳይለያቸው ይኖራል።
 18 ቃል ኪዳንን የሚጠብቁትንና
 ትእዛዛቱን መፈጸም የሚገባቸው መሆናቸውን የማይዘነጉትን ፍቅሩ አይለያቸውም።
 19 እግዚአብሔር ዙፋኑን በሰማያት አደረገ፤
 መንግሥቱም በፍጥረት ሁሉ ላይ የሰፈነ ነው።
 20 እናንተ መላእክቱ፣ እርሱ የሚላችሁን ለማድረግና ለቃሉ ለመታዘዝ ዝግጁ የሆናችሁ ኃያሉ፣
 እግዚአብሔርን አመግኑት።
 21 ፈቃዱን የምትፈጽሙና አገልጋዮቹ የሆናችሁ የሰማይ ሠራዊት ሁሉ!
 እግዚአብሔርን አመስግኑት።
 22 በግዛቱ የምትኖሩ ፍጥረቶቹ ሁሉ፣
 እግዚአብሔርን አመስግኑት።

ነፍሴ ሆይ፣ እግዚአብሔርን አመስግኚ።

መዝሙር 104

1 ነፍሴ ሆይ፣ እግዚአብሔርን አመስግኚ። ፈጣሪዬ እግዚአብሔር ሆይ፣ አንተ እጅግ ታላቅ አምላክ ነህ፤ ያሸበረቀ ክብር

ንና ግርግ ሞገስን ተጎናጽፈሃል።
 2 እግዚአብሔር ብርሃንን እንደ ሸማ ተላብሶታል።
 ሰማያትን እንደ ድንኳን ዘረጋቸው፤
 3 በሰማያት ያለውን መኖሪያውን ያጸናበትን ወራጅ በውቅያኖሶች ላይ አጋደመ።
 ደመናት ሠረገላ ላዎቹ ናቸው፤
 በነፋስ ከንፎች ይበራል፤
 4 ነፋሳት መልእክተኞቹ፣ የእሳት ነበልባልም አገልጋዮቹ ናቸው።

5 ምድርን በመሠረቷ ላይ አጽንቷታልና ምን ጊዜም አትናወጥም።
 6 ውቅያኖሶች እንደ ሸማ አለበሷት፤
 ውሆች ተራሮችን ሸፈኗቸው።
 7 ዳሩ ግን፣ ገና ተግዛቦህን ስትቃጣውሆች በረገጉ፤
 ገና የነጎድጓድ ድምፅ ሲሰማ ሸሹ።
 8 በተራሮች ላይ ፈሰሱ፤
 ወደ መደብካላቸው ስፍራ ወደየሸለቆው ወረዱ።
 9 ሊተላለፉት የማይችሉትን ድንበር ወስነህ ከልልካላቸው ምድር እንደ ገና በውሃ ከቶ አትጥለቀለቅም።

10 እግዚአብሔር፣ ምንጮች ውሃቸውን በየአረኞቹ እንዲያፈሱና በተራሮች መካከል እንዲያወራዱ ያደርጋል።
 11 እነርሱም ለዱር አራዊት ሁሉ የመጠጥ ውሃ ይሰጣሉ።
 የሚዳ አህዮች ከጥማታቸው ይረካሉ።
 12 የሰማይ አዕዋፍ ውሃ ባለበት፣ ጎጆ አቸውን ሠርተው ይኖራሉ፤
 በየዛፉም ቅርንጫፍ ስፍራው ይዘምራሉ።
 13 እግዚአብሔር በሰማያት ካለው መኖሪያው ተራሮችን ውሃ ያጠጣል፤
 ምድርም በሥራው ፍሬ ትረካለች።
 14 እርሱ ለእንግሳት ሣር እንዲበቅልላቸው፣ ሰውም አትክልት እየተከለ ምድር በምትሰጠው ምግብ እንዲጠቀም ያደርጋል።
 15 የሰው ልጅ ልቦናው ደስ የሚሰኝበትን ወይን፣ ፊቱን የሚያወዛለትን ዘይትና አካሉን የሚያበረታቡትን እህል ያገኛል።
 16 እግዚአብሔር ራሱ የተከላቸው የሊባኖስ ዝግባዎች ውሃ ጠግበው ለምልመዋል።
 17 በዚያ ወፎች ጎጆአቸውን ይሠራሉ፤ ሽመላም ማደሪያውን በጥድ ዛፎች ላይ ያደርጋል።
 18 ረሃዥም ተራሮች የዋሊያ መኖሪያ፣ ፈፋውና ገደሉ የሽኮኮ መጠለያ ዋሻ ናቸው።

19 ጨረቃ ለየወሩ መባቻና ማለቂያ ምልክት ናት፤
 ፀሐይም የምትጠልቅበትን ጊዜ ታውቃለች።
 20 አንተ ቀኑ እንዲመሽ ስታደርግ፣ የዱር አራዊት በጨለማ ይዘዋወራሉ።
 21 አንበሳች ሲርባቸው ያገሣሉ፤
 እግዚአብሔር ያዘጋጀላቸውንም ምግብ ይሻሉ።
 22 ሲነጋ እየተሹለከለኩ ወደየጎሬያቸው ይመለሳሉ፤
 እዚያም ገብተው ይተኛሉ።
 23 በፋንታው የሰው ልጅ ወደየሥራው

ይሰማራል፤ ተግባሩንም እስከ ምሽቱ ድረስ ሲያከናውን ይውላል።

²⁴ እግዚአብሔር ሆይ ፣ ሥራህ ምንኛ ብዙ ነው፤ ሁሉን በጥበብ አደረግህ፤ ምድር በፍጡራንህ የተሞላች ናት። ²⁵ እነሆ ተውቅ ያኖስ በምላትና በስፋት ተንጣሎ ይታያል፤ በውስጡም ስፍር ቊጥር የሌላቸውን ታላላቅና ታናናሽ ተንቀሳቃሽ ፍጥረታት ይዟል። ²⁶ በላዩ መርከቦች ወዲያና ወዲህ ይጓዛሉ፤ በውስጡም እንተ የፈጠርከው ታላቁ ዓሣ ነባሪ ይምባረቃል።

²⁷ እነዚህ ሁሉ፣ ምግባቸውን በየጊዜያቱ ትሰጣቸው ዘንድ ወደ እንተ በተስፋ ይመለከታሉ። ²⁸ የምትሰጣቸውንም ሰብስበው ያከማቻሉ፤ እጅህን በምትዘረጋበት ጊዜ ከእንተ በሚያገኙት መልካም ነገር ይጠግባሉ። ²⁹ ፊትህን ስትሰውርባቸው ግን ይደናገጣሉ፤ እስትንፋሳቸውን ስትነጣቸው ይሞታሉ፤ ወደ አፈርም ይመለሳሉ። ³⁰ መንፈስህን በምትልክበት ጊዜ ይፈጠራሉ። እንዲህ እያደረግህ የምድርን ገጽ ታድሳለህ።

³¹ የእግዚአብሔር ገናናነት ለዘላለም ይኑር፤ እግዚአብሔር በፍጥረቱ ደስ ይበለው። ³² እግዚአብሔር ምድርን ይመለከታል፤ እርሷም ትንቅጠቀጣለች፤ ተራሮችን ይዳስሳል፤ እነርሱም ይጨሳሉ።

³³ ዕድሜዬን ሙሉ ለእግዚአብሔር እየተቀኘሁ እዘምራለሁ፤ በሕይወት እስካለሁ ድረስ ለፈጣሪዬ የምስጋና መዝሙር አሰማለሁ። ³⁴ መዝሙሪና ምስጋናዬ የሚያስደስተው ይሁን፤ እርሱ የደስታዬ ሁሉ ምንጭ ነው። ³⁵ ኃጢአተኞች ግን ከምድር ይጥፋ፤ ክፋዎችም ከሕይወት ይወገዱ።

ነፍሴ ሆይ፤ እግዚአብሔርን አመስግኚ። ሃሌ ሉያ!

መዝሙር 105

1 ሃሌ ሉያ!

እግዚአብሔር ምስጋናን አቅርቡ፤ ስሙን ጥሩ፤ ያደረገውንም በአሕዛብ መካከል ተናገሩ። ² ለእርሱ ዘምሩ፤ በዝማራ ምስጋና አቅርቡለት፤ የፈጸማቸውን ድንቅ ሥራዎቹን ሁሉ አስታውቁ። ³ ቅዱስ ስሙን በመጥራታችሁ ታላቅ ክብር ይሰማችሁ፤ እግዚአብሔርን የምትሹ ሁሉ ደስ ይበላችሁ። ⁴ ወደ እግዚአብሔርና ወደ ኃይሉ ተመልከቱ፤ ዘወትር ፊቱን ለማየት ፈልጉ። ⁵ ያደረጋቸውን ድንቅ ሥራዎችና ተአምራቱን፤ በይፋ የሰጣቸውንም ፍርዶች አስታውሱ፤ ⁶ እናንተ የአገልጋዩ የአብርሃም ዘሮች፤

እርሱ የመረጣችሁ የያዕቆብ ልጆች ሆይ፤ ይህን አትርሱ።

⁷ እርሱ እግዚአብሔር አምላካችን ነው፤ ፍርዱም በመላዋ ምድር ላይ የሰፈነ ነው። ⁸ ቃል ኪዳንን ለዘላለም፤ የትእዛዙንም ቃል ለሺህ ትውልዶች ያስባል። ⁹ ከአብርሃም ጋር ያደረገውን ቃል ኪዳንና ለይስሐቅ የማለውን መሐላ፤ ¹⁰ ለያዕቆብም ሕግ አድርጎ ያጸናውን፤ ለእስራኤል የሰጠውን የዘላለም ቃል ኪዳን አይዘነጋም። ¹¹ «ርስት አድርገህ የምትካፈለው ድርሻህ ይሆን ዘንድ የከነዓንን ምድር እሰጥላሁ» ብሏል።

¹² ይህም የሆነው፤ ስደተኞች ሳሉ፤ ቊጥራቸውም ጥቂት፤ በእርግጥ ጥቂት ሳለ ነበር። ¹³ በዚያን ጊዜ ከሕዝብ ወደ ሕዝብ፤ ከእንዲ መንግሥት ወደ ሌላው ይንከራተቱ ነበር። ¹⁴ ከእነዚህ አንዳቸውም ግፍ እንዲፈጽሙባቸው አላደረገም፤ እነርሱን ለመጠበቅ ሲል ነገሥታትን ገመፀ። ¹⁵ እንዲህም አለ፡- «የቀባኝቸውን አትንኮ፤ ነቢያቱንም አትጎዱ።»

¹⁶ ግን በምድራቸው ላይ ረሃብን አመጣ፤ የምግብ ክምችታቸውንም አጠፋ። ¹⁷ ከእነርሱ ቀደም አድርጎ አንድ ሰው ላከ፤ እርሱም እንደ ባሪያ የተሸጠው ዮሴፍ ነበረ። ¹⁸ እዚያም እግሮቹ እስኪላላጡ ድረስ በእግር ብረት ታሠረ፤ በአንገቱም የብረት ማነቆ አገቡበት። ¹⁹ ይህም ሁሉ የደረሰበት የተናገረው እስኪፈጸምና የእርሱም እውነተኛነት በእግዚአብሔር ቃል እስኪረጋገጥ ድረስ ነበር። ²⁰ በዚያን ጊዜ ንጉሡ ልኮ አስፈታው፤ ነጻነቱንም አገናኝፈው። ²¹ የቤተ መንግሥቱ አስተዳዳሪ፤ በንብረቱም ሁሉ ላይ አሳዥ አድርጎ ሾመው፤ ²² መሳፍንቱን እንደ ፈቃዱ ይመራቸው ዘንድ፤ ለእማካሪዎቹም ጥበብን ያስተምራቸው ዘንድ ሥልጣንን ሰጠው።

²³ ከዚያም እስራኤል፤ እርሱም ያዕቆብ፤ ተወላጆቹን በሙሉ ይዞ ወደ ግብጽ ገባ፤ በካም አገር ስደተኛ ሆኖ ኖረ። ²⁴ እግዚአብሔር ሕዝቡን እንዲበዙ ባረካቸው፤ በሚቃወሟቸው ዘንድ ቊጥራቸው ከመጠን አልፎ እንዲታይ አደረገ። ²⁵ እነዚህን የእርሱን ሕዝብ፤ ተቃዋሚዎቻቸው እንዲጠፏቸው፤ በአገልጋዮቹም ላይ ሜራን እንዲጠነሱ አደረጋቸው። ²⁶ አገልጋዩን ሙሴን፤ የመረጠውንም አድንን አስነሣ። ²⁷ እነርሱም ተአምራታዊ ምልክቶቹን በመካከላቸው፤ ድንቅ ሥራዎቹን በካም አገር አላዩ። ²⁸ እግዚአብሔር ጨለማን ሰደደ፤ አገሪቱም

በጨለማ እንድትዋጥ አደረገ። ግብጻውያን ግን ትእዛዙን ላለመቀበል ወሰኑ።²⁹ ስለዚህ ውሃቸውን ወደ ደም ለወጠባቸው፤ ዓሳቸውም ሁሉ ሞቱ።³⁰ ምድራቸውን በእንቁራሪት ሞላው፤ እስከ ገዢዎቻቸው መኝታ ቤት ድረስ ዘልቆ ገባ።³¹ ዳግመኛ ሲናገር፣ የዝንብ መንጋ መጣ፤ የእሳት እራትም መላውን አገር ወረረው።³² ዝናባቸውን ከበረዶና ከመብረቅ ጋር ቀላቅሎ በምድራቸው ላይ አወረደው።³³ የወይን አትክልታቸውንና የፍሬ ዛፎቻቸውን ከፋኛ መታባቸው፤ በአገራቸው ያለውን ደን ሁሉ አጠፋ።³⁴ እንደ ገና ሲናገር፣ አንበጣና ስፍር ቀጥር የሌለው ኩብኩባ መጣ፤³⁵ በምድራቸው ላይ የበቀለውን ማንኛውንም የለመለመ ነገርና መሬታቸው ያፈራውን ሰብል ሁሉ ሙጥጥ አድርጎ በላው።³⁶ ከዚያም በአገራቸው የተወለደውን በጦር ሁሉ ቀሠፈ፤ የጉብዛናቸው ፍሬ የሆነውን ሁሉ ገደለ።

³⁷ የእስራኤልን ሕዝብ ግን በወርቅና በብር ሀብት አበልጸገ፤ አወጣቸው፤ ከወገኖቻቸው መካከል አንድም በሕመምና በድካም የተጎዱ አልነበረም።³⁸ እስራኤላውያን፣ ግብጻውያንን እጅግ አስደንግጠዋቸው ነበርና፤ አገራቸውን ለቀውላቸው በመሄዳቸው ደስ አላቸው።³⁹ የእስራኤልን ሕዝብ ይከልል ዘንድ ደመናውን ዘረጋ፤ በሌሊትም ያበራላቸው ዘንድ የእሳት ዓምድ አቆመላቸው።⁴⁰ ሕዝቡ በጠየቁት ጊዜ ድርጭት አቀረበላቸው፤ የሰማይ እንጀራም አውርዶ አጠገባቸው።⁴¹ ዐለቱን ስነጠቀ፣ ውሃም ዠረር ብሎ ፈለቀላቸው፤ በዚያ በረሃ ውስጥ እንደ ወንዝ ፈሰሰላቸው።⁴² እርሱ ለአገልጋዩ ለአብርሃም የሰጠውን ቅዱስ ቃል ኪዳን አስታወሰ።⁴³ የእርሱ የሆነውን ሕዝብ በታላቅ ደስታ፣ ለእርሱ የተመረጡትን ሁሉ በእልልታ እንዲወጡ አድርጓቸዋል።⁴⁴ የአሕዛብን አገሮች ሰጣቸው፤ ሌሎች የደከሙበትን እነፍሱ ለመውረስ በቁ፤⁴⁵ ትእዛዙን ይጠብቁ፣ ሕጉንም ይፈጽሙ ዘንድ ይህን አደረገ።

ሃሌ ሉያ!

መዝሙር 106

ሃሌ ሉያ!

እግዚአብሔር ቸር ነውና ምስጋና አቅርቦለት፤ ፍቅሩ ለዘላለም ጸንቶ ይኖራል።² እግዚአብሔር በኃይልነቱ ያደረጋቸውን ሥራዎች በይፋ መናገር ፣ ምስጋናውንስ አግልቶ መግለጽ የሚቻለው ማነው? ³ ትክ

ክለኛ ዳኝነት እንዳይዛነፍ የሚጥሩና ቀና የሆነውን ከመሥራት የማይባዝኑ የተባረኩ ናቸው።

⁴ እግዚአብሔር ሆይ፣ ሕዝብህ በፊትህ ሞገስን ሲያገኙ እኔንም አስበኝ፤ በምታድናቸው ጊዜ ለእኔም ድረስልኝ፤⁵ በዚያን ጊዜ አንተ ለመረጥካቸው ያዘጋጀህላቸውን ተድላ አገኛለሁ፤ የሕዝብህን ደስታ እካፈላለሁ፤ ለአንተ የሚገባውን ውዳሴ በሚያቀርቡበትም ጊዜ አብሬአቸው ምስጋና አቀርባለሁ።

⁶ አቤቱ፣ አባቶቻችን እንዳደረጉት እኛም ኃጢአት ሠራን፤ አጠፋን፣ የከፋት ድርጊቶችን ፈጸምን።⁷ አባቶቻችን በግብጽ ሳሉ ያሳየሃቸውን የተአምራትህን ነገር አላስታውሱም፤ ያደረግህላቸውን አያሌ የቸርነት ሥራዎች አላሰቡም። ገና ከኤርትራ ባሕር ሳይርቁ አመጡብህ።⁸ አንተ ግን ስለ ስምህ ስትል ኃያል የሆነውን ሥልጣንህን ትገልጽ ዘንድ አዳንካቸው።⁹ የኤርትራን ባሕር ገሠ ፅኩሰት፤ እርሱም ደረቀ፤ በምድረ በዳ መካከል እንደሚሄዱ፣ ጥልቁን አቋርጠው እንዲሻገሩ መራሃቸው።¹⁰ ከሚጠሏቸው ሰዎች እጅ አዳንሃቸው፤ ከጠላቶቻቸውም እጅ አወጣሃቸው።¹¹ የሚያሳድዷቸውን ተቃዋሚዎቻቸውን ባሕሩ አጥለቅልቆ አሰጠማቸው፤ አንዳቸው እንኳ አልተረፉም።¹² ከዚያ በኋላ ሕዝቡ በተሰፉ ቃልህ አመኑ፤ ለአንተ የሚገባውንም ምስጋና በዝማሬ አሰሙ።

¹³ ዳሩ ግን እግዚአብሔር ያደረገላቸውን ሁሉ ወዲያው ረሱ፤ ምክሩን በትፅግሥት አልተከተሉም።¹⁴ በምድረ በዳ እያሉ በአጉል ምኞት ተሸነፉ፤ በዚያ ጠፍ በረሃ እግዚአብሔርን ተፈታተኑት።¹⁵ ስለዚህ የጠየቁትን ሰጣቸው፤ ከዚያ ጋር ግን የሚያጠፋ ደዌን ሰደደባቸው።¹⁶ በሰፈር ሳሉ በሙሴና እግዚአብሔር በቀደሰው በአሮን ላይ በቅናት ተነሡባቸው።¹⁷ በዚህ ምክንያት ምድር ተከፍታ ዳታንን ሞጠችው፤ አቤሮንንም ከነወገኖቹ ቀበረችው።¹⁸ እሳት በተከታዮቻቸው መካከል ተንባገባ፤ ነበልባሉም ከፋዎችን አቃጥሎ ጨረሳቸው።

¹⁹ በኩሬብ የጥጃ ምስል ሠሩ፤ ቀልጦ ለተሠራው ጣዖት ሰገዱ።²⁰ ሣር ለሚበላ የጥጃ ምስል ክብራቸውን ለወጡ።²¹ ያዳናቸውን እግዚአብሔርን፣ በግብጽ ታላላቅ ድንቅ ሥራዎች ያደረገውን አምላክ ዘንጉት፤²² በካም አገር ያላየውን ተአምራት፣ በኤርትራም ባሕር የፈጸመውን አስገራሚ ድርጊት ረሱ።²³ ከዚህ በኋላ፣ «እንግዲህስ

አጠፋችሁሁ» ብሎ እስከ መናገር ደረሰ፤ ዳሩ ግን እግዚአብሔር ራሱ የመረጠው ሙሴ የቀጣው መቅሠፍት እንዳያጠፋቸው በጸቡ መካከል ከፈቱ ባይቆም ኖሮ ፣ ባለቁ ነበር።

²⁴ ከዚያም የሚገቡባትን መልካሚቱን አገር ናቁ፤ የሰጣቸውን የተስፋ ቃል አላመኑም። ²⁵ በየድንኳናቸው ሆነው አጉረመረሙ ፤ ለእግዚአብሔር አልታዘዝ አሉ።

²⁶ ስለዚህ እጁን አንሥቶ ማለ፤ በምድረ በዳ ወድቀው እንዲቀሩ ፣ ²⁷ ዘሮቻቸውም በምድር ላይ በእሕዛብ መካከል በየአህጉሩ ተበትነው እንዲኖሩ የሚያደርጋቸው መሆኑን ገለጸ።

²⁸ እነርሱ ግን ብዔል ፈኅርን በማምለክ ተባበሩ፤ ሕይወት ለሌላቸው አማልክት የቀረበውን መሥዋዕት በሉ። ²⁹ ይህን በመሰለው ክፉ ሥራቸው እግዚአብሔርን አስቈጡት፤ በመካከላቸውም ቸነፈር ገባ። ³⁰ ፊንሐስ ተነሥቶ ተገቢውን ፍርድ ሰጠ፤ ቸነፈሩም ተገታ። ³¹ ይህም አድራጎቱ ወደ ፊት በሚነሡት ትውልዶች ዘንድ ጽድቅ ሆኖ ሲቈጠርለት ይኖራል።

³² በመሪባ ውሃ አካባቢ ላሉ እግዚአብሔርን አስቈጡት፤ በእነርሱም ምክንያት ሙሴ ተቸገረ፤ ³³ በእግዚአብሔር መንፈስ ላይ ስላመጡ ሙሴ የብስጭት ቃል ተናገረ።

³⁴ እግዚአብሔር እንዳዘዛቸው አሕዛብን ሳያጠፋቸው ቀሩ፤ ³⁵ ይባስ ብለው ከእነርሱ ጋር ተቀላቅለው፤ ባህላቸውን ባህል አድርገው ይኖሩ ጀመሩ። ³⁶ ወጥመድ የሆኑባቸውን የእሕዛብ ጣዖቶች አመለኩ። ³⁷ ወንዶችና ሴቶች ልጆቻቸውን ለአጋንንት ሠዉ።

³⁸ ለከነዓን ጣዖታት ወንዶችና ሴቶች ልጆቻቸውን መሥዋዕት አድርገው በማቅረባቸው ነጹሕ ደም አፈሰሱ፤ አገሪቱም በደሙ ረከሰች። ³⁹ በፈጸሙት ድርጊታቸው ራሳቸውን አስነወሩ፤ በገዛ ሥራቸው በእግዚአብሔር ፊት ረከሱ።

⁴⁰ ስለዚህ እግዚአብሔር በሕዝቡ ላይ ተቈጣ፤ ወገኑ የሆነውን ይህን ሕዝብ ተጸየፈው። ⁴¹ ለእሕዛብ አላልፎ ሰጣቸው፤ የሚጠሷቸው ገዟቸው። ⁴² ጠላቶቻቸው ግፍ ፈጸሙባቸው፤ በሥልጣናቸውም አንበረከኳ ፈው። ⁴³ እግዚአብሔር ከሚደርስባቸው ነገር ብዙ ጊዜ አዳናቸው። ዳሩ ግን አሻፈረን ብለው በእርሱ ላይ ስላመኑ በኃጢአታቸው ምክንያት ተዋርደው ቀሩ።

⁴⁴ እርሱ ግን ጨኸታቸውን ሲሰማ ጭንቃቸውን ተመለከተ፤ ⁴⁵ ለእነርሱ ሲል ቃል

ኪዳንን አሰበ፤ ከፍቅሩ ብዛት የተነሣ ከቀጣው መለስ አለ። ⁴⁶ በምርኮኝነት የያዙዋቸው ሁሉ እንዲራሩላቸው አደረገ።

⁴⁷ አምላካችን እግዚአብሔር ሆይ ፣ አድነን። ውለታህን በማሰብ ለቅዱስ ስምህ ምስጋና እናቀርብ ዘንድ ፣ ከእሕዛብ መካከል አውጥተህ እንደ ገና ሰብሰበን።

⁴⁸ ለእስራኤል አምላክ ለእግዚአብሔር ከዘላለም እስከ ዘላለም ምስጋና ይሁን። ሕዝቡም ሁሉ «አሜን!» ይበሉ። ሃሌ ሉያ።

አምስተኛ መጽሐፍ

ከመዝሙር 107-150

መዝሙር 107

¹ እግዚአብሔር ቸር ነውና፤ ፍቅሩም ለዘላለም ጸንቶ ይኖራልና ፣ ምስጋና አቅርቡለት። ² እግዚአብሔር ቤዛ የሆናቸው፣ ከሚጠሷቸውም እጅ ያዳናቸው፣ ³ ከምሥራቅና ከምዕራብ፣ ከሰሜንና ከደቡብ ከየአህጉሩ የሰበሰባቸው ሁሉ ምስጋና ያቅርቡለት።

⁴ አንዳንዶቹ ጠፍ በሆነ ምድረ በዳ ተንከራተቱ፤ ቋሚ መኖሪያ መሥራት ወደሚችሉበት ከተማ የሚያደርሳቸውን መንገድ ማግኘት አልቻሉም። ⁵ ተራቡ፤ ተጠሙ፤ ተሰፋቸውም እየመነመነ ሄደ። ⁶ ከመከራቸው ጽናት የተነሣ ወደ እግዚአብሔር ጮኹ። እርሱም ከጭንቃቸው አዳናቸው። ⁷ ቋሚ መኖሪያ መሥራት ወደሚችሉበት ከተማ ስተት ባለ መንገድ እየመራ ወሰዳቸው።

⁸ አሁንም ስለማይለወጠው ፍቅሩና ለሰው ልጆች ስላደረጋቸው ድንቅ ሥራዎቹ ምስጋና ለእግዚአብሔር ያቅርቡ። ⁹ እርሱ የተጠሙትን በመልካም ነገር ያረካል፤ የተራቡትንም ያጠግባል።

¹⁰ አንዳንዶቹ በብረት ሰንሰለት እየተሠቃዩ ፣ በጨለማና በሞት ጥላ ሥር የተቀመጡ እስረኞች ሆኑ። ¹¹ በእግዚአብሔር ቃል ላይ ዐመጡ፤ ከሁሉ በላይ የሆነውን አምላክ ምክር ናቁ። ¹² ስለዚህ መራራ ለሆነ የጣር ኑር ዳረጋቸው፤ ተሰነካክለው ቢወድቁም ደግሮ የሚያነሣቸው አልነበረም። ¹³ ከመከራቸው ጽናት የተነሣ ወደ እግዚአብሔር ጮኹ። እርሱም ከጭንቃቸው አዳናቸው። ¹⁴ ከነበሩበት ጨለማና የሞት ጥላ አወጣቸው፤ ሰንሰለታቸውንም ሰባብሮ ጣለላቸው። ¹⁵ ስለማይለወጠው ፍቅሩና ለሰው ልጆች ስላደረጋቸው ድንቅ ሥራዎቹ ምስጋና ለእግዚአብሔር ያቅርቡ፤

16 እርሱ የእስር ቤቶችን የናሰ መዝጊያዎች ይሰባብራል፤ የብረት አጥራቸውንም ቈራርጦ ይጥላል።

17 አንዳንዶቹ በዐመፅ መንገዳቸው ምክንያት የሚደረቡ ሆነው ቀሩ፤ ከበደላቸውም የተነሣ በመከራ ተሠቃዩ፤ 18 ምግብ አስጠልቷቸው ከሞት አፋፍ ደረሱ። 19 ከመከራቸው ጽናት የተነሣ ወደ እግዚአብሔር ጮኹ። እርሱም ሐጭን ቃቸው አዳናቸው፤ 20 ቃሉን ወደ እነርሱ ልኮ ፈወሰቸው፤ ወደ መቃብርም ከመውረድ አተረፋቸው። 21 ስለማይለወጠው ፍቅሩና ለሰው ልጆች ስላደረጋቸው ድንቅ ሥራዎቹ ምስጋና ለእግዚአብሔር ያቅርቡ። 22 የምስጋና መሥዋዕት ይሠወሉት፤ የደስታ ዝማሬ እየዘመሩ ስለ ሥራው ይናገሩላት።

23 የቀሩትም በመርከብ እየሆኑ በባሕር ይጓዙ ጀመር፤ በውቅያኖሶች ላይ የሚመላለሱ ነጋዴዎች ሆኑ፤ 24 በጥልቁ ባሕር ውስጥ ያለውን የእግዚአብሔርን ፍጥረትና አስደናቂ ሥራዎቹን አዩ። 25 እርሱ በተናገረ ጊዜ፣ ዓውሎ ነፋሱ ተቀስቅሶ ባሕሩ ተናወጠ፤ ምገዱንም ከፍ አድርጎ አነሣው። 26 መርከባቸውን ወደ ላይ እስከ ሰማያት እያወጣ፣ ወደ ታችም ወደ ጥልቁ ባሕር እያወረደ እስኪነቃቸው፤ ልባቸውም በድንጋጤ ቀለጠ። 27 ምድርና ሰማይ ዞረባቸው፤ እንደ ሰከረ ሰው ተንገደገዱ፤ የሚያደርጉትንም አጡ። 28 ከመከራቸው ጽናት የተነሣ ወደ እግዚአብሔር ጮኹ፤ እርሱም ከጭንቃቸው አወጣቸው። 29 ማዕቡሉን ጸጥ አደረገው፤ የባሕሩም ሞገድ ቀጥ አለ። 30 ባሕሩ እየተረጋጋ በመሄዱ ደስ አላቸው፤ እግዚአብሔርም ወደ ተመኙት ወደብ መርቶ አደረሰቸው። 31 ስለማይለወጠው ፍቅሩና ለሰው ልጆች ስላደረጋቸው ድንቅ ሥራዎቹ ምስጋና ለእግዚአብሔር ያቅርቡ። 32 በሕዝቡ ጉባኤ መካከል ገናና ነቱን ይመስክሩላት፤ በመማኸርቱም ሸንጎ ላይ ያወድሱት።

33 እርሱ፣ ወንዞችና ወራጅ ምንጮች የበዙበትን አገር ወደ በረሃነት እስኪለወጥድረስ አደረገው። 34 ፍሬያማ የሆነውንም ለም መሬት ጠፍ አድርጎ ወደ ጨውነት ለወጠው። ይህም ሊደርስ የቻለው፣ ነዋሪዎቹ በፈጸሙት ክፋት ምክንያት ነበር። 35 ደግሞ በበረሃው፣ ሐይቅ እንግለለበት፤ የደረገውን ምድር ወራጅ ምንጭ የበረከተበት አደረገው። 36 የተራቡትን ወደዚያ አመጣቸው፤ እነርሱም የሚቀመጡባትን ከተማ

ቈረቁሩ። 37 በዚያ የእርሻ ማሳዎችን አዘጋጅተው ዘር ዘሩ፤ እትክልት ተከሉ፤ በመከር ጊዜ ሰብሎንና ፍሬውን ሰበሰቡ። 38 እርሱ ባርኳቸዋልና ዘራቸው እጅግ በረከተ፤ የከብቶቻቸውንም ቍጥር አላሳነሰባቸውም።

39 ከዚያ በኋላ ከደረሰባቸው ጭቁናና እልቂት፣ ከጎዘን ጽናትም የተነሣ ቍጥራቸው አነሰ፤ ተዋረዱም። 40 ትምክሕተኞች መኳንንት እንዲናቁ የሚያደርግ አምላክ በጠፍ በረሃ ውስጥ እንከራተታቸው። 41 ችግረኞችን ግን ከመከራቸው አውጥቶ ከፍ አደረጋቸው፤ ቤተሰቦቻቸውንም እንደ መንጋ አበዛላቸው። 42 ልብ ቅኖች ይህን አይተው እጅግ ደስ ይላቸዋል፤ ክፉዎች ሁሉ ግን አፋቸውን ዘግተው ዝም ይላሉ።

43 ብለህ የሆነ፣ እነዚህን ነገሮች ልብ አድርጎ ይመልከት፤ የእግዚአብሔርንም ታላቅ ፍቅር አመዛዝኖ ይረዳ።

መዝሙር 108

1 እግዚአብሔር አምላክ ሆይ፣ አንተን በመተማመን ልቤ ጽኑ ነው፤ በፍጹም ነፍሴ እቀኝልሃለሁ፤ እዘምርልሃለሁም። 2 በገናና መሰንቆ ሆይ፣ ንቁ! እኔም ጎሕ ሲቀድማልጄ እነሣለሁ። 3 እግዚአብሔር ሆይ፣ በአሕዛብ መካከል አወድስሃለሁ፤ በሕዝቦችም መካከል ስለ አንተ እዘምራለሁ። 4 ፍቅርህ ከሰማያት ይልቅ ከፍ ያለና ታላቅ ነው፤ ታማኝነትህም እስከ ሰማይ ይደርሳል። 5 እግዚአብሔር አምላክ ሆይ፣ ገናናነትህ ከሰማያት በላይ ከፍ ያበል፤ ክብርና ምስጋናህ በምድር ሁሉ ላይ ይሰፈን። 6 አሁንም የምትወዳቸው ይድኑ ዘንድ፣ በቀኝ እጅህ ጋሻና መከታ ሆነህ እርዳን።

7 እግዚአብሔር አምላክ በመቅደሱ ሆኖ እንዲህ ሲል ተናግሯል፡- «ሴኬምን በድል አድራጊነት ከፍቶ እይዛለሁ፤ የሱኮትን ሸለቆ ለከቼ እወስዳለሁ። 8 ገለጻድ የእኔ ነው፤ ምና ሲም የእኔው ነው። ኤፍሬም ለእኔ የራስ ቍር ነው፤ ይሁዳ በትረ መንግሥቱ ነው። 9 ሞግብ መታጠቢያ ገንዳዬ ነው። በኤዶም ያስ ላይ ሚማዬን እጥላለሁ፤ በፍልስጥኤም ላይ የድል አድራጊነት ድምዳን አሰማለሁ።»

10 እቤቱ፣ ወደ ተመሸገችው ከተማ ማን ያደርሰኛል? ወደ ኤዶም ያሰሰ ማን መርቶ ይወስደኛል? 11 አምላካችን ሆይ፣ «ወግዱ» ብለህ የተውከንና ከሠራዊታችን ጋር ለጦርነት ከመውጣት የቀረኸው

አንተው አይደለህምን? ¹² የሰው እርዳታ ከንቱ ነውና ጠላቶቻችንን ለመቋቋም የምን ችልበትን አቅም ሰጠን። ¹³ በእግዚአብሔር ኃይል ድል እናደርጋለን፤ እርሱ ጠላቶቻችንን ከእግሩ በታች ጥሎ ይረግጣቸዋል።

መዝሙር 109

¹ በውዳሴ የማመሰግንህ እግዚአብሔር አምላክ ሆይ ፣ ዝም እንዳልክ አትቅር። ² ከፋዎችና ተንኩላኞች እኔን በሐሰት ለመ ወንጀል እንደበታቸውን ከፍተዋልና፤ ³ በጥ ላቻ ቃላት እያዋከቡ ያለምክንያት ያጠቁ ኛል፤ ⁴ ለወዳጅነቱ የመለሱልኝ ውለታ ክስና ወቀላ ሆነ። እኔ ግን በጸሎት የምተጋ ሰው ነኝ። ⁵ ላደረግሁላቸው ደግነት ከፋ ትን፣ ላላየኋቸው ፍቅር ጥላቻን ከፈሉኝ።

⁶ ስለዚህ፣ እንዲህ ያለ ሰው የእጅን ያገኝ ዘንድ ከፋ ዳኛ ሹምበት፤ ከሳሽ የሆነውም ሰይጣን ይፋረደው። ⁷ በሚከሰሰበት ጉዳይ ጥፋተኛ ሆኖ ይገኝ። የራሱ ጸሎት ከኃጢ አት ይቁጠርበት። ⁸ ዕድሜው ይጠር፤ ሹመ ቱን ሌላ ይውሰድበት። ⁹ ልጆቹ አሳዳጊ የሌ ላቸው ይሁኑ፤ ሚስቱም መበለት ሆና ትቸ ገር፤ ¹⁰ ልጆቹ ከኑርአቸው ተፈናቅለው የሚንከራተቱ ለማኞች ይሁኑ። ¹¹ ያበደረው ባለገንዘብ ቤት ንብረቱን በዕዳ ይያዝበት። የድካሙን ፍሬ ባይተዋርች ይዝረፋት።

¹² ለእርሱ የደግነት ሥራ የሚያደርግለት፣ አሳዳጊ ለሌላቸው ልጆቹም የሚያዘንላቸው አይኑር። ¹³ ዘርማንዝሩ ይጥፋ፤ ስሙም ከሚ ቀጥለው ትውልድ መዝገብ ይደምሰስ። ¹⁴ የቀደሙት አባቶቹ በደል በእግዚአብሔር ፊት ይታወስ፤ የእናቱም ኃጢአት ይቅር አይባል። ¹⁵ የሁሉም መታሰቢያ ከዚህ ዓለም ይጠፋ ዘንድ ኃጢአታቸው በፊትህ ሲታሰብ ይኑር።

¹⁶ እርሱ የደግነት ሥራ ለመሥራት ምን ጊዜም አስቦ ስለማያውቅ፣ ድካሙንና ችግረኛውን፣ እንዲሁም ተስፋ የቁረጠውን እስከ ሞት ድረስ ሊያጠቃ ያሳድዳል። ¹⁷ እርግማኑ በእርሱ ላይ ይድረስበትና! የእርግማን ቃል መናገር ይወዳል፤ በረከት ከእርሱ ይራቅና! የበረከት ቃል መስጠት ደስ አይለውም። ¹⁸ መርገምን እንደ ልብስ አጥልቋል፤ እርሷም ሰውነቱን እንደ ውሃ አርሳዋለች፤ እንደ ቅባትም እስከ አጥንቱ ዘልቃለች። ¹⁹ እንደ ለበሳት ነጠላና ከወገቡ ዙርያ እንደማትለይ ቀበቶ ትሁንለት።

²⁰ ይህ ሁሉ ፣ ስለ እኔ ክፉ ለሚናገሩት ለከሳሾቹ እግዚአብሔር የሚከፍላቸው ዋጋ ይሁን። ²¹ የሁሉ ገዢ የሆንከው እግዚአብ ሔር ሆይ፣ አንተ ግን ስለ ስምህ ብለህ ለእኔ በጎ አስተያየት ይኑርህ፤ በፍቅርህም መልካ ምነት አድነኝ።

²² እኔ ድካና ችግረኛ ነኝ። ልቤም በው ስጤ ቁስሏል። ²³ እንደሚያልፍ የማታ ጥላ ፣ ተራግፎ እንደ ወደቀ አንበጣም ሆንሁ። ²⁴ አብዝቼ በመጾም ጉልበቱ ደክመ፤ ሰውነቱ ከሣ፤ ጠወለገ። ²⁵ ከሳሾቹ የንቀታቸው ምክንያት አደረጉኝ፤ ባዩኝ ቀጥሮ ራሳቸውን ይነቀንቃሉ።

²⁶ እግዚአብሔር አምላክ ሆይ፣ እርዳኝ፤ በፍቅርህ አድነኝ። ²⁷ አቤቱ ፣ ይህንን አን ተው ራሱን በሥልጣንህ ያደረግኸው መሆ ኑን ይወቁ። ²⁸ እነርሱ ይራገማሉ፤ አንተ ግን ትባርካለህ። ሌላውን በሚያጠቁበት ጊዜ በጎፍረት ላይ ይወድቃሉ። አገልጋይህ ግን እጅግ ደስ ይለዋል። ²⁹ ከሳሾቹ ውርደትን ለብሰዋል፤ ጎፍረትንም እንደ መጐናጸፊያ አጣፍተዋል።

³⁰ እግዚአብሔርን በአንደበቱ እጅግ ከፍ አድርጌ አመሰግንዋለሁ፤ በታላቅ የሕዝብ ጉባኤም ላይ አወድሰዋለሁ። ³¹ ችግረኛውን በሕይወቱ ከፈረዱበት እጅ ያድነው ዘንድ እርሱ በቀኙ ይቆማል።

መዝሙር 110

¹ ጌታ፣ ጌታዬን፣ «ጠላቶቻችህን የእግሮችህ ብርኩማ እስካደርግልህ ድረስ በቀኝ ተቀ መጥ» አለው።

² ኃያል የሆነውን በትረ መንግሥትህን እግዚአብሔር ከጽዮን ይዘረጋል፤ አንተም በጠላቶችህ መካከል ገዢ ትሆናለህ።

³ ኃይልህን በምትገልጽበት የውጊያ ቀን ሠራዊትህ በልበ መሎነት አብረውህ ይሰለ ፋሉ። አንተም በቅዱስ ግርማህ አጊጠህ ትታያለህ። ከአጥቢያ ኮከብ አስቀድሞ ወልጄሃለሁና የጐልማሳነትህን ጠል ትቀበ ላለህ።

⁴ «አንተ ፣ በመልክ ጸዴቅ ሥርዓት የዘላ ለም ካህን ነህ» ሲል እግዚአብሔር ማለ፤ ቃሉንም አይለውጥም።

⁵ እግዚአብሔር በቀኝህ ነው፤ በቀጣ ውም ቀን ነገሥታትን ያደቃቸዋል። ⁶ በመ ላው ዓለም ባሉ ገዢዎች ላይ ድልን በመቀ ዳጀት በምድራቸው ፊርባ ለፊርባ ላይ እንዲከ መር አድርጎ በአሕዛብ ላይ ይፈርዳል።

አንተው አይለህምን? ¹² የሰው እርዳታ ከንቱ ነውና ጠላቶቻችንን ለመቋቋም የምን ችልበትን አቅም ስጠን። ¹³ በእግዚአብሔር ኃይል ድል እናደርጋለን፤ እርሱ ጠላቶቻችንን ከእግሩ በታች ጥሎ ይረግጣቸዋል።

መዝሙር 109

¹ በውዳሴ የማመሰግንህ እግዚአብሔር አምላክ ሆይ ፣ ዝም እንዳልክ አትቅር። ² ከፋዎችና ተንኩሶች እኔን በሐሰት ለመ ወንጀል አንደበታቸውን ከፍተዋልና፤ ³ በጥ ላቻ ቃላት እያዋከቡ ያለምክንያት ያጠቁኛል፤ ⁴ ለወዳጅነቴ የመለሱልኝ ውለታ ክስና ወቀሳ ሆነ። እኔ ግን በጸሎት የምተጋ ሰው ነኝ። ⁵ ላደረግሁላቸው ደግነት ክፋ ትን፣ ላሳየኋቸው ፍቅር ጥላቻን ከፈሉኝ።

⁶ ስለዚህ እንዲህ ያለ ሰው የእጁን ያገኝ ዘንድ ክፉ ዳኛ ሹምበት፤ ከሳሽ የሆነውም ሰይጣን ይፋረደው፤ ⁷ በሚከሰሰበት ጉዳይ ጥፋተኛ ሆኖ ይገኝ። የራሱ ጸሎት ከኃጢ አት ይቈጠርበት። ⁸ ዕድሜው ይጠር፤ ሹመ ቱን ሌላ ይውሰድበት። ⁹ ልጆቹ አሳዳጊ የሌ ላቸው ይሁኑ፤ ሚስቱም መበለት ሆና ትቸ ገር። ¹⁰ ልጆቹ ከኑርአቸው ተፈናቅለው የሚንከራተቱ ለማኞች ይሁኑ። ¹¹ ያበደረው ባለገንዘብ ቤት ንብረቱን በዕዳ ይያዝበት። የድካሙን ፍሬ ባይተዋርች ይዝረፋት።

¹² ለእርሱ የደግነት ሥራ የሚያደርግለት፤ አሳዳጊ ለሌላቸው ልጆቹም የሚያዝንላቸው አይኑር። ¹³ ዘርማንዘሩ ይጥፋ፤ ስሙም ከሚ ቀጥለው ትውልድ መዝገብ ይደምሰስ። ¹⁴ የቀደሙት አባቶቹ በደል በእግዚአብሔር ፊት ይታወስ፤ የእናቱም ኃጢአት ይቅር አይባል። ¹⁵ የሁሉም መታሰቢያ ከዚህ ዓለም ይጠፋ ዘንድ ኃጢአታቸው በፊትህ ሲታሰብ ይኑር።

¹⁶ እርሱ የደግነት ሥራ ለመሥራት ምን ጊዜም አስቦ ስለማያውቅ፤ ድካሙንና ችግረኛውን፤ እንዲሁም ተስፋ የቈረጠውን እስከ ሞት ድረስ ሊያጠቃ ያሳድዳል። ¹⁷ እርግማኑ በእርሱ ላይ ይድረስበትና! የእርግማን ቃል መናገር ይደዳል፤ በረከት ከእርሱ ይራቅና፤ የበረከት ቃል መስጠት ደስ አይለውም። ¹⁸ መርገምን እንደ ልብስ አጥልቋታል፤ እርሷም ሰውነቱን እንደ ውሃ እርሳዋለች፤ እንደ ቅባትም እስከ አጥንቱ ዘልቃለች። ¹⁹ እንደ ለበሳት ነጠላና ከወገቡ ዙርያ እንደማትለይ ቀበቶ ትሁንለት።

²⁰ ይህ ሁሉ ፣ ስለ እኔ ክፉ ለሚናገሩት ለከሳሾቹ እግዚአብሔር የሚከፍላቸው ዋጋ ይሁን። ²¹ የሁሉ ገዢ የሆንከው እግዚአብ ሔር ሆይ፤ አንተ ግን ስለ ስምህ ብለህ ለእኔ በጎ አስተያየት ይኑርህ፤ በፍቅርህም መልካ ምነት አድነኝ።

²² እኔ ድካና ችግረኛ ነኝ። ልቤም በው ስጢ ቈሰሷል። ²³ እንደሚያልፍ የማታ ጥላ ፣ ተራግፎ እንደ ወደቀ አንበጣም ሆንሁ። ²⁴ አብዝቼ በመጾም ጉልበቴ ደከሙ፤ ሰውነቴ ከሣ፤ ጠወለገ። ²⁵ ከሳሾቹ የንቃታቸው ምክንያት እደረጉኝ፤ ባዩኝ ቀጥር ራሳቸውን ይነቀንቃሉ።

²⁶ እግዚአብሔር አምላኬ ሆይ፤ እርዳኝ፤ በፍቅርህ አድነኝ። ²⁷ አቤቱ ፣ ይህንን እን ተው ራሱህ በሥልጣንህ ያደረግኸው መሆ ኑን ይወቁ። ²⁸ እነርሱ ይራግማሉ፤ አንተ ግን ትባርካለህ። ሌላውን በሚያጠቁበት ጊዜ በጎፍረት ላይ ይወድቃሉ። አገልጋይህ ግን እጅግ ደስ ይለዋል። ²⁹ ከሳሾቹ ውርደትን ለብሰዋል፤ ጎፍረትንም እንደ መጎናጸፊያ አጣፍተዋል።

³⁰ እግዚአብሔርን በአንደበቴ እጅግ ከፍ አድርጌ አመሰግንዋለሁ፤ በታላቅ የሕዝብ ጉባኤም ላይ አወድሰዋለሁ። ³¹ ችግረኛውን በሕይወቴ ከፈረዱበት እጅ ያድነው ዘንድ እርሱ በቀኙ ይቆማል።

መዝሙር 110

¹ ጌታ፣ ጌታዬን። «ጠላቶችህን የእግሮችህ ብርኩማ እስካደርግልህ ድረስ በቀኝ ተቀ መጥ» አለው።

² ኃያል የሆነውን በትረ መንግሥትህን እግዚአብሔር ከጽዮን ይዘረጋል፤ አንተም በጠላቶችህ መካከል ገዢ ትሆናለህ። ³ ኃይልህን በምትገልጽበት የውጊያ ቀን ሠራዊትህ በልበ ሙሉነት አብረውህ ይሰለ ፋሉ። አንተም በቅዱስ ግርማህ አገጠህ ትታያለህ። ከአጥቢያ ኮከብ አስቀድሞ ወልጄሃሁና የጉልማሳነትህን ጠል ትቀበ ላለህ።

⁴ «አንተ፣ በመልክ ዴዴቅ ሥርዓት የዘላ ለም ካህን ነህ» ሲል እግዚአብሔር ማለ፤ ቃሉንም አይለውጥም።

⁵ እግዚአብሔር በቀኝህ ነው፤ በቀጣ ውም ቀን ነገሥታትን ያደቃቸዋል። ⁶ በመ ላው ዓለም ባሉ ገዢዎች ላይ ድልን በመቀ ዳጀት በምድራቸው፣ ራሳ በራሳ ላይ እንዲከ መር አድርጎ በእሕዛብ ላይ ይፈርዳል።

ጎርቡ ግን በመንገዱ ዳር ከሚፈሰው ውሃ ይጠጣል፤ ራሱንም በብርታት ቀና ያደርጋል።

መዝሙር 111

1 ሃሌ ሉያ!

በቅኖች ሸንጎና በጉባኤ መካከል በሙሉ ልቤ እግዚአብሔርን አመሰግናለሁ።

2 የእግዚአብሔር ሥራ እጅግ ታላቅ ነው፤ በሥራው ደስ የሚሰኙ ሁሉ በተመሰጠ ያሰላሰሉታል።

3 ድርጊቶቹ ገናናነትና ግርማ የተመላላቸው ናቸው። ጽድቁም ለዘላለም ጸንቶ ይኖራል።

4 ተአምራቱ እንዲታወቁ አደረገ። እግዚአብሔር ቸርና ርኅሩኅ ነው።

5 ለሚፈሩት ምግብን ይሰጣቸዋል። ቃል ኪዳንን ለዘላለም ያስባል።

6 የአሕዛብን አገር ለሕዝቡ በማውረስ የሥራውን ኃያልነት አሳየ።

7 የእጆቹ ሥራዎች የታመኑና የተስተካከሉ፤ መመሪያዎቹም እንከን የማይገኝባቸው ናቸው።

8 በእውነትና በቅንነት የተከናወኑ ስለ ሆኑ ዛሬም፤ ዘወትርም፤ ለምን ጊዜውም አይኖወጡም።

9 እርሱ፤ ለሕዝቡ ቤዛ የሚሆን ምድገን ላከ። ስሙ ቅዱስና ግሩም የሆነው ጌታ፤ ኪዳን ለዘላለም ጸንቶ እንዲኖር ደነገ።

10 የጥበብ መጀመሪያ እግዚአብሔርን መፍራት ነው። የእግዚአብሔርን መመሪያዎች የሚከተሉ ሁሉ አስተዋዮች ናቸው። የዘላለም ምስጋና ለእርሱ ብቻ ይገባዋል።

መዝሙር 112

1 ሃሌ ሉያ!

እግዚአብሔርን የሚፈራፈሩ፤ በትእዛዛቱም እጅግ ደስ የሚለው ሰው የተባረከ ነው።

2 ልጆቹ በምድር ላይ ኃያላን ይሆናሉ፤ የቅን ሰው ዘሩ የተባረከ ነው።

3 ቤቱ በክብርና በብልጽግና ይሞላል። ጸድቅና ተቆይታ ለዘላለም ጸንቶ ይኖራል።

4 ቅንና ደግ፤ ርኅሩኅና ጸድቅ ለሆነ ሰው በጨለማ ውስጥ እንኳ የብርሃን ጉሕ ይቀድላታል።

5 ያለው ለድ የሚያበድርና ሥራውን በትክክለኛነት የሚመራ ሰው፤ መልካም የሆነውን ሁሉ ያገኛል።

6 ከቶ በምንም ነገር አይኖወጥም። ጸድቅ ሰው ለዘላለም ሲታወስ ይኖራል።

7 ከቶ ወሬ አያሸብረውም፤ በእግዚአብሔር ስለሚተማመን ልቡ የጸና ነው።

8 ልቡ የጸና ስለ ሆነ ፍርሃት የለበትም፤ በመጨረሻም ጠላቶቹን በድል አድራጊነት ይመለከ

ታቸዋል። ስጦታውን በሰፊ እጁ ለድኸች ይቸራል። ጽድቁ ለዘላለም ጸንቶ ይኖራል፤ ሥልጣኑም በክብር ከፍ ይላል።

10 ከቶ ሰው ይህን አይቶ ይበላጫል፤ ጥርሱን ያፋጫል፤ በንዴት አንጀቱ ያራል። የከፋዎች ምኞት ግን ከንቱ ሆኖ ይቀራል።

መዝሙር 113

1 ሃሌ ሉያ!

የእግዚአብሔር አገልጋዮች ሆይ፤ ጌታን አወድሱት፤ የእግዚአብሔርን ስም አመስግኑ።

2 የእግዚአብሔር ስም ዛሬም፤ ለዘላለምም የተመሰገነ ይሁን።

3 ከፀሐይ መውጫ ጀምሮ እስከ መግቢያው ድረስ የእግዚአብሔር ስም ሲወደስ ይኖራል።

4 እግዚአብሔር በአሕዛብ ሁሉ ላይ ገናና፤ ክብርና ምስጋናውም ከሰማያት በላይ ከፍ ያለ ነው።

5 በሰማይ ዙፋኑ ላይ የተቀመጠውን ፈጣሪዎችን እግዚአብሔርን የሚመስለው ከቶ ማነው?

6 እርሱ በሰማይና በምድር የሚሆነውን ይመለከት ዘንድ ራሱን በትሕትና ዝቅ ያደርጋል።

7 ድኸውን ከትቢያ፤ ችግሪኛውንም ከአመድ ጥራጊ ላይ አንሥቶ ከፍ ያደርገዋል።

8 ከመላኛንትና በሕዝቡ ላይ ከተሾሙ ታላላቅ ባለሥልጣኖች ጋር አብሮ በማዕርግ ያስቀምጠዋል።

9 መኻኗ ሴት የልጆች እናት ሆና በቤቷ ተደስታ ተደላድላ እንድትኖር ያደርጋታል።

ሃሌ ሉያ!

መዝሙር 114

1 የያዕቆብ ዘር የሆኑት የእስራኤል ሕዝብ ከግብጽ አገርና ባዕድ ቋንቋ ከሚናገሩ ወገን ተለይተው በወጡ ጊዜ፤

2 የይሁዳ ነገድ የእግዚአብሔር መቅደስ ሆነ፤ እስራኤል ደግሞ የእርሱ ግዛት ሆነ።

3 የኤርትራ ባሕር ገና ከሩቅ ሲያያቸው ሸሸ፤ የዮርዳኖስም ወንዝ ወደ ጓላው ተመለሰ።

4 ተራሮች እንደ እምባላ፤ ኩረብቶችም እንደ ጠቦት ፈነደቁ።

5 የኤርትራ ባሕር ሆይ፤ እንዲያ የሸሸኸው፤ አንተም የዮርዳኖስ ወንዝ ሆይ፤ ወደ ጓላህ የተመለሰኸው ከቶ ስለ ምንድነው?

6 እናንተ ተራሮች እንደ እምባላ፤ እናንተ ኩረብቶችስ እንደ ጠቦት የፈነደቃችሁት ሸረ ስለ ምንድነው?

7 ምድር ሆይ፤ በያዕቆብ አምላክ በእግዚአብሔር መገለጥ ተንቀጥቀጧ!

8 ዓለቱን

ወደ ድንጋጌት ፣ ጽኑ የሆነውን ቋጥኝ ወደ ውሃ ምንጭነት የለወጠ እርሱ ነው።

መዝሙር 115

¹ እግዚአብሔር ሆይ ፣ ለእኛ ሳይሆን አቤቱ ፣ ለእኛ ሳይሆን ፣ ነገር ግን ስለ ፍቅር ሆኖ ስለ ታማኝነት ፣ ከብርና ምስጋና ለሰ ምህ ይሁን።

² አሕዛብ ፣ «እምላካቸው ወዴት ነው?» ለምን ይበሉ! ³ የእኛ አምላክ በሰማያት ይኖራል። እርሱ የፈለገውን ማንኛውንም ነገር ያደርጋል። ⁴ ጣዖቶቻቸው ግን በሰው እጅ የተሠሩ ወርቅና ብር ናቸው። ⁵ አፍ አላቸው ፣ አይናገሩም ፣ ግዴን አላቸው ፣ አያ ዩም። ⁶ ጆር አላቸው ፣ አይሰሙም ፣ አፍንጫ አላቸው ፣ አያሸቱም። ⁷ እጅ አላቸው ፣ አይዳስ ሱም ፣ እግር አላቸው ፣ አይሄዱም ፣ ጉርሮአቸውም ድምፅ ማሰማት አይችሉም። ⁸ ጣዖቶቹን የቀረጹቸውና እንዲሁም በእነርሱ የሚተማሙት ሁሉ እንደ ጣዖቶቹ ከንቱ ናቸው።

⁹ የእስራኤል ወገኖች ሆይ ፣ እናንተ በእግዚአብሔር ተማሙት ፣ እርሱ ረዳታችሁና ጋሻችሁ ነው። ¹⁰ የአሮን ወገኖች ሆይ ፣ በእግዚአብሔር ተማሙት ፣ እርሱ ረዳታችሁና ጋሻችሁ ነው። ¹¹ እናንተ ጌታን የምትፈሩ ሁሉ ፣ በእግዚአብሔር ተማሙት ፣ እርሱ ረዳታችሁና ጋሻችሁ ነው።

¹² እግዚአብሔር ያስበናል ፣ ይባርከናል ፣ እርሱ የእስራኤልን ወገን ይባርካል ፣ እርሱ የአሮንን ወገን ይባርካል። ¹³ እርሱ የሚፈሩትን ሁሉ ፣ ተልቁንም ትንሹንም ሳያ በላልጥ ይባርካል።

¹⁴ እግዚአብሔር እናንተንና ልጆቻችሁን ባርኮ ቍጥራችሁ እንዲበዛ ያድርግ። ¹⁵ ሰማይንና ምድርን በፈጠረ አምላክ የተባረካችሁ ሆኑ።

¹⁶ ከሰማያት በላይ ያለው ሰማይ የእግዚአብሔር ነው ፣ ምድርን ግን ለሰው ልጅ ሰጠ። ¹⁷ እግዚአብሔርን የሚያመሰግኑት ፣ ዝምታ ወደ ሰፈነበት ፍጻሜ የወረዱት ሙታን አይደሉም ፣ ¹⁸ እግዚአብሔርን እጅግ ከፍ አድርገን ዛሬም ለዘላለም የምናመሰግነው እኛ ሕያዋን ነን።

ሃሌ ሉያ!

መዝሙር 116

¹ እግዚአብሔር ምሕረቱን እንዲያደርግልኝ ያስማሁትን የልመናዬን ድምፅ አዳ

ምጧልና እወደዋለሁ። ² ጆሮውን ወደ እኔ ዘንበል አድርጎልኛልና በሕይወት እስካለሁ ድረስ ጸሎቴን ለእርሱ አቀርባለሁ።

³ እነሆ ፣ የሞት ገመድ በእንገቴ ተተብትቦ በግር ተይዣለሁ። የመቃብር አስጨናቂ ነት እንግቦበብኝ ፣ በመከራና በጎዘን ተሸነፍሁ። ⁴ ከዚያም ፣ «አቤቱ ፣ አድነኝ!» ብዬ የጌታን ስም ጠራሁ።

⁵ እግዚአብሔር ችርና ጸድቅ ነው። ፈጣሪያችን ፍጹም ርገሩን ነው። ⁶ እግዚአብሔር ትሑት ልቦና ያለውን ይጠብቃል። ታላቅ ችግር በገጠመኝ ጊዜ እርሱ አዳነኝ። ⁷ አሁንም ነፍሴ ሆይ ፣ ዕረፊ ፣ እግዚአብሔር ለእንቺ መልካም አድርጎልኛል።

⁸ አቤቱ ፣ አንተ ነፍሴን ከሞት ፣ ግድናቸን ከእንባ ፣ እግሮቼንም ከመሰናክል አድነሃል። ⁹ በሕያዋን አገር ሆኜ በፈትህ እንድመላለስ አድርገኸኛል። ¹⁰ «በታላቅ ሥቃይ ላይ እገኛለሁ» ብዬ በተናገርሁበት ጊዜ እንኳ እምነቴን ጠብቄአለሁ። ¹¹ ከመከራዬ የተነሣ ተስፋ ቁርጫ ሳለሁ ፣ «ሰዎች ሁሉ ሐሰተኞች ናቸው» አልሁ።

¹² እግዚአብሔር ለዋለልኝ ችርነቱ ፣ ወርታውን እንዴት አድርጌ ልከፍለው እችላለሁ? ¹³ በእርሱ ቤዛነት የሚገኘውን የደጎንነት ጽዋ አነሣለሁ ፣ የእግዚአብሔርንም ስም እጠራለሁ። ¹⁴ ለእግዚአብሔር የተሳለኩትን ስእለቴን በሕዝቡ ሁሉ ፊት እፈጽማለሁ። ¹⁵ የቅዱሳን ሞት በእግዚአብሔር ዘንድ የከበረ ነው።

¹⁶ እግዚአብሔር ሆይ ፣ እኔ አገልጋይህ ነኝ ፣ የታሰርኩበትን ሰንሰለት ፈተህ ነጻ ያደረግኸኝ እኔ የገረድህ ልጅ ፣ በእውነት አገልጋይህ ነኝ። ¹⁷ የምስጋና መሥዋዕት እሠዋልሃለሁ ፣ ስምህንም እጠራለሁ። ¹⁸ ለእግዚአብሔር የተሳለኩትን ስእለቴን በሕዝቡ ሁሉ ፊት አደርሳለሁ። ¹⁹ አ.የሩሳሌም ሆይ ፣ ማእከልሽ በሆነው በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ አደባባይ ስእለቴን እፈጽመዋለሁ።

ሃሌ ሉያ!

መዝሙር 117

¹ አሕዛብ ሁላችሁ ፣ እግዚአብሔርን አወድሱት። ሕዝቦች ሁሉ ፣ እርሱን ከፍ አድርጋችሁ አመሰግኑት። ² እርሱ ለእኛ ያለው ፍቅር ታላቅ ነው ፣ የእግዚአብሔር መታመን ለዘላለም ጸንቶ ይኖራልና።

ሃሌ ሉያ!

መዝሙር 118

1 ለእግዚአብሔር ምስጋናን አቅርቡለት፤ እርሱ ቸር ነው፤ ፍቅሩም ለዘላለም ጸንቶ ይኖራል።

2 የእስራኤል ሕዝብ፣ «ፍቅሩ ለዘላለም ጸንቶ ይኖራል» ብላችሁ ዘምሩ። 3 የአርጋ ወገኖች፣ «ፍቅሩ ለዘላለም ጸንቶ ይኖራል» ብላችሁ አስተምሩ። 4 እግዚአብሔርን የም ትፈሩ ሁሉ፣ «ፍቅሩ ለዘላለም ጸንቶ ይኖራል» ብላችሁ ተናገሩ።

5 በተጨማሪም ጊዜ ወደ እግዚአብሔር ጮሁኩ፤ እርሱም እኔን ከጭንቀቱ በማውጣት ጸሎቴን ሰማኝ። 6 እግዚአብሔር ከእኔ ጋር ስለ ሆነ አልፈራም። ሰው ከቶ ምን ሊያደርገኝ ይችላል? 7 እግዚአብሔር ከእኔ ጋር ነው፤ ረዳቴም ነው። ስለዚህ ጠላቶቼን በድል አድራጊነት ቆሜ እመለከታቸዋለሁ።

8 በሰው ከመተማመን፣ እግዚአብሔርን መማጸን ይበልጣል። 9 ሥልጣን ባላቸው ሰዎች ከመመካት፣ እግዚአብሔርን ተስፋ ማድረግ ይሻላል።

10 አሕዛብ ሁሉ ከበቡኝ፤ እኔ ግን በእግዚአብሔር ስም አስወገድኋቸው። 11 በያቅጣ ጫው ከበውኝ ነበር፤ እኔ ግን በእግዚአብሔር ስም አሸነፍኋቸው። 12 እንደ ንብ መንጋ ወርረው ከበቡኝ፤ ዳሩ ግን በእሳት ውስጥ እንደ ተማገደ እሾህ ነደዱ፤ እኔም በእግዚአብሔር ስም አጠፋኋቸው። 13 ወደ ጳላዩ እያፈገፈግሁ ድል ልሆን ጥቂት ቀር ቶኝ ነበር፤ እግዚአብሔር ግን ደጀን ሆኖ ረዳኝ። 14 እግዚአብሔር ኃይሉና ዝማሬዬ፣ ቤዛ መድኃኒቴም ነው።

15 የእልልታ ድምፅና የድል አድራጊነት ሆታ በጸድቃን ሰፈር በማስተጋባት እንዲህ ሲል ይሰማል፡- «የእግዚአብሔር ቀኝ እጅ የሚያስገርሙ ሥራዎችን ፈጽመደ፤ 16 የእግዚአብሔር ቀኝ እጅ ከፍ ከፍ አለ፤ የእግዚአብሔር ቀኝ እጅ የሚያስገርሙ ሥራዎችን ፈጽመደ!»

17 እኔ እኖራለሁ፤ ከቶም አልሞትም። እግዚአብሔር ያደረገውን ሁሉ በይፋ እናገራለሁ። 18 እግዚአብሔር በብርቱ የመከራ አለንጋ ቀጣኝ፤ ለምት ግን አሳልፎ አልሰጠኝም።

19 ምስጋናዬን ለእግዚአብሔር ከፊቱ ሆኜ አቀርብለት ዘንድ የጽድቅን ደጆች ከፈቀልኝ። 20 ጸድቃን የሚገቡባት የእግዚአብሔር ደጅ ይህኛ ናት። 21 አቤቱ፣ ልመናዬን ሰምተኸኛልና ምስጋና አቀርብላለሁ፤

አንተ ቤዛ ሆነህ እድነኸኛል። 22 ግንበኞች የኖቁት ድንጋይ የማዕዘን ራስ ሆነ። 23 እነሆ እግዚአብሔር ይህን ማድረጉ ምንኛ የሚያስደንቅ ሥራ ነው! 24 ይህች ልላት እግዚአብሔር በተለይ የሠራት ቀን ናት፤ ስለዚህ በእርሰዋ እጅግ ደስ ይበለን፤ ሐሜትም እናድርግ።

25 አቤቱ እግዚአብሔር ሆይ፣ አድነን፤ የምንሠራውንም አሳክልን። 26 በእግዚአብሔር ስም የሚመጣው እርሱ በሩክ ነው። እኛም በቤተ መቅደሱ ሆነን፣ «ቡሩክ ነህ» እንልሃለን። 27 እግዚአብሔር እውነተኛ አምላክ ነው፤ ብርሃኑ በእኛ ላይ እንዲያበራ አደረገልን። ስለዚህ የዛፍ ቅርንጫፍ ችን ይዛችሁ፣ መሠዊያው እስከሚገኝበት ድረስ በመሄድ በዓሉን በሥነ ሥርዓት አክብሩ።

28 አቤቱ፣ አንተ ፈጣሪዬ ነህና ምስጋና አቀርብላለሁ፤ አንተ አምላኬ ነህና፣ «ግናና ሁን» እያልኩ ከፍ ከፍ አደርግሃለሁ።

29 ለእግዚአብሔር ምስጋና አቅርቡለት፤ እርሱ ቸር ነው፤ ፍቅሩም ለዘላለም ጸንቶ ይኖራል።

መዝሙር 119

አሌፍ

1 በአኗኗራቸው ነውር የሌለባቸው፣ የእግዚአብሔርን ሕግ የሚከተሉ የተባረኩ ናቸው። 2 ሥርዓቶቹን የሚጠብቁና በፍጹም ልባቸው እርሱን የሚኾኑ የተባረኩ ናቸው። 3 ከፋ የሆነውን ነገር ከቶ አያደርጉም፤ በእግዚአብሔር መንገድ ይሄዳሉ እንጂ። 4 አቤቱ፣ አንተ ሊፈጸሙ የሚገባቸውን መመሪያዎች ሰጠህ። 5 ድንጋጌዎችህን በማክበር ምንውጸንኛ ለመኖር የምችል በሆንኩ! 6 እንዲህ ከሆነ፣ ትእዛዛትህን ሁሉ ሳላሰላቸው የማፍርበት ምክንያት አይኖርም። 7 እውነተኛ የሆነውን ሕግህን ስለማውቅ በችን ልቦና አመሰግንሃለሁ። 8 ድንጋጌዎችህን አክብረ ስለምፈጽም ፈጽመህ አትተወኝ።

ቤት

9 ጉልማሳ ከነውር ንጹሕ ሆኖ ለመኖር የሚችለው እንዴት ነው? ቃልህን ተከትሎ ለመኖር ፈቃደኛ ሲሆን ነዋ! 10 አቤቱ፣ በፍጹም ልቤ አንተን እሻሃለሁና ከትእዛዛትህ ወጥኛ እንድላሳት አታድርገኝ። 11 በአንተ ላይ በደል ከመፈጸም እርቅ ዘንድ ቃልህን

በልቤ ውስጥ ሰው ልዩ ስርዓት።¹² አሁንም እግዚአብሔር ሆይ፣ እንተ ቡሩክ ነህና ድን ጋጌዎችህን አስተምረኝ።¹³ በቃልህ የተሰ ጡትን ሕጎች ሁሉ እኔም እየመላለሰሁ እደ ግማቸዋለሁ።¹⁴ ብዙ ሀብት ያገኘ ሰው ታላቅ ደስታ እንደሚሰማው ሁሉ፣ እኔም ሥርዓቶችህን በመከተል እጅግ ደስ ይለኛል።¹⁵ መመሪያዎችህን በተመሰጠ አሰላሳ ላቸዋለሁ፤ መንገዶችህን በማስተዋል እመረምራቸዋለሁ።¹⁶ በድንጋጌዎችህ እደስታለሁ፤ ቃልህንም ቸል አልልም።

ጋሜል

¹⁷ ለእኔ ለአገልጋይህ መልካሙን አድርግልኝ፤ እኔም እኖራለሁ፤ ለቃልህ እታዘዛለሁ።¹⁸ በሕግህ ውስጥ ያሉትን አስደናቂ ምስጢሮች ለመረዳት እችል ዘንድ ዓይን ልቡናዬን ክፈትልኝ።¹⁹ እኔ በዚህ ዓለም እንግዳ ነኝና ትእዛዛትህን አትሰውርብኝ።²⁰ ነፍሴ ሕግህን እጅግ አድርጋ ትናፍቃለች።²¹ ከትእዛዛትህ ወጥተው በሰሕተት ጉዳና የሚራመዱትን የተረገሙ እብራተኞች ትዘልፋቸዋለሁ።²² ሥርዓቶችህን ጠብቄአለሁና ንቀትና ውርደትን ከእኔ ዘንድ አርቅልኝ።²³ መላፍንቱ ተብብረው ቢያሙኝ እንኳ፣ እኔ አገልጋይህ ድንጋጌዎችህን ከማሰላሰል ወደ ጳላ አልልም።²⁴ ሥርዓቶችህ ከልብ ያሰደሰቱኛል፤ ለማካሪ ሆነው ያገለግሉኛል።

ዳሌጥ

²⁵ እነሆ፣ እኔ ከትቢያ ጋር እስክጣበቅ ድረስ ተዋርጃለሁና በቃልህ ሕይወቴን አድስ።²⁶ ያኗኗሪን ነገር ዘርዝራ አመለከትሁህ፤ እንተም መልስ ሰጠኸኝ። አቤቱ፣ ድን ጋጌዎችህን አስተምረኝ።²⁷ የመመሪያዎችህን ምስጢር እንዳስተውል አድርገኝ፤ እኔም ተአምራትህን ለማሰላሰል የበቃሁ እሆናለሁ።²⁸ ነፍሴ በገዘን ደከማለችና እንደ ቃልህ አጠንክረኝ።²⁹ በሽንገላ ከመኖር ጠብቀኝ፤ ሕግህንም እንድፈጽም እርዳኝ።³⁰ የእውነትን መንገድ ለመከተል መርጫለሁ፤ ልቡናዬን በሕግህ ላይ አሳርፈኋለሁ።³¹ እግዚአብሔር ሆይ፣ ለሥርዓቶችህ ጸንቼ እገኛለሁና አታሳፍረኝ።³² ለልቡናዬ ነጻነት ሰጥተኸዋልና፤ በትእዛዛትህ መንገድ በሙሉ ልቤ እንዳለሁ።

ሐ

³³ እግዚአብሔር ሆይ፣ ድንጋጌዎችህን እከተል ዘንድ አስተምረኝ፤ እኔም እስከ

መጨረሻው እጠብቃቸዋለሁ።³⁴ ሕግህን እፈጽም ዘንድ ማስተዋልን ሰጠኝ፤ በፍጹም ልቤም እጠብቀዋለሁ።³⁵ በትእዛዛትህ መንገድ እሄድ ዘንድ ምራኝ፤ በዚያ ተድላ ደስታን አገኛለሁና።³⁶ ልቡናዬ ወደ ግልጥቅም ሳይሆን ወደ ሥርዓቶችህ እንዲያዘነብል አድርግ።³⁷ ዓይናዬን የማይረባ ነገር ከማየት መልሳቸው። በቃልህ ሕያው አድርገኝ።³⁸ ሌሎች አይተው ይፈሩህ ዘንድ ለእኔ ለአገልጋይህ የሰጠኸውን የተሰፋ ቃል ፈጽም።³⁹ ሕጎችህ መልካም ናቸውና ከምፈራው ውርደት አድነኝ።⁴⁰ መመሪያዎችህን ከልብ ስለምናፍቃቸው አቤቱ፣ ሕይወቴን በጽድቅህ አድስ።

ዋው

⁴¹ እግዚአብሔር ሆይ፣ የማይለወጠውን ፍቅርህን አሳየኝ፤ እንደ ተሰፋ ቃልህም ቢዛ ሆነህ አድነኝ።⁴² እኔም በቃልህ እንደ መተማመኔ መጠን ለሚያፈኩብኝ መልስ ልሰጣቸው እችላለሁ።⁴³ እምነቴን በሕግህ ላይ ጥያላሁና የእውነትን ቃል ከአንደበቴ አታርቅብኝ።⁴⁴ ዘወትር ፣ ለዘላለምም ለሕግህ እታዘዛለሁ።⁴⁵ መመሪያዎችህን ልከተል የምፈልግ በመሆኔ እነሆ እንደ ልቤ በነጻነት እኖራለሁ።⁴⁶ ስለ ሥርዓቶችህ በነገሥታት ፊት ሳላፍር እመሰክራለሁ።⁴⁷ ትእዛዛትህን ስለምወዳቸው በእነርሱ ደስታን አገኛለሁ።⁴⁸ የምወዳቸውን ትእዛዛትህን አከብራለሁ፤ ሥርዓቶችህንም አሰላሳለሁ።

ዛይ

⁴⁹ ለእኔ ለአገልጋይህ ተሰፋ ሰጥተኸኛልና አቤቱ፣ ቃልህን አትዘንጋ።⁵⁰ በመከራዬ ጊዜ የሚያጽናናኝ፣ «በሰጠኸኝ የተሰፋ ቃል ሕይወቴን ታድሰልኛለህ» የሚለው እምነቴ ነው።⁵¹ እብራተኞች ያለመጠን በሚላቀቁብኝም እኔ ግን ከሕግህ ዝንፍ አልልም።⁵² እግዚአብሔር ሆይ፣ ከጥንት ጀምሮ ጸንቶ የቄየውን ሕግህን አስታውሳለሁ፤ በእርሱም መጽናናትን አገኛለሁ።⁵³ ሕግህን በተወ በከፋዎች አድራጎት ምክንያት በብስጭት ላይ ወደቅሁ።⁵⁴ በደረሰኩበት ስፍራ ሁሉ የምዘምረው ስለ ድንጋጌዎችህ ነው።⁵⁵ እግዚአብሔር ሆይ፣ በሌሊት ሳይቀር ስምህን አስታውሳለሁ፤ ሕግህንም እጠብቃለሁ።⁵⁶ መመሪያዎችህን ተከትሎ መፈጸም የሰለት ተግባራ ሆናልኛል።

ሐት

57 እግዚአብሔር ሆይ፣ አንተ ለእኔ ድር ሻዬ ነህ፤ እኔም ለቃልህ ልታዘዝ ቃል ገብቻለሁ። 58 ፊትህን ለማየት በፍጹም ልቤ ፈለግሁ፤ በተስፋ ቃልህ ቸርነትህን አድርግልኝ። 59 አኗኗሪን ካመዘዝንኩ በኋላ አካሄዴን ወደ ሥርዓቶችህ አቃናሁ። 60 ትእዛዛትህን ለመፈጸም እፋጠናለሁ እንጂ አልዘገይም። 61 ክፉዎች በገመድ ቢተበትሱኝ እንኳ፣ ሕግህን ከቶ አልረሳም። 62 ጽድቅ ስለ ሆነው ሕግህ ምስጋናዬን አቀርብልህ ዘንድ በእኩል ሌሊት እነሣለሁ። 63 ለሚፈሩ ህና መመሪያዎችህን ለሚከተሉ ሁሉ እኔ ባልንጀራቸው ነኝ። 64 ጌታ ሆይ፣ ምድር በፍቅርህ ተዋልታለች፤ ድንጋጌዎችህን አስተምረኝ።

ቤት

65 እግዚአብሔር ሆይ፣ ለእኔ ለአገልጋይህ እንደ ቃልህ መልካሙን ነገር አድርግልኝ። 66 በትእዛዛትህ ስለማምን፣ እነርሱን የማስተውልበትን ዕውቀትና የማመዛዘንበትን ትክክለኛ ዳኝነት አስተምረኝ። 67 መከራ ላይ ከመውደቄ በፊት በሰሐተት መንገድ እሄድ ነበር፤ አሁን ግን ለቃልህ እታዘዛለሁ። 68 አንተ ቸር ነህ፤ የምታደርገውም የቸርነት ሥራ ነው። አቤቱ፣ ስለ ድንጋጌዎችህ አስተምረኝ። 69 እብረተኞች ስሜን በሐሰት ቢያጉድፉትም እኔ ግን መመሪያዎችህን በፍጹም ልቤ እጠብቃለሁ። 70 የእነርሱ ልብ ፈጽሞ የደነደነ ነው፤ እኔን ግን ሕግህ ከልብ ያስደስተኛል። 71 በመከራ መጨነቄ ጠቅሞኛል፤ ድንጋጌዎችህን ለመማር አብቅቶኛል። 72 በብዙ ሺህ ከሚቈጠር የብርና የወርቅ ሀብት ይልቅ በቃልህ የተነገረው ሕግ ለእኔ የበለጠ ዋጋ አለው።

የድ

73 እጆችህ የሠሩኝና የቀረጹኝ ስለ ሆኑ አቤቱ፣ ትእዛዛትህን ዐውቅ ዘንድ ማስተዋልን ሰጠኝ። 74 እምነቴን በቃልህ ላይ ጥያለሁና የሚፈሩህ ሁሉ እኔን በሚያዩበት ጊዜ ደስ ይበላቸው። 75 እግዚአብሔር ሆይ፣ ሕግህ ጽድቅ መሆኑን ዐውቃለሁ፤ በመከራ የምትቀጣኝም ከታማኝነትህ የተነሣ ነው። 76 ለእኔ ለአገልጋይህ በሰጠኸኝ የተስፋ ቃል መሠረት የማይለወጠው ፍቅርህ አጽናኚዬ ይሁን። 77 ሕግህ ተድላ ደስታዬ ነውና በሕይወት እኖር ዘንድ ቸርነትህ ከእኔ አይለይ።

78 እብረተኞች በእኔ ላይ ያለምክንያት በሚያደርሱብኝ ጥቃት ይፈሩ፤ እኔ ግን መመሪያዎችህን አሰላስላለሁ። 79 አንተን የሚፈሩና ሥርዓቶችህን አስተውለው የተረዱ ሁሉ እኔን ይቅረቡ። 80 በገፍረት ላይ እንዳልወድቅ በድንጋጌዎችህ ልቤ ንጹሕ ይሁን።

ካፍ

81 ቤዛነትህን ከመናፈቅ የተነሣ ነፍሴዛለች፤ እኔ ግን አሁንም በቃልህ ላይ እምነቴን እንደ ጣል ነኝ። 82 የተስፋ ቃልህን በመጠባበቅ ንይኖኛ ፈዘዙ፤ «ለመሆኑ የምታጽናኝ መቼ ነው?» አልሁ። 83 በጨስ የሚታጠን የማር ስልቻ ብመስልም ድንጋጌዎችህን አልረሳሁም። 84 የሚያሳድዱኝን የምትቀጣቸው መቼ ነው? አገልጋይህስ ፍርድህን በመጠባበቅ የምቁየው እስከ መቼ ነው? 85 እብረተኞች ሕግህን በመቃረን እኔ የምወድቅበትን ስውር ጉድጓድ ይቁፍራሉ። 86 ትእዛዛትህ ሁሉ እምነት የሚጣልባቸው ናቸው። እነሆ፣ ሰዎች ያለምክንያት እያሰደዱኝ ነውና እርዳኝ። 87 ከምድር ገጽ ሊያጠፋኝ ምንም ያህል አልቀራቸውም፤ እኔ ግን መመሪያዎችህን መከተሌን አልተውሁም። 88 አቤቱ፣ በፍቅርህ ሕይወቴን ተከባክበህ ጠብቅ፤ እኔም በቃልህ ለገለጽካቸው ሥርዓቶችህ እታዘዛለሁ።

ላሚድ

89 እግዚአብሔር ሆይ፣ ቃልህ ዘላለማዊ ነው፤ በሰማያትም ጸንቶ ያለ ነው። 90 ታማኝ ነትህ ከትውልድ ወደ ትውልድ እየተላለፈ ይኖራል። አንተ ምድርን መሠረትሃት፣ እርስዎም ጸንታ ትኖራለች። 91 ሕግህ እስከ ዛሬ ጸንቶ ይገኛል፤ ሁሉም ነገር አንተን እንዲያገለግል የተዘጋጀ ነው። 92 ሕግህ ተድላ ደስ ታዬ ባይሆነኝ ፍር ከመከራዬ የተነሣ ሞቼ በቀረሁ ነበር። 93 በመመሪያዎችህ ሕይወቴን አድሰሁልኛልና፣ እነርሱን ምን ጊዜም አልረሳም። 94 የአንተ ነኝና አድነኝ፤ መመሪያዎችህንም ስፈልጋቸው ኖራለሁ። 95 ክፉዎች ሊያጠፋኝ አድብተው እየተጠባበቁኝ ናቸው፤ እኔ ግን ሥርዓቶችህን አሰላስላቸዋለሁ። 96 የማንኛውም ነገር ፍጹምነት ዳር ድንበር እንዳለው ተገንዝቤአለሁ፤ የአንተ ትእዛዛት ግን ወሰን የላቸውም።

ሚም

97 አቤቱ፣ ሕግህን ምንኛ እወደዋለሁ! ቀኑን ሙሉ እርሱን ሳሰላስል እውላለሁ።

98 ትእዛዛትህ ምን ጊዜም ከእእምሮዬ ስለማ ይለዩ ከጠላቶቼ ይበልጥ አስተዋይ አድርገ ውኛል።⁹⁹ ሥርዓቶችህን ስለማሰላሰላቸው ከአስተማሪዎቼ ሁሉ የበለጠ አስተዋይ ለመ ሆን በቅቻለሁ።¹⁰⁰ ለመመሪያዎችህ ስለም ታዘዝ ከሽማግሌዎች ይልቅ ብለህ ሆኛ ለሁ።¹⁰¹ ለቃልህ እታዘዝ ዘንድ እግሮቼን ከማንኛውም ክፉ መንገድ አርቂአለሁ።¹⁰² አንተ ስላስተማርኸኝ ከሕግህ ዝንፍ አላ ልኩም።¹⁰³ የተሰፋ ቃልህ ምንኛ ይጥመ ኛል! ከማር ወለላ ይልቅ ይጣናጠኛል።¹⁰⁴ ከመመሪያዎችህ ማስተዋልን አግኝቻ ለሁ፤ ከዚህ የተነሣ የጥፋትን መንገድ ሁሉ ጠላሁ።

ናን

¹⁰⁵ ቃልህ ለእግረ ፋና ፣ ለመንገድም መብራት ነው።¹⁰⁶ ጽድቅ የሆነውን ሕግ ሆነ ለመከተል ምያለሁ፤ መሐላዬንም አጽን ቻለሁ።¹⁰⁷ እግዚአብሔር ሆይ፣ እጅግ ተሠ ቃይቻለሁና እንደ ቃልህ ሕይወቴን አድስ።¹⁰⁸ ጌታ ሆይ ፣ አንደበቴ የሚያቀርብለህን ምስጋና ተቀበል፤ ሕግህንም አስተምረኝ።¹⁰⁹ ነፍሴ ምን ጊዜም በእጅህ ስለ ሆነች ሕግህን ከቶ አልረሳም።¹¹⁰ ክፉዎች በእኔ ላይ ወጥመዳቸውን አዘጋጅተዋል፤ እኔ ግን ከመመሪያዎችህ ዝንፍ አላልኩም።¹¹¹ ሥርዓቶችህ የዘላለም ውርሴ ሆነው ይኖ ሬሉ፤ እነርሱም የልቤ ደስታ ናቸው።¹¹² ድንጋጌዎችህን እስከ መጨረሻው ለመ ጠበቅ ለጠናዬ ተዘጋጅቷል።

ሳምኬት

¹¹³ አሳባቸው መንታ የሆኑ ሰዎችን ጠላሁ፤ ሕግህን ግን ወደድሁ።¹¹⁴ አንተ መጠጊያዬና ጋሻዬ ነህ፤ እምነቴን በቃልህ ላይ ጥያለሁ።¹¹⁵ እናንተ ክፉ አድራጊ ዎች ፣ የፈጣሪዬ የእግዚአብሔርን ትእዛዛት እልጽም ዘንድ ከእኔ ራቁ!።¹¹⁶ በተሰፋ ቃልህ ጠብቀኝ፤ እኔም እኖራለሁ። አቤቴ ፣ ለአንተ ባለኝ እምነት አልፈር።¹¹⁷ ደግ ፈኝ፤ እኔም እድናለሁ፤ ድንጋጌዎችህን በጥ ምና አሰላስላለሁ።¹¹⁸ ከድንጋጌዎችህ ርቀው የሚሳሳቱትን ሁሉ «ወግዱ!» ብለህ መለስሃቸው፤ የመሸንገል ድካማቸው ከንቱ ነው።¹¹⁹ በምድር ላይ የሚኖሩ ክፉዎችን ሁሉ እንደ ጥራጊ ታስመግዳቸዋለህ፤ ስለዚህ ሥርዓቶችህን እወዳቸዋለሁ።¹²⁰ አንተን በመፍራት ሥጋዬ ይንቀጠቀጣል፤ ፍርድህም ያስደንግጠኛል።

ዓ

¹²¹ ጽድቅና ቅን የሆነውን ነገር አድርጌ አለሁና፤ በሚጨቁኑኝ እጅ እንድሠቃይ አትተወኝ።¹²² የእኔን የአገልጋይህን ደኅን ነት አጽና፤ እብረተኞች እንዲጨቁኑኝ አት ፍቀድላቸው።¹²³ ቤዛነትህን ፣ ያን በጽድቅ የሰጠኸኝን የተሰፋ ቃልህን በመጠባበቅ ዓይ ኖቼ ፈዘዙ።¹²⁴ ለእኔ ለአገልጋይህ የምታደ ርግልኝ ሁሉ በፍቅርህ መጠን ይሁን፤ ድንጋ ጌዎችህንም አስተምረኝ።¹²⁵ እኔ አገልጋ ይህ ነኝና ሥርዓቶችህን አስተውላቸው ዘንድ የእእምሮ ብስለት ለግሰኝ።¹²⁶ እግዚ አብሔር ሆይ ፣ ሰዎች ሕግህን እየሻሩ ስለ ሆነ ኃይልህን የምታሳይበት ጊዜው አሁን መሆኑን ይወቁ።¹²⁷ ትእዛዛትህን ከወርቅና ከዕንቁ ይልቅ ስለምወዳቸው ፣¹²⁸ መመሪያ ዎችህን ሁሉ አመዛዝኜ ቀና ሆነው ስላገኘ ጻቸው ፣ ከማንኛውም ጠማማ መንገድ ራቅሁ።

ፊ

¹²⁹ ሥርዓቶችህ አስደናቂዎች ስለ ሆኑ ለእነርሱ እታዘዛለሁ።¹³⁰ የቃሎችህ ትር ዓሜ ብርሃንን ይሰጣል፤ በእእምሮአቸው ላል በሰሉትም ማስተዋልን ያድላል።¹³¹ ለትእዛ ዛትህ ካለኝ ጽኑ ናፍቆት የተነሣ በተጉት ፣ አፋን ከፍቶ እንደሚያለከልክ ሰው ሆንሁ።¹³² ስምህን ለሚወዱ ምን ጊዜም እንደምታ ደርገው ሁሉ ፣ አሁንም አቤቴ ፣ ወደ እኔ ተመለስ፤ ማረኝም።¹³³ እረማመዴን በቃልህ አቅናልኝ፤ ኃጢአት አይግዛኝ።¹³⁴ ለመመሪ ያዎችህ እታዘዝ ዘንድ ከሰዎች ጭቁና አድ ነኝ።¹³⁵ ፊትህ በእኔ በአገልጋይህ ላይ ያብራ ፣ ድንጋጌዎችህንም አስተምረኝ።¹³⁶ ሕግህ በሰዎች ዘንድ ባለመከበሩ እንባዩ እንደ ጉርፍ ፈሰሰ።

ደዴ

¹³⁷ እግዚአብሔር ሆይ ፣ አንተ ጽድቅ ነህ፤ ሕግህም የቀና ነው።¹³⁸ ሥርዓቶችህ ጽድቅ ስለ ሆኑ እምነት የሚጣልባቸው ናቸው።¹³⁹ ጠላቶቼ ቃልህን ስለሚያቃ ልሉ ለአንተ ካለኝ ቅንዓት የተነሣ ተቃጠ ልኩ።¹⁴⁰ የተሰፋ ቃሎችህ ተፈትነው የነ ጠሩ ናቸው፤ እኔ አገልጋይህም እወዳቸዋ ለሁ።¹⁴¹ የተዋረድሁና የተናቅሁ ብሆንም መመሪያዎችህን ከቶ አልረሳቸውም።¹⁴² ጽድቅህ ዘላለማዊ ፣ ሕግህም እውነተኛ ነው።¹⁴³ መከራና ጎዘን ተደራርበውብ

ኛል፤ ትእዛዛትህ ግን ተድላ ደስታዬ ሆነው ያጽናኑኛል።¹⁴⁴ ሥርዓቶችህ ለዘላለም ቅን እንደ ሆኑ ይኖራሉ። አቤቱ፣ በሕይወት እኖር ዘንድ እነርሱን የማስተውልበትን አእምሮ ሰጠኝ።

ቆፍ

¹⁴⁵ እግዚአብሔር ሆይ፣ ከልቤ እየጠራሁህ ነኝና መልሰልኝ፤ እኔም ለድንጋጌዎችህ እታዘዛለሁ።¹⁴⁶ ወደ አንተ እየጮሁኩ የማቀርብልህን ጥሪ ሰምተህ አድነኝ፤ እኔም ሥርዓቶችህን እጠብቃለሁ።¹⁴⁷ ኑሕ ሳይቀድ ተነሥኛል «ድረስልኝ» እያልሁ እጣራለሁ፤ እምነቴን በቃልህ ላይ ጥያለሁ።¹⁴⁸ የሰጠሃቸውን የተሰፋ ቃሎች ለማሰላሰል እችላለሁ ዘንድ ሌሊቱን በሙሉ እንደነቃሁ አድራለሁ።¹⁴⁹ በፍቅርህ መጠን የልመናዬን ቃል ሰማ፤ እንደ ሕግህም ሕይወቴን አድሰ።¹⁵⁰ የክፋትን ሥራ ለመፈጸም ሜራ የሚያውጠነጥኑ ሁሉ ለእኔ ቅርቦቼ፣ ከሕግህ ግን የራቁ ናቸው።¹⁵¹ እግዚአብሔር ሆይ፣ አንተ ግን ቅርብ ነህ፤ ትእዛዛትህም ሁሉ እውነት ናቸው።¹⁵² ሥርዓቶችህ ለዘላለም የጸኑ ሆነው እንዲኖሩ የመሠረትሃቸው መሆናቸውን ከረዥም ጊዜ በፊት ዐወቅሁ።

ሬሰ

¹⁵³ ሕግህን አልረሳሁምና ሥቃዬን ተመልክተህ አድነኝ።¹⁵⁴ ስለ ቆምኩለት ዓላማ ተከላከልልኝ፤ እኔንም አድነኝ፤ በተሰፋ ቃልህ ሕይወቴን አድሰ።¹⁵⁵ ክፉዎች ድንጋጌዎችህን መከተል ስለማይፈልጉ፣ ቤዛነትህ ከእነርሱ የራቀ ነው።¹⁵⁶ እግዚአብሔር ሆይ፣ ርኅራኄህ ታላቅ ነውና በሕግህ ሕይወቴን አድሰ።¹⁵⁷ የሚያሳድዱኝ ጠላቶቼ ብዙዎች ቢሆኑም ከሥርዓቶችህ ፈቀቅ አላልሁም።¹⁵⁸ ሃይማኖት የሌላቸው ሰዎች ለቃልህ ስለማይታዘዙ በመጸየፍ እመለከታቸዋለሁ።¹⁵⁹ መመሪያዎችህን የቴን ያህል እንደምወዳቸው አይተህ አቤቱ፣ በፍቅርህ መጠን ሕይወቴን ጠብቀህ አቄይ።¹⁶⁰ ቃሎችህ ሁሉ እውነት፣ የጽድቅ ሕጎችህም የዘላለም ናቸው።

ሳን

¹⁶¹ ገዢዎች ያለምክንያት ያላድዱኛል፤ ልቤ ግን ቃልህን ሲሰማ በፍርሃት ይንቀጠቀጣል።¹⁶² ታላቅ ምርኮ እንዳገኘ ሰው በተሰፋ ቃልህ እጅግ ደስ ይለኛል።¹⁶³ የሐ

ሰትን ነገር እጠላለሁ፤ እጸየፋለሁ፤ ሕግህን ግን እወዳለሁ።¹⁶⁴ ጽድቅ ስለ ሆነው ሕግህ በቀን ሰባት ጊዜ እወድሰሃለሁ።¹⁶⁵ ሕግህን የሚወዱ ፍጹም ሰላም ያገኛሉ፤ ሊያደናቅፉቸውም የሚችሉ አንዳች ነገር የለም።¹⁶⁶ እግዚአብሔር ሆይ፣ ቤዛነትህን እጠባበቃለሁ፤ ትእዛዛትህንም እፈጽማለሁ።¹⁶⁷ ለሥርዓቶችህ እጅግ ከፍ ያለ ፍቅር ስላለኝ አክብራ እፈጽማቸዋለሁ።¹⁶⁸ የኑሮ ዓላማዎቼ ሁሉ በአንተ ዘንድ በግልጽ የታወቁ ስለሆኑ ለመመሪያዎችህና ለሥርዓቶችህ እታዘዛለሁ።

ታው

¹⁶⁹ እግዚአብሔር ሆይ፣ ጸሎቴ ከፊትህ ይድረስ፤ እንደ ቃልህም ማስተዋልን ሰጠኝ።¹⁷⁰ ልመናዬ ከፊትህ ይቅረብ፤ እንደ ተሰፋ ቃልህም ከችግራ አውጣኝ።¹⁷¹ ድንጋጌዎችህን ስለምታስተምረኝ ከከንፈሮቼ የውዳሴ ቃል ተትረፍርፎ ፈሰሰ።¹⁷² ትእዛዛትህ ሁሉ ጽድቅ በመሆናቸው አንደበቴ ስለቃልህ ይዘምር።¹⁷³ መመሪያዎችህን መርጫለሁና እጅህ እኔን ለመርዳት የተዘጋጀ ይሁን።¹⁷⁴ እግዚአብሔር ሆይ፣ ቤዛነትህን ናፍቁአለሁ፤ ሕግህ ተድላ ደስታዬ ነው።¹⁷⁵ እወድስህ ዘንድ በሕይወት ልኑር፤ ሕግህም በኑሮዬ ይደግፈኝ።¹⁷⁶ እንደ ጠፋ በግስህ ግዘንኩ እኔን አገልጋይህን ፈልገኝ፤ ትእዛዛትህን አልረሳሁምና።

መዝሙር 120

¹ በመከራዬ ጊዜ እግዚአብሔርን ጠራሁት፤ እነርሱም መልሰልኝ።² አቤቱ፣ በአንደበታቸው ከሚዋቹኛ በንግግራቸው ከሚያታልሉ ሰዎች አድነኝ።

³ አንተ የሚሸነግል ምላስ ያለህ ሰው፣ እግዚአብሔር ምን ያደርግህ ይሆን? ከዚህስ የባሰ ምን ነገር ያመጣብህ ይሆን? ⁴ በጠረኛ የሰላ ፍላጻ የሚንቀለቀል የግራር ፍም ይቀጣሃል።

⁵ መቀመጫዬን በሚሴክ ስላደረግሁና በቁጻር መንደር ስለምኖር ወዮልኝ! ⁶ ሰላምን በሚጠሉ መካከል ለረዥም ጊዜ ናሬአለሁ። ⁷ እኔ የሰላም ሰው ነኝ፤ እኔ ስለ ሰላም ስናገር + እነርሱ ጦርነት ደጋፊ ሆነው ይገኛሉ።

መዝሙር 121

¹ «እርዳታ የግገኘው ከወዴት ይሆን?» እያልኩ ዓይኖቼን ወደ ተራራዎች አቅንኛል።

እመለከታለሁ።² እርዳታ የማገኘው ሰማይ ንፍ ምድርን ከፈጠረው ከእግዚአብሔር ነው።

³ እርሱ፣ እግርህ እንዲንሸራተት አያደርግም፤ ጠባቂህ የሆነው አምላክ አያንቀላፋም።⁴ እዎን፣ የእስራኤል ሕዝብ ጠባቂ አያንቀላፋም፤ እይተኛም።

⁵ እግዚአብሔር ይጠብቅሃል፤ እግዚአብሔር በቀኝህ ይቆምልሃል፤⁶ በቀን ፀሐይ አያቃጥልህም፤ ሌሊት በጨረቃ ጉዳት አያገኝህም።

⁷ እግዚአብሔር ከጉዳት ሁሉ ይጠብቅሃል፤ እርሱ ሕይወትህን ይጠብቃል።⁸ እመጣጥህንና አካሄድህን በውጫም በቤትም ይጠብቃል፤ ዛሬም፣ ዘውትርም፣ ለዘላለሙም።

መዝሙር 122

¹ ሰዎች፣ «ወደ እግዚአብሔር ቤት እንሂድ!» ባሉኝ ጊዜ እጅግ ደስ አለኝ።² አየሩሳሌም ሆይ፣ እግሮቻችን በበርሽ ደጃፍ ላይ ቆመዋል።

³ አየሩሳሌም፣ ተገጥጣ እንደ ታነፀች ከተማ ናት።⁴ የእግዚአብሔር ወገን የሆኑት ነገዶች ወደ እርሷ ይወጣሉ፤ እዚያም ለእስራኤል የተሰጠውን ሥርዓት ተከትለው የእግዚአብሔርን ስም ያወድሳሉ።⁵ ሕዝቡን ለመዳኘት የዳዌት ቤት የፍርድ ዙፋኖች በዚያ ተዘርግተዋል።

⁶ ለአየሩሳሌም ሰላም እንዲህ እያላችሁ ጸልዩ፦ «እንኛን የሚወዱ ሁሉ ደገንነታቸው የተረጋገጠ ይሁን።⁷ በቅጥሮችሽ ክልል ውስጥ ሰላም፣ በአዳራሾችሽም ጸጥታ ይሰፈን።»⁸ ስለ ወንድሞቼና ስለ ባልንጀሮቼ ስል፣ «ሰላም ይኑርሽ» እላለሁ።⁹ ለፈጣሪያችን ለእግዚአብሔር ቤት ስል ብልጽግናሽን እሻለሁ።

መዝሙር 123

¹ አቤቱ፣ ዙፋኑን በሰማይ ወደ ሆነው ወደ አንተ ዓይኖቼን አቅንቼ እመለከታለሁ።² አሽከር የጌታውን እጅ እንደሚመለከት፣ ገረድም የእመቤትዋን እጅ እንደምትመለከት፣ ምሕረቱን እስኪያደርግልን ድረስ ዓይኖቻችን ወደ ፈጣሪያችን ወደ እግዚአብሔር ይመለከታሉ።

³ እግዚአብሔር ሆይ፣ ግረን፣ ብዙ ውርደት ታግሠን አሳልፈናልና ይቅር በለን።⁴ የትዕዛረኞችን ሽሙጥ፣ የእብሪተኞችንም ንቀት ታግሠን ቄይተናል።

መዝሙር 124

¹ የእስራኤል ሕዝብ እንዲህ ይበል፦ «እግዚአብሔር አጋራችን ባይሆን ኖሮ፣² ሰዎች ሊያጠቁን በተነሡብን ጊዜ እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ባይሆን ኖሮ፣³ ቀጣቸው በላያችን በነደደ ጊዜ ከነንፍሳችን በዋጡን ነበር፤⁴ የውሃ ሙላት ባሰጠሙን ነበር፤ ኃይለኛ ወራጅ ውሃ ባጥለቀለቀን ነበር፤⁵ የሚያስገመግመው ጉርፍ ጠራርን ይዘን በሂደ ነበር።»

⁶ በጥርሳቸው ዘንጣጥለው እንዳይጥሉን ያደረገ አምላክ ይመስገን።⁷ ከአዳኝ ወጥመድ ሾልክ እንደምትወጣ ወፍ አመለጥን። አዎን፣ ወጥመዱ ተሰበረ፤ እኛም አመለጥን።⁸ እርዳታ የምናገኘው ሰማይንና ምድርን በፈጠረ በእግዚአብሔር ስም ነው።

መዝሙር 125

¹ በእግዚአብሔር የሚታመኑ፣ እንደማትናወጠውና ለዘላለም ጸንታ እንደምትኖረው የጽዮን ተራራ ናቸው።² አየሩሳሌምን ተራሮች እንደ ከበቧት ሁሉ፣ እግዚአብሔርም በሕዝቡ ዙርያ ሆኖ ዛሬም ለዘላለሙም ይጠብቃቸዋል።

³ ለጸድቃን መኖሪያ እንድትሆን በተመደ በችው አገር ላይ የኃጢአተኞች በትረ መንግሥት ጸንቶ አይቁይም። አለበለዚያ ጸድቃን እጃቸውን ክፉ ነገር ለማድረግ ያነሣሉ።

⁴ እግዚአብሔር ሆይ፣ ለደጋጎችና ቅን ልቦና ላላቸው ሰዎች መልካሙን ነገር አድርግላቸው።⁵ ወደ ጠማግ መንገድ የሚያመሩትን ግን እግዚአብሔር ከክፉ አድራጊዎች ጋር ይቀጣቸዋል።

ሰላም ለእስራኤል ሕዝብ ይሁን።

መዝሙር 126

¹ ተግርከው የተሰደዱትን፣ እግዚአብሔር ወደ ጽዮን መልሶ ሲያመጣቸው ነገሩ ሕልም እንጂ እውነት አልመሰለንም።² በዚያን ጊዜ እፋችን በሣቅ፣ አንደበታችንም በደስታ ዝምሬ ተሞላ። በእሕዛብ ዘንድ፣ «እግዚአብሔር ታላቅ ነገር አደረገላቸው» ተብሎ ተነገረ።³ አዎን፣ እግዚአብሔር እጅግ የሚያስደስት ታላቅ ነገር አድርጎልናል።

⁴ እግዚአብሔር ሆይ፣ በነጌቭ በረሃ ያሉ ወንዞች ዝናብ ሲጥል እንደሚሞሉ የእኛንም የቀድሞ ኑር መልሰህ የተሟላ አድርግልን።⁵ በለቅሶ የሚዘሩ፣ የደስታ መዝሙር

እየዘመሩ ያጭዳሉ። ሆኖ ለእር የሚሆነውን ለሀል ቋጥሮ እያለቀሰ የወጣ ገበሬ የመከ ሩን ነዶ ተሸከም እየዘመረ በደስታ ወደ ቤቱ ይመለሳል።

መዝሙር 127

1 እግዚአብሔር ቤትን ካልሠራ ። ቤት ሠራዎች በከንቱ ይደክማሉ። እግዚአብሔር ከተማን ካልጠበቀ የጠባቂዎች ትጋት ከንቱ ነው። 2 እግዚአብሔር ለሚወዳቸው ተኝ ተው ሳሉ እንኳ የሚያስብላቸው ከሆነ ፣ ለዕለት ምግባችሁ ስትሉ በግለዳ የምትነሡት ፣ ማታም እስከ ውድቅት የምታመኹት በከንቱ ነው።

3 ልጆች ፣ ከእግዚአብሔር የሚወረሱ ቅር ሶችና ከእርሱ የሚገኙ ስጦታዎች ናቸው። 4 በጎልግላንት የሚወለዱ ልጆች ፣ በጦረኛ እጅ ያሉ ፍላጻዎችን ይመሰላሉ። 5 ፍላጻዎች ስገባውን የሞሉሰት ጦረኛ ዕድለኛ ነው ፣ ከባላጋራዎቹ ጋር በአደባባይ በሚከራ ክርበት ጊዜ እያፍርም።

መዝሙር 128

1 እግዚአብሔርን የሚፈሩ ፣ በእርሱም መንገድ የሚሄዱ ሁሉ የተባረኩ ናቸው።

2 አንተም የድካምህን ፍሬ ትበላለህ፤ በረከትና ብልጽግና ታገኛለህ። 3 በቤትህ ውስጥ ሚስትህ ፣ ፍሬዎን በየወራቷ እንደምትሰጥ የወይን ግንድ ትሆንልሃለች፤ ልጆችህም በገበታህ ዙርያ እንደ ወይራ ቀንበጥ ይሆኑልሃል። 4 እግዚአብሔርን የሚፈራ ሰው እንዲህ ይባረካል!

5 እግዚአብሔር በሕይወትህ ዘመን ሁሉ ከጽዮን ይባርከህ፤ የአየሩሳሌምን ብልጽግና ለማየት ያብቃህ፤ 6 የልጅ ልጆችህንም ለማየት ዕድሜ ይሰጥህ።

ሰላም ለእስራኤል ሕዝብ ይሁን!

መዝሙር 129

1 የእስራኤል ሕዝብ እንዲህ ይበል፡- «ከልጅነቱ ጀምሮ ብርቱ ጭቂና አደረሱ ብኝ። 2 አዎን ፣ ከልጅነቱ ጀምሮ ብርቱ ጭቂናን እድርሰውብኝ ነበር፤ ነገር ግን በእኔ ላይ ድል ሲያገኙ አልቻሉም። 3 አራሾች ትልማቸውን እያረዘሙ እንደሚያርሱ ፣ ጠላቶቼ ጀርባዬን በጅራፋቸው ቢተለትሉ ትም። 4 እግዚአብሔር ጻድቅ ስለሆነ ፣ በከፋዎች እጅ የታሠርኩበትን ገመድ በጣጥሰ ነጻ አወጣኝ።»

5 ጽዮንን የሚጠሉ ሁሉ በጎፍረት ወደ

ኋላ ይመለሱ። 6 ከማደጉ በፊት እንደሚጠወልግ ፣ በጣራ ላይ እንደ በቀለ ሣር ይሁኑ። 7 ለአሜጁ አንዲት ጭብጥ ፣ ለነዶ ሰብሳቢው አንድ እቅፍ እንኳ እንደማይሞላ ሣር ይሁኑ። 8 የሚያልፉ የሚያገድሙ ሁሉ ፣ «የእግዚአብሔር በረከት በእናንተ ላይ ይሆን ዘንድ በእግዚአብሔር ስም እንመርቃችኋለን» አይበሏቸው።

መዝሙር 130

1 እግዚአብሔር ሆይ ፣ ከወደቅሁበት አዘቅት ውስጥ ሆኜ ወደ አንተ እርሜላሁና ፣ 2 እቤቱ ፣ ድምደን ስማ «ሚረኝ» ብዬ ወደ አንተ የማሰማውን ጨኸት ለማዳመጥ ጆሮህን ወደ እኔ አዘንብል።

3 እግዚአብሔር ሆይ ፣ ኃጢአትን ሁሉ እየመዘገብህ የምትይዝ ቢሆን ፣ ፍር አቤቱ ፣ ከፍርድህ ግን ሊያመልጥ ይችላል? 4 አንተ ግን የደቅርታ አምላክ ነህ፤ ስለዚህም ሰዎች ይፈሩሃል።

5 እግዚአብሔርን ደጅ እጠናለሁ ፣ ነፍሴም ደጅ ትጠናለች፤ እምነቱን በቃሉ ላይ አጥላለሁ። 6 የጋጋትን ውጋጋን በናፍቆት ከሚጠብቁት የሌሊት ዘበኞች ይልቅ ፣ አዎን ፣ የጋጋትን ውጋጋን በናፍቆት ከሚጠባበቁ የሌሊት ዘበኞች ይልቅ ፣ ነፍሴ እግዚአብሔርን በናፍቆት ትጠብቀዋለች።

7 የእስራኤል ሕዝብ ሆይ ፣ እምነታችሁን በእግዚአብሔር ላይ ጣሉ ፣ በማይለወጠው ፍቅር የሚጠበቃችሁና ቤዛ ሆኖ ፍጹም ደገንነትን የሚሰጣችሁ እርሱ ነው። 8 አዎን ፣ እርሱ ራሱ ቤዛ ሆኖ የእስራኤልን ሕዝብ ከኃጢአታቸው ሁሉ ያድናቸዋል።

መዝሙር 131

1 እግዚአብሔር ሆይ ፣ በልቤ አልታቦ ይም፤ በአስተያየቴም አልዘራራም፤ ከአቅሚ በላይ የሆኑ ታላላቅ ጉዳዮችንና ድንቅ ነገሮችን ዐውቃለሁ፤ በማለት አልመጸደቅም። 2 ዳሩ ግን ነፍሴን ፣ የግድን ጡት እንዳስተዉት ልጅ ጸጥ አደረግኋት። አዎን ፣ ነፍሴ በውስጤ የናቱን ጡት እንዳስጣሉት ልጅ ናት።

3 የእስራኤል ሕዝብ ሆይ ፣ እምነታችሁን በእግዚአብሔር ላይ ጣሉ ፣ ዛሬም ፣ ዘወትርም ፣ ለዘላለሙም።

መዝሙር 132

1 እግዚአብሔር ሆይ ፣ ጻዊትን አስበው ፣ በትዕግሥት ጸንቶ ያሳለፋቸውን መከራዎቹን አስታውሱ።

²እርሱ ለእግዚአብሔር የመሐላ ቃሉን ሰጠ፤ ለኃይሉ የያዕቆብ አምላክ ስእለትን እንዲህ ብሎ ተሳለ፡- ³«ከእንግዲህ ወደ ቤቱ አልገባም፤ ወደ አልጋዬም አልወጣም፤ ⁴ዓይኖቼ እንቅልፍ፤ ሽፋሽፍቶቼም ሽልብታ እንዲያገኙ አላደርግም፤ ⁵እእግዚአብሔር ማረፊያ ስፍራ፡ለኃይሉ የያዕቆብ አምላክ ማደሪያ እስካገኝ ድረስ።»

⁶እነሆ በኤፍራታ ሰማነው፤ የዓሪም በተባለው ዱር ውስጥ አገኘነው። ⁷እንዲህም ተባባልን፡- «ኑ! ወደ ማደሪያ ስፍራው እንሂድ፤ በእግሩ መቆሚያ ሥር ሆነን እንሰገድ። ⁸እግዚአብሔር ሆይ፡ ተነሥ! አንተና የኃያልነትህ መገለጫ የሆነው ታሰትህ ወደ ማረፊያ ስፍራህ ግቡ። ⁹ካህናትህ ጽድቅን ይልበሱ፤ ቅዱሳንህም በደስታ ይዘምሩ።»

¹⁰ስለ አገልጋይህ ስለ ዳዊት ስትል አቤቱ፡ እንተ የቀሰሽውን ንጉሥ ፊት አትንጣው። ¹¹እግዚአብሔር በማይታበልና በማይሻር ቃሉ እንዲህ ሲል ለዳዊት ማለት፡- «ከአብራክም ከተገኙ ዘርችህ መካከል አንዱን በዙፋንህ ላይ አስቀምጣለሁ፤ ¹²ልጆችህ ቃል ኪዳንን ቢጠብቁ፤ የማስተምራቸውንም ሥርዓቶች ቢከተሉ፤ ልጆቻቸው በዙፋንህ ላይ ለዘላለም ይቀመጣሉ።»

¹³እግዚአብሔር ጽዮንን መርጧታልና፤ ማደሪያውም ትሆን ዘንድ ወደታልና እንዲህ አለ፡- ¹⁴«ይህች ስፍራ ለዘላለም ማረፊያ ይሆናት፤ እርሷን መርጧታለሁና በእርሷ ላይ ዙፋኔን ዘርግቼ እቀመጣለሁ። ¹⁵የተትረፈረፈ ምርት በመስጠት እባርካታለሁ፤ ድቼቻ በልተው ይጠግባሉ። ¹⁶ካህናቷን የደገንነትን ጸጋ አለብሳቸዋለሁ፤ ቅዱሳንም በደስታ ሲዘምሩ ይኖራሉ።»

¹⁷«በዚያ ዳዊት ሥልጣን እንዲጨብጥ አደርጋለሁ፤ ቀብቼ ላንገሥሁት፤ ብርሃኔን እዘጋጅቼለታለሁ። ¹⁸ጠላቶቼን ጎፍረት አከናንባቸዋለሁ፤ እርሱ የተቀዳጀው ዘውድ ግን የሚያንፀባርቅ ይሆናል።»

መዝሙር 133

¹ወንድማማቾች ተስማምተው በአንድ ነት ሲኖሩ ምንኛ መልካም ነው! የቱንስ ያህል ደስ ያሰኛል! ²በራስ ላይ ሲያፈሱት እስከ ጢም እንደሚወርድ፤ የአሮንን ጢም ዘልቆ የልብሱን አንገትጌ እንዳራሰው፤ ቀጋው ውድ እንደ ሆነው ሽቱ ነው። ³በጽዮን ተራራ ላይ እንደሚያርፈው የአርሞን

ዲም ጤዛ ነው። በዚያ እግዚአብሔር በረከቱን ያወርዳል፤ የዘላለምንም ሕይወት ይሰጣል።

መዝሙር 134

¹እናንተ የእግዚአብሔር አገልጋዮች ሁሉ፡ እናንተ በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ በሌሊት የምታገለግሉ ሁሉ፤ ጌታን አወድሱት። ²በመቅደስ ውስጥ እጆቻችሁን እንሥታችሁ እግዚአብሔርን አወድሱት። ³ሰማይንና ምድርን የፈጠረ እግዚአብሔር፤ በረከቱን ከጽዮን ይሰጣችሁ።

መዝሙር 135

¹ሃሌ ሉያ!
የእግዚአብሔርን ስም አወድሱ፤ እናንተ የእግዚአብሔር አገልጋዮች፤ አወድሱት። ²እናንተ ፈጣሪያችንን እግዚአብሔርን በቤቱና በቤቱ አደባባይ የምታገለግሉት ሁሉ፤ አወድሱት።

³እግዚአብሔር ቸር ነውና አወድሱት፤ ደስ ያሰኛልና ለሰሙ የምስጋና መዝሙር አቅርቡለት። ⁴እግዚአብሔር የያዕቆብን ልጆች፤ የአስራኤልን ሕዝብ የራሱ ሀብት እንዲሆኑ መርጠአቸዋልና።

⁵እግዚአብሔር ታላቅና ከአማልክት ሁሉ የሚበልጥ እንደ ሆነ ዐውቃለሁ። ⁶እግዚአብሔር በሰማይም ሆነ በምድር፤ በውቅያኖሶችም ሆነ በጥልቅ ባሕርች ሁሉ ደስ የሚያሰኘውን ነገር ያደርጋል። ⁷ደመናት ከምድር ዳርቻዎች እንዲነሡ ያደርጋል፤ ከዝናብ ጋር መብረቅን ይልካል፤ ነፋሳትን ከተከማቹበት ስፍራ ይለቃል።

⁸እርሱ በግብጽ አገር ከሰውም፤ ከእንስሳም የተወለደውን በጦር ሁሉ ቀሠፈ። ⁹ግብጽ ሆይ፤ እግዚአብሔር በፈርዖንና በአገልጋዮቹ ሁሉ ላይ ምልክቶቹን አሳየ፤ ተአምራቱን በመካከላችሁ ፈጸመ። ¹⁰አያሌ አሕዛብን በመቅሠፍቱ መታቸው፤ ኃያላን ነገሥታትን ገደለ። ¹¹አዎን፤ የአሞራውያንን ንጉሥ ሴምንን፤ የባሳንን ንጉሥ ዐግንና የቀሩትን የከነዓን ነገሥታት ገደለ። ¹²አገራቸውን ለሕዝቡ ለአስራኤል ርስት አድርጎ ሰጠ።

¹³እግዚአብሔር ሆይ፤ ስምህ ለዘላለም ጸንቶ፤ ዝናህም ከትውልድ ወደ ትውልድ ሲነገር ይኖራል። ¹⁴እግዚአብሔር ለሕዝቡ በጽድቅ ይፈርድላቸዋል፤ ለአገልጋዮቹ ይራራላቸዋል።

¹⁵የአሕዛብ ጣዖቶች በሰዎች እጅ የተቀ

ረጹ ፡ ከብርና ከወርቅ የተሠሩ ናቸው።
 16 አፍ አላቸው መናገር አይችሉም፤ ዓይን አላቸው ፡ ማየት አይችሉም ፤ 17 ጆር አላቸው ፡ መስማት አይችሉም ፤ በአፋቸው ውስጥ እስትንፋስ እንኳ የለም። 18 እነዚህን ጣዖቶች የሚሠሩና በእነርሱ የሚተማመኑ ሁሉ እንደ ሠሯቸው ጣዖቶች ናቸው።
 19 የእስራኤል ወገኖች ሆይ፡ እግዚአብሔርን አወድሱ፤ የኦሮን ወገኖች ሆይ፡ እግዚአብሔርን አወድሱ፤ እርሱን የምትፈሩ ሁሉ፡ እግዚአብሔርን አወድሱ። 21 በአየሩሳሌም ለሚኖረው አምላክ ለእግዚአብሔር ከጽዮን ምስጋና ይድረሰው።
 ሃሌ ሉያ!

መዝሙር 136

1 ለእግዚአብሔር ምስጋና አቅርቡ፤ እርሱ ቸር ነውና።
 ምሕረቱ ለዘላለም ጸንቶ ይኖራል።
 2 ለአማልክት አምላክ ምስጋና አቅርቡ፤
 ምሕረቱ ለዘላለም ጸንቶ ይኖራል።
 3 ለገዢዎች ገዢ ምስጋና አቅርቡ፤
 ምሕረቱ ለዘላለም ጸንቶ ይኖራል።
 4 እርሱ ብቻውን ታላላቅ ተአምራት ለሚያደርገው፡
 ምሕረቱ ለዘላለም ጸንቶ ይኖራል።
 5 ሰማያትን በጥበቡ ለሠራ፤
 ምሕረቱ ለዘላለም ጸንቶ ይኖራል።
 6 ምድርን በውሃ ላይ ለዘረጋ፤
 ምሕረቱ ለዘላለም ጸንቶ ይኖራል።
 7 ታላላቅ ብርሃናትን ለፈጠረ፤
 ምሕረቱ ለዘላለም ጸንቶ ይኖራል።
 8 ፀሐይ በቀን እንዲሠለጥን ላደረገ፤
 ምሕረቱ ለዘላለም ጸንቶ ይኖራል።
 9 ጨረቃና ከዋክብት በሌሊት እንዲሠለጥን ለወሰነ፤
 ምሕረቱ ለዘላለም ጸንቶ ይኖራል።
 10 የግብጽን በኮሮች ሁሉ ለቅሠፈ፤
 ምሕረቱ ለዘላለም ጸንቶ ይኖራል።
 11 የእስራኤልን ሕዝብ ከመካከላቸው ለይቶ ላወጣ፤
 ምሕረቱ ለዘላለም ጸንቶ ይኖራል።
 12 በኃያል እጁና በተዘረጋ ክንዱ፤
 ምሕረቱ ለዘላለም ጸንቶ ይኖራል።
 13 የኤርትራን ባሕር ከሁለት ለከፈለ፤
 ምሕረቱ ለዘላለም ጸንቶ ይኖራል።
 14 የእስራኤልን ሕዝብ በመካከሉ መርቶ ላሳለፈ፤
 ምሕረቱ ለዘላለም ጸንቶ ይኖራል።

15 ፈርዖንና ሠራዊቱን በኤርትራ ባሕር ውስጥ ላሰጠመ፤
 ምሕረቱ ለዘላለም ጸንቶ ይኖራል።
 16 ሕዝቡን በምድረ በጻ መካከል ለመራ፤
 ምሕረቱ ለዘላለም ጸንቶ ይኖራል።
 17 ታላላቅ ነገሥታትን እየመታ ለጣለ፤
 ምሕረቱ ለዘላለም ጸንቶ ይኖራል።
 18 ኃያላን ነገሥታትን ለገደለ፤
 ምሕረቱ ለዘላለም ጸንቶ ይኖራል።
 19 የአሞራውያንን ንጉሥ ሴዎንን፤
 ምሕረቱ ለዘላለም ጸንቶ ይኖራል።
 20 የባሳንን ንጉሥ ዐግን፤
 ምሕረቱ ለዘላለም ጸንቶ ይኖራል።
 21 አገራቸውን ርስት አድርጎ ለሰጠባቸው፤
 ምሕረቱ ለዘላለም ጸንቶ ይኖራል።
 22 ለአገልጋዮቹ ለእስራኤል ሕዝብ ላወረሳቸው፤
 ምሕረቱ ለዘላለም ጸንቶ ይኖራል።
 23 ተዋርደን ሳለን ላሰበን፤
 ምሕረቱ ለዘላለም ጸንቶ ይኖራል።
 24 ከጠላቶቻችን እጅ ነጻ ላወጣን፤
 ምሕረቱ ለዘላለም ጸንቶ ይኖራል።
 25 ለፍጥረት ሁሉ የዕለት ምግቡን ለሚሰጥ፤
 ምሕረቱ ለዘላለም ጸንቶ ይኖራል።
 26 ለሰማይ አምላክ ምስጋና አቅርቡለት።
 ምሕረቱ ለዘላለም ጸንቶ ይኖራል።

መዝሙር 137

1 ተማርክን ሳለን በባቢሎን ወንዞች ጻር ተቀምጠን ጽዮንን አስታውሰናት አለቀሰን።
 2 በገናዎቻችንን በአካያ ዛፎች ላይ ሰቅለን አኖርን። 3 የሚያስጨንቁን ማራኪዎቻችን ግን ፡ «እስቲ ከጽዮን ዝማሬዎች አንዱን አሰሙን» እያሉ የደስታ ዝማሬ እንድንዘምር ላቸው አጥብቀው ወተወቱን።
 4 ለመሆኑ በባዕድ አገር ሆነን የእግዚአብሔርን ዝማሬ እንዴት አድርገን እንዘምራለን? 5 አሁንም አየሩሳሌም ሆይ ፡ ብረሳሽ ቀኝ እጄ ይዛልብኝ። 6 ባላስብሽና አንቺን ከደስታዬ ሁሉ በላይ ባላደርግሽ ምላሴ ከት ናጋዬ ጋር ይጣበቅ።
 7 እግዚአብሔር ሆይ ፡ አየሩሳሌም በጠላት እጅ በወደቀችበት ቀን ኤደማውያን ፡ «አፍርሷት! ከሥር ከመሠረቷ አፍርሷት!» እያሉ ያስተጋቡትን ጩኸት አትዘንጋ።
 8 ጨርሰሽ እንድትጠፈ የተፈረደብሽ አንቺ ባቢሎን ፡ በእኛ ላይ የፈጸምሽውን ግፍና በደል የሚበቀል። 9 ልጆችሽንም ይዞ በዓለት ላይ የሚፈጠፍጣቸው እርሱ የተመሰገነ ነው።

መዝሙር 138

¹ እግዚአብሔር ሆይ፡ ከልቤ አወድስሃ ለሁ፡ በእማልክት ፊት ቆሜ ውዳሴህን በዚህ አስማለሁ። ² ስለ ፍቅርህ ስለ ታማኝነትህ ቅዱስ በሆነው ቤተ መቅደስህ ፊት ለፊት እስግድልሃለሁ፡ ስምህንም አወድሳለሁ፡ እንተ ስምህንና ቃልህን ከሁሉ በላይ ገናና አድርገሃልና። ³ በጠራሁህ ጊዜ መለስህልኝ፤ ደፋርና ልቦ ጽኑም አደረግኸኝ።

⁴ እግዚአብሔር ሆይ፡ በዚህ ዓለም ያሉ ነገሥታት ሁሉ ቃልህን በሚሰሙበት ጊዜ ያወድሱህ። ⁵ አዎን፤ የእግዚአብሔር ክብርና ምስጋና ታላቅ ነውና የእግዚአብሔርን መንገድ እያምገሱ ይዘምሩ።

⁶ እግዚአብሔር ከሁሉ በላይ ቢሆንም ዝቅተኛውን ከመመልከት ቸል አይልም፤ ትዕቢተኛውን ግን ከሩቅ ያውቀዋል። ⁷ አቤቱ፡ በመከራ መካከል ባልፍ እንኳ አንተ ሕይወቴን ትጠብቃለህ። በጠላቶቼ ቍጣ ላይ እጅህን ትዘረጋለህ፤ በቀኝህም ታድነኛለህ። ⁸ እግዚአብሔር ያሰበልኝን ይፈጽምልኛል። አቤቱ፡ ፍቅርህ ለዘላለም ጸንቶ የሚኖር ነውና የእጅህ ሥራ የሆኑትን ፍጥረቶችህን ቸል አትበላቸው።

መዝሙር 139

¹ እግዚአብሔር ሆይ፡ መረመርኸኝ፤ ዐወቅኸኝም። ² የምቀመጥበትንና የምነግበትን ጊዜ ታውቃለህ፤ የልቤን አሳብ ከሩቅ ጠልቀህ ትገነዘበዋለህ። ³ የምሄድበትንና የማርፍበትን ለይተህ ታስተውላለህ፤ መንገዶቼ ሁሉ በአንተ ዘንድ የታወቁ ናቸው። ⁴ እግዚአብሔር ሆይ፡ እንድ ቃል ከመናገሪ በፊት፡ እንተ አስቀድመህ አሳቤን ታውቀዋለህ።

⁵ እነሆ አንተ፡ እጅህን በላዩ አሳርፈህ ከኋላም ከፊትም ከለልኸኝ። ⁶ ዕውቀትህ እጅግ የሚደንቅ፡ ከአእምሮዬም እጅግ የሚልቅ ይሆንብኛል።

⁷ ከመንፈስህ ወዴት ልሄድ እችላለሁ? ከፊትህስ ወዴት እሸሻለሁ? ⁸ ወደ ሰማያት ብወጣ፤ በዚያ አንተ አለህ። ወደ ጥልቅ ባሕርም ብወርድ፡ እንተ ከዚያ ነህ። ⁹ ጐሕ ሲቀድ እንደሚነግ ንስር በርሬ ራቅ ካለው የውቅያኖስ ጻርቻ ባርፍ፡ ¹⁰ በዚያ እንኳ እጅህ ይመራኛል፤ ቀኝ እጅህም አጥብቆ ይይዘኛል።

¹¹ «በእርግጥ ጨለማ ይሰውረኛል» ብል፡ ሌሊቱ በዙርያዬ ብርሃን ይሆንብኛል። ¹² በአንተ ዘንድ ግታ አይጨልም

ምና፤ ሌሊትም እንደ ቀን ያበራል፤ ጨለማ በአንተ ዘንድ ብርሃን ነውና።

¹³ አቤቱ፡ አንተ ውሳጣዊ አካሌን ፈጥረሃል፤ በእናቱ ማገገን በጥበብ አገጣጥመህ ሠራኸኝ። ¹⁴ ግሩምና ድንቅ ሆኜ ተፈጥራለሁና አወድስሃለሁ፡ ሥራህ ዕፁብ ድንቅ መሆኑን ደገና አድርጌ ዐውቃለሁ። ¹⁵ በእናቱ ማገገን በሰውር በተጸነሰኩበት ጊዜ፡ አጥንቶቼ ከአንተ አልተሰወሩም። አካሌ በምድር ውስጥ እርስ በርሱ በሚገጣጠም በት ጊዜ፡ ¹⁶ ገና ቅርጽ ያላገኘውን ሰውነቴን ዓይኖችህ አዩ። ለዕድሜዬ ከወሰንካ ቸው ዓመታት እንዴ እንኳ ሳይጀመር ዘመናቼ በሙሉ አስቀድመው በመጽሐፍህ ተመዝግበዋል።

¹⁷ ፈጣሪዬ ሆይ፡ አሳባችሁ በእኔ ዘንድ ምንኛ ውደቶና የተከበሩ ናቸው! መጠናቸውስ ምን ያህል የሰፋ ነው! ¹⁸ ብዌጥራቸው ከምድር አሸዋ የበዙ ይሆናሉ። አቤቱ፡ ተኝቼ በምነቃበት ጊዜ ከአንተ ጋር ነኝ።

¹⁹ እግዚአብሔር አምላክ ሆይ፡ በእርግጥ አንተ ክፉዎችን ትገድላቸዋለህ። ስለዚህ ደም የሚያፈሱ ሰዎች ከእኔ ይወገዱ!

²⁰ ስለ አንተ በክፉ መንፈስ ይናገራሉና፤ ተቃዋሚዎችህ ስምህን ያጉድፋሉ። ²¹ እግዚአብሔር ሆይ፡ የሚጠሉህን እኔ አልጠላኝ ቸውምን? በአንተ ላይ ያመፁትንስ አልተጸዩናኳቸውምን? ²² እነርሱን ፍጹም በሆነ ጥላቻ እመለከታቸዋለሁ፤ ጠላቶቼም አድርጌ እዌጥራቸዋለሁ።

²³ እግዚአብሔር አምላክ ሆይ፡ መርምረኝ፤ ልቤንም ድረስበት፤ ፈትነኝ፤ አሳቤንም ዕወቅ። ²⁴ በውስጤ ክፉት እንዳለብኝ ተመልክተህ በዘላለማዊው መንገድ ምራኝ።

መዝሙር 140

¹ እግዚአብሔር ሆይ፡ ከክፉ ሰዎች አስጥለኝ፤ ከጠበኞችም ጠብቀኝ፤ ² በልባቸው ውስጥ የተንኩል ዕቅድ ያውጠኑኑናሉና፤ በየዕለቱም ጦርነት ለመቀስቀስ ያሰፈሰፋሉና። ³ እንደበታቸው እንደ እባብ ምላስ የሰላ ነው፤ ከከንፈሮቻቸው የሚወጣው የአፋኝት መርዝ ነው።

⁴ አቤቱ፡ በክፉዎች እጅ እንዳልወድቅ ጠብቀኝ፤ እግሮቼን ጠልፈው ለመጣል ከሚያደቡ ጠበኞች ሰዎች ከለሉኝ። ⁵ ትዕቢተኞች ወጥመዳቸውን በሰውር አዘጋጅተውብኛል፤ መረባቸውን ዘርግተውብኛል፤ በመንገድም አሸከላቸውን ጠምደውብኛል።

⁶ እግዚአብሔር ሆይ፣ አንተን፣ «ፈጣሪዬ ነህ» አልሁሁ። አሁንም፣ ማረኝ ብዬ የማቀር ብለህን ልመና ሰማኝ። ⁷ የሁሉ ገዢ የሆንህ እግዚአብሔር ሆይ፣ በውጊያ ላይ ጋሻ ሆነህ የምትጠብቀኝ ጽኑ አዳኝ አንተ ነህና፣ ⁸ አቤቱ፣ ከፋዎች በትሰጧት እንዳይወጡና የተመኙትን አትሰጣቸው፣ ፅቅዳቸውንም አታሳካላቸው።

⁹ ዙርያዬን ያከበቡኝ ሁሉ፣ በአንደበታቸው ተናግረው ያመጡት መከራ በየራሳቸው ላይ ይውረድባቸው። ¹⁰ የእሳት ፍም በላያቸው ይፍሰስባቸው፣ ለምን ጊዜውም ተመልሰው እንዳይነሡ በእሳቱ ነበልባልና ማጥ በበዛበት አዘቅት ውስጥ ይውደቁ። ¹¹ የሰው ስም አጥፊዎች በአገሪቱ ውስጥ ይልቷቸው አይነሩ። ጠበኞችን ጥፋታቸው እየተከታተለ ከውድቀት ያድርሳቸው።

¹² እግዚአብሔር ለተጠቁት ትክክለኛ ፍርድ እንደሚሰጥና ለችግረኞች መብታቸውን እንደሚያስጠብቅ ዐውቃለሁ። ¹³ በእርግጥ ጻድቃን ስምህን ያወድሳሉ፣ ቅኖችም በፊትህ ይኖራሉ።

መዝሙር 141

¹ እግዚአብሔር ሆይ፣ ወደ አንተ እጮሃለሁና ፈጥነህ ድረስልኝ። ወደ አንተ በምጣራበት ጊዜ ጨኸቱን ሰማ። ² ጸሎቴ እንደ ፅግን ሽታ ከፊትህ ይቅረብ፤ እጆቼን እን ሥቼ የማቀርብልህ ምስጋና እንደ ምሽት መሥዋዕት ይሁን።

³ አቤቱ፣ ለአንደበቱ ዘብ አቁም፣ ለከንፈሮ ጅም ጠባቂ አድርግ። ⁴ ከመፀፀኞች ጋር በባደል ሥራ እንዳልመሳጠር፣ ልቤም በከፋት እንዳይማረክ፣ ከድግዛቸውም እንዳልሳተፍ አድርግ።

⁵ ጻድቅ ሰው ይቅጣኝ፤ እንደ ምሕረት አቁጥረዋለሁ፤ ይገሥፀኝ፤ በራሴ ላይ እንደ ፈሰሰ ቅባት ይሆንልኛል፤ አልቀባውም አልልም።

ጸሎቴ ግን ምን ጊዜም በከፋ አድራጊዎች ላይ ነው፤ ⁶ ገዢዎቻቸው ከገደል አፋፍ ተወርውረው ይጣላሉ፤ የተናገርኩት ቃል ሳይፈጸም ስለማይቀር ለከፋዎች ትምህርት ይሆናቸዋል። ⁷ እንዲሁም ይላሉ፦ «ገበሬ ሲያረስ መሬቱን እየገመሰ ኋሉን እንደሚያፈራርሰው ሁሉ፣ አጥንታችን እንዲሁ በመቃብር አፍ ላይ ተበትኖ ቀረ።»

⁸ የሁሉ ገዢ የሆንክ እግዚአብሔር ሆይ፣ እኔ ዓይኖቼን ወደ አንተ አቅንኛ እመለከታለሁ፤ አንተን ተማፅኛለሁና ለሞት አሳ

ልፈህ አትሰጠኝ። ⁹ ከፋ አድራጊዎች እኔን ለመጣል ካዘጋጁት ወጥመድ፣ ከዘረጉትም አሸክላ አድነኝ። ¹⁰ እኔ በደገና ሳልፍ፣ ከፋዎች ግን በዘረጉት መረባቸው ውስጥ ይውደቁ።

መዝሙር 142

¹ ልመናዬን ወደ እግዚአብሔር በጩኸት አቀረብኩ፤ እግዚአብሔር እንዲምረኝ ድምጸን ከፍ አድርጌ አሰማሁ። ² ብሎቴን በፊቱ ዘርዘራ እገልጻለሁ፤ ችግራን አንድ በአንድ እነግረዋለሁ።

³ መንፈሴ እየደከመ በሚሄድበት ጊዜ መንገዴን የምታውቅ አንተ ነህ፤ እነሆ በመንገዴ ላይ ሰዎች ወጥመዳቸውን ሰውረውብኛል። ⁴ ወደ ቀኝ አየሁ፤ ተመለከትሁ፤ አይዞህ የሚለኝ አንድም አላገኘሁም። መጠጊያ የሚሆነኝ አጣሁ፤ ለሕይወቴ የሚጠነቀቅላት ማንም የለም።

⁵ እግዚአብሔር ሆይ፣ ወደ አንተ እጮሃለሁ፤ እንዲሁም እላለሁ፦ «አንተ መጠጊያዬ፣ በሕያዋንም ምድር ዕድል ፈንታዬ ነህ።» ⁶ ተስፋ በሚያስቁርጥ ችግር ላይ ነኝና ልመናዬን ስማ፤ የሚያሳድዱኝ እጅግ ስለ በረቱብኝ አልቻልኳቸውምና ከእጃቸው አስጥለኝ። ⁷ ስምህን አወድሰ ዘንድ ከእስራቴ ፈተህ ነጻ አውጣኝ። ለእኔ ከፈጸምከው ችርነትህ የተነሣ ጻድቃን በዙርያዬ ይሰበሰባሉና።

መዝሙር 143

¹ እግዚአብሔር ሆይ፣ ጸሎቴን ሰማ፤ ማረኝ ብዬ የማቀርብልህን ልመናዬን አድምጥ፤ ስለ ታማኝነትህና ስለ ጽድቅህ ስትል እኔን ለማዳን ድረስልኝ። ² አቤቱ፣ እኔን አገልጋይህን ወደ ፍርድ አደባባይ አውጥተህ አታጋልጠኝ፤ በአንተ ፊት ጻድቅ የሆነ ሕያው ፍጡር የለምና።

³ ጠላት እያሳደደኝ ነው፤ ከመሬት እስከ ደባለቅ አገላለጽ። ቀደም ብለው እንደ ሞቱት በሌለማ ውስጥ እንድናር አድርጎኛል። ⁴ ስለዚህ መንፈሴ እየደከመ ሄደ፤ ልቤም ተስፋ ቁረጠ።

⁵ የድሮውን ዘመን አስታወስኩ፤ ሥራዎችህን ሁሉ አሰላሰልኩ፤ የእጆችህን ሥራ አጤናለሁ። ⁶ እጆቼን ወደ አንተ ዘረጋሁ፤ ውሃ እንደ ጠማት እንደ ቁላ መሬት ነፍሴ እንተን ተጠማች።

⁷ አቤቱ፣ ፈጥነህ መልሰልኝ፤ መንፈሴ አንተን ከመናፈቁ የተነሣ ደከመ። ፊትህን

ከእኔ አትሰውር፤ ወደ መቃብር እንደ ወረደት ሙታን አልሁን።⁸ የማለዳው ጉሕ የማይለወጠውን ፍቅርህን ያሰማኝ፤ በእንተ ተማጽኛለሁና፤ ነፍሴ ወደ አንተ ስላዘነበለች ልከተለው የሚገባኝን መንገድ አሳየኝ።⁹ አንተን የሙጥኝ ብያለሁና አቤቱ፣ ከጠላቶቼ አስጥለኝ።¹⁰ የአንተን ፈቃድ እንድፈጽም አስተምረኝ፤ አንተ ፈጣሪዬ ነህና፤ ቅዱስ መንፈስህ በጽድቅ ጉዳና ይምራኝ።

መዝሙር 144

¹ እጆቼን ለጦርነት፣ ጣቶቼንም ለውጊያ ለሚያሠለጥናቸው፣ መከታዬ ለሆነው ለእግዚአብሔር ምስጋና ይሁን።² የሚወደኝ ፈጣሪዬ መጠጊያዬ፣ መከላከያዬና መድኅኔ፣ ሕዝቦችን ሰጥ ለጥ አድርጎ የሚያስገዛልኝ የምተማመንበት ጋሻዬ እርሱ ነው።

³ አቤቱ፣ ይህን ያህል ትጠነቀቅለት ዘንድ፣ ይህን ያህል ስታሰብለት ዘንድ የሰው ልጅ ከቶ ምንድን ነው? ሰው እንደ እስትንፋስ ነው፤ ዕድሜውም እንደ ጥላ ፈጥኖ ያልፋል።

⁵ እግዚአብሔር ሆይ፣ ሰማያትን ዝቅ አድርግና ከመኖሪያህ ውረድ፤ ይጨሱ ዘንድ ተራሮችን ዳሰሳቸው።⁶ መብረቆችን በፈትህ ላክና ጠላቶችህን ይበታተኗቸው፤ ፍላጻዎችህን እየወረወርክ ተከታትለህ አጥፋቸው።⁷ እጅህን ከሰማይ ዘርጋ፤ በውቅያኖስ ውስጥ ከመስጠምና በባዕዳን ከመግዛት አድነኝ፤ እስጥለኝም።⁸ አንደበታቸው በሽንገላ፣ ቀኝ እጃቸውም በሸፍጥ የተሞላ ነውና።

⁹ እግዚአብሔር አምላክ ሆይ፣ አዲስ ቅኔ ተቀኝቼ፣ አሥር አውታር ያለውን በገና እየደረደርኩ እዘምርልሃለሁ።¹⁰ ለነገሥታት ድልን ለሚያገኙና ጽፍና አገልጋዩን ዳዊትን ከተሠነዘረበት ሰይፍ ላዳን ለእግዚአብሔር በዜማ ምስጋና አቀርባለሁ።

¹¹ አንደበታቸው በሽንገላ፣ ቀኝ እጃቸውም በሸፍጥ ከተሞላ ከባዕዳን ሥልጣን አድነኝ፤ እስጥለኝም።

¹² ወንዶች ልጆቻችን በጉልማስነታቸው መልካም እንክብካቤ እንደ ተደረገላቸው አትከልት፣ ሴቶች ልጆቻችንም ለቤተ መንግሥት ጌጥ እንደ ተቀረጹ ዓምዶች ይሆናሉ።¹³ ጉተራዎቻችን በእህል ይሞላሉ፤

በጎቻችን በብዙ ሺህ በመራባት፣ ማሰማሪያ መስኮቻችንን ያለብሳሉ፤¹⁴ በራዎቻችን ከባድ ጭነት በመሸከም ያገለግላሉ። ቅጥር ጎቻችን አይደረፍም፤ በምርኮ መወለድም አይኖርም፤ በጉዳናዎቻችን ላይ የዋይታ ድምፅ አይሰማም።

¹⁵ ይህ እውን የሆነለት ሕዝብ የተባረከ ነው፤ እግዚአብሔር አምላክ የሆነ ሕዝብ የተባረከ ነው።

መዝሙር 145

¹ ፈጣሪዬ አምላኬ፣ ከፍ ከፍ አደርግሃለሁ፤ ስምህንም ለዘላለም ሳወድስ እኖራለሁ።² በየዕለቱ አወድስሃለሁ፤ ስምህን ለዘላለም ከፍ አድርጌ አመሰግናለሁ።

³ እግዚአብሔር ታላቅ ነው፤ ብቻውን መወደስ የሚገባው ነው፤ የታላቅነቱን መጠን ከቶ ማንም ሊለካው አይችልም።⁴ ትውልዶች ሥራዎችህንና ኃይልህን አንዱ ለሌላው በማስተላለፍ እያወደሱና እያሞገሱ ይተርካሉ።⁵ ገናና ስለ ሆነው ስለ ግርማህ ያሸበረቀ ክብር ይናገራሉ፤ እኔም ድንቅ ሥራዎችህን አሰላስላለሁ።⁶ እነርሱ ግሩም ስለ ሆኑት ሥራዎችህ ኃይል ያስረዳሉ፤ እኔም ስለ ታላላቅ ድርጊቶችህ በይፋ እናገራለሁ።⁷ እነርሱ ስለ ሰፊው ቸርነትህ የመታሰቢያ በዓል ያደርጋሉ፤ ስለ ጽድቅህም በደስታ ይዘምራሉ።

⁸ እግዚአብሔር ለጋሰና ርኅሩኅ፣ ለቀጣ የዘገየ፣ ፍቅሩ ግን የበዛ ነው።⁹ እግዚአብሔር ለሁሉ ቸር ነው፤ ለፍጥረቱ ሁሉ ርኅሩኅ ነው።¹⁰ አቤቱ፣ አንተ የፈጠርኸው ነገር ሁሉ ያወድስሃል፤ ቅዱሳንህም፣ «ብሩክ ነህ» እያሉ ያመሰግኑሃል።¹¹ የመንግሥትህን ገናና ክብር፣ ኃይልነትህንም ይናገራሉ፤¹² በኃይልነትህ የፈጸምካቸውን ሥራዎችና የመንግሥትህን ያሸበረቀ ገናና ክብር ለሰዎች ሁሉ ያስታውቃሉ።¹³ መንግሥትህ የዘላለም መንግሥት ናት፤ ግዛትህም ከትውልድ ወደ ትውልድ ጸንቶ ይኖራል።

እግዚአብሔር የተሰፋ ቃሉን ሁሉ ለመፈጸም የታመነ ነው፤ የፈጠረውን ፍጥረት ሁሉ ይወዳል።¹⁴ እግዚአብሔር ሊወድቁ የሚገን ዳገዱትን ይደግፋቸዋል፤ በውርደት ያገኑበትንም ቀና አድርጎ ያነሣቸዋል።¹⁵ የፍጥረት ሁሉ ዓይን ወደ አንተ ይመለከታል፤ አንተም በተገቢው ጊዜ ምግባቸውን ትሰጣቸዋለህ።¹⁶ እጅህን ዘርግህ ሕይወት ያለውን የያንዳንዳችን ፍጥረት ፍላጎት ታረክለህ።

¹⁷ እግዚአብሔር በሚያደርገው ነገር

ሁሉ ጸድቅና ለፈጠረው ፍጥረት ሁሉ ርኅ ፍኅ ነው።¹⁸ እግዚአብሔር ለሚጠሩት ሁሉ፣ አዎን፣ በእውነት ለሚጠሩት ሁሉ ቅርብ ነው።¹⁹ ለሚፈሩት፣ ፍላጎታቸውን ያሟላላቸዋል፤ ጸሎታቸውን ሰምቶ ያድናቸዋል።²⁰ እግዚአብሔር የሚወዱትን ሁሉ ይጠብቃቸዋል፤ ከፋዎችን ግን ሁሉንም ያጠፋቸዋል።

²¹ አንደበቱ የእግዚአብሔርን ውዳሴ ይናገራል፤ ፍጡር ሁሉ ቅዱስ ስሙን ለዘላለም ያወድሰው።

መዝሙር 146

1 ሃሌ ሉያ!

ነፍሴ ሆይ፣ እግዚአብሔርን አወድሺ።² ዕድሜዬን ሙሉ እግዚአብሔርን ሳወድሰው እኖራለሁ፤ በሕይወት በምኖርበት ዘመን ሁሉ ፈጣሪዬን በዚህ አመሰግናለሁ።

³ ማዳን በማይችሉ ሟች በሆኑ ባለሥልጣናት አትተማሙ።⁴ ነፍሳቸው በምትለይ በት ጊዜ ወደ አፈርነት ይመለሳሉ፤ በሞታቸውም ዕለት ዕቅዳቸው ሁሉ እንዳልነበረ ይሆናል።

⁵ የያዕቆብ አምላክ ረዳቱ የሆነለት፣ ተስፋውንም በፈጣሪው በእግዚአብሔር ላይ የጣለ ሰው የተባረከ ነው።⁶ እግዚአብሔር ለዘላለም የታመነ ሆኖ የሚኖር፣ የሰማይና የምድር፣ የውቅያኖሶችና በውስጣቸው ያለው ሁሉ ፈጣሪ ነው።⁷ እርሱ የተጠቁትን በዓላማቸው ይደግፋቸዋል፤ ለተራሮትም ምግብ ይሰጣቸዋል። እግዚአብሔር እስረኞችን ነጻ ያወጣቸዋል፤⁸ እግዚአብሔር የዕውራንን ዓይን ያበራል፤ እግዚአብሔር የተዋረዱትን ከፍ ያደርጋቸዋል፤ እግዚአብሔር ጸድቃንን ይወዳቸዋል፤⁹ እግዚአብሔር ስደተኞችን ይጠብቃቸዋል፤ የሙት ልጆችንና መበለቶችን ተከባክቦ ያኖራቸዋል። የክፋዎችን መንገድ ግን ያጠፋል።

¹⁰ ጽዮን ሆይ፣ አምላክሽ እግዚአብሔር ትውልዶችን ሁሉ ሲገዛ የሚኖር የዘላለም ንጉሥ ነው።

ሃሌ ሉያ!

መዝሙር 147

1 ሃሌ ሉያ!

ፈጣሪያችንን እግዚአብሔርን በዝማሬ ማመስገን ምንኛ መልካም ነው! እርሱን ማወደስ ምንኛ የሚያስደስትና የሚገባ ነው!

² እግዚአብሔር እየሩሳሌምን ያንጸታል፤ በምርኮ የተበተኑትንም እስራኤላውያን ይሰበስባቸዋል።³ በኃዘን ቅስጣቸው የተሰበረውን ይፈውሳል፤ ቀሳሳቸውንም ይጠግናል።

⁴ የከዋክብትን ብዛት ይወስናል፤ እያንዳንዳቸውን በየሰማቸው ለይቶ ይጠራቸዋል።⁵ ጌታችን እግዚአብሔር ታላቅ፣ በሥልጣኑም ኃያል ነው፤ ለጥበቡ ድንበር የለውም።⁶ እግዚአብሔር ትሑታንን ከፍ ከፍ እያደረገ ያኖራቸዋል፤ ከፋዎችን ግን አዋርዶ ይጥላቸዋል።

⁷ እግዚአብሔር የምስጋና መዝሙር ዘምሩለት፤ ለአምላካችን በበገና እየታጀባችሁ አዘሙለት።⁸ እርሱ ሰማዩን በደመናት ይሸፍናል፤ በምድርም ላይ ዝናብ ያዘን ባል፤ ለምላም ሣር በየተራራው ላይ እንዲበቅል ያደርጋል።⁹ ለቀራ ሜጨቶችና ለከብቶች በሚያስፈልጋቸው ጊዜ ምግባቸውን ይሰጣቸዋል።

¹⁰ በፈረስ ኃይል፣ በእግረኛም ጦር በሚተማመኑ አይደሉትም፤¹¹ እግዚአብሔር፣ በሚፈሩትና እምነታቸውን በማይለወጠው ፍቅር ላይ በሚጥሉት ደስ ይለዋል።

¹² እየሩሳሌም ሆይ፣ ለእግዚአብሔር ከፍ ያለ ምስጋና አቅርቢ፤ ጽዮን ሆይ፣ አምላክሽን እግዚአብሔርን አወድሺ።¹³ እርሱ የበሮችሽን መቀርቀሪያ አጠንክሮልሻል፤ በክልልሽ ውስጥ የሚኖረውንም ሕዝብሽን ባርኮልሻል።¹⁴ በወሰኖችሽ ዙርያ ሰላምን ሰጥቶሻል፤ እጅግ ባሚረ የሰንዶ ምርት አጥግቦሻል።

¹⁵ ትእዛዙን ወደ ምድር ይልካል፤ ቃሉም ፈጥኖ ይተላለፋል።¹⁶ አመዳዩን እንደ ባዘቶ በመሬት ላይ ያነጥፈዋል፤ ውርጨን እንደ አመድ ይበትነዋል።¹⁷ በረዶውን እንደ ጠጠር እያስፈነጠረ ያወርደዋል። የቀሩን ኃይል ማን ይቋቋመዋል?¹⁸ በትእዛዙ፣ ሁሉም ይቀልጣል፤ ነፍሱን ቀስ ቅስ ሲያነፍሰው ውሃው እየፈሰሰ ይወርዳል።

¹⁹ ቃሉን ለያዕቆብ፣ ሕጉንና ድንጋጌዎቹን ለእስራኤል ሕዝብ ገለጠላቸው።²⁰ ይህንን ለሌሎች ሕዝቦች አላደረገውም፤ ሕጉን አልገለጠላቸውም።

ሃሌ ሉያ!

መዝሙር 148

1 ሃሌ ሉያ!

በሰማያት ያላችሁ እግዚአብሔርን አወድሱት፤ በላይ በአርያም ሆናችሁ

አወድሱት።² መላእክቱ ሁሉ አወድሱት፤ የሰማይ ሠራዊቱ ሁሉ አወድሱት።³ ፀሐይና ጨረቃ አወድሱት፤ እናንተ ብሩሃን ከዋክብት ሁሉ አወድሱት።⁴ እናንተ ሰማየሰማያት አወድሱት፤ ከጠፈር በላይ ያላችሁ ውሆች አወድሱት።⁵ እነዚህ ሁሉ የእግዚአብሔርን ስም ያወድሱ፤ በእርሱ ትእዛዝ ተፈጥረዋል።⁶ ለዘላለም በማይሻር ድንጋጌው፤ እንዳይናወጡ አድርጎ በየቦታቸው መድብእቸዋል።

⁷ በምድር ያላችሁ፤ እግዚአብሔርን አወድሱት፤ እናንተ ግዙፋን የባሕር ተንቀሳቃሾችና የውቅያኖስ ጥልቀቶች ሁሉ፤⁸ መብረቅና በረዶ፤ እውነትና ደመናት፤ የጌታን ትእዛዝ የምትፈጽሙ ዓውሎ ነፋሳት፤⁹ እናንተ ተራሮችና ኩረብታዎች ሁሉ፤ የፍሬ ዛፎችና ዝግግዎች ሁሉ፤¹⁰ የዱር አራዊትና የቤት እንስሳት ሁሉ፤ በደረታቸው የሚሳቡ ፍጡሮችና በክንፋቸው የሚበሩ አዕዋፍ፤¹¹ የምድር ነገሥታትና አሕዛብ ሁሉ፤ መላ ፍንትና የምድር ባለሥልጣናት ሁሉ፤¹² ጎልማሶችና ልጃገረዶች፤ ሽማግሌችና ሕፃናት እግዚአብሔርን አወድሱት።

¹³ እነዚህ ሁሉ የእግዚአብሔርን ስም ያወድሱ፤ የእርሱ ስም ብቻውን ገናና ነውና፤ ክብሩ ከምድርና ከሰማያት በላይ ከፍ ብሏል።¹⁴ እርሱ የሕዝቡን ሥልጣን፤ የቅዱሳኑንና የሚወደውን የእስራኤልን ሕዝብ ውዳሴ ከፍ ከፍ አድርጓል።

ሃሌ ሉያ!

መዝሙር 149

¹ ሃሌ ሉያ!

እግዚአብሔር አዲስ ቅኔ ተቀኝታችሁ ዘምሩለት፤ በቅዱሳኑ ጉባኤ መካከል

በዜማ አወድሱት።

² የእስራኤል ሕዝብ በፈጣሪው እጅግ ደስ ይበለው፤ የጽዮን ልጆች በንጉሣቸው ሐሜት ያድርጉ።³ በከበርና በበገና ታጅቦው እየጨፈሩና እያሸበሸቡ ስሙን ያወድሱ።⁴ እግዚአብሔር በሕዝቡ ተደስቷል፤ ለተዋረዱት ቤዛነቱን አቀዳጅቷቸዋል።⁵ ቅዱሳን ይህን ክብር ሰላገኙ እጅግ ደስ ይበላቸው፤ በመኝታቸው ላይ በደስታ ይዘምሩ።

⁶ በአንደበታቸው የእግዚአብሔርን ምስጋና ለመናገር ይዘጋጁ፤ በእጃቸው በሁለት ፊት ስለት ያለው ሰይፍ ይያዙ፤⁷ በአሕዛብ ላይ በቀልን፤ በሕዝቡም ላይ ቅጣትን ይፈጽሙ፤⁸ ንጉሥቻቸውን በሰንሰለት፤ መኳንንቶቻቸውንም በእግር ብረት ይሰሩ፤⁹ በእነዚህ ላይ ተጽፎ የተሰጠውን ፍርድ ያስፈጽሙ። ይህም የቅዱሳኑ ሁሉ ክብርና ድል ነውና።

ሃሌ ሉያ!

መዝሙር 150

¹ ሃሌ ሉያ!

እግዚአብሔርን በመቅደሱ አወድሱት። የኃይልነቱ መገለጫ በሆኑት በሰማያት አወድሱት።² በሥልጣኑ ስለ ፈጸማቸው ሥራዎቹ አወድሱት። ከሁሉ በላይ የሆነውን ታላቅነቱን አወድሱ።³ በመለከት ድምፅ አወድሱት፤ በበገናና በመሰንቆ አወድሱት፤⁴ በከበርና በሽብረት አወድሱት፤ በክራርና በእምቢልታ አወድሱት፤⁵ ድምፁ በሚያስተጋባና በሚንገገግ ጽናጽል አወድሱት።

⁶ እስትንፋስ ያለው ፍጡር ሁሉ እግዚአብሔርን ያወድስ።

ሃሌ ሉያ!